

Møteinnkalling

ST 7 /2021

Utvalg:	Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Várnjárgga álbmotmeahccestivra
Møtested:	Varjjat Sami Musea / Varanger sjøsamiske museum, Vuonnabahta/ Varangerbotn
Dato:	06.09.2021
Tidspunkt:	10:00

Eventuelt forfall må meldes snarest på tlf. 41470437 Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Program

Styremøte 10 – 12 - saksbehandling

Lunsj 12-12.30

Styremøte 12.30 – 14. saksbehandling

Pause 14 - 14.15

14.15 – 15. forvaltningsplanarbeid

15 – 16.30 Møte med Reinbeitedistrikt 6

16.30 Middag Trattoria

Saksliste

Utvalgs-saksnr	Innhold	Lukket	Arkiv-saksnr
63/21	Registrering av deltakere, beslutningsdyktighet		
64/21	Godkjenning av innkalling og saksliste, valg av underskrivere		
66/21	Orienteringssaker		
67/21	Eventuelt		
68/21	Behandling av søknad om endret sted for uttak av torv til takdekke for Bruvollhuset - Persfjorden - Syltefjorden landskapsvernområde		2021/6435
69/21	Innspill til nasjonalparkstyret angående muligheter for modulbasert Hubehytte - UIT - COAT		2019/2232
70/21	Høring nordsamisk og kvenske navn på Nattfjelldalen/ Storelvdalen i Vadsø		2021/6862
71/21	Høringsuttalelse til Båtsfjord kommunes Planprogram - kommuneplanens arealdel		2021/7518
72/21	Behandling av klage på avslag om dispensasjon om motorisert ferdsel på barmark til hytte		2021/5578
73/21	Besøksstrategi - Yte Syltevik Naturreservat - justering etter innspill før godkjenning		2020/5817
74/21	Oppfølging av vedtak om retting av bygg gnr. 2002/2/2 - Arnt Støme		2019/7816
75/21	Høringsuttalelse til Revisjon av forskrift om snøskuterløyper i Båtsfjord kommune - Persfjorden - Syltefjorden landskapsvernområde		2019/12912
76/21	Behandling av søknad om ettergodkjenning av bygd platting og ny platting ved hytte gnr 2002/2/2 - Arnt Støme		2019/7816
RS 39/21	Svar på søknad om motorferdsel på barmark sommeren 2021 til hytte i Varangerhalvøya nasjonalpark		2021/5578
RS 40/21	Dispensasjon til bruk av ATV ved utfrakt av felt elg i 2021 - innen jaktvaldet Skallelv i Varangerhalvøya nasjonalpark - Tom Kandola		2021/7814
RS 41/21	Søknad om dispensasjon for barmarkskjøring i Varangerhalvøya nasjonalpark i forbindelse med sanking av sau - Arnt Støme		2021/7789

RS 42/21	Opplysninger til søknad - motorferdsel - barmarkskjøring i forbindelse med sauedrift - Arnt Støme	2021/7789
RS 43/21	Dispensasjon til bruk av ATV i Syltefjorddalen naturreservat i forbindelse med frakt av utstyr til bekjempelse av pukkellaks i Syltefjordelva	2021/6799
RS 44/21	Kopi av fisketillatelse gitt av Statsforvalteren for uttak av pukkellaks med garn i Tverrelva/ Austerelva i Vardø kommune	2021/7512
RS 45/21	Rapport fra COAT / UiT om motorferdsel vinteren 2021	2019/2232
RS 46/21	Kopi til Varangerhalvøya nasjonalparkstyre - retningslinjer for private gaver og bidrag til forvaltningen av verneområder	2021/6751
RS 47/21	Søknad om oppsett av infotavle om Varangerhalvøya nasjonalpark i Vadsø kommune	2021/74
RS 48/21	Informasjon om regler for droneflyging	2021/8094
RS 49/21	Tillatelse til tiltak - oppsett av 2 infotavler om Varangerhalvøya nasjonalpark Vestre Jakobselv - krysset og Høyelva	2021/74
RS 50/21	Søknad om oppsett av infotavle ved Austerelva	2021/74
RS 51/21	Søknad om landingstillatelse ved Komagelva i Varangerhalvøya nasjonalpark 2021 - Naturtjenester i nord	2021/7790
RS 52/21	Dispensasjon til landing med helikopter i forbindelse med drivtelling av laks i Komagelva i Varangerhalvøya nasjonalpark - Naturtjenester i Nord	2021/7790
RS 53/21	Informasjon til elgjaktlag som skal jakte i Varangerhalvøya nasjonalpark og tiliggende verneområder i 2021 - motorferdselregler	2021/7692
RS 54/21	Dispensasjon til bruk av fiskefelle for fangst av pukkellaks i Syltefjorddalen naturreservat i 2021 - Båtsfjord jeger og fiskeforening	2021/7526
RS 55/21	Vedtak om regodkjenning av trase og regler for etablerte snøskuterløyper i Vadsø kommune	2021/2561

63/21 Registrering av deltakere, beslutningsdyktighet

64/21 Godkjenning av innkalling og saksliste, valg av underskrivere

66/21 Orienteringssaker

67/21 Eventuelt

Arkivsaksnr: 2021/6435-7

Saksbehandler: Geir Østereng

Dato: 30.08.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Várnjárgga álbmotmeahccestivra	68/21	06.09.2021

Behandling av søknad om endret sted for uttak av torv til takdekke for Bruvollhytta - Persfjorden - Syltefjorden landskapsvernområde

Forvalters innstilling

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre endrer sitt vedtak av 25.06.2021 styresak 62/2021 og endrer arealomfang og lokalitet for tillatt uttak av torv til 60 m2, på eng øst for Bruvollhuset på gnr. 18, bnr. 1, feste nr. 83. Dispensasjonen gis jamfør Naturmangfoldlovens § 48, og er knyttet til å tilbakeføre et kulturminne – Bruvollhuset - til opprinnelig tilstand, med lokalisering for uttak av torv, materiale slik de var historisk.

Vilkår

- Området det er tatt ut torv i fra skal frø seg selv og frø for gjenvegetasjon skal ikke tilføres utenfra.
- Det gis tillatelse til 60 m2 på eng øst for Bruvollhytta i område på bilde 2. markert blått.
- Det tillates uttatt torv fra skravert område i kart. Da stedsangivelsen i søknaden ikke er veldig presis har vi valgt ut område jamfør beskrivelsen i tekst og bilde jfr. vurdering fra forvalters befaring 25 august. Kontakt forvalter om stedsangivelsen er feil.
- Uttak skjer i den del av området som har minst mangfoldig flora, samtidig som at underlaget tjener spesifikasjonene som er nødvendig til formålet – torvtak.
- Om man mot formodning skulle oppdage Finnmarkssvineblom i området må tiltakshaver stoppe arbeidet og kontakte forvalter for å angi annet område for uttak.
- Varangerhalvøya nasjonalparkstyre og Statens naturoppsyn varsles like etter at tiltaket er gjennomført til fmfigos@statsforvalteren.no og arne.petter.sarre@miljodir.no med kart for hvor uttak av torv er gjort.

Bilde 1. Uttaket av torv gjøres vest for Bruvollhuset på tidligere oppdyrket eng i område som bildet illustrerer.

Bilde 2. Tillatt område for uttak av torv markert som blått.

Saksopplysninger

Vedlegg:

- 1 Tillatelse-til-uttak-av-torv-til-til-restaureringtilbakeføring-av-taket-på-BruvoldhyttaPartisanhytta-i-Indre-Syltevik-gnr-1818
- 2 søknad-torv-syltevik (1)
- 3 Skjerm bilde (109)
- 4 Skjerm bilde (108)
- 5 Behandling av søknad om uttak av torv til restaureringsarbeid med Indre Syltevik hytta/ Bruvoldhytta i Persfjorden - Syltefjorden landskapsvernområde
- 6 Dispensasjon til uttak av torv til restaureringsarbeid med Indre Syltevik hytta/ Bruvoldhytta i Persfjorden - Syltefjorden landskapsvernområde - Vardøhus museumsforening
- 7 6435-3 432
- 8 Svar til søknad fra Finnmarkseiendommen til søker om nytt uttakssted for torv til takteking
- 9 image002
- 10 image001
- 11 Foreløpig svar til søknad om uttak av torv

Oppsummering av saken

Vardøhus museumsforening fikk 25.06.2021 i styresak 62/2021 dispensasjon fra verneforskriften jmfør Naturmangfoldlovens § 48 til å ta ut 35 m2 torv. Da primært i potetåkeren ved hytte eller sekundært i et område et par km fra hytta hvor det er spor i marka av uttak av torv fra tidligere.

-

Vardøhus Museumsforening har fått penger fra Riksantikvaren til å restaurere/tilbakeføre hytta i

Det oppgis at bilder fra 50-tallet viser at hytta hadde torv på taket.

Taktorv vurderes som et aksessorium til en hytte bygd i dette område, på samme måte som torv til en gamle.

-

I endret søknad av 15.08.2021 søker museumsforeningen om å endre uttakssted for torv til et område på festetomta til Bruvollhuset og øke arealet for uttak til 60 m2. Grunneier FEFO gav sin tillatelse 23.08.2021.

Søknaden begrunnes med at de tidligere to omsøkte områdene viste seg uegnet på ulike vis. Lokalitet i potetåker var uegnet og den andre blir for langt unna hytta da transportvei blir for lang og lite egnet også for ATV.

Hensynet til nasjonalparken og de ulike naturverntiltakene i området har medført at en grundig vurdering av lokalitet for taktorvuttak har vært nødvendig. I utgangspunktet har to lokaliteter vært aktuelle, nemlig strandområdet ved Syltevikvannet, med vide områder bestående av tidligere markslåtter og natureng, og nærområdet like ved Bruvoll-huset, dels med tidligere dyrket eng og dels med udyrkede flater bestående av bærlyng, lav og gras.

Ny lokalitet – utdrag av rapport om torvuttak i søknad

Prøvestikk viste at dette var en nærmest perfekt lokalitet ut fra de viktigste parameterne, nemlig nærhet til huset, konsistens på torva og svært enkle arbeidsoperasjoner. Torvlaget er jevnt både på overflaten i på bunnen ned mot stein og sand. Tykkelsen er gjennomgående på om lag 10 cm, bestående av et svært fast overflatelag bestående i hovedsak av snaubeitet gras og god matjord med godt bevart fuktighet.

Selv om lokaliteten er nær huset, vil man faktisk ikke se særlig til den fra huset. Etter vårt syn vil lokaliteten også gro til igjen etter forholdsvis kort tid, selv om skjæringskantene vil være synlig i lang ettertid. Om ønskelig kan man jo også så lokaliteten til, selv om tilsåing vil måtte betyr en flate med for området en fremmedartet grastype.

Vi understreker også at en rekke spor i området ved huset viser en omfattende stikking/hugging her av overflatetorv, sikkert både til brensel og til tekking av tak og vegger. Som prosjektbeskrivelsen dokumenterer, har alle bygninger på gården opprinnelig hatt torvtak, men også veggene til «gammen» har vært tekkt («ilt») med torv.

Derimot registrerte vi et tidligere overflatedyrket og godt avgrenset engstykke på vel 60 kvadratmeter om lag 30 meter øst for huset, rektangulært anlagt med avslutning i nord mot strandvollen. Noen små engstykker videre østover hadde samme bonitet og overflatestruktur.

Vurdering

Saken er vurdert jamfør verneforskriften for Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde og Naturmangfoldloven § 48.

Verneforskriften for landskapsvernområdet sier

§ 3. Vernebestemmelser

1. Landskapet

1.1 Inngrep i landskapet

Området skal vernes mot inngrep som vesentlig kan endre eller virke inn på landskapets art eller karakter. Med de unntak som følger av punkt 1.2 og 1.3 er det forbud mot inngrep som vegbygging, oppføring og ombygging av bygninger og anlegg eller andre varige eller midlertidige innretninger, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving, påfylling av masse, sprenging, boring, bryting av steiner, mineraler og fossiler, fjerning av større steiner og blokker, drenering, annen form for tørrlegging, nydyrking, nyplanting, bakkeplanering, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, oppsetting av skilt, merking av stier, løyper o.l. Opplistingen er ikke uttømmende. Kulturminner skal beskyttes mot skade og ødeleggelse.

Fylkesmannen avgjør i tvilstilfeller om et tiltak kan endre landskapets art eller karakter vesentlig.

1.2 Bestemmelsene i punkt 1.1 er ikke til hinder for:

- a) Vedlikehold av bygninger og anlegg.

1.3 Forvaltningsmyndigheten, jf. § 7, kan etter søknad gi tillatelse til:

- a) Ombygging og utvidelse av eksisterende bygninger.

2. Plantelivet

2.1. Plantelivet skal beskyttes mot skade og ødeleggelse. Planting, såing og innføring av nye plantearter på land og i ferskvann er forbudt. Varangervalmue (*Papaver dahlianum* ssp. *dahlianum*) og finnmarkssvineblom (*Senecio integrifolius*) er fredet i medhold av [forskrift 21. desember 2001 nr. 1525](#) om fredning av truede arter.

2.2. Bestemmelsen i punkt 2.1 er ikke til hinder for:

- a) Bruk av området til beite.
- b) Plukking av bær og sanking av matsopp.
- c) Skånsomt uttak av trevirke til bålrensning.
- d) Uttak av materialer til duodji (samisk husflid).
- e) Bruk av ris til snarefangst.
- f) Plukking av planter som er alminnelig forekommende på stedet til privat bruk.

Uttak av torv er også søknadspliktig jamfør verneforskriften for området da det innebærer graving og kan påvirke plantelivet.

Det er ikke spesifisert adgang til uttak av torv i verneforskriften. Saken vurderes jamfør naturmangfoldlovens § 48.

Naturmangfoldlovens § 48

Siden det ikke finnes spesifiserte bestemmelser for uttak av torv, må søknaden behandles etter § 48 i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) av 19. juni 2009 nr. 100. Av denne bestemmelsen går det frem at dispensasjon bare kan gis dersom tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig

Vilkårene er kumulative, det vil si at begge vilkårene må være oppfylt for at nasjonalparkstyret kan dispensere for omsøkt tiltak. Det at vilkårene er oppfylt, gir ikke krav på dispensasjon. I avveiningen av om dispensasjon skal gis, må det foretas en skjønsmessig vurdering. Det skal også vurderes om en eventuell innvilgelse av søknaden kan føre til presedensvirkninger.

Vurdering

§ 8. Kunnskapsgrunnlaget

Bruvoldhytta er turisforeningshytte i landskapsvernområdet. Det er knyttet mye historie til plassen og for å ivareta kulturhistoriske objekter i området er vedlikehold viktig. Det er ikke merket sti til hytta, da det ikke er tradisjon for dette i turlaget, eller i Varanger. Dette er et særpreg for området.

Den fungerer slik at man må forhåndsboke bruk. Trafikken knyttet til hytta er relativt konstant. Det er også perletur, med kart lagt på nett, hvor trafikken er noe økende. Stinettet i området er under utvikling, og vår kunnskap tilsier at ferdselen i området har økt etter at perleturkonseptet ble etablert. Stadig flere turister som besøker Nasjonal turistvei til Hamningberg oppsøker også dette området – Indre Syltevik og Ytre Syltevik.

Det er ikke registrert rødlistede arter som er truet eller sårbare i området ved hytta, eller i område omsøkt for uttak av torv. Heller ikke spesielle naturtyper. En kjenner ikke til at det er spesielt sensitive arter i umiddelbar nærhet. Det er få observasjoner i artsobservasjoner. Forvalter befarte området 26 august og fant ikke spesielle plantearter som er rødlistet på det utvalgte arealet som kan sies å være kulturmark. Det var spor av uttak av vegetasjon i området og det er sannsynlig at det har vært uttak av torv like ved hytta tidligere.

Området brukes til reindrift

§ 9. Føre-var prinsippet I forhold til kunnskap om naturmiljøet og kulturhistorien anses kunnskapsgrunnlaget å være godt nok til å kunne behandle saken. Forvalter har befart stedet nylig.

§ 10. Økosystemtilnærming og samlet belastning

De aktuelle tiltakene beslaglegger ikke nytt areal på noen måte og det er gjort uttak av torv i området før, tilbake i tid. Tiltaket berører jamfør kartleggingene i liten grad de botaniske kvalitetene. Tiltaket vil ha liten påvirkning på reindrift eller dyrelivet i form av økt ferdsel og økt forstyrrelse. Tiltaket skal gjøres først i september og da er den mest sårbare perioden for reinen over. Det skal ikke benyttes motoriserte kjøretøy. Saken vurderes ikke til å gi stor belastning på området samlet, og har liten presedensfare.

§ 11. Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver - Ikke relevant å vurdere i denne saken.

§ 12. Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder

Vi forutsetter at frakt av torv skjer ved bæring eller bruk av trillebår, på etablert stinett.

Omfanget av torv som skal tas ut er begrenset til nødvendig behov beskrevet som 60 m². Det vurderes som bedre å ta ut torv innen verneområdet lokalt ved hytta enn å hente fremmed jord med evt. plantefrø fra andre områder som kan påvirke landskapsvernområdets egen flora. Tilførsel av frø for gressarter som ikke hører til i området vil være skadelig for verneområdet som skal bidra til å ivareta eksisterende flora og dyreliv.

Naturtyper og landskap

Landskapet preges av steiltstående formasjoner av lagdelte eroderte bergarter ytterst på næringskysten ytterst mot Barensthavet, med relativt lite vegetasjon. Inni mellomklippene er det stedvis frodig og lunt.

Få arter er registrert i dette området i Naturbase.

Av arter av nasjonal forvaltningsinteresse er Bekkesildre registrert like ved sti til hytta, men utafor omsøkt område for uttak av torv. Denne er vurdert som LC på rødlista, men forventet å få utfordringer med klimaendringene da den vokser ved bekker, kilder og snøleier i områder med lite sol og lav temperatur.

Landskapsvernområdet har ikke vedtatt forvaltningsplan og saken behandles jamfør dette. Saken kan således ha presedens da det ikke er søkt for tilsvarende siden området ble opprettet i desember 2006. Saken gjelder dog hytte som har hatt torvtak før, og det er neppe mange tilsvarende tilfeller i verneområdet. Det har vært fast bosetting i hytta på 1940 – tallet, som gjelder kun noen få hytter i landskapsvernområdet.

Det har bodd folk i indre syltevika og spor av aktiviteten knyttet til denne boplassen er en del av kulturlandskapet, inkludert potetåker og spor av uttak av torv i marka, engvegetasjon etc.

Vest for området er det tufter av antatt fellesgamme, og spor i terrenget av torvuttak kan ha vært knyttet til både takmateriale til hytte, gammemateriale. Vi antar drivved har holdt beboerne med brensel fremfor torv.

Endring fra shingeltak til torvtak på hytta som bygningsmessig endring vurderes ikke for å påvirke verneverdiene negativt.

Uttak av torv i område nær hytta det historisk har vært uttak av torv før, selv om areal økes fra 35 m² til 60 m², til en hytte som skal tilbakeføres i opprinnelig stand med torvtak vurderes ikke for å påvirke verneverdiene nevneverdig eller stride mot verneformålet. Vilårene for å gi dispensasjon er tilstede.

Uttak av torv er en aktivitet som har gitt kulturlandskapet slik det er i dag på stedet.

Ingen av tiltakene vurderes for vesentlig å ville endre eller virke inn på landskapets art eller karakter. Dette så lenge området ikke revegeteres med fremmede gressarter, men heller gror igjen av seg selv.

Forvalter innstiller på at det gis tillatelse til endret plassering og økt areal for torvuttak øst for hytta.

Finnmarkseiendommen
Finnmárkkuopmodat

Vår dato/Min beaivi

29.04.2021

Deres dato/Din beaivi

28.04.2021

Vår ref./Min čuj.

21/947 -2

5404/18/1/83

Deres ref./Din čuj.

Varangerhalvøya Turlag
Erik Sundland
Postboks 476
9811 VADSØ

**TILLATELSE TIL UTTAK AV TORV TIL TIL RESTAURERING/TILBAKEFØRING AV
TAKET PÅ BRUVOLDHYTTA/PARTISANHYTTA I INDRE SYLTEVIK - GNR 18/1/83 -
BÅTSFJORD KOMMUNE**

Finnmarkseiendommen/Finnmárkkuopmodat (FeFo) viser til turlagets e-post av 28.04.2021 der dere søker om uttak av torv.

Torv søkes tatt fra et område på gnr 18/1 like sør-sørøst for Partisanhytta og skal brukes til å tekke taket på hytta til slik det tidligere/opprinnelig har vært. Hyttetaket er ikke stort i areal. FeFo anslår takflaten til å være ca. 30-35 m². FeFo anser derfor torvuttaket som lite i omfang. Dersom uttaket kan gjøres fra flere steder på det aktuelle arealet anser FeFo at det ikke vil medføre vesentlig skjemmende sår i terrenget.

FeFo som grunneier på gnr 18/1 er positiv til søknaden og gir derfor tillatelse til nødvendig uttak av torv til det omsøkte formålet.

For tillatelsen forutsettes det at dersom mulig må uttaket gjøres fra minst tre-fire steder slik at samlet terrenginngrep oppfattes som mindre enn om alt blir tatt fra samme sted.

Med hilsen/Dearvvuodáiguin

Sverre Pavel
leder grunn og rettigheter

Dette dokumentet er elektronisk signert

Jan Erik Johansen
grunnforvalter
Tel: 94797596

Erik Sundland

Fra: Erik Sundland
Sendt: tirsdag 27. april 2021 16.14
Til: Sverre Pavel
Emne: Torv til restaurering/tilbakeføring av taket på Bruvold-hytta/Partisanhytta i Indre Syltevik

Vardøhus Museumsforening har fått penger fra Riksantikvaren til å restaurere/tilbakeføre hytta i Indre Syltevik 18/1/83. Det gleder både hytteeier og Varangerhalvøya Turlag som tilgjengeliggjør hytta for overnatting. Bevilgningen er todelt, kr 50 000,- i 2021 og forhåndstilsagn på kr 100 000,-, se <https://www.tffk.no/aktuelt/disse-kulturhistoriske-eiendommene-far-tilskudd.28874.aspx>.

Noe av det første som skal gjøres er å erstatte dagens papptak med torvtak – slik hytta hadde på de bildene som finnes fra 50-tallet.

Torv finnes i nærheten og der er også bruksspor som viser hvor torv ble hentet tidligere flere steder innenfor avmerket område på dette flyfotoet:

Det er ikke mye torv det er snakk om, hytta er ikke stor.

Vi vurderer taktorv som et aksessorium til en hytte bygd i dette området, på samme måte som torv til en gamle.

Etter hva vi er kjent med vil søknad om fasadeendring måtte behandles av vernemyndigheten, da hytta ligger i landskapsvernområde.

For å få en raskere saksbehandling hos vernemyndigheten, ber vi om at FeFo som grunneier allerede nå gir tillatelse til nødvendig skjæring av taktorv i nærheten av hytta, i tilknytting til eksisterende torvuttak.

Alle andre tillatelser blir vårt ansvar.

For vårt behov vil tillatelse i form av svar på denne e-post være tilstrekkelig.

Vennlig hilsen

Erik Sundland

Varangerhalvøya turlag, leietaker

For Vardøhus museumsforening som fester og hytteeier

og flyttet inn til Dals
i 1981. Etter det har
par ganger før den o
til Den norske turistf
den en del av turistfo
Den bærer imidlertid
vedlikehold og frem
tilstand. Taket er tett
klimatiske forhold h
på hele bygget. Vinc
originale, men er nå
Men både bord, stole
de originale som ble
i sin tid. Innvendig e
lettvegg samt en ny

Mens verken Andrea
innsats har fått særli
i etterkrigstida, står l
og radiogammen som
minnesmerke over d
Det er derfor å håpe
kan bli restaurert og
nasjonale krigsminn

Hytta og fjøs mens And
der om sommeren – ca

Foto: Ukjent.

Skriv her for å søke

Det er ikke mye torv o

 Skriv her for å søke

Arkivsaksnr: 2021/6435-2

Saksbehandler: Geir Østereng

Dato: 22.06.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Vårnjárgga álbmotmeahccestivra		25.06.2021

Behandling av søknad om uttak av torv til restaureringsarbeid med Indre Syltevik hytta/ Bruvoldhytta i Persfjorden - Syltefjorden landskapsvernområde

Forvalters innstilling

- Varangerhalvøya nasjonalparkstyre gir tillatelse til Vardøhus museumsforening jamfør Naturmangfoldlovens § 48, til å ta ut 35 m2 torv fra Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde.

Hjemmelen for vedtaket er § 48 i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) av 19. juni 2009 nr. 100.

- Det gis tillatelse til bygningsmessig endring til bruk av torv på taket av Bruvoldhytta i Indre Syltevik som del av verneforskriften for Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde § 3 punkt 1.3 a) *ombygning* og utvidelse av eksisterende bygninger.

Vilkår

Uttak av torv skal primært tas fra potetåkeren ved hytta om det egner seg, og sekundært fra omsøkt område.

Om torv må tas ut utenfor potetåker; Uttak av torv skal i såfall gjøres i innad i omsøkt område nærmest mulig, hvor det er gjort uttak av torv tidligere.

Del av omsøkt område med rikest flora, eller eventuell forekomst av Finnmarkssvineblom (kun hittil registrert lenger øst på halvøya) unngås.

Restaureringen må være avklart med kulturminnemyndigheten før tiltak settes i gang, da hytta er registrert i kulturminnebasen.

Forvalter og Statens naturoppsyn varsles like etter at tiltaket er gjennomført til fmfigos@statsforvalteren.no og arne.petter.sarre@miljodir.no med kart for hvor uttak av torv er gjort.

Saksopplysninger

Vardøhus museumsforening søker om tillatelse til å ta ut torv til bruk på hyttetaket for deres hytte i Indre Syltevik i Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde.

I potetåkeren like ved hytta eller sekundært ved et område som har spor av torvuttak fra før.

Etter hva vi forstår har beboerne på stedet tidligere tatt ut torv i samme området, og torv ble også tatt på stedet da partisanene under WWII bygget en gamme for å skjule utstyr for radiosendinger til Murmansk. Området har spor etter tidligere torvuttak, og søknaden gjelder tiltak som samsvar med tradisjonell bruk av kulturlandskapet på det aktuelle stedet. Det antikvariske arbeidet ledes av professor Einar Niemi.

Prinsipalt søkes det om uttak av torv på det anviste stedet i bilde 1, begrenset til ca 35 m². Vi er ikke kjent med at det på området foreligger sjeldne planter, e.l. Subsidiært søkes det om uttak av torv i Andreas Bruvolls potetåker, som etter det vi kjenner til ikke inneholder spesielt naturmangfold. Potetåkeren ligger ved hytta, og fremkommer på bildet 2 som vedlegges. Potetåkeren er området innenfor gjerdet på bildet.

Saken haster da sesongen for utvendig vedlikehold av bygninger i Øst-Finnmark er kort, og vi må de få dagene med fint vær som står til disposisjon. I tillegg er det organisert en dugnad som etter planen skal starte førstkommande helg. Det anmodes derfor om at saken, om den ikke kan behandles administrativt, behandles i møte førstkommande fredag

Søker har fått tillatelse fra Finnmarkseiendommen.

I søknad overfor Finnmarkseiendommen oppgis;

Vardøhus Museumsforening har fått penger fra Riksantikvaren til å restaurere/tilbakeføre hytta i

Indre Syltevik 18/1/83. Det gleder både hytteeier og Varangerhalvøya Turlag som tilgjengeliggjør hytta for overnatting via Den norske turistforening.

Det oppgis at bilder fra 50-tallet viser at hytta hadde torv på taket.

Taktorv vurderes som et aksessorium til en hytte bygd i dette område, på samme måte som torv til en gamme.

Regelverk

Saken er vurdert jamfør verneforskriften for Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde og Naturmangfoldloven § 48.

Verneforskriften for landskapsvernområdet sier

§ 3. Vernebestemmelser

1. *Landskapet*
- 1.1 Inngrep i landskapet

Området skal vernes mot inngrep som vesentlig kan endre eller virke inn på landskapets art eller karakter. Med de unntak som følger av punkt 1.2 og 1.3 er det forbud mot inngrep som vegbygging, oppføring og ombygging av bygninger og anlegg eller andre varige eller midlertidige innretninger, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving, påfylling av masse, sprenging, boring, bryting av steiner, mineraler og fossiler, fjerning av større steiner og blokker, drenering, annen form for tørrlegging, nydyrking, nyplanting, bakkeplanering, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, oppsetting av skilt, merking av stier, løyper o.l. Opplistingen er ikke uttømmende. Kulturminner skal beskyttes mot skade og ødeleggelse.

Fylkesmannen avgjør i tvilstilfeller om et tiltak kan endre landskapets art eller karakter vesentlig.

- 1.2 Bestemmelsene i punkt 1.1 er ikke til hinder for:
 - a) Vedlikehold av bygninger og anlegg.
- 1.3 Forvaltningsmyndigheten, jf. [§ 7](#), kan etter søknad gi tillatelse til:
 - a) Ombygging og utvidelse av eksisterende bygninger.
2. *Plantelivet*

- 2.1. Plantelivet skal beskyttes mot skade og ødeleggelse. Planting, såing og innføring av nye plantearter på land og i ferskvann er forbudt. Varangervalmue (*Papaver dahlianum* ssp. *dahlianum*) og finnmarkssvineblom (*Senecio integrifolius*) er fredet i medhold av [forskrift 21. desember 2001 nr. 1525](#) om fredning av truede arter.
- 2.2. Bestemmelsen i punkt 2.1 er ikke til hinder for:
- a) Bruk av området til beite.
 - b) Plukking av bær og sanking av matsopp.
 - c) Skånsomt uttak av trevirke til bålrensning.
 - d) Uttak av materialer til duodji (samisk husflid).
 - e) Bruk av ris til snarefangst.
 - f) Plukking av planter som er alminnelig forekommende på stedet til privat bruk.

Uttak av torv er også søknadspliktig jmfør verneforskriften for området da det innebærer graving og kan påvirke plantelivet.

Det er ikke spesifisert adgang til uttak av torv i verneforskriften. Saken vurderes jmfør naturmangfoldlovens § 48.

Naturmangfoldlovens § 48

Siden det ikke finnes spesifiserte bestemmelser for uttak av torv, må søknaden behandles etter § 48 i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) av 19. juni 2009 nr. 100. Av denne bestemmelsen går det frem at dispensasjon bare kan gis dersom tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig

Vilkårene er kumulative, det vil si at begge vilkårene må være oppfylt for at nasjonalparkstyret kan dispensere for omsøkt tiltak. Det at vilkårene er oppfylt, gir ikke krav på dispensasjon. I avveiningen av om dispensasjon skal gis, må det foretas en skjønnsmessig vurdering. Det skal også vurderes om en eventuell innvilgelse av søknaden kan føre til presedensvirkninger.

Vurdering

§ 8. Kunnskapsgrunnlaget

Bruvoldhytta er turisforeningshytte i landskapsvernområdet. Det er knyttet mye historie til plassen og for å ivareta kulturhistoriske objekter i området er vedlikehold viktig. Det er ikke merket sti til hytta, da det ikke er tradisjon for dette i turlaget, eller i Varanger. Dette er et særpreg for området.

Den fungerer slik at man må forhåndsbooke bruk. Trafikken dit er relativ konstant. Det er også perletur, med kart lagt på nett, hvor trafikken er noe økende. Stinettet i området er under utvikling, og vår kunnskap tilsier at ferdselen i området har økt etter at perleturkonseptet ble etablert.

Det er ikke registrert rødlistede arter som er truet eller sårbare i området ved hytta, eller i område omsøkt for uttak av torv. Heller ikke spesielle naturtyper. En kjenner ikke til at det er spesielt sensitive arter i umiddelbar nærhet. Det er få observasjoner i artsobservasjoner. Området brukes til reindrift § 9. Førre-var prinsippet I forhold til kunnskap om naturmiljøet og kulturhistorien anses kunnskapsgrunnlaget å være godt nok til å kunne behandle saken. § 10. Økosystemtilnærming og samlet belastning De aktuelle tiltakene beslaglegger ikke nytt areal på noen måte og det er gjort uttak av torv i området før, tilbake i tid. Tiltaket berører jmfør kartleggingene i liten grad de botaniske kvalitetene. Tiltaket vil ha liten påvirkning på reindrift eller dyrelivet i form av økt ferdsel og økt forstyrrelse. Sesongen for turgåing i området (konsept perletur) har startet og tiltaket skal gjøres først i slutten av juni/starten av juli og da er den mest sårbare perioden for reinen over.

§ 11. Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver - Ikke relevant å vurdere i denne saken.

§ 12. Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder

Bytte av tak fra shingel til torv vurderes ikke for å være en bygningsmessig endring som har betydning for landskapet i negativ forstand, heller tvert i mot. Hytte med tak med torv på taket vil gli mer inn i landskapet enn ved shingel. I saken vektlegges at denne hytta har hatt torv på taket før og skal tilbakeføres slik den var, og er et kulturhistorisk minne.

Vi forutsetter at frakt av torv skjer ved bæring eller bruk av trillebår, mest mulig på etablert stinett.

Ved vilkår om uttak av mest mulig av torva i potetåkeren begrenses uttak av torv i utmarka. Omfanget av torv som skal tas ut er begrenset. Det vurderes som bedre å ta ut torv innen verneområdet lokalt enn å hente fremmed jord med evt. plantefrø fra andre områder som kan påvirke landskapsvernområdets egen flora.

Bruk av barmarkskjøretøy unngås da det ikke er nevnt i søknad.

Naturtyper og landskap

Landskapet preges av steiltstående formasjoner av lagdelte eroderte bergarter ytterst på næringskysten ytterst mot Barenshavet, med relativt lite vegetasjon. Inni mellomklippene er det stedvis frodig og lunt.

Få arter er registrert i dette området i Naturbase.

Av arter av nasjonal forvaltningsinteresse er Bekkesildre registrert like ved sti til hytta, men utafor omsøkt område for uttak av torv. Denne er vurdert som LC på rødlista, men forventet å få utfordringer med klimaendringene da den vokser ved bekker, kilder og snøleier i områder med lite sol og lav temperatur.

Landskapsvernområdet har ikke vedtatt forvaltningsplan og saken behandles jamfør dette. Saken kan således ha presedens da det ikke er søkt for tilsvarende siden området ble opprettet i desember 2006. Saken gjelder dog hytte som har hatt torvtak før, og det er neppe mange tilsvarende tilfeller i verneområdet.

Det har bodd folk i indre syltevik og spor av aktiviteten knyttet til denne boplassen er en del av kulturlandskapet, inkludert inngjerdet potetåker og spor av uttak av torv i marka etc.

Vest for området er det tufter av antatt fellesgamme, og spor i terrenget av torvuttak kan ha vært knyttet til både takmateriale til hytte, gammemateriale. Vi antar drivved har holdt beboerne med brensel fremfor torv.

Endring fra shingeltak til torvtak på hytta som bygningsmessig endring vurderes ikke for å påvirke verneverdiene negativt.

Uttak av torv i potetåker eller i område det historisk har vært uttak av torv før på 35 m², til en hytte som skal tilbakeføres i opprinnelig stand med torvtak vurderes ikke for å påvirke verneverdiene nevneverdig eller stride mot verneformålet. Uttak av torv er en aktivitet som har gitt kulturlandskapet slik det er i dag

Ingen av tiltakene vurderes for vesentlig å ville endre eller virke inn på landskapets art eller karakter.

Forvalter innstiller på at det gis tillatelse.

**Varangerhalvøya
nasjonalparkstyret**

Postadresse
Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse
Damsveien 1
9800 Vadsø

Kontakt
Sentralbord: +47 78 95 03 00
Direkte: +47 78 95 03 59
sftfpost@statsforvalteren.no
www.nasjonalparkstyret.no/Varangerhalvøya

VARDØHUS MUSEUMSFORENING
c/o Remi Stand Nordre Langgate 20
9950 VARDØ

Saksbehandler Geir Østereng

Vår ref. 2021/6435-3 432.2

Deres ref.

Dato 25.06.2021

Dispensasjon til uttak av torv til restaureringsarbeid med Indre Syltevik hytta/ Bruvoldhytta i Persfjorden - Syltefjorden landskapsvernområde - Vardøhus museumsforening

Det vises til foreningens søknad.

Varangerhalvøya nasjonalparkstyret behandlet saken i styremøte i dag som sak 62/2021.

Søknaden ble innvilget med vilkår.

Tillatelsen fremgår av saksfremlegg med protokoll.

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen 3 uker, jmfør forvaltningslovens §§28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet og sendes via nasjonalparkstyret, jmfør forvaltningslovens §32

Varangerhalvøya nasjonalparkstyret ønsker lykke til med restaureringsarbeidet.

Med hilsen

Geir Østereng
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

(VEDLEGG)

Kopi til:

Båtsfjord kommune
Statsforvalteren i Troms og
Finnmark v/ klima og
miljøavdelingen
Statens Naturoppsyn Vadsø
Reinpolitiet

Hildberggt. 18
Statens Hus

9990 BÅTSFJORD
9800 VADSØ

Nasjonalpark
Naturrestat
Landskapsvernområde

Varangerhalvøya nasjonalpark / Várnjårgga álbmotmeahcci
Syltefjorddalen naturrestat / Oarddu luondumeahcci, Ytre syltevik naturrestat, Sandfjordneset Naturrestat
Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde / Biezavuona-Oardduvuona suodjemeahcci

Varangerhalvøya turlag
Finnmarkseiendommen
Troms og Finnmark
fylkeskommune v/
kulturminnemyndigheten
Reinbeitedistrikt 6

Postboks 133
Fylkeshuset, Postboks 701

9811 VADSØ

9815 VADSØ

v/Ásllat Niillas Sara Smuk,
Rasengveien 2

9840 VARANGERBOTN

Saksfremlegg med protokoll

Arkivsaksnr: 2021/6435-2

Saksbehandler: Geir Østereng

Dato: 22.06.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Várnjårgga álbmotmeahccestivra	62/21	25.06.2021

Behandling av søknad om uttak av torv til restaureringsarbeid med Indre Syltevik hytta/ Bruvoldhytta i Persfjorden - Syltefjorden landskapsvernområde

Saksprotokoll i Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Várnjårgga álbmotmeahccestivra - 25.06.2021

Vedtak

Som innstilt. Enstemmig.

Forvalters innstilling

- Varangerhalvøya nasjonalparkstyre gir tillatelse til Vardøhus museumsforening jamfør Naturmangfoldlovens § 48, til å ta ut 35 m2 torv fra Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde.

Hjemmelen for vedtaket er § 48 i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) av 19. juni 2009 nr. 100.

- Det gis tillatelse til bygningsmessig endring til bruk av torv på taket av Bruvoldhytta i Indre Syltevik som del av verneforskriften for Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde § 3 punkt 1.3 a) *ombygning* og utvidelse av eksisterende bygninger.

Vilkår

Uttak av torv skal primært tas fra potetåkeren ved hytta om det egner seg, og sekundært fra omsøkt område.

Om torv må tas ut utenfor potetåker; Uttak av torv skal i såfall gjøres i innad i omsøkt område nærmest mulig, hvor det er gjort uttak av torv tidligere.

Del av omsøkt område med rikest flora, eller eventuell forekomst av Finnmarkssvineblom (kun hittil registrert lenger øst på halvøya) unngås.

Restaureringen må være avklart med kulturminnemyndigheten før tiltak settes i gang, da hytta er registrert i kulturminnebasen.

Forvalter og Statens naturoppsyn varsles like etter at tiltaket er gjennomført til fmfigos@statsforvalteren.no og arne.petter.sarre@miljodir.no med kart for hvor uttak av torv er gjort.

Saksopplysninger

Vardøhus museumsforening søker om tillatelse til å ta ut torv til bruk på hyttetaket for deres hytte i Indre Syltevik i Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde.

I potetåkeren like ved hytta eller sekundært ved et område som har spor av torvuttak fra før.

Etter hva vi forstår har beboerne på stedet tidligere tatt ut torv i samme området, og torv ble også tatt på stedet da partisanene under WWII bygget en gamme for å skjule utstyr for radiosendinger til Murmansk. Området har spor etter tidligere torvuttak, og søknaden gjelder tiltak som samsvar med tradisjonell bruk av kulturlandskapet på det aktuelle stedet. Det antikvariske arbeidet ledes av professor Einar Niemi.

Prinsipalt søkes det om uttak av torv på det anviste stedet i bilde 1, begrenset til ca 35 m². Vi er ikke kjent med at det på området foreligger sjeldne planter, e.l. Subsidiært søkes det om uttak av torv i Andreas Bruvolls potetåker, som etter det vi kjenner til ikke inneholder spesielt naturmangfold. Potetåkeren ligger ved hytta, og fremkommer på bildet 2 som vedlegges. Potetåkeren er området innenfor gjerdet på bildet.

Saken haster da sesongen for utvendig vedlikehold av bygninger i Øst-Finnmark er kort, og vi må de få dagene med fint vær som står til disposisjon. I tillegg er det organisert en dugnad som etter planen skal starte førstkommande helg. Det anmodes derfor om at saken, om den ikke kan behandles administrativt, behandles i møte førstkommande fredag

Søker har fått tillatelse fra Finnmarkseiendommen.

I søknad overfor Finnmarkseiendommen oppgis;
Vardøhus Museumsforening har fått penger fra Riksantikvaren til å restaurere/tilbakeføre hytta i

Indre Syltevik 18/1/83. Det gleder både hytteeier og Varangerhalvøya Turlag som tilgjengeliggjør hytta for overnatting via Den norske turistforening.
Det oppgis at bilder fra 50-tallet viser at hytta hadde torv på taket.

Taktorv vurderes som et aksessorium til en hytte bygd i dette område, på samme måte som torv til en gamme.

Regelverk

Saken er vurdert jamfør verneforskriften for Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde og Naturmangfoldloven § 48.

Verneforskriften for landskapsvernområdet sier

§ 3. Vernebestemmelser

1. *Landskapet*
- 1.1 Inngrep i landskapet

Området skal vernes mot inngrep som vesentlig kan endre eller virke inn på landskapets art eller karakter. Med de unntak som følger av punkt 1.2 og 1.3 er det forbud mot inngrep som vegbygging, oppføring og ombygging av bygninger og anlegg eller andre varige eller midlertidige innretninger, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving, påfylling av masse, sprenging, boring, bryting av steiner, mineraler og fossiler, fjerning av større steiner og blokker, drenering, annen form for tørrlegging, nydyrking, nyplanting, bakkeplanering, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, oppsetting av skilt, merking av stier, løyper o.l. Opplistingen er ikke uttømmende. Kulturminner skal beskyttes mot skade og ødeleggelse.

Fylkesmannen avgjør i tvilstilfeller om et tiltak kan endre landskapets art eller karakter vesentlig.

- 1.2 Bestemmelsene i punkt 1.1 er ikke til hinder for:
 - a) Vedlikehold av bygninger og anlegg.
- 1.3 Forvaltningsmyndigheten, jf. [§ 7](#), kan etter søknad gi tillatelse til:
 - a) Ombygging og utvidelse av eksisterende bygninger.
2. *Plantelivet*
- 2.1. Plantelivet skal beskyttes mot skade og ødeleggelse. Planting, såing og innføring av nye plantearter på land og i ferskvann er forbudt. Varangervalmue (*Papaver dahlianum* ssp. *dahlianum*) og finnmarkssvineblom (*Senecio integrifolius*) er fredet i medhold av [forskrift 21. desember 2001 nr. 1525](#) om fredning av truede arter.
- 2.2. Bestemmelsen i punkt 2.1 er ikke til hinder for:
 - a) Bruk av området til beite.
 - b) Plukking av bær og sanking av matsopp.
 - c) Skånsomt uttak av trevirke til bålbrekking.
 - d) Uttak av materialer til duodji (samisk husflid).
 - e) Bruk av ris til snarefangst.
 - f) Plukking av planter som er alminnelig forekommende på stedet til privat bruk.

Uttak av torv er også søknadspliktig jmfør verneforskriften for området da det innebærer graving og kan påvirke plantelivet.

Det er ikke spesifisert adgang til uttak av torv i verneforskriften. Saken vurderes jmfør naturmangfoldlovens § 48.

Naturmangfoldlovens § 48

Siden det ikke finnes spesifiserte bestemmelser for uttak av torv, må søknaden behandles etter § 48 i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven) av

19. juni 2009 nr. 100. Av denne bestemmelsen går det frem at dispensasjon bare kan gis

dersom tiltaket ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig

Vilkårene er kumulative, det vil si at begge vilkårene må være oppfylt for at nasjonalparkstyret kan dispensere for omsøkt tiltak. Det at vilkårene er oppfylt, gir ikke krav på dispensasjon. I avveiningen av om dispensasjon skal gis, må det foretas en

skjønnsmessig vurdering. Det skal også vurderes om en eventuell innvilgelse av søknaden kan føre til presedensvirkninger.

Vurdering

§ 8. Kunnskapsgrunnlaget

Bruvoldhytta er turisforeningshytte i landskapsvernområdet. Det er knyttet mye historie til plassen og for å ivareta kulturhistoriske objekter i området er vedlikehold viktig. Det er ikke merket sti til hytta, da det ikke er tradisjon for dette i turlaget, eller i Varanger. Dette er et særpreg for området.

Den fungerer slik at man må forhåndsbooke bruk. Trafikken dit er relativt konstant. Det er også perletur, med kart lagt på nett, hvor trafikken er noe økende. Stinettet i området er under utvikling, og vår kunnskap tilsier at ferdselen i området har økt etter at perleturkonseptet ble etablert.

Det er ikke registrert rødlistede arter som er truet eller sårbare i området ved hytta, eller i område omsøkt for uttak av torv. Heller ikke spesielle naturtyper. En kjenner ikke til at det er spesielt sensitive arter i umiddelbar nærhet. Det er få observasjoner i artsobservasjoner. Området brukes til reindrift § 9. Førre-var prinsippet i forhold til kunnskap om naturmiljøet og kulturhistorien anses kunnskapsgrunnlaget å være godt nok til å kunne behandle saken. § 10. Økosystemtilnærming og samlet belastning De aktuelle tiltakene beslaglegger ikke nytt areal på noen måte og det er gjort uttak av torv i området før, tilbake i tid. Tiltaket berører jamfør kartleggingene i liten grad de botaniske kvalitetene. Tiltaket vil ha liten påvirkning på reindrift eller dyrelivet i form av økt ferdsel og økt forstyrrelse. Sesongen for turgåing i området (konsept perletur) har startet og tiltaket skal gjøres først i slutten av juni/starten av juli og da er den mest sårbare perioden for reinen over.

§ 11. Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver - Ikke relevant å vurdere i denne saken.

§ 12. Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder

Bytte av tak fra shingel til torv vurderes ikke for å være en bygningsmessig endring som har betydning for landskapet i negativ forstand, heller tvert i mot. Hytte med tak med torv på taket vil gli mer inn i landskapet enn ved shingel. I saken vektlegges at denne hytta har hatt torv på taket før og skal tilbakeføres slik den var, og er et kulturhistorisk minne.

Vi forutsetter at frakt av torv skjer ved bæring eller bruk av trillebår, mest mulig på etablert stinett.

Ved vilkår om uttak av mest mulig av torva i potetåkeren begrenses uttak av torv i utmarka. Omfanget av torv som skal tas ut er begrenset. Det vurderes som bedre å ta ut torv innen verneområdet lokalt enn å hente fremmed jord med evt. plantefrø fra andre områder som kan påvirke landskapsvernområdets egen flora.

Bruk av barmarkskjøretøy unngås da det ikke er nevnt i søknad.

Naturtyper og landskap

Landskapet preges av steiltstående formasjoner av lagdelte eroderte bergarter ytterst på næringskysten ytterst mot Barensthavet, med relativt lite vegetasjon. Inni mellomklippene er det stedvis frodig og lunt.

Få arter er registrert i dette området i Naturbase.

Av arter av nasjonal forvaltningsinteresse er Bekkesildre registrert like ved sti til hytta, men utafor omsøkt område for uttak av torv. Denne er vurdert som LC på rødlista, men forventet å

få utfordringer med klimaendringene da den vokser ved bekker, kilder og snøleier i områder med lite sol og lav temperatur.

Landskapsvernområdet har ikke vedtatt forvaltningsplan og saken behandles jamfør dette. Saken kan således ha presedens da det ikke er søkt for tilsvarende siden området ble opprettet i desember 2006. Saken gjelder dog hytte som har hatt torvtak før, og det er neppe mange tilsvarende tilfeller i verneområdet.

Det har bodd folk i indre syltevik og spor av aktiviteten knyttet til denne boplassen er en del av kulturlandskapet, inkludert inngjerdet potetåker og spor av uttak av torv i marka etc.

Vest for området er det tufter av antatt fellesgamme, og spor i terrenget av torvuttak kan ha vært knyttet til både takmateriale til hytte, gammemateriale. Vi antar drivved har holdt beboerne med brensel fremfor torv.

Endring fra shingeltak til torvtak på hytta som bygningsmessig endring vurderes ikke for å påvirke verneverdiene negativt.

Uttak av torv i potetåker eller i område det historisk har vært uttak av torv før på 35 m², til en hytte som skal tilbakeføres i opprinnelig stand med torvtak vurderes ikke for å påvirke verneverdiene nevneverdig eller stride mot verneformålet. Uttak av torv er en aktivitet som har gitt kulturlandskapet slik det er i dag

Ingen av tiltakene vurderes for vesentlig å ville endre eller virke inn på landskapets art eller karakter.

Forvalter innstiller på at det gis tillatelse.

Fra: Remi Strand[remi-st@online.no]

Sendt: 15.08.2021 11:45:36

Til: Postmottak SFTF

Tittel: Sak 2021/6435-3 432.2

Vedlagt følger søknad om endring i ovennevnte sak.

--

Vennlig hilsen VARDØHUS MUSEUMSFØRENING

Advokat Remi Strand

Nordre Langgate 20

9950 Vardø

Tfn 90154429

Fra: Remi Strand[remi-st@online.no]
Sendt: 23. aug 2021 12:52:21
Til: Postmottak SFTF
Tittel: Re: Sak 2021/6435-3 432.2

Vedlagt følger svar fra grunneier mht søknad om torving til nasjonalparkforvalteren.

Vennlig hilsen VARDØHUS MUSEUMSFORENING
Advokat Remi Strand
Nordre Langgate 20
9950 Vardø

Tfn 90154429

Den 15.08.2021 11:45, skrev Remi Strand:

Vedlagt følger søknad om endring i ovennevnte sak.

--

Vennlig hilsen VARDØHUS MUSEUMSFORENING
Advokat Remi Strand
Nordre Langgate 20
9950 Vardø

Tfn 90154429

Fra: Østereng, Geir[fmfigos@statsforvalteren.no] Sendt: 25. aug 2021 08.39.00 Til: 'Remi Strand' Tittel: Torvuttak søknad - foreløpig svar
Til Vardøhus museumsforening

Hei,
Viser til søknad om endret lokalitet for uttak av torv ved Indre Syltevikhytta, jeg tar en befaring der før helgen, nasjonalparkstyret har neste møte 6 september. Svar kan forventes 7 september per e-post.

Dette til orientering.

Med vennlig hilsen / Dearvuodáiguin/ Ystävällissii tervheissii

Geir Østereng
Nasjonalparkforvalter/ álbmotmeahccehálddašeaddji/ Kansalistarhaan valvooja
Tlf. 78 95 03 89/ mobil 41470437
www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvoya

**Varangerhalvøya
nasjonalpark**

Várangerálbmotmeahcci

- Varenkinniemen kansalistaras -

Syltefjorddalen naturreservat / Oarddu luondumeahcci

Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde / Biezavuona-Oardduvuona suodjemeahcci

Ytre syltevik naturreservat

Sandfjordneset Naturreservat

Arkivsaksnr: 2019/2232-30

Saksbehandler: Geir Østereng

Dato: 01.09.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Vårnårgga álbmotmeahccestivra	69/21	06.09.2021

Vedlegg:

- 1 Innspill til Varangerhalvøya nasjonalparkstyre - modulbasert løsning - Huberhytte
- 2 Disposisjon til ombygning og utvidelse av Huberhytta samt nytt uthus i Komagdalen i Varangerhalvøya nasjonalpark - UIT COAT prosjektet - Varanger Kraft
- 3 Behandling av søknad om ombygning og utvidelse av Huberhytta samt uthus i Komagdalen Varangerhalvøya nasjonalpark
- 4 Uttalelse fra Reinbeitedistrikt 6 til behandling av søknad ombygning og utbygging av Huberhytta - COAT

Innspill til nasjonalparkstyret angående muligheter for modulbasert Huberhytte - UIT - COAT

Forvalters innstilling

Saken drøftes i styremøte.

Saksopplysninger

Det vises til vedlegg.

Vurdering

Fra: Erland Loso[erland.losos@uit.no]

Sendt: 27. aug 2021 08:08:07

Til: Østereng, Geir

Kopi: Postmottak SFTF; Robin Valter Ratama; Tor N. Rødum; Terje M Aspen

Tittel: VS: forslag til innspill til Varangerhalvøya nasjonalparkstyre

Hei Geir,

Vedlagt ligger en kort redegjørelse/ vurdering dersom det er mulig å legge til grunn en modulbasert løsning som prefabrikeres og monteres på byggeplass. Dette medfører en demontering av eksisterende hytte. De miljømessige og tidsmessige konsekvensene er vurdert som betydelig bedre for forslåtte løsning. Vi stiller gjerne opp i styremøte den 6.sept. for å gi en ytterligere redegjørelse.

Mvh

Erland Loso

Bygg – og eiendomsdirektør

m. 90547471

UiT Norges arktiske universitet

UiT Norgga árkतालá universitehta

UiT The Arctic University of Norway

Fra: Robin Valter Ratama <robin.v.ratama@uit.no>

Sendt: 26. august 2021 20:38

Til: Erland Loso <erland.losos@uit.no>

Emne: forslag til innspill til Varangerhalvøya nasjonalparkstyre

Hei

I forbindelse med utbedring og rehabilitering av Huberhytte har Varangerhalvøya nasjonalparkstyre gitt rettingslinjer for ivaretagelse av eksisterende arkitektoniske uttrykk samt viktigheten av å redusere prosjektets påvirkning på det lokale miljøet.

I tillatelsen fra Varangerhalvøya nasjonalparkstyre har UIT forstått at Huberhytten skal rehabiliteres og lengde utvides på stedet, ved tradisjonell byggeaktivitet ved riving og gjenoppbygging. Vedlikeholdsbehovet til Huberhytten er meget omfattende og vil medføre riving av all utvendig kledning samt deler av bærekonstruksjon pga råteskader (bunnsvillen, stendere, gulvbjelker og takkonstruksjonene), for å tilbakeføre Huberhytten til en akseptabel standard iht omsøkt tiltak så må en rive mest barten av dagens hytte for at arealene kan benyttes til tiltenk formål samt ivaretagelse av bygges egenart.

For å i møte komme vilkårene om minst mulig miljø påvirkende aktivitet rundet Huberhytten, så ønsker UIT å gjennomføre alle utvendige bygge tiltakene som prefabrikkerte løsninger. Rive dagens hytte som fraktes ut med helikopter samtidig som en frakter inn ferdige moduler (vegger, takstoler, gulv mv) som monteres på

eksisterende fundamenter. (samt en utvidelse på 8 m²) En løsning med ferdige bygningselementene vil etter vår vurdering gi en betydelig gevinst for alle aspekter som er opplistet i vilkårene samt en rekke øvrige fordelaktige bieffekter for arbeidsmiljø, sikkerhet og bygningskvalitet for gjennomføring av tiltaket.

Fordelen med prefabrikkert løsning:

- Kortere byggetid
 - ❖ redusere slitasje på omkringliggende vegetasjon. mindre utvendig aktivitet
 - ❖ tiltaket er mindre påvirket av det lokalet været som kan forlenge byggetiden og påvirke sluttproduktet.
 - ❖ bedre sikkerhet helse og arbeidsmiljø for utførende snekkere. (færre overnattinger, redusert arbeidstid i åpent terreng, mindre totalbelastning på personell)
 - ❖ En mer kostnadseffektiv gjennomføring, kortere og mer produktiv tid ute i feltet
- Mindre tilrigging
 - ❖ reduserer slitasje på omkringliggende vegetasjon
 - ❖ Redusert antall tur med helikopter, mindre lokal støy påvirkning samt redusert utslipp av klimagasser og bedre CO₂ avtrykk for tiltaket
 - Redusert persontransport til og fra hjem uke pendling
 - Redusert transport av bygningsmaterialer og utstyr
 - Mer effektiv tur og retur logistikk materialer
 - ❖ Mindre tilrigg til området med materialer og utstyr som reduserer påvirkning på lokal vegetasjon
 - ❖ Mindre behov for mellomlagring av rivningsavfall og byggematerialer (spesielt tiden for mellomlagring)
 - ❖ Redusere arbeidene ved bort rigging ved COAT prosjektets avslutning (gjelder uthuset iht vilkår)
- Økt kvalitet på arbeidene samt påvirkning på lokal vegstasjon
 - ❖ Bygging av elementene skjer innendørs i kontrollerte omgivelser og skal kun monteres sammen ute i felte, som reduserer fare for feil og skader
 - ❖ Ved å gjennomføre byggearbeidene i et kontrollert klima så vil en ha bedre kontrollere på arbeidene som blir utført.
 - ❖ Redusere risikoen for byggfukt i konstruksjonene
 - ❖ Betydelig redusert produksjon av bygningsavfall som kan påvirke lokal vegetasjon (mindre avkapp, mindre tilførsel av bygnings emballasje og bygningstilbehøret) redusert fare for spredning avfall ved uhell
 - ❖ Redusert bruk av bygningsmaterialer
- Arbeidsmiljø:
 - ❖ Redusert antall tiltak / prosesser i felten gir en redusert fare for personskader
 - ❖ Tilvirkning av bygningselementene i kontrollert miljø personbelastning og dertil fare for uønsket hendelse.
 - ❖ Bedre arbeidsforhold for snekkerne (SHA)

Ulemper med prefabrikkert løsning:

- Økt fare for transportkader
- Feil ved montasje av bygningselementene (oppnå tette skjøter)
- Fare for uhell ved løfting av bygningselementer

UIT vil uansett gjennomføringsmetode ivareta Varangerhalvøya nasjonalparkstyre sine vilkår for prosjektet samt SHA for utførende personell.

Med vennlig hilsen

Robin Ratama
Prosjektleder, Prosjektseksjonen

T: +47 776 25 297 | M: +47 99 61 70 28
robin.v.ratama@uit.no

Avdeling for bygg og eiendom
UiT Norges arktiske universitet

UIT - COAT prosjektet og Varanger kraft nett

Saksbehandler Geir Østereng

Vår ref. 2019/2232-15 432.3

Deres ref.

Dato 15.12.2020

Dispensasjon til ombygning og utvidelse av Hubehytta samt nytt uthus i Komagdalen i Varangerhalvøya nasjonalpark - UIT COAT prosjektet - Varanger Kraft nett

Det vises til søknad om dispensasjon fra verneforskriften for Varangerhalvøya nasjonalpark av 30.11.2020, til ombygning og utvidelse av Hubehytta, samt etablering av uthus ved Hubehytta i Komagdalen.

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre behandlet saken i styremøte 14.12.2020 som styresak 89/20.

Vedtak

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre gir tillatelse jamfør verneforskriften for Varangerhalvøya nasjonalpark § 7 punkt 1.3 a) tillatelse til ombygning av og mindre tilbygg til Hubehytta i Komagdalen med 8 m² som omsøkt. Fra 4,15 m x 6,35 m (26,3 m²) til 4,15 x 8,35m (34.6 m²).

Jamfør Naturmangfoldlovens § 48 gis det dispensasjon til å etablere et uthus på 3x5 m for lagring av forskningsutstyr, ved, gass og badstu (sanitærrom) for COAT prosjektet. Utedo skal flyttes inntil uthuset. Uthuset plasseres jamfør figur 5 i søknad.

Ordinært vedlikehold er for øvrig tillatt jamfør verneforskriftens § 3. Vern mot inngrep i landskapet. 1.2 unntak for a) vedlikehold av eksisterende bygninger og anlegg.

Ved å inkludere badstu (sanitærrom) i uthuset unngås at Hubehytta må bygges på ytterligere enn foreslått, og plassering i uthus vurderes som best. Samlokalisering av utedo inntil uthuset vil minske antall bygg, som er vanlig i slike saker.

Vilkår

Høyde på tak skal være som før på hytta.

- Utvendig bygningsmessig preg som materialvalg for tak, og dagens farge skal videreføres ved utbyggingen – slik at den er gjenkjennbar som en opprinnelig linjehytte.
- Uthuset skal ha samme preg som hytta med linjehyttepreg og dagens farge.

- Uthus og hytta skal ha utvendige lemmer på vinduene som dekker vinduene når hytte og uthus ikke er i bruk. Slik vil man unngå gjenskinn fra vinduer i perioder den ikke er i bruk og bygget blir mer anonymt, og kan ikke forveksles med andre åpen hytter i nasjonalparken.
- Vindskier og vinduskarmer på hytte og uthus skal ha samme rødfarge som hytta har i dag – dette gjelder også vinduskarmer.
- Arbeidet på hytta skal foregå etter 15 august og utenom perioden hvor friluftslivet vil bli mest påvirket av helikoptertransport og snekkerarbeid. Tidspunktet er utenom perioden hvor reindriften er mest sårbar for forstyrrelser.
- Helikopter vurderes som mest hensiktsmessig metode for frakt av materialer og utstyr inn til tomten. Dette må omsøkes særskilt når tidspunkt og omfang er avklart.
- Det kan ikke påregnes tillatelse til frakt av mannskap, materialer eller utstyr ved motorisert ferdsel på barmark.
- Arbeidet med renovering og utbygging hytta må legges opp slik at området rundt Hubehytta slites minst mulig.
- Uthus skal fjernes om COAT prosjektet avsluttes. Dette da behovet for utvidet lagringsareal og hygienebehov for ansatte, er knyttet til dette helhetlige prosjektet, hvor folk er til stede over lengre tid og innhenter kunnskap om naturen i området, til fordel for forvaltningen av nasjonalparken. Bakgrunn for dispensasjon for oppsett av uthus er hovedsakelig begrunnet med COAT prosjektets behov for lagring av forskningsutstyr.
- Materialer som rives for å erstattes ved renoveringsarbeidet av hytta skal ikke brennes på stedet, men fraktes ut med helikopter eller snøskuter etter egen tillatelse, som fremmes når man kjenner tidspunkt og omfang.
- Tiltakshaver må dokumentere ferdigstilling ved å legge frem minst tre gode bilder, digitalt fra forskjellige vinkler av hvert bygg. Bildene sendes til Varangerhalvøya nasjonalparkstyre v/ nasjonalparkforvalter.
- Nasjonalparkstyre vil rutinemessig måle opp bygget utvendig etter at prosjektet er i mål, for å tilse at det er bygd jamfør tillatelsen.

Andre forhold

- Egen tillatelse (der det er relevant) må innhentes av grunneier. Utvidelse av hytta og uthus krever også tillatelse fra plan- og bygningslovens bestemmelser fra Båtsfjord kommune.

Til grunn for tillatelsen er det vurdert at:

- Bedre lokaliteter for COAT personellet/ Varanger kraft ikke vil bidra til økt aktivitet utover dagens aktivitet definert innenfor gitte tillatelser og aktivitetsbeskrivelse og konsekvensutredning for COAT knyttet til dette (vedlagt).

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen 3 uker, jmfør forvaltningslovens §§ 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet og sendes via nasjonalparkstyret, jmfør forvaltningslovens § 32.

Med hilsen

Geir Østereng
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Kopi til:

Finnmarkseiendommen	Postboks 133	9811	VADSØ
Statens Naturoppsyn			
Båtsfjord kommune	Hildberggt. 18	9990	BÅTSFJORD
Vardø kommune	Postboks 292	9951	VARDØ
Reinpolitiet - Varanger			
Reinbeitedistrikt 6	v/Asllat Niillas Smuk, Rasengveien 2	9840	VARANGERBOTN
Varanger kraft			
Fylkesmannen i Troms og Finnmark	Statens Hus	9800	VADSØ
Finnmark politidistrikt	Postboks 501	9917	KIRKENES
Universitetet i Tromsø - COAT	Postboks 6050 Langnes	9037	TROMSØ

Saksfremlegg med protokoll

Arkivsaksnr: 2019/2232-10

Saksbehandler: Geir Østereng

Dato: 08.12.2020

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Várnjårgga álbmotmeahccestivra	89/20	14.12.2020

Behandling av søknad om ombygning og utvidelse av Hubehytta, samt etablering av uthus i Komagdalen i Varangerhalvøya nasjonalpark

Vedlegg:

- 1 Søknad ombygning / utbygging av Hubehytta i Varangerhalvøya nasjonalpark - UIT og Varanger kraft
- 2 Søknad om utvidelse av Hubehytta fra Varanger Kraft og UiT_COAT
- 3 Avtale mellom Varanger Kraft og UiT om bruksrett Hubehytta
- 4 Uttalelse fra Reinbeitedistrikt 6 til behandling av søknad ombygning og utbygging av Hubehytta - COAT
- 5 Klageavgjørelse Miljødirektoratet COAT
- 6 Svar på søknad om etablering av klimaobservatorium for arktisk tundra i Varangerhalvøya Nasjonalpark -COAT- UIT
- 7 COAT Varanger konsekvensutredning komplett dokument_revidert_nov2017

Saksprotokoll i Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Várnjårgga álbmotmeahccestivra - 14.12.2020

Vedtak

Som innstilt, enstemmig.

[-slutt på saksprotokoll-](#)

Forvalters innstilling

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre gir tillatelse jmfør verneforskriften for Varangerhalvøya nasjonalpark § 7 punkt 1.3 a) tillatelse til ombygning av og mindre tilbygg til Hubehytta i Komagdalen med 8 m2 som omsøkt. Fra 4,15 m x 6,35 m (26,3 m2) til 4,15 x 8,35m (34.6 m2).

Jamfør Naturmangfoldlovens § 48 gis det dispensasjon til å etablere et uthus på 3x5 m for lagring av forskningsutstyr, ved, gass og badstu (sanitærrom) for COAT prosjektet.

Utedo skal flyttes inntil uthuset. Uthuset plasseres jamfør figur 5 i søknad.

Ordinært vedlikehold er for øvrig tillatt jamfør verneforskriftens § 3. Vern mot inngrep i landskapet. 1.2 unntak for a) vedlikehold av eksisterende bygninger og anlegg.

Ved å inkludere badstu (sanitærrom) i uthuset unngås at Hubehytta må bygges på ytterligere enn foreslått, og plassering i uthus vurderes som best. Samlokalisering av utedo inntil uthuset vil minske antall bygg, som er vanlig i slike saker.

Vilkår

Høyde på tak skal være som før på hytta.

- Utvendig bygningsmessig preg som materialvalg for tak, og dagens farge skal videreføres ved utbyggingen – slik at den er gjenkjennbar som en opprinnelig linjehytte.
- Uthuset skal ha samme preg som hytta med linjehyttepreg og dagens farge.
- Uthus og hytta skal ha utvendige lemmer på vinduene som dekker vinduene når hytte og uthus ikke er i bruk. Slik vil man unngå gjenskinns fra vinduer i perioder den ikke er i bruk og bygget blir mer anonymt, og kan ikke forveksles med andre åpen hytter i nasjonalparken.
- Vindskier og vinduskarmer på hytte og uthus skal ha samme rødfarge som hytta har i dag – dette gjelder også vinduskarmer.
- Arbeidet på hytta skal foregå etter 15 august og utenom perioden hvor friluftslivet vil bli mest påvirket av helikoptertransport og snekkerarbeid. Tidspunktet er utenom perioden hvor reindriften er mest sårbar for forstyrrelser.
- Helikopter vurderes som mest hensiktsmessig metode for frakt av materialer og utstyr inn til tomten. Dette må omsøkes særskilt når tidspunkt og omfang er avklart.
- Det kan ikke påregnes tillatelse til frakt av mannskap, materialer eller utstyr ved motorisert ferdsel på barmark.
- Arbeidet med renovering og utbygging hytta må legges opp slik at området rundt Hubehytta slites minst mulig.
- Uthus skal fjernes om COAT prosjektet avsluttes. Dette da behovet for utvidet lagringsareal og hygienebehov for ansatte, er knyttet til dette helhetlige prosjektet, hvor folk er til stede over lengre tid og innhenter kunnskap om naturen i området, til fordel for forvaltningen av nasjonalparken. Bakgrunn for dispensasjon for oppsett av uthus er hovedsakelig begrunnet med COAT prosjektets behov for lagring av forskningsutstyr.
- Materialer som rives for å erstattes ved renoveringsarbeidet av hytta skal ikke brennes på stedet, men fraktes ut med helikopter eller snøskuter etter egen tillatelse, som fremmes når man kjenner tidspunkt og omfang.
- Tiltakshaver må dokumentere ferdigstilling ved å legge frem minst tre gode bilder, digitalt fra forskjellige vinkler av hvert bygg. Bildene sendes til Varangerhalvøya nasjonalparkstyre v/ nasjonalparkforvalter.

- Nasjonalparkstyre vil rutinemessig måle opp bygget utvendig etter at prosjektet er i mål, for å tilse at det er bygd jamfør tillatelsen.

Andre forhold

- Egen tillatelse (der det er relevant) må innhentes av grunneier. Utvidelse av hytta og uthus krever også tillatelse fra plan- og bygningslovens bestemmelser fra Båtsfjord kommune.

Til grunn for tillatelsen er det vurdert at:

Bedre lokaliteter for COAT personellet/ Varanger kraft ikke vil bidra til økt aktivitet utover dagens aktivitet definert innenfor gitte tillatelser og aktivitetsbeskrivelse og konsekvensutredning for COAT knyttet til dette (vedlagt).

Saksopplysninger

Historikk

Søknaden sees i sammenheng med det helhetlige COAT – prosjektet og punkt Feltstasjon, som ble behandlet av nasjonalparkstyret i 2018.

Beskrivelse av det helhetlige prosjektet som ble omsøkt i 2017 kommer frem av vedleggene «Coat Varanger konsekvensutredning». Nasjonalparkstyrets første behandling kommer frem av vedlegg «Svar på søknad om etablering av klimaobservatorium for arktisk tundra», klagesaken som kun omtaler den del av tiltakene som nasjonalparkstyret avslo oppsummeres i «Miljødirektoratets klageavgjørelse».

For å forstå bakgrunn for søknaden gjengis generell informasjon om COAT prosjektet.

COAT prosjektets formål er å etablere et *langsiktig, økosystembasert overvåkningsprogram* for norsk landjords-Arktis som skal:

- Dokumentere *effektene av klimaendringene på økosystemene* ved å formulere modeller, gjøre målinger og analyser etter en adaptiv protokoll som er i den internasjonale kunnskapsfronten på dette feltet.
- Være *forvaltningsrelevant* ved å fokusere på *sårbar biologisk mangfold*, samt viktige *funksjoner og tjenester i økosystemene* som forventes å være følsomme for klimaendringer.
- Være i *dialog med forvaltningsmyndigheter og rettighetshavere* om tiltak som kan iverksettes for å avbøte uønskede effekter av klimaendringene (inkludert bevaringstiltak og tilpasningsstrategier) og gjøre forskning som evaluerer effekten av slike tiltak og strategier.
- Øke *kompetansen i samfunnet* om effekten av klimaendringene gjennom *aktiv formidling* av kvalitetssikret kunnskap.

COAT har 7 overvåkningsmoduler, herunder *Skog-tundra-økotonen, kratt-tundraen, smågnagere, Hjortedyr, Ryper, Fjellrev, Klimaobservasjonssystem*. I tillegg omfatter søknaden etablering av feltstasjon.

COAT Varanger har røtter i 5 forskningsprosjektet ledet av UIT, hvor 2 ble innledet før vernet av Varangerhalvøya nasjonalpark.

COAT inkluderer to regioner; Svalbard i høy-Arktis («COAT Svalbard») og Varangerhalvøya i lav-Arktis og grensesonen mot sub-Arktis («COAT Varanger»). Disse regionene har både

særegne problemstillinger og viktige fellesnevner (komparative aspekter) som COAT vil belyse. Varangerhalvøya har relative komplekse næringskjeder, mange arter og prosesser med stor klimasensitivitet; blant annet på grunn av grensesonen mot sub-arktisk skog. For å dekke denne kompleksiteten har «COAT Varanger» definert 6 overvåkningsmoduler som omfatter økosystemets næringsnett.

Tre planlagte intensivlokaliteter

Det er planlagt at COAT skal ha 3 intensivlokaliteter inkl. (Skuorrojohka) hvorav en er i VNP; *Komagdalen/Sandfjorddalen*.

Hvert av intensivområdene har behov for en forskningsstasjon med fasiliteter for innlosjering og innendørs arbeids- og lagerplass som vil bli beskrevet i kapittel 4 i søknaden. I tillegg innebærer noen av overvåkingsobjektene eller teknologiene som skal brukes at datainnsamlingen skjer på en annen geografisk eller tidsmessig skala enn det som skjer på intensiv - og ekstensivlokalitetene. For eksempel, gjelder dette overvåkning av fjellrev og jaktfalk som i stor grad er bestemt av fordelingen av kjente yngle hi/ reirplasser, overvåkning av rein og elg som delvis skjer med hjelp av telemetri på frittgående dyr eller vegetasjonsfenologi og snødekke som delvis kan basere seg på satellittsensorer i kombinasjon med det bakkebaserte klimaobservasjonssystemet.

Omsøkte moduler i søknaden i Varangerhalvøya Nasjonalpark (VNP)

Prosjektet omfatter modulene **Skog – tundra økotonen, Kratt-tundraen, Smågnagere, Hjortedyr, Ryper, Fjellrev og klimaobservasjonssystem**.

Modulen Tundra-skog økotonen og Hjortedyr vil ikke ha direkte aktivitet eller infrastruktur innenfor VNP men er inkludert i søknadsbeskrivelsen da de er nært knyttet til de andre aktivitetene i de andre modulene.

Bakgrunn for behovet for feltstasjon er behørig beskrevet i Aktivitetsbeskrivelse og konsekvensvurdering for COAT prosjektet 6.11.2017

Punkt 4 Feltstasjon s33 – 35 (utdrag)

Området ved Hubehytta er ideelt da det er bygg her fra før. Området ligger usjenert til og bygg påvirker området rundt lite visuelt, og er lite synlig for andre brukere. Dagens stil videreføres. Man vil informere ved oppslag på hytta om at bygg brukes som feltstasjon for UIT – en base for overvåkning av klimaendringenes effekter på naturen i Varangerhalvøya nasjonalpark. Stasjonen i seg selv vurderes ikke for å påvirke økosystemet (dyreliv eller flora) og ikke bidra til mer trafikk enn før i prosjektet. Lagringsplassen kan bidra til mindre trafikk av COAT personell. COAT slipper også å telte i området som før da andre brukere la beslag på den, eller kapasitet var sprengt.

Forslaget til feltstasjon er i omfang liten relatert til andre feltstasjoner andre steder av samme type slik at alt er minimalisert og tilpasset til det faktiske behovet (primære funksjonskrav dekket av minst mulig bygningsmasse).

Langsiktig bruksavtale for Hubehytta – UIT og Varanger kraft 2020

UIT har inngått bruksavtale (vedlagt) med Varanger kraft (eier) om langsiktig bruk av Hubehytta i forbindelse med prosjektet COAT – klimækologisk observasjonssystem for arktisk tundra, som pågår i Komagdalen og Sandfjorddalen.

Hubehytta er eid av Varanger Kraftnett AS og benyttes som drifts- og beredskapshytte.

Forvalters opplysninger tilsier at den i dag er mest i bruk av UIT – forskningspersonell, og sporadisk av Varanger krafts personell i forbindelse med friluftsliv, jakt og fiske.

COAT - prosjektet har feltarbeidperioder til faste tidspunkt hvert år og nylig inngått langsiktig avtale sikrer at deres behov for en feltstasjon er sikret, gitt at det åpnes for utvidelse og ombygging. Avtale gjelder for 10 år med opsjon på forlengelse i ytterligere 2x10 år (år 2050).

Periode

definert i avtalen er: Vinterfelt, 10. mars – 30 mars

Vårfelt, 15. april – 5 mai Sommerfelt 1, 15 juni – 31 juli

Sommerfelt 2, 15 august – 25 august Høstfelt, 30 august – 15 september

(hvor eksakt tidspunkt varierer litt fra år til år innad i definert periode)

COAT har til faste tider årlig lånt hytta i mange år og også lagret utstyr her.

COAT har inngått avtale med eier om at der de tar ansvar for oppgradering og utvidelse av hytta, samt reiser et tilbygg for at Hubehytta skal kunne fungere som en funksjonell feltstasjon.

Renovering og utvidelse av hytta skal ikke medføre vesentlig økt bruk av hytta fra noen av partene med tanke på belastning på verneverdiene i nasjonalparken eller reindrift i området.

Søknaden om utvidelse av Hubehytta og bygging av nytt uthus 2020

1. Innledning

Bakgrunn for søknaden

Økosystembasert overvåkning forutsetter feltarbeid i forskjellige sesonger i løpet av året. Personell som utfører dette feltarbeidet over flere dager og uker i strekk må ha en innendørs base (feltstasjon) som dekker personlige og arbeidsmessige behov.

Overvåkningssystemet i Komagdalen/Sandfjorddalen ligger opptil 25 km innenfor nasjonalparkgrensa. Denne avstanden er for lang til at en feltstasjon plassert utenfor nasjonalparkgrensa vil være hensiktsmessig; dvs. en slik plassering vil kreve uhensiktsmessig mye tid, krefter og trafikk til transport av personell og utstyr. For å være funksjonell må feltstasjonen være sentralt og nært plassert i forhold til alle målepunktene. Forøvrig skal feltstasjonen ha følgende primære funksjoner:

- *Overnatting og opphold* for COAT-personell (opptil 6 personer i 2-3 ukers feltperioder).

- *Arbeidsplass* for datalogging og klargjøring av instrumenter.

- *Lagerplass* for HMS-utstyr, instrumenter, proviant og drivstoff.

Hubehytta har fungert som en base for COATs pågående aktiviteter VNP (Varangerhalvøya nasjonalpark). Den er sentralt plassert i forhold til lokaliseringen av målepunktene i Komagdalen/Sandfjorddalen. I den tilstand Hubehytta er nå, er den imidlertid uegnet som feltstasjon for COAT. Den er for liten og ikke minst uhensiktsmessig innredet; særlig med mangel på nok romareal for oppholds-, sove-, arbeids- og spiseplass. Lagerplassen er også for liten for COATs behov. Hytta har også vært utsatt for et betydelig forfall i løpet av de siste årene. Nå dekker Hubehytta ikke grunnleggende HMS-krav.

Hubehytta eies av Varanger KraftNett AS som har den som en drifts og beredskapshytte. Dette gjør at COAT så langt har brukt hytta på lånebasis, noe som i noen tilfeller har skapt usikkerhet om når COAT har tilgang til hytta.

Etter at COAT fikk avslag på søknad om å bygge en ny feltstasjon i tilknytning til Hubehytta har vi blitt enige med Varanger Kraft om en langsiktig kontrakt om leie av hytta; dette mot at COAT finansierer en nødvendig, omfattende restaurering/ombygning og en begrenset utviding av hytta. Avtalen innebærer også at UiT skal stå for hele søknadsprosessen på vegne av Varanger KraftNett som eier av hytta. Samarbeidsavtalen er vedlagt.

I de neste avsnittene beskrives og søkes det om restaurering og utvidelse av hytta, samt bygging av et uthus i tilknytning til hytta. (rømningsvei). Videre er det behov for noe strøm på hytta, derfor vil vi installere et strømanlegg som drives på solcellepanel.

2. Restaurering

Restaureringen gjelder et betydelig forfall som inkluderer fornying av tak (som lekker), bordkledning (som har råtnet), murpipe og fundament (som begge har forvitret). Ombygningen gjelder isolering av vegger, tak og gulv, og re-arrangering av romfordeling. Den sistnevnte gjelder i størst grad omgjøring av et stort uisolert lagerrom til et isolert soverom. Hubehytta er også særdeles mørk innvendig, det planlegges derfor for flere og litt større vinduer på hytta (mål oppgitt i fig.2), noe som blant annet vil være påkrevd for soverommet (rømningsvei). Videre er det behov for noe strøm på hytta, derfor vil vi installere et strømanlegg som drives på solcellepanel.

Bilde 1. og 2. Viser noe av forfallet på hytta, med avflasket maling og råte i bordkledning. Foto. Rolf Ims.

Av verneforskriften § 3 punkt 1.2 a), ser vi at vedlikehold av eksisterende bygninger er tillatt. Over har vi listet opp det som planlegges av vedlikehold og restaurering.

Vi antar at deler av det ovennevnte går inn under bestemmelsen for nødvendig vedlikehold. For det som eventuelt ikke regnes å gå inn under denne bestemmelsen søker vi om tillatelse etter verneforskriftens § 3 punkt 1.3 a).

3. Utvidelse av hytta

Det søkes om en utvidelse av hytta med 2 meter i hyttas lengderetning mot vest, noe som vil gi et større oppholdsrom som er separat fra soverommet. I dag er blant annet kjøkkendelen en del av gangen og derfor svært upraktisk. En utvidelse av oppholdsrommet gjør at kjøkkendelen kan reorganiseres. I tillegg er det ingen egnet plass for å arbeide med forberedelse av vitenskapelige instrumenter eller biologiske prøver, derfor planlegges det for en arbeidsbenk langs den ene veggen. Utvidelsen vil også gi bedre muligheter for tørking av klær.

4. Bygging av uthus

Det søkes om bygging av et uthus som erstatning for ombygning av hyttas nåværende lagerrom til boareal. Dette er viktig av flere grunner. Den ene er som allerede nevnt, at man får frigitt areal til et eget soverom i hytta. Det andre er av HMS hensyn. I dag lagres bensin, parafin og gass på selve hytta, sammen med mye annet. Et uthus vil i tillegg være et viktig sikkerhetstiltak i tilfelle brann i selve hytta. Særlig vinterstid prøver vi i dag å oppbevare noe klær på utedoen og har den som nødbu i tilfelle brann, noe som åpenbart ikke er en optimal løsning.

Uthuset planlegges todelt, en lagerdel og en badstue. Grunnen til at vi ønsker badstue er at dette gir feltarbeidere som er der flere uker av gangen en plass hvor de kan vaske seg ordentlig, noe som er viktig av hygieniske årsaker.

5. Vurdering av miljøkonsekvenser

De omsøkte utvidelsene av Hubehytta – inkludert bygging av et uthus - skal ikke medføre noe øket aktivitet av personell fra COAT eller Varanger Kraft i nasjonalparken. Bedre lagringsplass gjør faktisk at det kan bli mindre trafikk av COAT-personell i forbindelse med transport av utstyr inn og ut av VNP. Det blir heller ikke behov for å sette opp telt for utstyr og personell i nærheten slik det har vært nødvendig i noen tilfeller når Hubehyttas kapasitet har vært sprengt. I ombyggefase vil det naturligvis bli mer materialtransport med helikopter og aktivitet av personell på stedet enn i driftsfase. Denne etableringsfasen er imidlertid av kortvarig karakter.

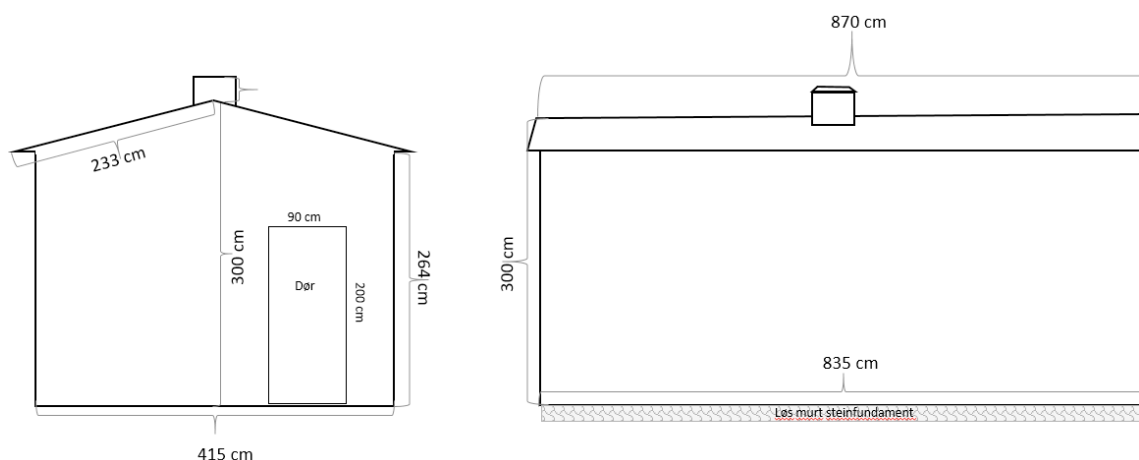

Fig. 1. Skisse av fasade, øst- og nordside.

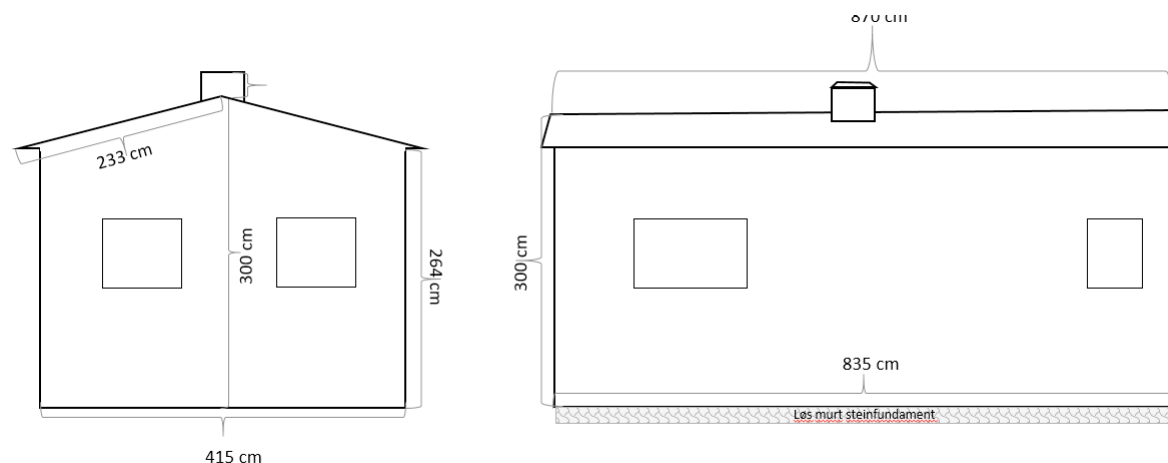

Fig. 2. Skisse av fasade, vest- og sørside. Vinduer på vestvegg: 80x80cm. Stuevindu på sørvegg 80x120cm. Soveromsvindu 80x50cm.

Uthus

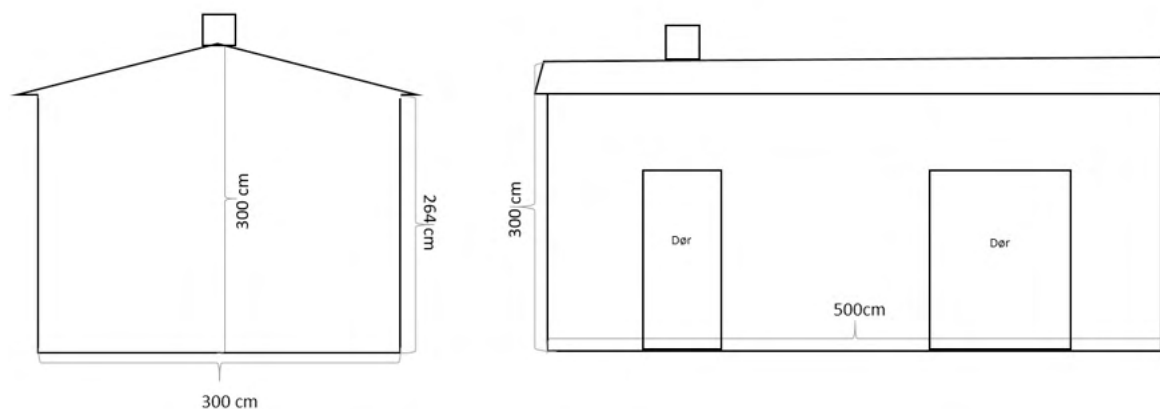

Fig. 3. Skisse av fasade på uthus, en kortsida samt nordsiden hvor det planlegges to dører. Det planlegges et lite vindu på sørveggen i forbindelse med badstua.

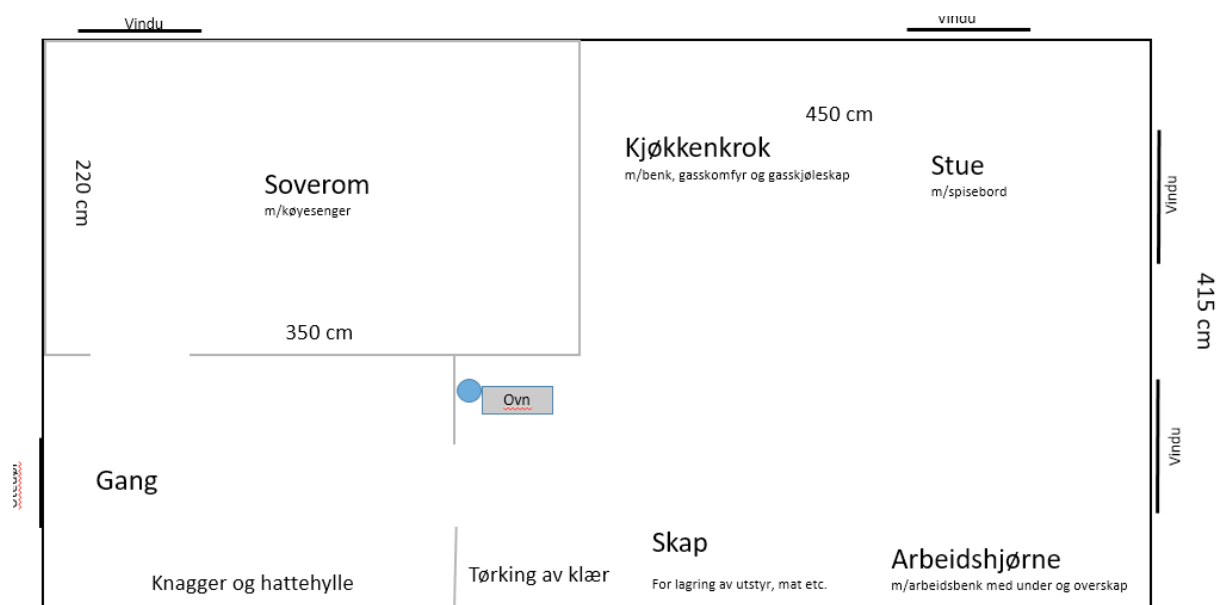

Fig. 4. Planlagt romfordeling etter ombygging.

Fig. 5. Enkel skisse av planløsning ved Hubehytta som viser hvordan uthuset er tenkt plassert i forhold til hytta. Det er også en mulighet å flytte utedoen inntil uthuset.

Hytta i dag

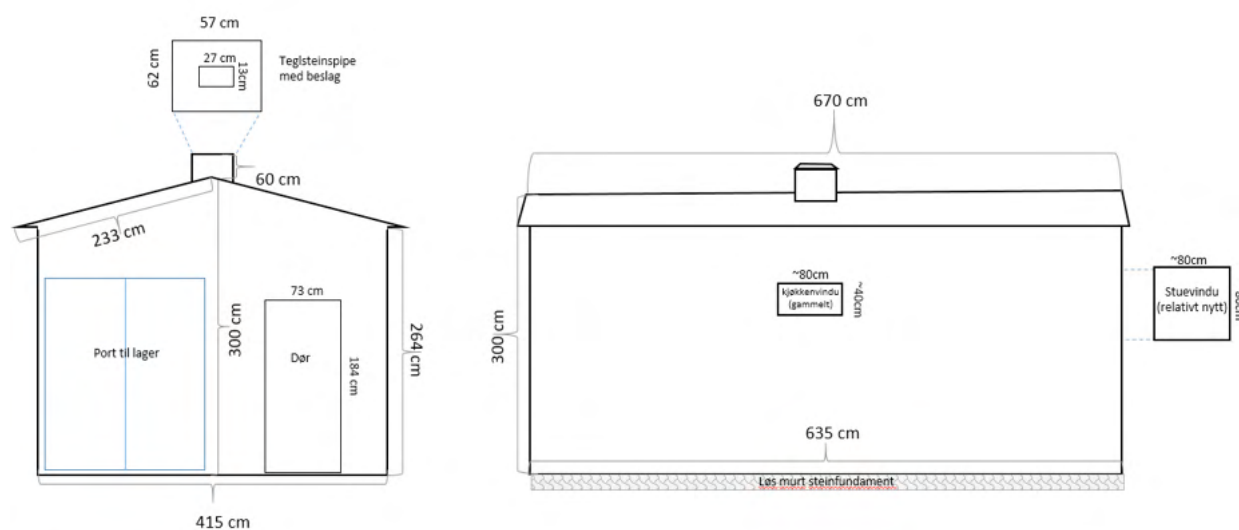

Fig.6. Utvendige mål på hytta. Skissen viser øst- og nordveggen.

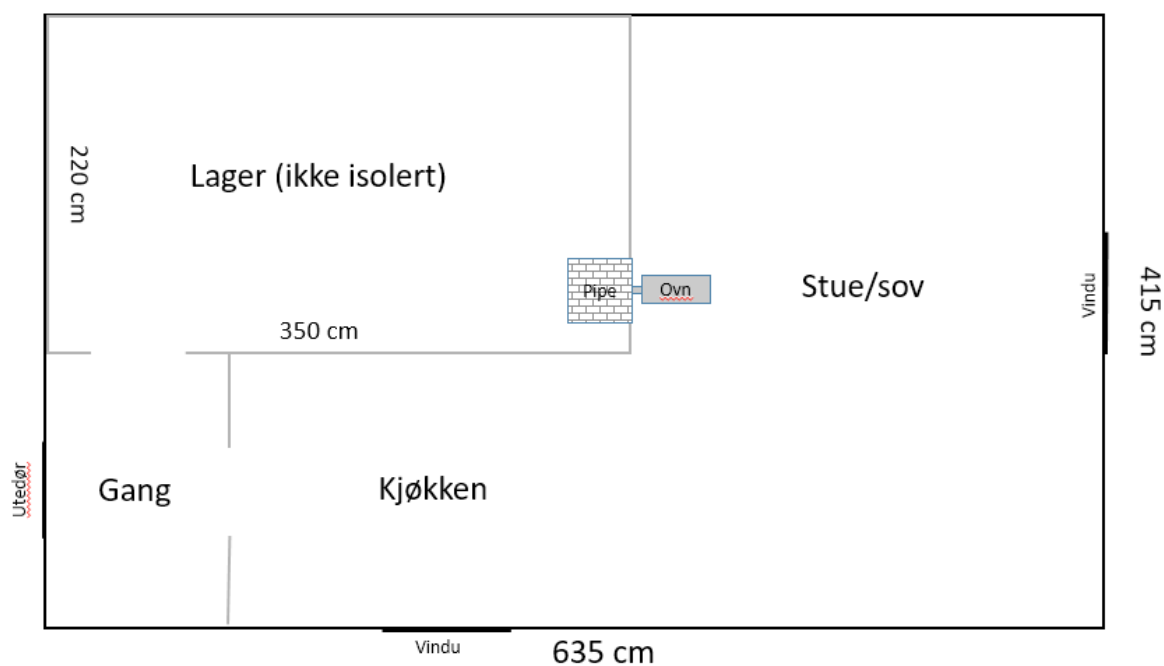
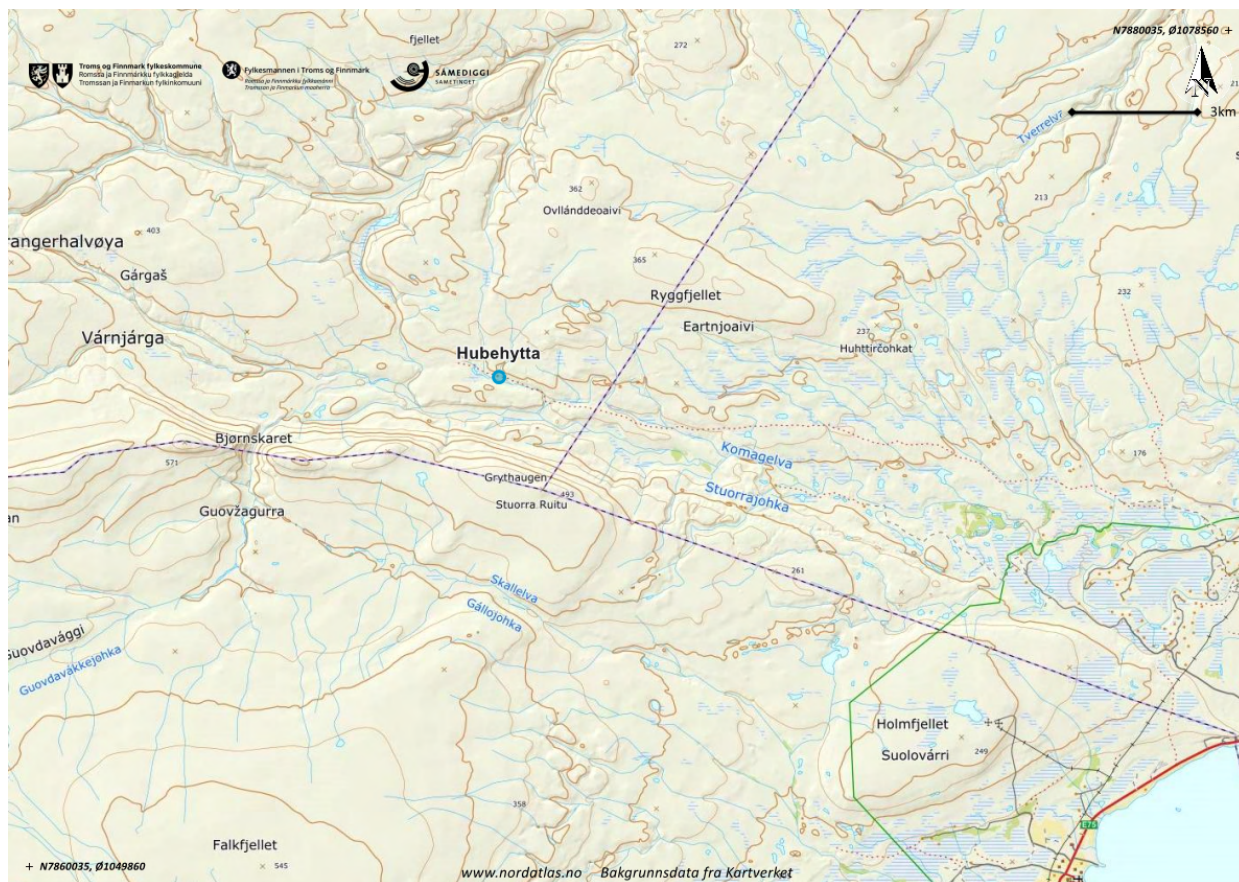

Fig. 7. Innvendige mål på hytta og dagens romfordeling.

Hubehyttas plassering.

Regler og retningslinjer for saksbehandlingen

Naturmangfoldloven, verneforskrift og retningslinjer

Søknaden er behandlet etter verneforskriften for Varangerhalvøya nasjonalpark og naturmangfoldloven (NML). Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter utgitt av Miljødirektoratet 2014 er også lagt til grunn.

Verneforskriften for Varangerhalvøya Nasjonalpark sier Verneformål

Formålet med Varangerhalvøya Nasjonalpark er å bevare et stort i det vesentlige urørt naturområde, tilnærmet fritt for tekniske inngrep, som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare den mest arktisk pregete del av fastlands-Norge med spesielle landformer og avsetninger etter istida, et plante- og dyreliv med østlige og arktiske innslag, et kjerneområde for fjellrev og unike samiske kulturminner.

I sone A er det avgrenset et særlig viktig myr- og våtmarksområde med stor vitenskapelig betydning som referanseområde og med egenart i form av mange småvann og myrdammer. Området gir leveområder for en rik og variert fauna av våtmarksfugl, også trua arter. Området er svært viktig for sædgås og dverggås.

Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Ivaretagelse av naturgrunnet innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

- Verneforskriftens § 3, punkt 1.1 **Vern mot inngrep i landskapet**

Området er vernet mot inngrep av enhver art, herunder oppføring av bygninger, andre varige eller midlertidige innretninger, gjerder og anlegg, vegbygging, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving, utfylling, henleggelse av masse, sprenging, boring, bryting av steiner, mineraler og fossiler, fjerning av større steiner og blokker, drenering, annen form for tørrlegging, nydyrking, bakkeplanering, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, oppsetting av skilt, merking av stier, løyper o.l. Opplistingen av tiltak er ikke uttømmende.

Angående søknad om utvidelse av bygg – Hubehytta med nytt tilliggende uthus

1.3 Forvaltningsmyndigheten, jf. § 7, kan gi tillatelse til:

- a) Ombygging av og mindre tilbygg til bygninger.
- f) Nybygging eller ombygging av hytter til bruk for oppsyn med verneområdet og/eller allmennheten i tråd med forvaltningsplan etter § 5.

Tiltakene som omsøkes med feltstasjon er en utvidelse av Hubehytta. Hovedformålet og bakgrunn for søknad er en bedre arealmessig disponering innvendig til ordinær bruk og tilbygg inkludert for forskningsformål. Omsøkt arealutvidelse er 30 % på hytta (8 m²). I seg selv er ikke 8 m² mye og kommer inn under «mindre tilbygg», men med utgangspunkt i hyttas opprinnelige størrelse, og gjennomsnittlig størrelse på hytter i nasjonalparken er det en del. Dog vil ikke total bygningsmasse utgjør mer enn 50 m² inkludert nytt uthus, som er akseptabel ramme (forvalters betraktning) sammenliknet med definerte maksimum i andre nasjonalparker forvaltningsplaner (eksempelvis Lomsdal – Visten NP).

Forvaltningsplanen er i prosess, og det er ikke vedtatt rammer for utvidelser av bygg eller totalareal for hytte med uthus og det foreligger ikke nye forvaltningsmessige føringer siden forrige vurdering av søknad om feltstasjon. Den 28.10.2008 opphevet Direktoratet for naturforvaltning Fylkesmannen i Finnmarks dispensasjon til å utvide den såkalte «politihytta» fra 20 m² til 44 m². Her påpeker direktoratet at inntil 30 % økning av eksisterende areal eller opptil 10 m² utvidelse er vanlig å anse som «mindre tilbygg». Forvalter konkluderer med at det jamfør praksis andre steder er dispensasjonsadgang.

Nybygg av uthus har ikke dispensasjonshjemmel jamfør verneforskriften og vil være i strid med §3 punkt 1.1 i verneforskriften, og en søknad om dispensasjon må vurderes etter Naturmangfoldloven § 48.

Naturmangfoldloven

Med hjemmel i lovens § 48 kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra vernevedtaket dersom det ikke strider mot verneformålet, og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig. Denne bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette eller spesielle tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet.

Ingen har krav på dispensasjon selv om vilkårene for å gi dispensasjon er oppfylt, det er i slike tilfelle opp til forvaltningens skjønn om dispensasjon skal gis. Av bestemmelsens forarbeider fremgår det at terskelen for å gi dispensasjon skal være høy og i utgangspunktet skal fange opp uforutsette eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Bestemmelsen skal ikke anvendes for å utvide den rammen som er trukket opp i vernevedtaket og det bør vurderes hvilke konsekvenser det kan få dersom andre kan tenkes søke på samme grunnlag.

I klageavgjørelse 7.9.2020 for etablering av fullskala Coat prosjekt kom Miljødirektoratet til at etableringen av prosjektet ikke kommer innunder kategorien for «vesentlig samfunnsinteresse» mht. uforutsette eller spesielle tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet, jamfør naturmangfoldlovens § 48.

Denne saken er ikke da av en slik karakter at den angår § 48 bestemmelser om vesentlige samfunnsinteresser eller sikkerhetshensyn.

Naturfaglig beskrivelse av området

Hubehytta ligger i Komagdalen i Båtsfjord kommune mellom Sandfjorddalen og hengebrua (Porten).

Området er i lavarktisk klimasone og preges av elva i dalen som har vierkratt stedvis på breddene som er viktig for fugleliv, småpattedyr og elg (vinterstid). I nærhet av området forekommer årviss sjeldne arter som snøugle med fast forekomst fjellrev. I omkringliggende områder forekommer Kongeørn, Havørn og karakterarter som Heilo, fjelljo, fjellerke, lappspurv m.fl. Hubehytta ligger litt utenom elvedalen og i god avstand fra de områdene som er mest sårbare for forstyrrelser. I nedkant av hytta er det en myr med en bekk som ikke berøres av utbyggingen. Naturverdiene vil neppe bli påvirket av utbyggingen. Området ved hytta og i omegn er befart av forvalter litt tilbake i tid.

Vurdering jamfør naturmangfoldlovens § 8-12

Kunnskapen i saken vurderes som god. Det er utarbeidet en egen vedlagt konsekvensutredning for COAT prosjektet. Området ved Hubehytta vurderes som godt egnet med hytte fra før som utnyttes, og lokalisering av uthus like ved vil gjøre at bygninger vil være samlet. Området rundt hytta er noe slitt fra før. Det er ikke registrert spesielle arter eller vegetasjon som må ivaretas i umiddelbar nærhet av Hubehytta hvor utvidelse og uthus er omsøkt lokalisert. I 2018 befarte medlemmer fra styret ved avgåtte styremedlemmer Hubehytta og konstaterte at den er trang og lite hensiktsmessig innredet med behov for vedlikehold.

Naturmangfoldlovens § 9 vurderes som lite aktuell da saken og konsekvensene er godt opplyst.

Naturmangfoldlovens § 10

Utvidelse av eksisterende hytte med 8 m² og etablering av et uthus på 15 m² like ved i samme stil vil påvirke området lite, sammenliknet med etablering av egen større hytte til feltstasjon.

Om en ser på totalomfang av etablerte installasjoner og forskningsutstyr vurderes tiltaket med en enkel feltstasjon i eksisterende hytte som ellers brukes lite, med nytt relativt liten bygning som uthus som akseptabelt, gitt kunnskapen som prosjektet innhenter til fordel for forvaltningen av området. Helhetlig ble deler av COAT prosjektet avslått med henvisning til at summen av installasjoner ble for store, inkludert egen hytte til feltstasjon med uthus. Utnyttelse av eksisterende mindre hytte med uthus tett inntil, vil ha en vesentlig mindre påvirkning på området.

Naturmangfoldlovens §11

Kostnadene ved miljøforringelse belastes tiltakshaver ved at en benytter de metoder for frakt av utstyr inn til området som vurderes som mest miljøforsvarlige som er helikopter i perioden august – september. Kostnadene ved å fjerne uthuset belastes Coat om prosjektet skulle bli avviklet på sikt.

Naturmangfoldlovens §12

Miljøforsvarlige teknikk ved bruk av helikopter skal benyttes som mest effektiv metode for frakt. For øvrig bør ikke tiltaket medføre motorisert ferdsel på barmark av noen instans, jfr. definerte vilkår for tillatelsen. Den beste lokalisering vurderes til Hubehytta, og utnyttelse av eksisterende bygningsmasse til formålet. Feltstasjon med et tilliggende uthus vurderes for den beste metode. Lemmer foran vinduene vil sikre anonymt preg uten gjenskinn i dalen i de perioder den ikke er i bruk. Dette vil gi de beste samfunnsmessige resultater med minst mulig påvirkning på verneområdet.

Vurdering av dispensasjon til vitenskapelige formål

Søknaden angår dispensasjon til vitenskapelig formål, og verneforskriftens generelle unntaksbestemmelse gjelder ikke lenger, og slike saker skal da vurderes etter § 48 *første alternativ* som åpner for unntak dersom det *“ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig”*.

I vurderingen av om dispensasjon skal gis må nytten av et forskningsprosjekt vurderes opp mot omfanget av eventuelle inngrep eller tiltak og de ulemper forskningen ellers medfører. Det er først og fremst aktuelt å gi dispensasjon til tiltak når det er nødvendig for forskning.

Forskningsaktiviteter som ikke trenger å lokaliseres til et verneområde, bør imidlertid kanaliseres utenfor verneområdet. Det vitenskapelige motivet bak vernet vil kunne begrunne en mer liberal dispensasjonspraksis når det ikke er tale om etablering av faste anlegg (ny infrastruktur) eller terrenginngrep i verneområdene.

Som regel bør det gis dispensasjon for tiltak som bidrar til å fremme verneverdier. Det kan være aktuelt å stille vilkår om at forvaltningsmyndigheten skal få tilgang til resultatet av vitenskapelige undersøkelser, som ledd i å øke kunnskapen om området, jf. Naturmangfoldloven § 8.

Forvalter viser til at ordentlige bygg for å lagre utstyr og for å ha innlosjert forskere vil bidra til å sikre at alle undersøkelsene som gjøres i intensivområdet i Komagdalen/ Sandfjorddalen fast jamfør gitte tillatelser hittil - årlig følges opp på en god måte. Dette vil være til fordel for verneområdet mht. innhenting av kunnskap, særlig aktualisert når klimaendringene er skissert til å bli såpass omfattende som spådd, og dette kan påvirke en rekke av de artene som lever i området negativt. Utbygging av hytta og tilbygg av uthus vurderes som nødvendig.

Fordelene ved en tillatelse til å utvide hytta og bygge uthus vurderes til å oppveie de ulemper med arealbeslag som utbyggingen medfører. Selv om uthuset betraktes som varig er det satt vilkår om å fjerne dette dersom forskningsprosjektet COAT avvikles på sikt. Gitt prosjektets omfang vurderes utbygging og uthus som nødvendig. Husehytta er også for øvrig trang og upraktisk innredet og lite egnet for flere personer å oppholde seg i over lengre tid.

Forvalter vurderer at etablering av en feltstasjon i en eksisterende hytte med utvidelse på 8m², med et nytt tiliggende uthus ikke vil stride mot verneformålet eller påvirke verneverdiene nevneverdig, gitt formålet for utbyggingen – vitenskapelige undersøkelser av omfattende skala som vil øke kunnskapen om området.

Utvidelsen av hytta er relativt beskjeden og uthuset er begrenset – hvor uthuset betraktes som et tiltak som vil bidra til at COAT kan å øke kunnskapen om verneområdet, til fordel for forvaltningen i sitt arbeid med ivaretagelsen av verneformålet.

Vilkårene for å gi dispensasjon jamfør verneforskriften til tilbygg og naturmangfoldlovens § 48 for å bygge uthus er oppfylt.

Presedens vurderinger

Når vedtak etter naturmangfoldlovens § 48 skal fattes, er det særlig viktig å tenke på eventuelle presedensvirkninger av vedtaket.

Forvalter vurderer det til at det ikke foreligger uheldige presedenshensyn da Coat prosjektet inngår avtale om bruksrett for sine behov i sine definerte feltperioder i et bygg som eksisterer fra før, med eksisterende eier. Når man ser formålet i perspektiv og begrunnelsen for å bygge ut hytta og etablere et uthus, er det sannsynligvis få tilsvarende saker med forskningsrelaterte behov for å oppføre uthus. Særlig når man tar den helhetlige feltaktiviteten knyttet til prosjektet til grunn, som allerede er innvilget og som også er knyttet til dels sterkt trua arter. En rekke overvåkningsmoduler gir kunnskap om verneområdet som nasjonalparkforvaltningen vil kunne dra nytte av fra prosjektet. Dette så lenge tiltakene med bygget ikke vurderes for å stride mot vernevedtakets formål og ikke påvirke verneverdiene nevneverdig. Og heller ikke at samlet påvirkning på verneområdet jamfør naturmangfoldlovens § 10, blir for stor.

Bakgrunnen for vernet av Varangerhalvøya Nasjonalpark omfatter ikke forskningsformål og presedensen fra saker i andre nasjonalparker er relevant med nasjonalparker hvor forskning heller ikke inngår som en del av verneformålet. Nasjonalparker med tilfeller av innvilget tillatelse til infrastruktur hvor verneformålet omfatter referanseområde for forskning er ikke direkte sammenliknbare med Varangerhalvøya Nasjonalpark. Praksis for forskningstiltak i

Nasjonalparkene på Svalbard er heller ikke sammenliknbar med fastlandets nasjonalparker pga. ulike verneformål og regelverk.

Omsøkt arealutvidelse/ nytt uthus og presedens fra annen sak

I 2016 ble det gitt tillatelse til oppføring av uthus ved «polithytta» tilhørende Arnt Støme i Komagdalen innen Nasjonalparken. Da etter riving av gammelt uthus og utedo, og bygging av nytt uthus med samlokalisering av utedo jamfør Naturmangfoldlovens § 48.

I saken vurderte Varangerhalvøya nasjonalparkstyre

Styret viste til at verneforskriften for Varangerhalvøya Nasjonalpark ikke har hjemmel til oppføring av større bygninger, og at et uthus på 30m² tilsvarer størrelsen på selve hytta, noe som er uvanlig i

nasjonalparker. Ved vurdering av rivning og nybygg er praksis for betegnelsen "mindre tilbygg"

relevant å legge til grunn for nytt bygg. Siden forvaltningsplanen for Varangerhalvøya nasjonalpark ikke er ferdigstilt mente styret det er relevant å se til praksis i andre nasjonalparker, som for eksempel forvaltningsplanen for Lomsdal-Visten Nasjonalpark. Det vises til retningslinjer der som sier at største samlet bygningsareal inkludert uthus skal være på 50m². Slike føringer bør gis i forvaltningsplanen, og det kan vurderes om det bør åpnes for ekstra tilbygg i spesielle tilfeller i forbindelse med næringsdrift.

Her ble det omsøkt uthus på 30m², hvorav 15 m² inkl. utedo ble innvilget.

I klagesaken skriver Miljødirektoratet;

Det eksisterer pr i dag ingen godkjent forvaltningsplan og det er relevant å se på nasjonalparker i nærheten med lignende verneformål og verneverdier. Oppføring av et uthus på 30m² vil være i strid med vernevedtakets formål og påvirke verneverdiene i nasjonalparken. Etablering av større bygg vil svekke verneverdiene med tanke på å ivareta område uten teknisk infrastruktur og bevare grad av urørthet.

Til vurdering av denne saken er omsøkt hytte etter arealutvidelse 34,6 m² + 15 m² uthus som blir totalt 49,6 m²+ utedo 1m² 50,6 m² – som er omtrent innenfor måltall i andre sammenliknbare nasjonalparker i fjellområder – som Lomsdal Visten Nasjonalpark.

Forvalter bemerker at linjehyttene neppe har behov for uthus i utgangspunktet og at behovet i dette tilfellet vurderes hovedsakelig relatert til forskningsprosjektet COAT og er et isolert og særskilt tilfelle innen Varangerhalvøya nasjonalpark.

Varanger kraft disponerer også en hytte i Komagdalen kalt «Porthytta». Her er det ikke historikk for at forskere benytter denne og saken vurderes ikke for å ha presedens relatert til denne mht. arealutvidelse og uthus. Angående de andre linjehyttene; Bjørnskardhytta, Ragnarokk, Helheim, Heimdal og telegraflinjehytta Telebu vurderes ikke saken for å ha presedens da alle har innvendig plass for nødvendig ved og alle disse er åpne hytter for allmennheten – noe de to hyttene (Hubehytta og Porthytta) som Varanger kraft eier ikke er.

Vurdering om det bør gis tillatelse

I sin **klagevurdering for avslag på opprettelse av feltstasjon** i 2018 (ny hytte 45 m2 med uthus 10-12 m2 ved siden av Hubehytta) konkluderte nasjonalparkstyret:

Etablering av forskningsstasjon

Følgende avslås jmfør forskrift for vern av Varangerhalvøya Nasjonalpark § 3, og naturmangfoldlovens § 10 (samlet belastning), § 12 (miljøforsvarlig teknikk) og naturmangfoldlovens § 48.

Søknad om etablering av forskningsstasjon avslås da etablering av nye bygg i Nasjonalparken strider mot verneformålet, og en hytte med uthus med langsiktig perspektiv vil påvirke verneverdiene vesentlig ved å påvirke «vesentlig urørt naturområde» tilnærmet fritt for tekniske inngrep.

☐ *Nasjonalparkstyret ser og forstår behovet for en feltstasjon i området. Nasjonalparkstyret vil undersøke forpakkingsforholdene på Hubehytta.*

Påbygg på Hubehytta kan vurderes basert på søknad, eller alternativt årlig teltbasert feltstasjon som står ved Hubehytta i den mest intensive feltperioden. Uthus til Hubehytta kan også vurderes som lagerlokalitet.

Miljødirektoratets avsluttende betraktninger i klageavgjørelsen var:

«Avslutningsvis vises det til at nasjonalparkstyret åpner for å kunne tillate flere av de omsøkte tiltakene dersom de endres og/eller modereres, får en annen lokaliseringens eller at det foretas andre endringer som medfører at de ikke strider mot verneformålet eller påvirker verneverdiene nevneverdig. Miljødirektoratet oppfordrer COAT til å gå i dialog med styret om de tiltakene som nødvendigvis må finne sted innenfor vernegrensen og som er av vesentlig betydning for forskningen, slik at det kan oppnås løsninger hvor verneformålet og verneverdiene blir forsvarlig ivaretatt.»

Universitetet i Tromsø har i ettertid inngått langsiktig kontrakt med Varanger kraft og forutsetningene ligger nå bedre til rette for å utnytte eksisterende bygningsmasse i området enn i 2017.

På denne bakgrunn søker eier sammen med universitetet om å utvide Hubehytta og bygge et uthus like ved, dette i stedet for egen hytte med eget uthus som først var utgangspunktet ved søknad i 2017.

Forvalter vurderer det som at feltstasjon er vesentlig for prosjektet for at de skal kunne gjøre de vesentligste undersøkelsene, og at den er nødvendig innen vernegrensen for å følge opp de forskningstiltakene som er innvilget i nasjonalparken hvor styret har gitt sin tilslutning.

Innspill fra Reinbeitedistrikt 6.

Reinbeitedistrikt 6 har uttalt seg til denne konkrete søknad.

I forbindelse med kraftlinje utbygging på halvøya er det gjort avtale på hubehytta mellom distriktet og Varanger kraft. Hytta kan ikke overdras til andre enn distriktet. Vi ser det slik at Varanger kraft ikke kan gjøre slike avtaler uten at det er klarert med distriktet. Leder Asllat N Smuk.

Vernebestemmelsene gir ikke føringer for eieroverdragelser eller avtaler om bruk av hytter i verneområdet ved søknader om tilbygg. Vårt arkiv med søknad om motorferdsel fra 2012, indikerer at Universitetet i Tromsø har lånt Hubehytta av Varanger kraft, og disponert denne i

delers av året i alle fall siden da. Uansett er det ikke snakk om å overdra hytta og bruken for UIT og Varanger kraft vil i hovedsak fortsette som partene benytter hytta i dag. At hytta istandsettes vil også gagne Varanger kraft og den rolle hytta evt. fortsatt har som beredskapshytte relatert til akuttvedlikehold av kraftledningene som går i Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde. Forvalter legger til grunn at innspill fra Reinbeitedistrikt ikke er relevant for denne byggesaken. Dette vil stille seg annerledes ved nybygg av feltstasjon, som var tilfelle i foregående søknad.

Vilkåret for å kunne gi dispensasjon etter denne bestemmelsen er som nevnt at tiltaket/bygningen ikke strider mot verneformålet og ikke påvirker verneverdiene nevneverdig. At området skal bevares i det vesentlige urørt fremgår av formålsbestemmelsen i verneforskriften § 2. Eventuelle tiltak kan heller ikke påvirke verneverdiene mer enn nevneverdig noe som innebærer at det bare kan gis dispensasjon for tiltak som er ubetydelige og at dispensasjonsadgangen er snever.

Oppføring av bygninger er ikke bagatellmessige inngrep, men irreversible inngrep som ikke er forenlige med vernekategorien "nasjonalpark" som nettopp skal beskytte det aktuelle området mot utbygninger og andre irreversible inngrep slik at området bevares mest mulig inngrepsfritt, jfr. naturmangfoldloven § 35 annet ledd.

Forvalter kommer til at dette er et spesielt og isolert tilfelle hvor det er hjemmel for utvidelse av en eksisterende hytte jamfør verneforskriften, og hvo nødvendig oppføring av uthus tiltenkt forskningsformål på 15m² kan hjemles i naturmangfoldloven § 48 ledd, første alternativ i nasjonalparken.

Forvalter ser også at uthuset også vil kunne lagre fôr for eventuelle foringsstasjoner for fjellrev i Komagdalen, slik at tiltaket begrenser eventuelle behov for motorisert ferdsel på barmark opp til området i forbindelse med påfyll av foringsstasjoner sommerstid.

Forvalter anbefaler at det gis tillatelse til tilbygg av hytte og oppføring av uthus da tiltaket vil ha begrenset påvirkning på verneformål og verneverdier, og vil neppe ha uheldig presedens da saken er såpass spesiell.

Kunnskapen som innhentes som bieffekt av feltstasjonen vurderes som positive for verneverdiene og forvaltningen av området, og vil også være nyttig relatert til pågående skjøtselstiltak knyttet til fjellreven i området, men også for andre arter i fremtiden om spådommene om klimaendringene slår til.

Arkivsaksnr: 2019/2232-10

Saksbehandler: Geir Østereng

Dato: 08.12.2020

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Vårnårgga álbmotmeahccestivra		14.12.2020

Behandling av søknad om ombygning og utvidelse av Hubehytta, samt etablering av uthus i Komagdalen i Varangerhalvøya nasjonalpark

Vedlegg:

- 1 Søknad ombygning / utbygging av Hubehytta i Varangerhalvøya nasjonalpark - UIT og Varanger kraft
- 2 Søknad om utvidelse av Hubehytta fra Varanger Kraft og UiT_COAT
- 3 Avtale mellom Varanger Kraft og UiT om bruksrett Hubehytta
- 4 Uttalelse fra Reinbeitedistrikt 6 til behandling av søknad ombygning og utbygging av Hubehytta - COAT
- 5 Klageavgjørelse Miljødirektoratet COAT
- 6 Svar på søknad om etablering av klimaobservatorium for arktisk tundra i Varangerhalvøya Nasjonalpark -COAT- UIT
- 7 COAT Varanger konsekvensutredning komplett dokument_revidert_nov2017

Forvalters innstilling

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre gir tillatelse jamfør verneforskriften for Varangerhalvøya nasjonalpark § 7 punkt 1.3 a) tillatelse til ombygning av og mindre tilbygg til Hubehytta i Komagdalen med 8 m2 som omsøkt. Fra 4,15 m x 6,35 m (26,3 m2) til 4,15 x 8,35m (34.6 m2).

Jamfør Naturmangfoldlovens § 48 gis det dispensasjon til å etablere et uthus på 3x5 m for lagring av forskningsutstyr, ved, gass og badstu (sanitærrom) for COAT prosjektet. Utedo skal flyttes inntil uthuset. Uthuset plasseres jamfør figur 5 i søknad.

Ordinært vedlikehold er for øvrig tillatt jamfør verneforskriftens § 3. Vern mot inngrep i landskapet. 1.2 unntak for a) vedlikehold av eksisterende bygninger og anlegg.

Ved å inkludere badstu (sanitærrom) i uthuset unngås at Hubehytta må bygges på ytterligere enn foreslått, og plassering i uthus vurderes som best. Samlokalisering av utedo inntil uthuset vil minske antall bygg, som er vanlig i slike saker.

Vilkår

Høyde på tak skal være som før på hytta.

- Utvendig bygningsmessig preg som materialvalg for tak, og dagens farge skal videreføres ved utbyggingen – slik at den er gjenkjennbar som en opprinnelig linjehytte.
- Uthuset skal ha samme preg som hytta med linjehyttepreg og dagens farge.
- Uthus og hytta skal ha utvendige lemmer på vinduene som dekker vinduene når hytte og uthus ikke er i bruk. Slik vil man unngå gjenskinns fra vinduer i perioder den ikke er i bruk og bygget blir mer anonymt, og kan ikke forveksles med andre åpen hytter i nasjonalparken.
- Vindskier og vinduskarmer på hytte og uthus skal ha samme rød farge som hytta har i dag – dette gjelder også vinduskarmer.
- Arbeidet på hytta skal foregå etter 15 august og utenom perioden hvor friluftslivet vil bli mest påvirket av helikoptertransport og snekkerarbeid. Tidspunktet er utenom perioden hvor reindriften er mest sårbar for forstyrrelser.
- Helikopter vurderes som mest hensiktsmessig metode for frakt av materialer og utstyr inn til tomten. Dette må omsøkes særskilt når tidspunkt og omfang er avklart.
- Det kan ikke påregnes tillatelse til frakt av mannskap, materialer eller utstyr ved motorisert ferdsel på barmark.
- Arbeidet med renovering og utbygging hytta må legges opp slik at området rundt Hubehytta slites minst mulig.
- Uthus skal fjernes om COAT prosjektet avsluttes. Dette da behovet for utvidet lagringsareal og hygienebehov for ansatte, er knyttet til dette helhetlige prosjektet, hvor folk er til stede over lengre tid og innhenter kunnskap om naturen i området, til fordel for forvaltningen av nasjonalparken. Bakgrunn for dispensasjon for oppsett av uthus er hovedsakelig begrunnet med COAT prosjektets behov for lagring av forskningsutstyr.
- Materialer som rives for å erstattes ved renoveringsarbeidet av hytta skal ikke brennes på stedet, men fraktes ut med helikopter eller snøskuter etter egen tillatelse, som fremmes når man kjenner tidspunkt og omfang.
- Tiltakshaver må dokumentere ferdigstilling ved å legge frem minst tre gode bilder, digitalt fra forskjellige vinkler av hvert bygg. Bildene sendes til Varangerhalvøya nasjonalparkstyre v/ nasjonalparkforvalter.
- Nasjonalparkstyre vil rutinemessig måle opp bygget utvendig etter at prosjektet er i mål, for å tilse at det er bygd jamfør tillatelsen.

Andre forhold

- Egen tillatelse (der det er relevant) må innhentes av grunneier. Utvidelse av hytta og uthus krever også tillatelse fra plan- og bygningslovens bestemmelser fra Båtsfjord kommune.

Til grunn for tillatelsen er det vurdert at:

Bedre lokaliteter for COAT personellet/ Varanger kraft ikke vil bidra til økt aktivitet utover dagens aktivitet definert innenfor gitte tillatelser og aktivitetsbeskrivelse og konsekvensutredning for COAT knyttet til dette (vedlagt).

Saksopplysninger

Historikk

Søknaden sees i sammenheng med det helhetlige COAT – prosjektet og punkt Feltstasjon, som ble behandlet av nasjonalparkstyret i 2018.

Beskrivelse av det helhetlige prosjektet som ble omsøkt i 2017 kommer frem av vedleggene «Coat Varanger konsekvensutredning». Nasjonalparkstyrets første behandling kommer frem av vedlegg «Svar på søknad om etablering av klimaobservatorium for arktisk tundra», klagesaken som kun omtaler den del av tiltakene som nasjonalparkstyret avslo oppsummeres i «Miljødirektoratets klageavgjørelse».

For å forstå bakgrunn for søknaden gjengis generell informasjon om COAT prosjektet.

COAT prosjektets formål er å etablere et *langsiktig, økosystembasert overvåkningsprogram* for norsk landjords-Arktis som skal:

- Dokumentere *effektene av klimaendringene på økosystemene* ved å formulere modeller, gjøre målinger og analyser etter en adaptiv protokoll som er i den internasjonale kunnskapsfronten på dette feltet.
- Være *forvaltningsrelevant* ved å fokusere på *sårbar biologisk mangfold*, samt viktige *funksjoner og tjenester i økosystemene* som forventes å være følsomme for klimaendringer.
- Være i *dialog med forvaltningsmyndigheter og rettighetshavere* om tiltak som kan iverksettes for å avbøte uønskede effekter av klimaendringene (inkludert bevaringstiltak og tilpasningsstrategier) og gjøre forskning som evaluerer effekten av slike tiltak og strategier.
- Øke *kompetansen i samfunnet* om effekten av klimaendringene gjennom *aktiv formidling* av kvalitetssikret kunnskap.

COAT har 7 overvåkningsmoduler, herunder *Skog-tundra-økotonen, kratt-tundraen, smågnagere, Hjortedyr, Ryper, Fjellrev, Klimaobservasjonssystem*. I tillegg omfatter søknaden etablering av feltstasjon.

COAT Varanger har røtter i 5 forskningsprosjektet ledet av UIT, hvor 2 ble innledet før vernet av Varangerhalvøya nasjonalpark.

COAT inkluderer to regioner; Svalbard i høy-Arktis («COAT Svalbard») og Varangerhalvøya i lav-Arktis og grensesonen mot sub-Arktis («COAT Varanger»). Disse regionene har både særegne problemstillinger og viktige fellesnevner (komparative aspekter) som COAT vil belyse. Varangerhalvøya har relative komplekse næringskjeder, mange arter og prosesser med stor klimasensitivitet; blant annet på grunn av grensesonen mot sub-arktisk skog. For å dekke denne kompleksiteten har «COAT Varanger» definert 6 overvåkningsmoduler som omfatter økosystemets næringsnett.

Tre planlagte intensivlokaliteter

Det er planlagt at COAT skal ha 3 intensivlokaliteter inkl. (Skuorrojohka) hvorav en er i VNP; *Komagdalen/Sandfjorddalen*.

Hvert av intensivområdene har behov for en forskningsstasjon med fasiliteter for innlosjering og innendørs arbeids- og lagerplass som vil bli beskrevet i kapittel 4 i søknaden. I tillegg innebærer noen av overvåkingsobjektene eller teknologiene som skal brukes at datainnsamlingen skjer på en annen geografisk eller tidsmessig skala enn det som skjer på intensiv - og ekstensivlokalitetene. For eksempel, gjelder dette overvåkning av fjellrev og jaktfalk som i stor grad er bestemt av fordelingen av kjente yngle hi/ reirplasser, overvåkning av rein og elg som delvis skjer med hjelp av telemetri på frittstående dyr eller vegetasjonsfenologi og snødekke som delvis kan basere seg på satellittsensorer i kombinasjon med det bakkebaserte klimaobservasjonssystemet.

Omsøkte moduler i søknaden i Varangerhalvøya Nasjonalpark (VNP)

Prosjektet omfatter modulene **Skog – tundra økotonen, Kratt-tundraen, Smågnagere, Hjortedyr, Ryper, Fjellrev og klimaobservasjonssystem**.

Modulen Tundra-skog økotonen og Hjortedyr vil ikke ha direkte aktivitet eller infrastruktur innenfor VNP men er inkludert i søknadsbeskrivelsen da de er nært knyttet til de andre aktivitetene i de andre modulene.

Bakgrunn for behovet for feltstasjon er behørig beskrevet i Aktivitetsbeskrivelse og konsekvensvurdering for COAT prosjektet 6.11.2017

Punkt 4 Feltstasjon s33 – 35 (utdrag)

Området ved Hubehytta er ideelt da det er bygg her fra før. Området ligger usjenert til og bygg påvirker området rundt lite visuelt, og er lite synlig for andre brukere. Dagens stil videreføres. Man vil informere ved oppslag på hytta om at bygg brukes som feltstasjon for UIT – en base for overvåkning av klimaendringenes effekter på naturen i Varangerhalvøya nasjonalpark. Stasjonen i seg selv vurderes ikke for å påvirke økosystemet (dyreliv eller flora) og ikke bidra til mer trafikk enn før i prosjektet. Lagringsplassen kan bidra til mindre trafikk av COAT personell. COAT slipper også å telle i området som før da andre brukere la beslag på den, eller kapasitet var sprengt. Forslaget til feltstasjon er i omfang liten relatert til andre feltstasjoner andre steder av samme type slik at alt er minimalisert og tilpasset til det faktiske behovet (primære funksjonskrav dekket av minst mulig bygningsmasse).

Langsiktig bruksavtale for Hubehytta – UIT og Varanger kraft 2020

UIT har inngått bruksavtale (vedlagt) med Varanger kraft (eier) om langsiktig bruk av Hubehytta i forbindelse med prosjektet COAT – klimaøkologisk observasjonssystem for arktisk tundra, som pågår i Komagdalen og Sandfjorddalen.

Hubehytta er eid av Varanger Kraftnett AS og benyttes som drifts- og beredskapshytte. Forvalters opplysninger tilsier at den i dag er mest i bruk av UIT – forskningspersonell, og sporadisk av Varanger krafts personell i forbindelse med friluftsliv, jakt og fiske.

COAT - prosjektet har feltarbeidperioder til faste tidspunkt hvert år og nylig inngått langsiktig avtale sikrer at deres behov for en feltstasjon er sikret, gitt at det åpnes for utvidelse og ombygging. Avtale gjelder for 10 år med opsjon på forlengelse i ytterligere 2x10 år (år 2050).

Periode

definert i avtalen er: Vinterfelt, 10. mars – 30 mars

Vårfelt, 15. april – 5 mai Sommerfelt 1, 15 juni – 31 juli

Sommerfelt 2, 15 august – 25 august Høstfelt, 30 august – 15 september

(hvor eksakt tidspunkt varierer litt fra år til år innad i definert periode)

COAT har til faste tider årlig lånt hytta i mange år og også lagret utstyr her.

COAT har inngått avtale med eier om at der de tar ansvar for oppgradering og utvidelse av hytta, samt reiser et tilbygg for at Hubehytta skal kunne fungere som en funksjonell feltstasjon.

Renovering og utvidelse av hytta skal ikke medføre vesentlig økt bruk av hytta fra noen av partene med tanke på belastning på verneverdiene i nasjonalparken eller reindrift i området.

Søknaden om utvidelse av Hubehytta og bygging av nytt uthus 2020

1. Innledning

Bakgrunn for søknaden

Økosystembasert overvåkning forutsetter feltarbeid i forskjellige sesonger i løpet av året. Personell som utfører dette feltarbeidet over flere dager og uker i strekk må ha en innendørs base (feltstasjon) som dekker personlige og arbeidsmessige behov.

Overvåkningssystemet i Komagdalen/Sandfjorddalen ligger opptil 25 km innenfor nasjonalparkgrensa. Denne avstanden er for lang til at en feltstasjon plassert utenfor nasjonalparkgrensa vil være hensiktsmessig; dvs. en slik plassering vil kreve uhensiktsmessig mye tid, krefter og trafikk til transport av personell og utstyr. For å være funksjonell må feltstasjonen være sentralt og nært plassert i forhold til alle målepunktene. Forøvrig skal feltstasjonen ha følgende primære funksjoner:

- *Overnatting og opphold* for COAT-personell (opptil 6 personer i 2-3 ukers feltperioder).
- *Arbeidsplass* for datalogging og klargjøring av instrumenter.
- *Lagerplass* for HMS-utstyr, instrumenter, proviant og drivstoff.

Hubehytta har fungert som en base for COATs pågående aktiviteter VNP (Varangerhalvøya nasjonalpark). Den er sentralt plassert i forhold til lokaliseringen av målepunktene i Komagdalen/Sandfjorddalen. I den tilstand Hubehytta er nå, er den imidlertid uegnet som feltstasjon for COAT. Den er for liten og ikke minst uhensiktsmessig innredet; særlig med mangel på nok romareal for oppholds-, sove-, arbeids- og spiseplass. Lagerplassen er også for liten for COATs behov. Hytta har også vært utsatt for et betydelig forfall i løpet av de siste årene. Nå dekker Hubehytta ikke grunnleggende HMS-krav.

Hubehytta eies av Varanger KraftNett AS som har den som en drifts og beredskapshytte. Dette gjør at COAT så langt har brukt hytta på lånebasis, noe som i noen tilfeller har skapt usikkerhet om når COAT har tilgang til hytta.

Etter at COAT fikk avslag på søknad om å bygge en ny feltstasjon i tilknytning til Hubehytta har vi blitt enige med Varanger Kraft om en langsiktig kontrakt om leie av hytta; dette mot at COAT finansierer en nødvendig, omfattende restaurering/ombygning og en begrenset utviding av hytta. Avtalen innebærer også at UiT skal stå for hele søknadsprosessen på vegne av Varanger KraftNett som eier av hytta. Samarbeidsavtalen er vedlagt.

I de neste avsnittene beskrives og søkes det om restaurering og utvidelse av hytta, samt bygging av et uthus i tilknytning til hytta. (rømningsvei). Videre er det behov for noe strøm på hytta, derfor vil vi installere et strømanlegg som drives på solcellepanel.

2. Restaurering

Restaureringen gjelder et betydelig forfall som inkluderer fornying av tak (som lekker), bordkledning (som har råtnet), murpipe og fundament (som begge har forvitret). Ombygningen gjelder isolering av vegger, tak og gulv, og re-arrangering av romfordeling. Den sistnevnte gjelder i størst grad omgjøring av et stort uisolert lagerrom til et isolert soverom. Hubehytta er også særdeles mørk innvendig, det planlegges derfor for flere og litt større vinduer på hytta (mål oppgitt i fig.2), noe som blant annet vil være påkrevd for soverommet (rømningsvei). Videre er det behov for noe strøm på hytta, derfor vil vi installere et strømanlegg som drives på solcellepanel.

Bilde 1. og 2. Viser noe av forfallet på hytta, med avflasket maling og råte i bordkledning. Foto. Rolf Ims.

Av verneforskriften § 3 punkt 1.2 a), ser vi at vedlikehold av eksisterende bygninger er tillatt. Over har vi listet opp det som planlegges av vedlikehold og restaurering.

Vi antar at deler av det ovennevnte går inn under bestemmelsen for nødvendig vedlikehold. For det som eventuelt ikke regnes å gå inn under denne bestemmelsen søker vi om tillatelse etter verneforskriftens § 3 punkt 1.3 a).

3. Utvidelse av hytta

Det søkes om en utvidelse av hytta med 2 meter i hyttas lengderetning mot vest, noe som vil gi et større oppholdsrom som er separat fra soverommet. I dag er blant annet kjøkkendelen en del av gangen og derfor svært upraktisk. En utvidelse av oppholdsrommet gjør at kjøkkendelen kan reorganiseres. I tillegg er det ingen egnet plass for å arbeide med forberedelse av vitenskapelige instrumenter eller biologiske prøver, derfor planlegges det for en arbeidsbenk langs den ene vegg. Utvidelsen vil også gi bedre muligheter for tørking av klær.

4. Bygging av uthus

Det søkes om bygging av et uthus som erstatning for ombygning av hyttas nåværende lagerrom til boareal. Dette er viktig av flere grunner. Den ene er som allerede nevnt, at man får frigitt areal til et eget soverom i hytta. Det andre er av HMS hensyn. I dag lagres bensin, parafin og gass på selve hytta, sammen med mye annet. Et uthus vil i tillegg være et viktig sikkerhetstiltak i tilfelle brann i selve hytta. Særlig vinterstid prøver vi i dag å oppbevare noe klær på utedoen og har den som nødbu i tilfelle brann, noe som åpenbart ikke er en optimal løsning.

Uthuset planlegges todelt, en lagerdel og en badstue. Grunnen til at vi ønsker badstue er at dette gir feltarbeidere som er der flere uker av gangen en plass hvor de kan vaske seg ordentlig, noe som er viktig av hygieniske årsaker.

5. Vurdering av miljøkonsekvenser

De omsøkte utvidelsene av Hubehytta – inkludert bygging av et uthus - skal ikke medføre noe øket aktivitet av personell fra COAT eller Varanger Kraft i nasjonalparken. Bedre lagringsplass gjør faktisk at det kan bli mindre trafikk av COAT-personell i forbindelse med transport av utstyr inn og ut av VNP. Det blir heller ikke behov for å sette opp telt for utstyr og personell i nærheten slik det har vært nødvendig i noen tilfeller når Hubehyttas kapasitet har vært sprengt. I ombyggefase vil det naturligvis bli mer materialtransport med helikopter og aktivitet av personell på stedet enn i driftsfase. Denne etableringsfasen er imidlertid av kortvarig karakter.

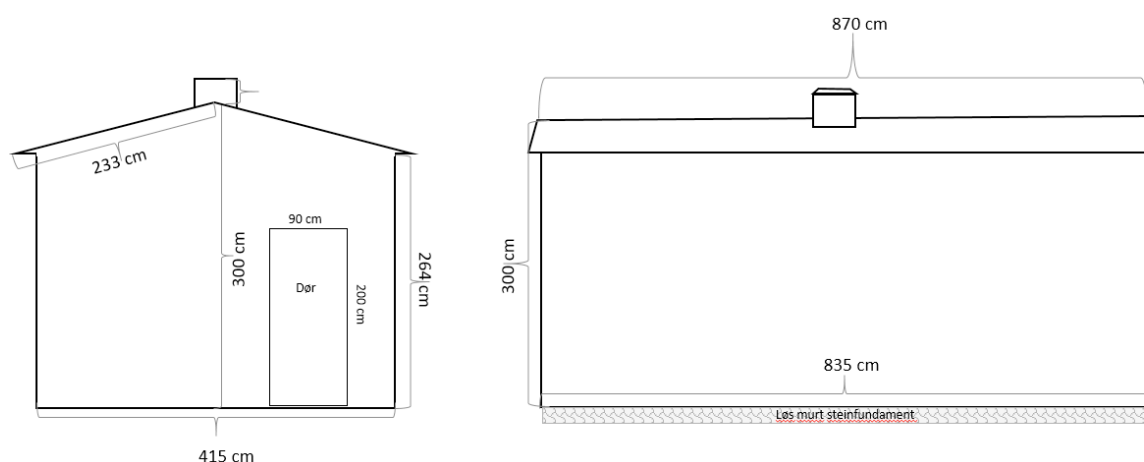

Fig. 1. Skisse av fasade, øst- og nordside.

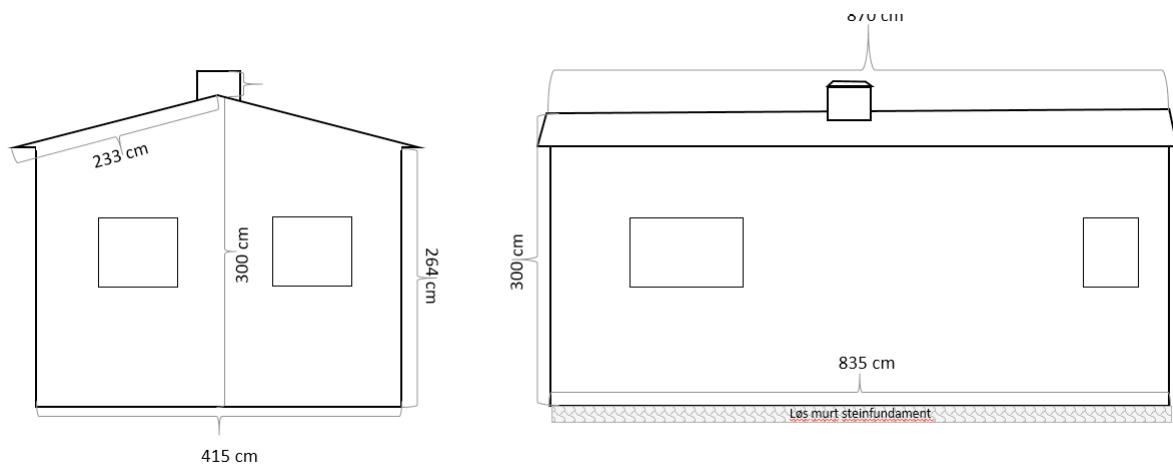

Fig. 2. Skisse av fasade, vest- og sørside. Vinduer på vestvegg: 80x80cm. Stuevindu på sørvegg 80x120cm. Soveromsvindu 80x50cm.

Uthus

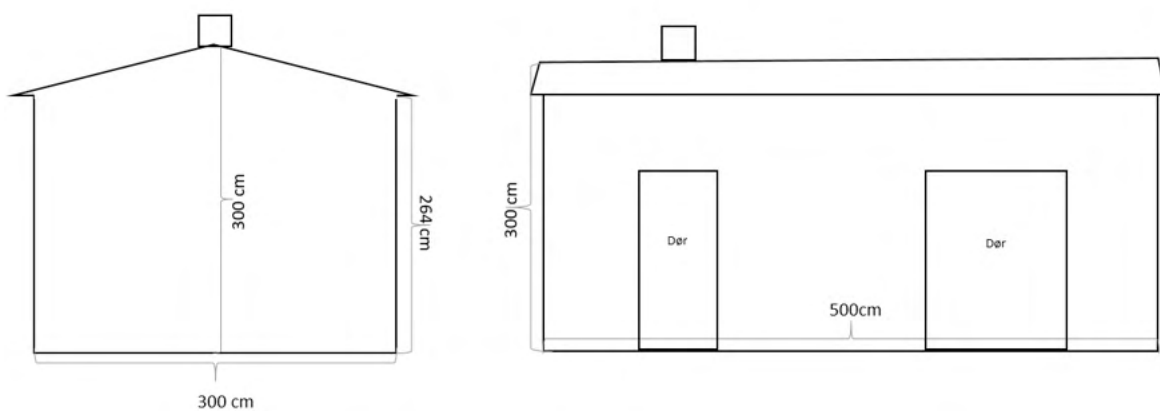

Fig. 3. Skisse av fasade på uthus, en kortside samt nordsiden hvor det planlegges to dører. Det planlegges et lite vindu på sørveggen i forbindelse med badstua.

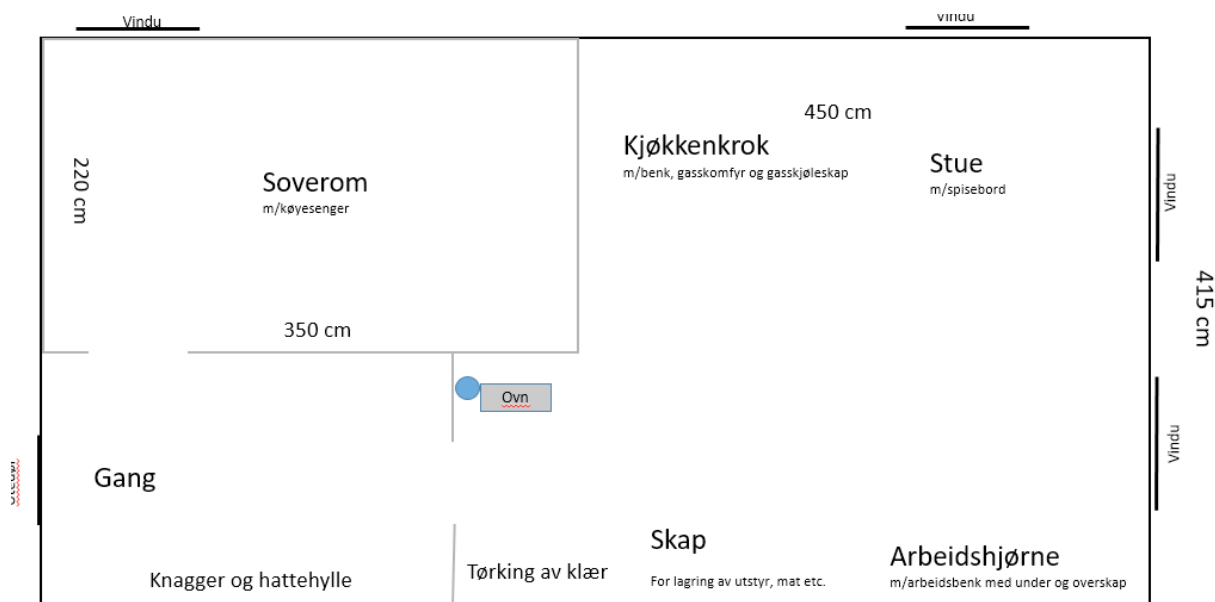

Fig. 4. Planlagt romfordeling etter ombygging.

Fig. 5. Enkel skisse av planløsning ved Hubehytta som viser hvordan uthuset er tenkt plassert i forhold til hytta. Det er også en mulighet å flytte utedoen inntil uthuset.

Hytta i dag

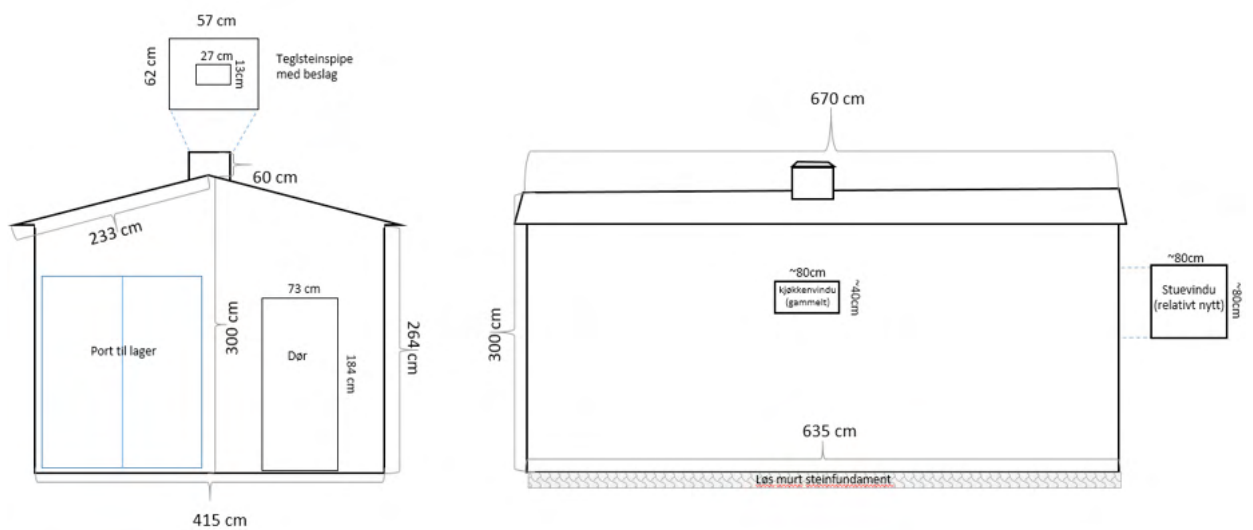

Fig.6. Utvendige mål på hytta. Skissen viser øst- og nordveggen.

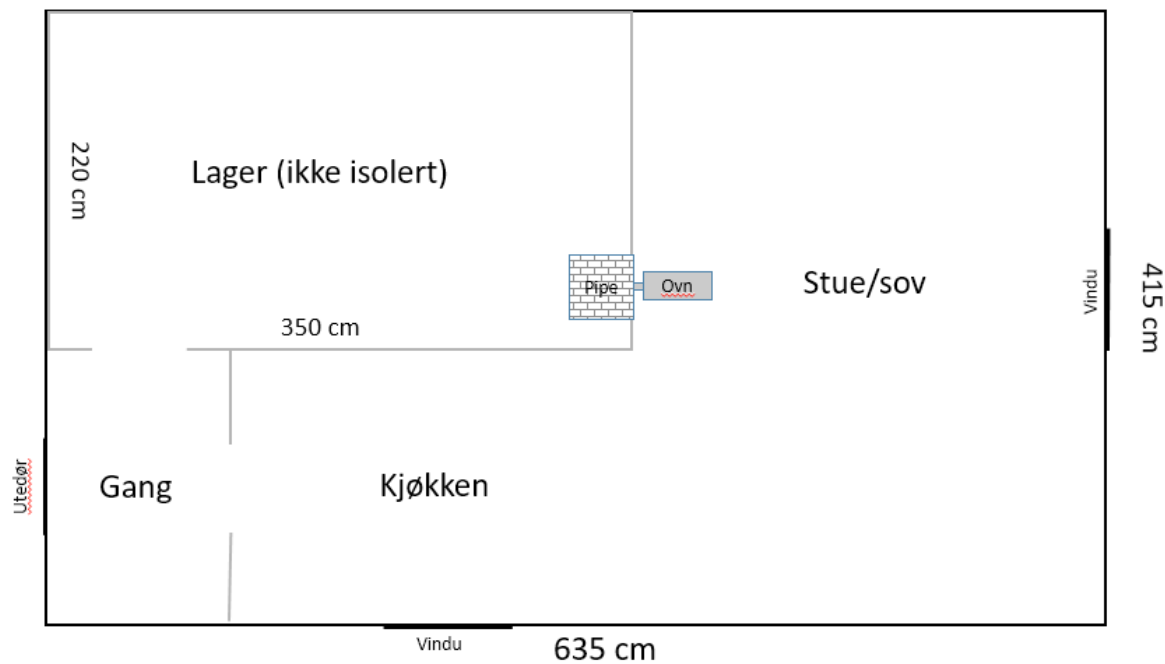

Fig. 7. Innvendige mål på hytta og dagens romfordeling.

Hubehyttas plassering.

Regler og retningslinjer for saksbehandlingen

Naturmangfoldloven, verneforskrift og retningslinjer

Søknaden er behandlet etter verneforskriften for Varangerhalvøya nasjonalpark og naturmangfoldloven (NML). Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter utgitt av Miljødirektoratet 2014 er også lagt til grunn.

Verneforskriften for Varangerhalvøya Nasjonalpark sier Verneformål

Formålet med Varangerhalvøya Nasjonalpark er å bevare et stort i det vesentlige urørt naturområde, tilnærmet fritt for tekniske inngrep, som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare den mest arktisk pregete del av fastlands-Norge med spesielle landformer og avsetninger etter istida, et plante- og dyreliv med østlige og arktiske innslag, et kjerneområde for fjellrev og unike samiske kulturminner.

I sone A er det avgrenset et særlig viktig myr- og våtmarksområde med stor vitenskapelig betydning som referanseområde og med egenart i form av mange småvann og myrdammer. Området gir leveområder for en rik og variert fauna av våtmarksfugl, også trua arter. Området er svært viktig for sædgås og dverggås.

Allmennheten skal gis anledning til naturopplevelse gjennom utøvelse av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Ivaretagelse av naturgrunnet innenfor nasjonalparken er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne brukes til reindrift.

- Verneforskriftens § 3, punkt 1.1 **Vern mot inngrep i landskapet**

Området er vernet mot inngrep av enhver art, herunder oppføring av bygninger, andre varige eller midlertidige innretninger, gjerder og anlegg, vegbygging, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving, utfylling, henleggelse av masse, sprenging, boring, bryting av steiner, mineraler og fossiler, fjerning av større steiner og blokker, drenering, annen form for tørrlegging, nydyrking, bakkeplanering, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, oppsetting av skilt, merking av stier, løyper o.l. Opplistingen av tiltak er ikke uttømmende.

Angående søknad om utvidelse av bygg – Hubehytta med nytt tilleggende uthus

1.3 Forvaltningsmyndigheten, jf. § 7, kan gi tillatelse til:

a) Ombygging av og mindre tilbygg til bygninger.

f) Nybygging eller ombygging av hytter til bruk for oppsyn med verneområdet og/eller allmennheten i tråd med forvaltningsplan etter § 5.

Tiltakene som omsøkes med feltstasjon er en utvidelse av Hubehytta. Hovedformålet og bakgrunn for søknad er en bedre arealmessig disponering innvendig til ordinær bruk og tilbygg inkludert for forskningsformål. Omsøkt arealutvidelse er 30 % på hytta (8m²). I seg selv er ikke 8m² mye og kommer inn under «mindre tilbygg», men med utgangspunkt i hyttas opprinnelige størrelse, og gjennomsnittlig størrelse på hytter i nasjonalparken er det en del. Dog vil ikke total bygningsmasse utgjør mer enn 50 m² inkludert nytt uthus, som er akseptabel ramme (forvalters betraktning) sammenliknet med definerte maksimum i andre nasjonalparker forvaltningsplaner (eksempelvis Lomsdal – Visten NP).

Forvaltningsplanen er i prosess, og det er ikke vedtatt rammer for utvidelser av bygg eller totalareal for hytte med uthus og det foreligger ikke nye forvaltningsmessige føringer siden forrige vurdering av søknad om feltstasjon. Den 28.10.2008 opphevet Direktoratet for naturforvaltning Fylkesmannen i Finnmarks dispensasjon til å utvide den såkalte «politihtta» fra 20 m² til 44m². Her påpeker direktoratet at inntil 30 % økning av eksisterende areal eller opptil 10 m² utvidelse er vanlig å anse som «mindre tilbygg».

Forvalter konkluderer med at det jamfør praksis andre steder er dispensasjonsadgang.

Nybygg av uthus har ikke dispensasjonshjemmel jamfør verneforskriften og vil være i strid med §3 punkt 1.1 i verneforskriften, og en søknad om dispensasjon må vurderes etter Naturmangfoldloven § 48.

Naturmangfoldloven

Med hjemmel i lovens § 48 kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra vernevedtaket dersom det ikke strider mot verneformålet, og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig. Denne bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette eller spesielle tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet.

Ingen har krav på dispensasjon selv om vilkårene for å gi dispensasjon er oppfylt, det er i slike tilfelle opp til forvaltningens skjønn om dispensasjon skal gis. Av bestemmelsens forarbeider fremgår det at terskelen for å gi dispensasjon skal være høy og i utgangspunktet skal fange opp uforutsette eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Bestemmelsen skal ikke anvendes for å utvide den rammen som er trukket opp i vernevedtaket og det bør vurderes hvilke konsekvenser det kan få dersom andre kan tenkes søke på samme grunnlag.

I klageavgjørelse 7.9.2020 for etablering av fullskala Coat prosjekt kom Miljødirektoratet til at etableringen av prosjektet ikke kommer innunder kategorien for «vesentlig samfunnsinteresse» mht. uforutsette eller spesielle tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet, jamfør naturmangfoldlovens § 48.

Denne saken er ikke da av en slik karakter at den angår § 48 bestemmelser om vesentlige samfunnsinteresser eller sikkerhetshensyn.

Naturfaglig beskrivelse av området

Hubehytta ligger i Komagdalen i Båtsfjord kommune mellom Sandfjorddalen og hengebrua (Porten).

Området er i lavarktisk klimasone og preges av elva i dalen som har vierkratt stedvis på breddene som er viktig for fugleliv, småpattedyr og elg (vinterstid). I nærhet av området forekommer årviss sjeldne arter som snøugle med fast forekomst fjellrev. I omkringliggende områder forekommer Kongeørn, Havørn og karakterarter som Heilo, fjelljo, fjellerke, lappspurv m.fl. Hubehytta ligger litt utenom elvedalen og i god avstand fra de områdene som er mest sårbare for forstyrrelser. I nedkant av hytta er det en myr med en bekk som ikke berøres av utbyggingen. Naturverdiene vil neppe bli påvirket av utbyggingen. Området ved hytta og i omegn er befart av forvalter litt tilbake i tid.

Vurdering jamfør naturmangfoldlovens § 8-12

Kunnskapen i saken vurderes som god. Det er utarbeidet en egen vedlagt konsekvensutredning for COAT prosjektet. Området ved Hubehytta vurderes som godt egnet

med hytte fra før som utnytttes, og lokalisering av uthus like ved vil gjøre at bygninger vil være samlet. Området rundt hytta er noe slitt fra før. Det er ikke registrert spesielle arter eller vegetasjon som må ivaretas i umiddelbar nærhet av Hubehytta hvor utvidelse og uthus er omsøkt lokalisert. I 2018 befarte medlemmer fra styret ved avgåtte styremedlemmer Hubehytta og konstaterte at den er trang og lite hensiktsmessig innredet med behov for vedlikehold.

Naturmangfoldlovens § 9 vurderes som lite aktuell da saken og konsekvensene er godt opplyst.

Naturmangfoldlovens § 10

Utvidelse av eksisterende hytte med 8 m² og etablering av et uthus på 15 m² like ved i samme stil vil påvirke området lite, sammenliknet med etablering av egen større hytte til feltstasjon. Om en ser på totalomfang av etablerte installasjoner og forskningsutstyr vurderes tiltaket med en enkel feltstasjon i eksisterende hytte som ellers brukes lite, med nytt relativt liten bygning som uthus som akseptabelt, gitt kunnskapen som prosjektet innhenter til fordel for forvaltningen av området. Helhetlig ble deler av COAT prosjektet avslått med henvisning til at summen av installasjoner ble for store, inkludert egen hytte til feltstasjon med uthus. Utnyttelse av eksisterende mindre hytte med uthus tett inntil, vil ha en vesentlig mindre påvirkning på området.

Naturmangfoldlovens §11

Kostnadene ved miljøforringelse belastes tiltakshaver ved at en benytter de metoder for frakt av utstyr inn til området som vurderes som mest miljøforsvarlige som er helikopter i perioden august – september. Kostnadene ved å fjerne uthuset belastes Coat om prosjektet skulle bli avviklet på sikt.

Naturmangfoldlovens §12

Miljøforsvarlige teknikk ved bruk av helikopter skal benyttes som mest effektiv metode for frakt. For øvrig bør ikke tiltaket medføre motorisert ferdsel på barmark av noen instans, jfr. definerte vilkår for tillatelsen. Den beste lokalisering vurderes til Hubehytta, og utnyttelse av eksisterende bygningsmasse til formålet. Feltstasjon med et tilliggende uthus vurderes for den beste metode. Lemmer foran vinduene vil sikre anonymt preg uten gjenskinn i dalen i de perioder den ikke er i bruk. Dette vil gi de beste samfunnsmessige resultater med minst mulig påvirkning på verneområdet.

Vurdering av dispensasjon til vitenskapelige formål

Søknaden angår dispensasjon til vitenskapelig formål, og verneforskriftens generelle unntaksbestemmelse gjelder ikke lenger, og slike saker skal da vurderes etter § 48 *første alternativ* som åpner for unntak dersom det *“ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig”*.

I vurderingen av om dispensasjon skal gis må nytten av et forskningsprosjekt vurderes opp mot omfanget av eventuelle inngrep eller tiltak og de ulemper forskningen ellers medfører. Det er først og fremst aktuelt å gi dispensasjon til tiltak når det er nødvendig for forskning.

Forskningsaktiviteter som ikke trenger å lokaliseres til et verneområde, bør imidlertid kanaliseres utenfor verneområdet. Det vitenskapelige motivet bak vernet vil kunne begrunne en mer liberal dispensasjonspraksis når det ikke er tale om etablering av faste anlegg (ny infrastruktur) eller terrenginngrep i verneområdene.

Som regel bør det gis dispensasjon for tiltak som bidrar til å fremme verneverdier. Det kan være aktuelt å stille vilkår om at forvaltningsmyndigheten skal få tilgang til resultatet av vitenskapelige undersøkelser, som ledd i å øke kunnskapen om området, jf. Naturmangfoldloven § 8.

Forvalter viser til at ordentlige bygg for å lagre utstyr og for å ha innlosjert forskere vil bidra til å sikre at alle undersøkelser som gjøres i intensivområdet i Komagdalen/ Sandfjorddalen fast jamfør gitte tillatelser hittil - årlig følges opp på en god måte. Dette vil være til fordel for

verneområdet mht. innhenting av kunnskap, særlig aktualisert når klimaendringene er skissert til å bli såpass omfattende som spådd, og dette kan påvirke en rekke av de artene som lever i området negativt. Utbygging av hytta og tilbygg av uthus vurderes som nødvendig.

Fordelene ved en tillatelse til å utvide hytta og bygge uthus vurderes til å oppveie de ulemper med arealbeslag som utbyggingen medfører. Selv om uthuset betraktes som varig er det satt vilkår om å fjerne dette dersom forskningsprosjektet COAT avvikles på sikt. Gitt prosjektets omfang vurderes utbygging og uthus som nødvendig. Hubehytta er også for øvrig trang og upraktisk innredet og lite egnet for flere personer å oppholde seg i over lengre tid.

Forvalter vurderer at etablering av en feltstasjon i en eksisterende hytte med utvidelse på 8m², med et nytt tilliggende uthus ikke vil stride mot verneformålet eller påvirke verneverdiene nevneverdig, gitt formålet for utbyggingen – vitenskapelige undersøkelser av omfattende skala som vil øke kunnskapen om området.

Utvidelsen av hytta er relativt beskjeden og uthuset er begrenset – hvor uthuset betraktes som et tiltak som vil bidra til at COAT kan å øke kunnskapen om verneområdet, til fordel for forvaltningen i sitt arbeid med ivaretagelsen av verneformålet.

Vilkårene for å gi dispensasjon jamfør verneforskriften til tilbygg og naturmangfoldlovens § 48 for å bygge uthus er oppfylt.

Presedens vurderinger

Når vedtak etter naturmangfoldlovens § 48 skal fattes, er det særlig viktig å tenke på eventuelle presedensvirkninger av vedtaket.

Forvalter vurderer det til at det ikke foreligger uheldige presedenshensyn da Coat prosjektet inngår avtale om bruksrett for sine behov i sine definerte feltperioder i et bygg som eksisterer fra før, med eksisterende eier. Når man ser formålet i perspektiv og begrunnelsen for å bygge ut hytta og etablere et uthus, er det sannsynligvis få tilsvarende saker med forskningsrelaterte behov for å oppføre uthus. Særlig når man tar den helhetlige feltaktiviteten knyttet til prosjektet til grunn, som allerede er innvilget og som også er knyttet til dels sterkt trua arter. En rekke overvåkningsmoduler gir kunnskap om verneområdet som nasjonalparkforvaltningen vil kunne dra nytte av fra prosjektet. Dette så lenge tiltakene med bygget ikke vurderes for å stride mot vernevedtakets formål og ikke påvirke verneverdiene nevneverdig. Og heller ikke at samlet påvirkning på verneområdet jamfør naturmangfoldlovens § 10, blir for stor.

Bakgrunnen for vernet av Varangerhalvøya Nasjonalpark omfatter ikke forskningsformål og presedensen fra saker i andre nasjonalparker er relevant med nasjonalparker hvor forskning heller ikke inngår som en del av verneformålet. Nasjonalparker med tilfeller av innvilget tillatelse til infrastruktur hvor verneformålet omfatter referanseområde for forskning er ikke direkte sammenliknbare med Varangerhalvøya Nasjonalpark. Praksis for forskningstiltak i Nasjonalparkene på Svalbard er heller ikke sammenliknbar med fastlandets nasjonalparker pga. ulike verneformål og regelverk.

Omsøkt arealutvidelse/ nytt uthus og presedens fra annen sak

I 2016 ble det gitt tillatelse til oppføring av uthus ved «politihytta» tilhørende Arnt Støme i Komagdalen innen Nasjonalparken. Da etter riving av gammelt uthus og utedo, og bygging av nytt uthus med samlokalisering av utedo jamfør Naturmangfoldlovens § 48.

I saken vurderte Varangerhalvøya nasjonalparkstyre Styret viste til at verneforskriften for Varangerhalvøya Nasjonalpark ikke har hjemmel til oppføring av større bygninger, og at et uthus på 30m² tilsvarer størrelsen på selve hytta, noe som er uvanlig i nasjonalparker. Ved vurdering av rivning og nybygg er praksis for betegnelsen "mindre tilbygg" relevant å legge til grunn for nytt bygg. Siden forvaltningsplanen for Varangerhalvøya nasjonalpark ikke er ferdigstilt mente styret det er relevant å se til praksis i andre

nasjonalparker, som for eksempel forvaltningsplanen for Lomsdal-Visten Nasjonalpark. Det vises til retningslinjer der som sier at største samlet bygningsareal inkludert uthus skal være på 50m². Slike føringer bør gis i forvaltningsplanen, og det kan vurderes om det bør åpnes for ekstra tilbygg i spesielle tilfeller i forbindelse med næringsdrift.

Her ble det omsøkt uthus på 30m², hvorav 15 m² inkl. utedo ble innvilget.

I klagesaken skriver Miljødirektoratet;

Det eksisterer pr i dag ingen godkjent forvaltningsplan og det er relevant å se på nasjonalparker i nærheten med lignende verneformål og verneverdier. Oppføring av et uthus på 30m² vil være i strid med vernevedtakets formål og påvirke verneverdiene i nasjonalparken. Etablering av større bygg vil svekke verneverdiene med tanke på å ivareta område uten teknisk infrastruktur og bevare grad av urørthet.

Til vurdering av denne saken er omsøkt hytte etter arealutvidelse 34,6 m² + 15 m² uthus som blir totalt 49,6 m²+ utedo 1m² 50,6 m² – som er omtrent innenfor måltall i andre sammenliknbare nasjonalparker i fjellområder – som Lomsdal Visten Nasjonalpark. Forvalter bemerker at linjehyttene neppe har behov for uthus i utgangspunktet og at behovet i dette tilfellet vurderes hovedsakelig relatert til forskningsprosjektet COAT og er et isolert og særskilt tilfelle innen Varangerhalvøya nasjonalpark.

Varanger kraft disponerer også en hytte i Komagdalen kalt «Porthytta». Her er det ikke historikk for at forskere benytter denne og saken vurderes ikke for å ha presedens relatert til denne mht. arealutvidelse og uthus. Angående de andre linjehyttene; Bjørnskardhytta, Ragnarokk, Helheim, Heimdal og telegraflinjehytta Telebu vurderes ikke saken for å ha presedens da alle har innvendig plass for nødvendig ved og alle disse er åpne hytter for allmennheten – noe de to hyttene (Hubehytta og Porthytta) som Varanger kraft eier ikke er.

Vurdering om det bør gis tillatelse

I sin **klagevurdering for avslag på opprettelse av feltstasjon** i 2018 (ny hytte 45 m² med uthus 10-12 m² ved siden av Hubehytta) konkluderte nasjonalparkstyret:

Etablering av forskningsstasjon

Følgende avslås jmfør forskrift for vern av Varangerhalvøya Nasjonalpark § 3, og naturmangfoldlovens § 10 (samlet belastning), § 12 (miljøforsvarlig teknikk) og naturmangfoldlovens § 48.

Søknad om etablering av forskningsstasjon avslås da etablering av nye bygg i Nasjonalparken strider mot verneformålet, og en hytte med uthus med langsiktig perspektiv vil påvirke verneverdiene vesentlig ved å påvirke «vesentlig urørt naturområde» tilnærmet fritt for tekniske inngrep.

☐ *Nasjonalparkstyret ser og forstår behovet for en feltstasjon i området. Nasjonalparkstyret vil undersøke forpakkingsforholdene på Hubehytta.*

Påbygg på Hubehytta kan vurderes basert på søknad, eller alternativt årlig teltbasert feltstasjon som står ved Hubehytta i den mest intensive feltperioden. Uthus til Hubehytta kan også vurderes som lagerlokalitet.

Miljødirektoratets avsluttende betraktninger i klageavgjørelsen var:

«Avslutningsvis vises det til at nasjonalparkstyret åpner for å kunne tillate flere av de omsøkte tiltakene dersom de endres og/eller modereres, får en annen lokalisering eller at det foretas andre endringer som medfører at de ikke strider mot verneformålet eller påvirker verneverdiene nevneverdig. Miljødirektoratet oppfordrer COAT til å gå i dialog med styret om de tiltakene som nødvendigvis må finne sted innenfor vernegrensen og som er av vesentlig betydning for forskningen, slik at det kan oppnås løsninger hvor verneformålet og verneverdiene blir forsvarlig ivaretatt.»

Universitetet i Tromsø har i ettertid inngått langsiktig kontrakt med Varanger kraft og forutsetningene ligger nå bedre til rette for å utnytte eksisterende bygningsmasse i området enn i 2017.

På denne bakgrunn søker eier sammen med universitetet om å utvide Hubehytta og bygge et uthus like ved, dette i stedet for egen hytte med eget uthus som først var utgangspunktet ved søknad i 2017.

Forvalter vurderer det som at feltstasjon er vesentlig for prosjektet for at de skal kunne gjøre de vesentligste undersøkelsene, og at den er nødvendig innen vernegrensen for å følge opp de forskningstiltakene som er innvilget i nasjonalparken hvor styret har gitt sin tilslutning.

Innspill fra Reinbeitedistrikt 6.

Reinbeitedistrikt 6 har uttalt seg til denne konkrete søknad.

I forbindelse med kraftlinje utbygging på halvøya er det gjort avtale på hubehytta mellom distriktet og Varanger kraft. Hytta kan ikke overdras til andre enn distriktet. Vi ser det slik at Varanger kraft ikke kan gjøre slike avtaler uten at det er klarert med distriktet. Leder Asllat N Smuk.

Vernebestemmelsene gir ikke føringer for eieroverdragelser eller avtaler om bruk av hytter i verneområdet ved søknader om tilbygg. Vårt arkiv med søknad om motorferdsel fra 2012, indikerer at Universitetet i Tromsø har lånt Hubehytta av Varanger kraft, og disponert denne i deler av året i alle fall siden da. Uansett er det ikke snakk om å overdra hytta og bruken for UIT og Varanger kraft vil i hovedsak fortsette som partene benytter hytta i dag. At hytta istandsettes vil også gagne Varanger kraft og den rolle hytta evt. fortsatt har som beredskapshytte relatert til akuttvedlikehold av kraftledningene som går i Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde. Forvalter legger til grunn at innspill fra Reinbeitedistrikt ikke er relevant for denne byggesaken. Dette vil stille seg annerledes ved nybygg av feltstasjon, som var tilfelle i foregående søknad.

Vilkåret for å kunne gi dispensasjon etter denne bestemmelsen er som nevnt at tiltaket/bygningen ikke strider mot verneformålet og ikke påvirker verneverdiene nevneverdig. At området skal bevares i det vesentlige urørt fremgår av formålsbestemmelsen i verneforskriften § 2. Eventuelle tiltak kan heller ikke påvirke verneverdiene mer enn nevneverdig noe som innebærer at det bare kan gis dispensasjon for tiltak som er ubetydelige og at dispensasjonsadgangen er snever.

Oppføring av bygninger er ikke bagatellmessige inngrep, men irreversible inngrep som ikke er forenlige med vernekategorien "nasjonalpark" som nettopp skal beskytte det aktuelle området mot utbygninger og andre irreversible inngrep slik at området bevares mest mulig inngrepsfritt, jfr. naturmangfoldloven § 35 annet ledd.

Forvalter kommer til at dette er et spesielt og isolert tilfelle hvor det er hjemmel for utvidelse av en eksisterende hytte jamfør verneforskriften, og hvo nødvendig oppføring av uthus tiltenkt forskningsformål på 15m² kan hjemles i naturmangfoldloven § 48 ledd, første alternativ i nasjonalparken.

Forvalter ser også at uthuset også vil kunne lagre fôr for eventuelle foringsstasjoner for fjellrev i Komagdalen, slik at tiltaket begrenser eventuelle behov for motorisert ferdsel på barmark opp til området i forbindelse med påfyll av foringsstasjoner sommerstid.

Forvalter anbefaler at det gis tillatelse til tilbygg av hytte og oppføring av uthus da tiltaket vil ha begrenset påvirkning på verneformål og verneverdier, og vil neppe ha uheldig presedens da saken er såpass spesiell.

Kunnskapen som innhentes som bieffekt av feltstasjonen vurderes som positive for verneverdiene og forvaltningen av området, og vil også være nyttig relatert til pågående skjøtselstiltak knyttet til fjellreven i området, men også for andre arter i fremtiden om spådommene om klimaendringene slår til.

Fra: Reinbeitedistrikt D6smuk[varjjatd6@gmail.com] Sendt: 5. des 2020 14.02.38 Til: Østereng, Geir Kopi: firmapost@varanger-kraft.no Tittel: Re: søknad ombygning/utbygging av Hubehytta - COAT
I forbindelse med kraftlinje utbygging på halvøya er det gjort avtale på hubehytta mellom distriktet og Varanger kraft. Hytta kan ikke overdras til andre enn distriktet. Vi ser det slik at Varanger kraft ikke kan gjøre slike avtaler uten at det er klarert med distriktet.

Leder

Asllat N Smuk

man. 30. nov. 2020 kl. 13:16 skrev Østereng, Geir <fmfigos@fylkesmannen.no>:

Til reinbeitedistrikt 6

Søknad oversendes til uttalelse fra Reinbeitedistrikt 6

Vi ser for oss å behandle saken i styremøte 14 desember 2020,
og ber om eventuelle innspill fra reinbeitedistriktet innen 7 desember.

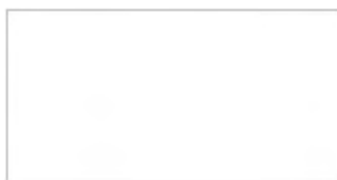
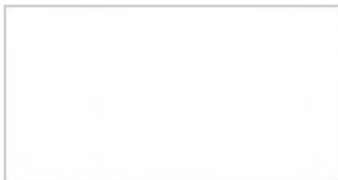
Med vennlig hilsen / Dearvuodaiguin

Geir Østereng

Nasjonalparkforvalter/ álbmotmeahccehálddašeaddji

Tlf. 78 95 03 89/ mobil 41470437

www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvoya

Syltefjorddalen naturreservat / Oarddu luondumeahcci

Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde / Biezavuona-Oardduvuona suodjemeahcci

Ytre syltevik naturreservat

Sandfjordneset Naturreservat

Fra: Rolf Anker Ims <rolf.ims@uit.no>

Sendt: mandag 30. november 2020 12:33

Til: Østereng, Geir <fmfigos@fylkesmannen.no>

Kopi: Kjetil Andberg <Kjetil.Andberg@varanger-kraft.no>; jje003fw <jane.jepsen@nina.no>; Jan Erik Knutsen <jan.e.knutsen@uit.no>; Eeva Marjatta Soininen <eeva.soininen@uit.no>; Terje M Aspen <terje.aspen@uit.no>

Emne: søknad ombygning/utbygging av Hubehytta

Til Styret for Varangerhalvøya Nasjonalpark v/Geir Østereng

Hei Geir,

I tråd med hva som ble signalisert ved innsendelsen av COAT Infrastruktursøknaden 9. november (jmf. nedenfor), kommer her en egen søknad om hva COAT/UiT - i forståelse med hytteeieren Varanger Kraft - ønsker å gjøre med Hubehytta for at den skal bli en funksjonell base for COATs overvåkning i nasjonalparken. Søknaden er en detaljering av hva som allerede er beskrevet i infrastruktursøknaden. Jeg legger også med avtalen mellom COAT/UiT om Varanger Kraft som gjelder bruken og vedlikeholdet av hytta.

Jeg vil redegjøre for hva det søkes om i presentasjonen som holdes for nasjonalparkstyret 14. desember.

Med vennlig hilsen

Rolf

Professor Rolf A. Ims

Department of Arctic and Marine Biology

UiT-Arctic University of Norway

NO-9037 Tromsø

Norway

e-mail: rolf.ims@uit.no

COAT (Climate-Ecological Observatory for Arctic Tundra – www.coat.no)

Fra: Rolf Anker Ims

Sendt: mandag 9. november 2020 16:44

Til: Østereng, Geir <fmfigos@fylkesmannen.no>

Kopi: jje003fw <jane.jepsen@nina.no>; jje003fw <jane.jepsen@nina.no>; Eeva Marjatta Soininen <eeva.soininen@uit.no>; Terje M Aspen <terje.aspen@uit.no>

Emne: ny COAT infrastruktursøknad

Til Styret for Varangerhalvøya Nasjonalpark v/Geir Østereng,

Hei Geir,

Vedlagt er søknad om etablering av ny overvåkingsinfrastruktur i nasjonalparken.

Søknaden er kraftig nedskalert og forenklet i forhold til den som ble sendt i 2017. Det skyldes at det søkes om langt færre infrastrukturer (typer og enheter) enn sist. Totalt sett innebærer det som det søkes om, ikke mer tilstedeværelse av COAT personell i parken - enn det det allerede er. Dette gjør søknaden ikke trenger den type omfattende aktivitetsbeskrivelse som vi hadde sist. Søknaden har tatt høyde for de vurderingene som ble gjort av styret i behandlingen av den forrige søknaden, samt de signaler vi fikk under befaringen i Nessebymarka 3. september i år.

Et viktig forenklande aspekt er at det ikke søkes om noen ny feltstasjon i Komagdalen. COAT har nettopp blitt enige med Varanger kraft om en langvarig leiekontrakt for Hubehytta. For at Hubehytta skal bli funksjonell for COAT fortsettelsen kreves imidlertid en omfattende restaurering og en moderat utvidelse av hytta. Det er gitt en redegjørelse hva dette innebærer i det vedlagte søknadsdokumentet slik at styret kan vurdere helheten i den nye infrastrukturen. Men i og med at Varanger Kraft fortsatt blir eier av Hubehytta vil det sendes en egen søknad om hva som vi ønsker skal bli gjort ifb. den ønskede restaureringen/utvidelsen. Vi håper å få sendt en slik søknad - som er noe mer detaljert på utvidelsen - innen kort tid.

Til slutt en liten detalj. Jeg vet at Jan Erik og du på onsdag skal ut å se på alternative lokasjoner for værstasjonen som skal stå like utenfor parkgrensen i Komagdalen (R02). Når den lokasjonen er bestemt, kan figuren som viser plasseringen av denne stasjonen byttes ut (figur 3.4.2E i søknaden)

Mvh

Rolf

Professor Rolf A. Ims

Department of Arctic and Marine Biology

UiT-Arctic University of Norway

NO-9037 Tromsø

Norway

e-mail: rolf.ims@uit.no

COAT (Climate-Ecological Observatory for Arctic Tundra – www.coat.no)

Arkivsaksnr: 2021/6862-3

Saksbehandler: Geir Østereng

Dato: 25.08.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Vårnjárgga álbmotmeahccestivra	70/21	06.09.2021

Forvalters innstilling

Forslag til uttalelse

Norsk navn – forslag tilføyelse Storelvdalen som parallellnavn til Nattfjelldalen

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre viser til at navnet Nattfjelldalen er godt kjent og utbredt relatert til dalen som turmål. Dette er det offisielle og forankra norske navnet i dag.

Vi har etablert et startpunkt for nasjonalparken 4 km fra dalen, med toalett, bål plass og parkering hvor turgåere kan starte turen inn til fossen i Nattfjelldalen. Vi har per i dag gitt dette startpunktet det norske navnet «Nattfjelldalen». Dette er skiltet fra E75.

Relatert til forvaltningen av Varangerhalvøya nasjonalpark er Nattfjelldalen et turmål som trekkes frem. Da området er ganske unikt matcher det unike navnet Nattfjelldalen, som trolig kommer av Nattfjellet - Idjaoaivi.

Tilsvarende får Storelvdalen 34 treff i Norgeskart og er ikke et like unikt stedsnavn. Det fins mange Storelvdalen.

Vi er kjent med at hytteeierne i munningen av dalen bruker navnet Storelvdalen.

Vi støtter forslaget om at området får parallellnavnet Storelvdalen i tillegg til dagens offisielle navn; Nattfjelldalen.

Norskfinnsk/ kvensk Navn – forslag ; Koppakuru

Vi kjenner ikke til andre norskfinnsk navn/ kvensk navn på Nattfjelldalen. Vi er kjent med at det er gjort forundersøkelser for navnet og støtter forslaget.

Vi vil gi startpunktet dette navnet gitt at det blir det offisielle kvenske navnet på stedet.

Nordsamisk navn – Idjaávži

Vi har benyttet Øistein Nilsen, Abelsborg som navneinformant for hva som benyttes av navn på dalen på nordsamisk. Vi har benyttet Idjaávže – hvor endingen -e - kommer av Nessebydialekten.

Vi har forstått det slik at vi som Offentlig organ ikke bør benytte endelsen -e- og at vi bør benytte offisiell rettskrivningsmåte med endelsen -i- og at «Idjaávži» blir mest korrekt skrivemåte.

I lys av dette støtter vi forslaget om Idjaávži.

Uttalelse til navnesak Nattfjelldalen norsk, kvensk og nordsamisk navn

Arkivsaksnr: 2021/7518-2

Saksbehandler: Geir Østereng

Dato: 31.08.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Vårnjárgga álbmotmeahccestivra	71/21	06.09.2021

Høringsuttalelse til Båtsfjord kommunes planprogram – kommuneplanens arealdel

Vedlegg:

- 1 Planprogram for Båtsfjord kommunes arealdel versjon 12.07.21
- 2 Båtsfjord kommunes arealdel - høring av planprogram

Forvalters innstilling

Styret vurderer innspill til planprogrammet relatert til verneområdene.

Saksopplysninger

Det vises til Båtsfjord kommunes utkast til planprogram til arealdel av kommuneplan 12.07.2021

Før kommunen starter arbeidet kommuneplanens arealdel skal det lages et planprogram – en «plan for planleggingen». Kommuneplanens arealdel skal inneholde en vurdering og beskrivelse (konsekvensutredning) av hvilke virkninger planen har for miljø og samfunn. I planprogrammet har vi laget et forslag på temaer som vi skal beskrive, og hvilken kunnskap som finnes om hvert tema. Planprogrammet skal sendes på høring og offentlig ettersyn, og gir befolkning, myndigheter, næringsliv, lag/foreninger og andre anledning til å påvirke hvordan planprosessen legges opp og hva som skal være tema i planarbeidet.

Planprogrammet skal gjøre rede for formålet med planarbeidet, planprosessen med frister og deltakere, opplegget for medvirkning, ev. hvilke alternativer som vil bli vurdert og behovet for utredninger.

Vurdering

Båtsfjord kommunes arealdel: Planprogram

Utkast: 12.07.2021

Innhold

Om planprogrammet.....	3
1 Innledning.....	4
1.1 Bakgrunn for planarbeidet	4
1.2 Overordnede føringer for planarbeidet	4
Et kunnskapsrikt Båtsfjord.....	7
Et Båtsfjord i utvikling.....	7
Et inkluderende Båtsfjord.....	7
Et trivelig Båtsfjord	7
Et trygt Båtsfjord	8
1.3 To planprosesser – én plan.....	8
2 Planstatus	8
2.1 Arealdelen	9
2.2 Reguleringsplaner.....	10
2.3 Annen arealbruk i kommunen etter lov eller forskrift	11
3 Planarbeid og utredningstema.....	11
3.1 Et kunnskapsrikt Båtsfjord.....	13
3.2 Et Båtsfjord i utvikling.....	13
3.3 Et trivelig Båtsfjord	13
3.4 Et trygt Båtsfjord	14
3.5 Oppsummering av temaer fra arealstrategien:.....	14
4 Planprosessen: Organisering og medvirkning	14
4.1 Medvirkning forut for arealplanprosessen.....	14
4.2 Medvirkning i denne planprosessen	14
4.3 Medvirkningsarenaer	15
4.4 Organisering av planarbeidet	16
5. Frister og adresser	16

Om planprogrammet

Hva er planprogram og konsekvensutredning?

Før kommunen starter arbeidet kommuneplanens arealdel skal det lages et planprogram – en «plan for planleggingen». Kommuneplanens arealdel skal inneholde en vurdering og beskrivelse (konsekvensutredning) av hvilke virkninger planen har for miljø og samfunn. I planprogrammet har vi laget et forslag på temaer som vi skal beskrive, og hvilken kunnskap som finnes om hvert tema.

Planprogrammet skal sendes på høring og offentlig ettersyn, og gir befolkning, myndigheter, næringsliv, lag/foreninger og andre anledning til å påvirke hvordan planprosessen legges opp og hva som skal være tema i planarbeidet.

Planprogrammet skal gjøre rede for formålet med planarbeidet, planprosessen med frister og deltakere, opplegget for medvirkning, ev. hvilke alternativer som vil bli vurdert og behovet for utredninger.

Hvordan er prosessen?

Forslag til planprogram legges ut til høring i minimum seks uker, samtidig med varsling av planoppstart. På grunn av sommerferie utvider vi fristen til 13. september. Etter høringen skal kommunen vurdere de innspill og forslag som er kommet. Det endelige planprogrammet skal fastsettes av kommunestyret.

Hvordan komme med innspill til planprogrammet?

Vi håper så mange som mulig vil gi innspill. Vi ønsker innspill både til planprogrammet og til innholdet i arealdelen. Du kan sende innspill med e-post til postmottak@batsfjord.kommune.no, eller med brev til Båtsfjord kommune, postboks 610, 9991 Båtsfjord.

Frist for å komme med innspill er 13. september 2021.

1 Innledning

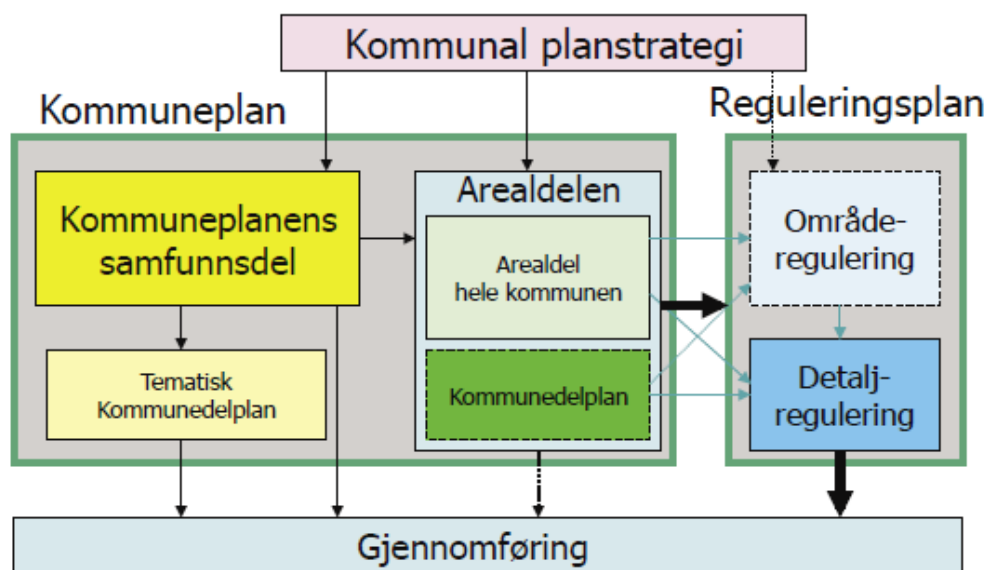
1.1 Bakgrunn for planarbeidet

Etter plan- og bygningsloven skal kommunen lage en overordnet kommuneplan. Denne består av en samfunnsdel og en arealdel. Samfunnsdelen gir målsettinger for kommunesamfunnets utvikling. Slike målsettinger har betydning for hvordan arealene i kommunen blir brukt. Arealdelen skal vise hvordan vi ønsker å bruke arealene på et overordnet nivå. Dersom kommunen har behov for å ta i bruk nye arealer til for eksempel næringsformål, fritidsboliger, akvakultur osv., skal det gjøres en konsekvensutredning. Konsekvensutredningen skal vise hva den nye arealbruken betyr for miljø og samfunn.

Båtsfjord kommunes arealdel er fra 2003. I tillegg ble det i 2002 utarbeidet en kystsoneplan, som inngår i kommuneplanens arealdel. Arealdelen har ikke blitt rullert siden dette. Den overordnede kommuneplanen skal vurderes hvert 4. år, men dette har ikke skjedd.

I desember 2020 vedtok kommunestyret kommuneplanens samfunnsdel. Planvedtaket forutsetter at samfunnsdelen skal følges opp av en ny arealdel som omfatter hele kommunens areal. Det betyr alt landareal, og sjøarealene ut til én nautisk mil utenfor grunnlinja. Kommunestyret vedtok oppstart av arealdelen 21. april 2021.

Illustrasjonen under viser plansystemet i kommunen. Kommuneplanen har en overordnet rolle i kommunal arealplanlegging, og skal gi føringer til kommunens økonomiplan/ handlingsprogram.

Figur 1 - Kilde: Veileder for kommuneplanens arealdel

Kommunen ønsket at samfunnsdelen skulle være vedtatt før man ferdigstilte arbeidet med planstrategien. Denne ble vedtatt i juni 2021, og prioriterer kommuneplanens arealdel framfor andre arealplaner i kommunestyreperioden.

1.2 Overordnede føringer for planarbeidet

Lover og forskrifter

Det juridiske grunnlaget for planarbeidet er plan- og bygningsloven og dens forskrifter. I planarbeidet må kommunen forholde seg til mange andre lover, som havne- og farvannsloven, akvakulturloven,

forurensingsloven, lov om kulturminner, lov om naturmangfold, frilufsloven, lov om motorferdsel i utmark, finnmarksloven, vannressursloven, likestillings- og diskrimineringsloven mv. I tillegg kommer forskrifter til lovene.

Nasjonale mål og forventninger

Regjeringen utarbeidet i 2019 et sett av forventninger til den regionale og kommunale planleggingen. Kommunen skal ta hensyn til disse forventningene i sin planlegging. Regjeringen beskriver forventningene slik:

Vi står overfor fire store utfordringer:

- Å skape et bærekraftig velferdssamfunn
- Å skape et økologisk bærekraftig samfunn
- Å skape et sosialt bærekraftig samfunn
- Å skape et trygt samfunn for alle

Målene som beskrives i forventningsnotatet er:

1. Planlegging skal brukes som et effektivt og godt styringsverktøy for bærekraftig samfunnsutvikling og arealbruk
2. Man ønsker vekstkraftige regioner og lokalsamfunn i hele landet
3. Man ønsker en bærekraftig areal- og transportutvikling
4. Man ønsker byer og tettsteder der det er godt å bo og leve.

Statlige planretningslinjer

1. Gjennom planretningslinjer for klima- og energiplanlegging og klimatilpasning skal kommunen stimulere til, og bidra til reduksjon av klimagassutslipp samt miljøvennlig energiomlegging. Planlegging skal også bidra til at samfunnet tilpasser seg framtidig klimaendring.
2. Gjennom planretningslinjer for samordnet bolig-, areal- og transportplanlegging skal kommunen fremme effektiv ressursutnyttelse, tilrettelegge for verdiskaping og næringsutvikling og fremme helse, miljø og livskvalitet. Utbyggingsmønster og transportsystem bør fremme utvikling av kompakte byer og tettsteder.
3. Gjennom planretningslinjer for differensiert forvaltning av strandsonen skal kommunen søke å ivareta 100-metersbeltet langs sjø slik at allmennhetens interesser ivaretas og man unngår uheldig bygging langs sjøen.
4. Gjennom rikspolitiske retningslinjer for å styrke barn og unges interesser i planleggingen skal kommunen:
 - a. Synliggjøre og styrke barn og unges interesser i all planlegging og byggesaksbehandling etter plan- og bygningsloven.
 - b. Gi kommunene bedre grunnlag for å integrere og ivareta barn og unges interesser i sin løpende planlegging og byggesaksbehandling.
 - c. Gi et grunnlag for å vurdere saker der barn og unges interesser kommer i konflikt med andre hensyn/interesser.

Sametingets retningslinjer for endret bruk av utmark

Endret bruk av utmark er planer og tiltak som innskrenker tradisjonell bruk av naturgrunnlaget. Kommunen skal vurdere virkninger for reindriften, for utmarksbruk og næringsutøvelse og for kultur og samfunnsliv. Sametinget har utarbeidet en egen planveileder for dette.

FNs bærekraftsmål

Høsten 2015 vedtok FNs medlemsland 17 mål for bærekraftig utvikling fram mot 2030. Hver målsetting har flere delmål. Målene er:

1. Utrydde fattigdom.
2. Utrydde sult.
3. **God helse og livskvalitet.**
 - a. Forebygging og behandling av rusmiddelmisbruk
 - b. Redusere prematur dødelighet, fremme mental helse og livskvalitet.
4. **God utdanning.**
 - a. Nødvendig kompetanse for å fremme bærekraftig utvikling
 - b. Barnevennlige utdanningstilbud for alle, som sikrer trygge, inkluderende og effektive læringsmiljø
5. Likestilling mellom kjønnene.
6. Rent vann og gode sanitærforhold.
7. Ren energi til alle.
8. Anstendig arbeid og økonomisk vekst.
9. **Industri, innovasjon og infrastruktur.**
 - a. Pålitelig, bærekraftig og solid infrastruktur av høy kvalitet
 - b. Oppgradering og omstilling av infrastruktur og næringsliv til å bli mer bærekraftig, miljøvennlig teknologi og industri.
10. Mindre ulikhet.
11. **Bærekraftige byer og lokalsamfunn.**
 - a. Trygge, tilgjengelige og bærekraftige transportsystemer, bedre sikkerhet på vegene
 - b. Verne og sikre kultur- og naturarven.
 - c. Redusere samfunnets negative påvirkning på miljøet; luftkvalitet, avfallshåndtering.
12. **Ansvarlig forbruk og produksjon.**
 - a. Bærekraftig forvaltning og effektiv bruk av naturressurser.
 - b. Redusere avfallsmengden gjennom forebygging, reduksjon, materialgjenvinning og gjenbruk.
 - c. Bærekraftige ordninger for offentlige anskaffelser.
 - d. Gi fiskere som driver småskala fiske, tilgang til marine ressurser og markeder.
13. Stoppe klimaendringene.
14. **Livet i havet: Bærekraftig bruk av havet og marine ressurser.**
 - a. Redusere havforurensing, inkludert marin forurensing
 - b. Beskytte økosystemene i havet og langs kysten slik at havene kan forbli sunne og produktive.
15. Livet på land: Bærekraftig bruk av økosystemer, stanse tap av artsmangfold.
16. Fred, rettferdighet og velfungerende institusjoner.
17. Samarbeid for å nå målene.

Ut fra målene og strategiene i samfunnsdelen er målene 3, 4, 9, 11, 12 og 14 særlig viktig å prioritere i arealdelen. Aktuelle delmål er listet opp i oversikten over.

Kartlegging og verdisetting av friluftslivsområder

Den statlige friluftspolitikken, jf. Prop. 1 S (2013-2014) har som mål at:

- Alle skal ha mulighet til å drive friluftsliv som helsefremmende, trivselsskapende og miljøvennlig aktivitet i nærmiljøet og i naturen ellers.
- Områder av verdi for friluftslivet skal sikres og forvaltes slik at naturgrunnlaget blir tatt vare på.
- Allemannsretten skal holdes i hevd.

Kartlegging og verdisetting av friluftslivsområder ble behandlet av kommunestyret i juni 2021. Miljødirektoratet anbefaler at arbeidet blir innlemmet i arbeidet med kommuneplanens arealdel.

Regionale planer og strategier

For fylkeskommunen er følgende relevante planer og strategier:

1. Regional transportplan for Finnmark 2018-2028
2. Regional vindkraftplan for Finnmark 2013-2025
3. Regional plan for Finnmark vannregion 2016-2021
4. Regional plan for kompetanse i Finnmark 2016-2028
5. Regional plan for kulturminner og kulturmiljø i Finnmark 2017-2027

Kommuneplanens samfunnsdel - arealstrategi

Kommuneplanens samfunnsdel ble vedtatt i desember 2020. I samfunnsdelen har kommunen tatt stilling til langsiktige utfordringer, mål og strategier for kommunesamfunnet som sådan, og for kommunen som organisasjon og tjenesteyter. I samfunnsdelen ble det også vedtatt en arealstrategi, som vil danne grunnlag for arbeidet med arealdelen. En kortversjon med oppsummering ligger også i kap. 3.1 – 3.5.

Et kunnskapsrikt Båtsfjord

- Vi skal jobbe for at det finnes arealer for kompetansebedrifter og for annen kunnskapsformidling.
- Vi skal sørge for arealer til ny skole/barnehage, og finne ut hvordan de gamle arealene til skolene og barnehagene skal brukes.

Et Båtsfjord i utvikling

- Vi skal utvikle næringsarealene innenfor de områder som allerede er satt av til næringsutvikling.
- Nye næringsarealer skal så langt som mulig ligge i tettstedet.
- Vi skal jobbe for at konflikten mellom bolyst og næringsdrift blir minst mulig.
- Vi skal jobbe for samlokalisering eller klyngestruktur slik at intern varetransport blir minst mulig.
- Vi skal ha dialog med reindriftsnæringen om deres arealbehov.
- Vi må avklare framtidig arealbehov for fornybar kraftproduksjon.
- Vi skal avklare hvordan vi kan ha en bærekraftig oppdrettsnæring i kommunen, og hvilke områder som kan utvikles.
- Vi skal avklare hvor det er særlig viktig å ta vare på kulturminner/kulturmiljø, og naturmangfoldet i kommunen.

Et inkluderende Båtsfjord

- Temaet har ingen arealmessige konsekvenser i seg selv.

Et trivelig Båtsfjord

- Vi skal utvikle Torget til et attraktivt sentrumsområde.

- Vi skal tilrettelegge for boligbygging i sentrum.
- Vi skal gjennomgå dagens boligtomtestruktur for å se om den er hensiktsmessig ut fra behovet i framtida.
- Vi skal arbeide for at private og offentlige arbeidsplasser og servicetilbud blir tilgjengelig for alle, uavhengig av funksjonsgrad.
- Vi skal ha attraktive hytteområder som er tilpasset dagens standardkrav.
- Vi skal jobbe for lavterskel friluftstilbud nær tettstedet og i hytteområdene.
- Vi skal jobbe for at lekeplasser holdes ved like, og at grønne lunger og parkarealer får tilstrekkelig plass i tettstedet.
- Vi skal sørge for at barn og unges behov for uformelle møteplasser og frie ferdsel ikke bygges ned.

Et trygt Båtsfjord

- Vi skal jobbe for en trygg skolevei og lekeplasser nær hjemmet.
- Vi skal jobbe for at flest mulig vanskeligstilte kan få tilbud om egen bolig.
- Vi skal tilrettelegge for at flest mulig kan bo hjemme lengst mulig.
- Vi skal jobbe for at tungtransporten så langt som mulig kommer bort fra boligområdene.

1.3 To planprosesser – én plan.

Kommunestyret vedtok i møte 16.12.20 under sak 146/2020 å slutte seg til deltakelse i et interkommunalt planarbeid om kystsoneplan for Øst-Finnmark. I denne prosessen er det forutsatt at et interkommunalt planutvalg skal fremme forslag til arealutnyttelsen i kystsonen i de kommunene som deltar.

Kystsonen inngår som en naturlig del av kommuneplanens arealdel. Men utredningsbehovet for kystsonedelen er ikke klarlagt pr. juli 2021, da oppstart av prosjektet er forsinket.

Det kan bli aktuelt å lage et mer detaljert planprogram som går mer i dybden på utredningsbehovet og mulige areal- og interessekonflikter i kystsonen.

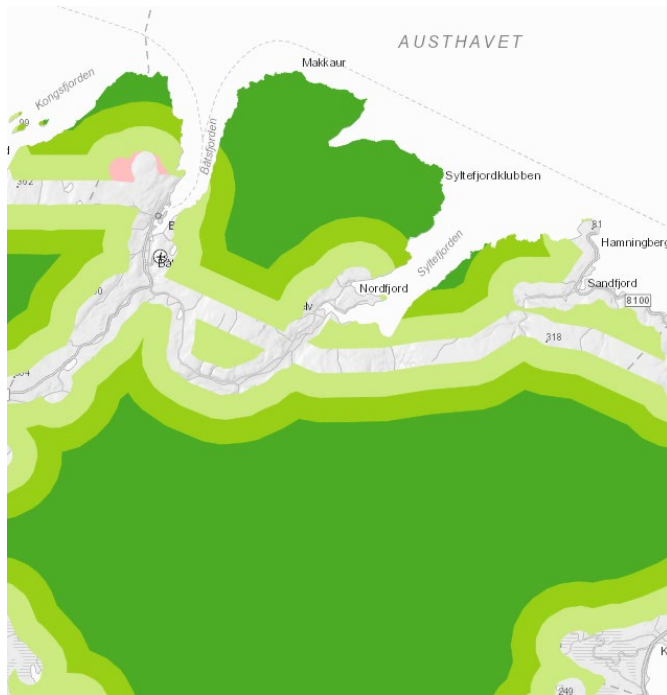
I begge planprosessene må deltakerne ha fokus på samordning i utredningsprosesser og øvrig planteknisk arbeid.

Det er et mål at prosessene fører fram til *ett* plandokument som kan vedtas av kommunestyret.

2 Planstatus

Kommunens areal er 1435 km². Av dette er 1416 km² landareal, og 19 km² ferskvann. Ifølge Statistisk sentralbyrå er 0,3 km² bebygd (dekket av bygninger), mens 0,8 km² er dekket av vegareal. Det betyr ikke at 1434 km² er upåvirket. Miljødirektoratets oversikt over inngrepsfrie naturområder viser at en ganske stor del av kommunens areal er mer eller mindre påvirket av bebyggelse og infrastruktur. Det er et nasjonalt mål å begrense nedbyggingen av naturområder i Norge.

I kap. 2.1 – 2.3 viser vi hvordan kommunens areal brukes og vernes pr 2021.

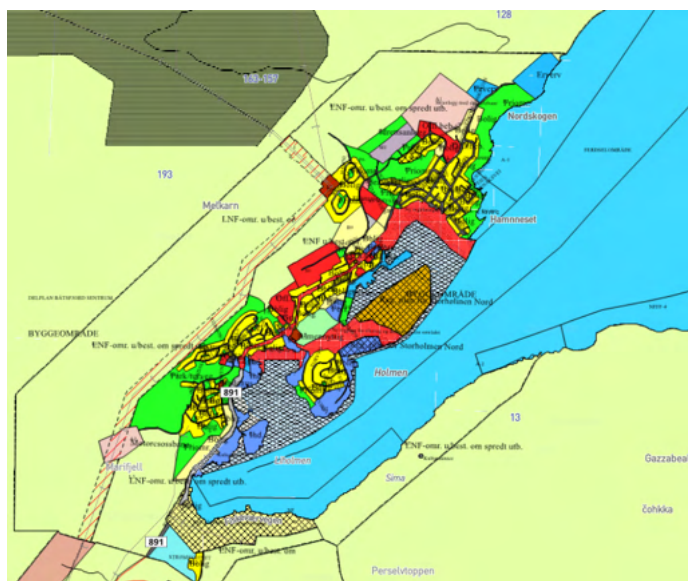

Figur 2 - Graden av inngrep i naturområder (Kilde: Miljødirektoratet)

2.1 Arealdelen

Kommuneplanens arealdel omfatter også kommunedelplaner, dvs. overordnede arealplaner innenfor et avgrenset område. Nedenfor er en oppsummering av de arealplaner som inngår i begrepet «kommuneplanens arealdel»:

- Kommuneplanens arealdel (planID 2003001) – gjelder hele kommunens landareal.
- Kommunedelplan for kystsonen i Båtsfjord kommune (planID 2002001) – gjelder kommunens sjøareal.
- Kommunedelplan for Båtsfjorddalen (planID 1997001)
- Kommunedelplan for Båtsfjord tettsted (planID 2004001)

Figur 3 - Kommuneplanens arealdel, Båtsfjord tettsted

Framtidig status for kommunedelplanene skal vurderes i arealdelen. Kommunen ønsker imidlertid at sjøarealene og landarealene blir sett i sammenheng i én plan, jf. kap. 1.3.

Det er tre restriksjonsområder i arealdelen: Nedbørsfelt for Båtsfjord vannverk (Anneelva – Storelva), nedbørsfelt for Hamneelva samt nedbørsfelt for Nordfjord vannverk (Myrvatnet).

2.2 Reguleringsplaner

Boligområder

Båtsfjord tettsted mangler reguleringsplaner for nesten alle boligområdene. Unntakene er:

- Bolig- og næringsbebyggelse langs fv. 891 fra ca. Isaksensvingen/Havnegata til ca. Prestegårdsbakken/Fomavegen.
- Blåbærveien
- Fjorden (eldre reguleringsplan).

Næringsområder

For størstedelen av nærings- og industriområdene i Båtsfjord tettsted er det utarbeidet, eller er under arbeid, reguleringsplaner. En del områder mangler imidlertid, og inngår i kommunedelplan for Båtsfjord tettsted. En privat detaljregulering for et oppdrettsområde i Syltefjorden ble vedtatt i juni 2021.

Figur 4 - Bolig og næring – Neptunbukta (foto: Bjarne Mjelde)

Hytteområder

Det er syv nyere (2003) reguleringsplaner for hytteområder: Ordu, Adamsdalen, Øvre Syltefjorddalen, Nedre Syltefjorddalen, Hamna, Sandfjord og Skovika. Detaljregulering for Nordfjord er under arbeid. I tillegg finnes en gammel plan for Eikebergvann (1977). Denne er i planregisteret feilaktig benevnt som reguleringsplan for Båtsfjord flyplass.

Andre reguleringsplaner

I 1975 ble det vedtatt en reguleringsplan for Båtsfjord flyplass. Flyplassen er nedlagt (flyttet). Det er også laget en reguleringsplan for motorcrossbane og hjellgrunn i Neptundalen. I 1994 utarbeidet Finnmark fylkeskommune en reguleringsplan for Hamningberg.

Arealplaner under behandling pr. juli 2021:

Detaljregulering for Storholmen (planID 2018001). Planarbeidet er foreløpig satt i bero.

Detaljregulering for Nordfjord (planID 2018002). Planforslaget er under sluttbehandling.

Det er varslet oppstart på detaljregulering for idretts- og friområde på Foma (planID 2021002).

2.3 Annen arealbruk i kommunen etter lov eller forskrift

Med «arealbruk» menes områder som er avsatt etter annet lovverk enn plan- og bygningsloven.

Snøskuterløyper

Det er p.t. 18 godkjente snøskuterløyper i kommunen. Løypene er fastsatt etter forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag, § 4a.

Varangerhalvøya nasjonalpark

Nasjonalparken utgjør til sammen 1804 km², med en stor andel i Båtsfjord kommune. Den nordlige avgrensningen følger Syltefjorddalen.

Makkaurhalvøya naturreservat

Området utgjør ca 113500 daa, samt noe areal i sjø (området rundt Syltefjordstauran).

Syltefjorddalen naturreservat

Området utgjør ca. 19000 daa og grenser til nasjonalparken.

Ytre Syltevika naturreservat

Området utgjør ca. 8300 daa.

Sandfjordneset naturreservat

Området utgjør ca. 500 daa

Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde

Området utgjør til sammen ca. 246000 daa og strekker seg fra Vesterelv i Syltefjorden til inn i Vardø kommune.

Areal for energiproduksjon – Hamnefjell vindkraftverk

Planområdet for vindparken er ca. 15000 daa.

3 Planarbeid og utredningstema

I kap. 3.1- 3.5 har vi gjort en forenkling og konkretisering av arealstrategien som ble vedtatt i kommuneplanens samfunnsdel, jf. kap. 1.2 – Kommuneplanens samfunnsdel – arealstrategi.

Temaene som utredes vil ha positive og negative virkninger. Der hvor arealdelen angir nye områder for utbyggingsformål (herunder også havbruk), skal det gjennomføres en konsekvensutredning av planens virkninger for miljø og samfunn. For hvert tema er det gjort en vurdering av datagrunnlaget.

Datagrunnlaget består både av kommunale kilder og sentrale kilder, fortrinnsvis kartløsninger. Sentrale kartløsninger er i stor grad overlappende. Følgende tema skal vurderes, jf. kap. 3.4:

Tema for utredning av områder	Datagrunnlag	Vurdering
Naturmangfold	Naturbase: - Arter og artsforvaltning Yggdrasil: - Gyte-, beite- og oppvekstområder for fisk og skalldyr Naturvernområder: Beskrivelser. Arealplaner: Planbeskrivelser, konsekvensutredninger.	Tilstrekkelig. På reguleringsplannivå må det vurderes behov for konsekvensutredninger.
Boligbebyggelse i eller inntil utbyggingsområder	Kommunale arealplaner	For nye boligområder eller utvidelser: Krav om detaljregulering, ev. med konsekvensutredning.
Hyttebebyggelse i eller inntil utbyggingsområder	Kommunale arealplaner	For nye hytteområder eller utvidelser: Krav om detaljregulering, ev. med konsekvensutredning.
Sentrumsutvikling	Kommunale arealplaner Målsettinger i kommuneplanens samfunnsdel	Behov for innspill fra beboere/næringsaktører/lag og foreninger Husbanken - bistand
Marine ressurser	Yggdrasil: Fiskefelt Akvakulturlokaliteter Sjølakseplasser	Tilstrekkelig, men behov for innspill fra næringsaktører og Fefo
Friluftsliv, strandsonen	Samfunnsdelen: Arealregnskap friluftsliv. Kartlegging og verdisetting av friluftsområder (2021) KDP for idrett og friluftsliv (2020) Skuterløypenett (pr juli 2021 under høring)	Behov for mer informasjon om fritidsflåten/småbåthavner /båtopptrekk.
Kulturminner og kulturmiljø	Kulturminneplan for Båtsfjord (under arbeid) Riksantikvarens database (Askeladden)	Behov for befaringer på reguleringsplannivå.
Landskap og estetikk	Naturbase: - NIN landskapstyper - Verdifulle kulturlandskap	Tilstrekkelig.
Forurensing, vannmiljø	Miljødirektoratet: Vannmiljø i sjø og vassdrag - Økologisk tilstand - Kjemisk tilstand SSB: Fangststatistikk for Syltefjordelva. Vannforvaltningsplan for Finnmark vannregion.	Trenger mer data om forurensing i Båtsfjord havn og ved oppdrettsanlegg. Behov for innspill fra BJFF om Syltefjordelva.

Mattrygghet	Vannforsyningskvalitet. Kvalitetsrapporter fra fiskeindustri og oppdrettsanlegg.	Nedbørsfelt og klausuleringsområder for vannforsyning bør gjennomgås.
Folkehelse	Samfunnsdelen: Utredning om befolkningsutvikling og folkehelse FHI: Folkehelseprofil, Ungdataundersøkelsen	Ikke tilstrekkelig. Mangler oppdatert oversikt etter folkehelseloven § 5.
Klima	Samfunnsdelen: Utredning om klimautfordringene i kommunen.	Tilstrekkelig.
Transportbehov og energiforbruk	Klima- og energiplan (2010) Trafikksikkerhetsplan (gammel) Kystverket: Farleder.	Ikke tilstrekkelig. Behov for ny klima- og energiplan og ny TS-plan. Behov for å vurdere tungtransporten i tettstedet.
Samisk natur og kulturgrunnlag, herunder reindrift	Kilden: Arealbrukskart for reindriften. Konsekvensutredning for Hamnefjell vindpark.	Må suppleres med informasjon fra berørte reinbeitedistrikter.
Barn og unges oppvekstvilkår	FHI: Ungdataundersøkelsen. Intervjuer med barnehageforeldre. Barnetråkkundersøkelser. Prosjektrapport: Trivsel i Båtsfjord (2019)	Bra, men mangler oppdatert oversikt etter folkehelseloven § 5. Lekeplasser.
Beredskap og ulykkesrisiko	Gjeldende ROS-analyse Aktsomhetskart fra NGU/NVE: • Skred (løsmasser, stein, snø) • Marin leire • Radon • Maringeologi Sehavniva.no (havnivåstigning)	Overordnet ROS bør gjennomgås og revideres.

3.1 Et kunnskapsrikt Båtsfjord

- **Lokalisering av skole- og barnehagetilbud**

3.2 Et Båtsfjord i utvikling

- **Utvikling av næringsarealer i Båtsfjord tettsted.** I temaet ligger også internttransport/logistikk, klyngestruktur og trafikkavvikling. Temaet gjelder både land og sjø.
- **Tilrettelegge sjøarealer for akvakultur.** I temaet ligger både levendelagring/oppfóring av hvitfisk, lakseoppdrett og andre typer oppdrett.
- **Tilrettelegge arealer for reiselivsvirksomhet**
- **Boliger i sentrum**

3.3 Et trivelig Båtsfjord

- **Utvikle sentrum, grønne områder til attraktive møteplasser**
- **Tilgjengelighet for alle til møteplasser, forretninger og offentlige bygninger**
- **Arealer for lavterskel friluftsliv og fritidstilbud**

3.4 Et trygt Båtsfjord

- **Lekeplasser, trygge transportårer.**
- **Tilrettelegging for vanskeligstilte på boligmarkedet.**
- **Transportårer for tungtransporten borte fra boligområdene.**

3.5 Oppsummering av temaer fra arealstrategien:

- Hvilke arealer kan tilrettelegges for utbygging
- Hvilke arealer kan være aktuelle for akvakultur.
- Hvilke arealer kan være aktuelle for fornybar energiproduksjon.
- Hvilke arealer kan være aktuelle for reiselivsbedrifter.
- Hvilke arealer er særlig viktige for friluftsliv- og fritidsformål
- Hvilke arealer er særlig viktige for barn og ungdom
- Hvordan kan man gjøre interessekonfliktene mellom næringsformål og boligformål minst mulig
- Hvordan kan Båtsfjord sentrum/torgområdet utvikles til et senter for bolig, handel og kulturaktiviteter på tvers av generasjonsgrensene.
- Hvordan kan vi ivareta naturmangfoldet i områder hvor man ønsker utbygging og næringsaktiviteter.
- Hvordan kan vi forberede oss på klimaendringer. Hvilke trusler, og hvilke muligheter gir framtidens klima oss.

Temaene skal behandles i planarbeidet i planbeskrivelsen, konsekvensutredning for eventuelle nye områder som ønskes tatt i bruk, og en risiko- og sårbarhetsanalyse.

4 Planprosessen: Organisering og medvirkning

De forskjellige fasene i planprosessen kan beskrives slik:

Forberedende fase: Utarbeidelse, høring og fastsettelse av planprogrammet (dette dokumentet).

Planleggingsfase: Gjennomføre utredninger, innhente kunnskap, systematisere og lage et utkast til konklusjon om arealbruken (planforslag).

Høringsfasen: Planforslaget er ute til høring og offentlig ettersyn

Vedtaksfasen: Innspill og forslag er mottatt, vurdert og endelig planforslag er vedtatt av kommunestyret.

4.1 Medvirkning forut for arealplanprosessen

I arbeidet med samfunnsdelen i perioden 2019-2020 var det lagt opp til en bred medvirkning. Svært mange av innspillene vi fikk gjaldt arealbruken i kommunen. Disse innspillene dannet grunnlaget for bl.a. arealstrategien i samfunnsdelen, og tas med videre i prosessene vi skal gjennomføre i arealdelen.

4.2 Medvirkning i denne planprosessen

Kommunen ønsker en bredmedvirkning også i arbeidet med arealdelen. Særlig ønsker vi å følge opp samfunnsdelens mål om å involvere, og høre, barn og ungdom.

Medvirkningsprosessen skal bidra til avklaringer på følgende problemstillinger:

- Hvilke arealer kan tilrettelegges for utbygging
- Hvilke arealer er særlig viktige for friluftsliv- og fritidsformål
- Hvilke arealer er særlig viktige for barn og ungdom

- Hvordan kan man gjøre interessekonfliktene mellom næringsformål og boligformål minst mulig
- Hvilke arealer kan være aktuelle for akvakultur.
- Hvilke arealer kan være aktuelle for fornybar energiproduksjon.
- Hvilke arealer kan være aktuelle for reiselivsbedrifter.
- Hvordan kan Båtsfjord sentrum/torgområdet utvikles til et senter for bolig, handel og kulturaktiviteter på tvers av generasjonsgrensene.
- Hvordan kan vi ivareta naturmangfoldet i områder hvor man ønsker utbygging og næringsaktiviteter.
- Hvordan kan vi forberede oss på klimaendringer. Hvilke trusler, og hvilke muligheter gir framtidens klima oss.

Vi ønsker dialog med et bredt spekter av aktører og organisasjoner i arbeidet. Blant annet:

- Næringslivsaktørene på land og i sjø (Fiskerigruppa, fiskarlag mv.)
- Båtsfjord Havn KF
- Velforeninger (bl.a. for hytteområder)
- Ungdomsrådet
- Eldrerådet
- Rådet for funksjonshemmede
- Reindriftsnæringen
- Lag og foreninger/frivilligsentralen
- Andre interesseorganisasjoner (bl.a. Båtsfjord jeger og fiskeforening)

Figur 5 – Eksempel på medvirkning: Barnetråkk

Vi legger opp til løpende dialog med statlige sektormyndigheter, regionale myndigheter, Finnmarkseiendommen og nabokommunene. Vi ønsker også å gjennomføre minst ett, eventuelt to regionale planforumer.

4.3 Medvirkningsarenaer

Nedenfor er en skisse på hvordan vi ønsker å legge til rette for best mulig medvirkning

Arena	Når
Kommunens Facebookside	Gjennom hele planprosessen
Kommunens hjemmeside	Planprogram, høring av planforslag
Møter med næringsaktører, lag, foreninger mv.	I planleggingsfasen, eventuelt også under eller etter høring av planforslaget
Folkemøte	I høringsfasen
Planforum	Hvis behov: Før planprogrammet fastsettes. Samt før høring av planforslaget
Ungdomsrådet	I planleggingsfasen og høringsfasen

Rådet for funksjonshemmede	I planleggingsfasen og høringsfasen
Eldrerådet	I planleggingsfasen og høringsfasen
Reinbeitedistriktene 6 og 7	I planleggingsfasen

4.4 Organisering av planarbeidet

Tana kommune ved planlegger Bjarne Mjelde er planleggingsleder for prosessen. Planarbeidet er organisert slik:

Organ	Sammensetning	Oppgave
Arbeidsgruppe	Rådmann, planleggingsleder, avdelingsingeniør fra teknisk etat, havnesjef, representant for næringslivet, representant fra Linken Næringshage (som også skal ivareta barn og unges medvirkning).	Ansvar for planprosess og framdrift. Utarbeider planforslag med konsekvensutredning
Styringsgruppe	Formannskapet	Prinsipielle avklaringer, vurderer om problemstillinger skal løftes til kommunestyret. Sender planforslag til høring, og fremmer endelig planforslag til kommunestyret. Orienteres i hvert møte.
Vedtaksorgan	Kommunestyret	Fastsetter planprogrammet. Vurderer problemstillinger som formannskapet ønsker avklart. Orienteres i hvert møte. Vedtar endelig plan.

5. Frister og adresser

Frist for å komme med innspill til planprogrammet: **13. september 2021.**

Adresse for innspill: E-post til postmottak@batsfjord.kommune.no. Eller brev til Båtsfjord kommune, Postboks 610, 9991 Båtsfjord.

Kontaktinformasjon til planleggingsleder: E-post til bjarne.mjelde@batsfjord.kommune.no, eller bjarne.mjelde@tana.kommune.no. Telefon: 464 00 275 (Tana kommune).

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre

Deres ref:

Vår ref
2021/561-

Saksbehandler
Bjarne Mjelde

Dato
16.07.2021

Båtsfjord kommunes arealdel - høring av planprogram

Kommuneplanens arealdel er en overordnet plan som bestemmer hvilke arealer i kommunen som kan bygges ut, og hvilke som ikke skal. Arealdelen skal gi føringer for andre planer, som kommunedelplaner og reguleringsplaner. Arealdelen skal ta utgangspunkt i de målene som ble satt i kommuneplanens samfunnsdel som ble vedtatt i desember 2020.

Planprogrammet er en «plan for planleggingen», og beskriver formålet med planarbeidet, hvordan vi skal sørge for god medvirkning, hvilke utredninger det er behov for, og hvilke frister som gjelder. Forslaget til planprogram er lagt ut på kommunens hjemmesider, og er lagt ved dette brevet.

Hvis du har innspill eller forslag til bruken av kommunens arealer, eller til temaer som bør utredes, kan du sende dem på e-post til postmottak@batsfjord.kommune.no, eller til Båtsfjord kommune, Postboks 610, 9991 Båtsfjord **innen 13. september 2021**.

Med hilsen

Bjarne Mjelde

Dette dokumentet er elektronisk signert og har derfor ingen håndskrevet signatur.

Arkivsaksnr: 2021/5578-5

Saksbehandler: Geir Østereng

Dato: 31.08.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Vårnårgga álbmotmeahccestivra	72/21	06.09.2021

Behandling av klage på avslag om dispensasjon om motorisert ferdseil på barmark til hytte

Vedlegg:

- 1 Søknad om dispensasjon fra motorferdselsforbud 5. mai - 30. juni - 2021
- 2 Kart Nasjonalparken
- 3 Søknad om dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark - sommer 2021
- 4 Klage på avslag om dispensasjon fra lov om motorferdsel
- 5 Kopi av svar på søknad om motorferdsel til hytte
- 6 Klage på avslag om dispensasjon fra lov om motorferdsel
- 7 Foreløpig svar

Forvalters innstilling

Varangerhalvøya Nasjonalparkstyre opprettholder sitt vedtak gjort på delegert myndighet av 05.07.2021, da det ikke er hjemmel til å gi dispensasjon på barmark til transport av utstyr til vedlikehold av hytter, og en eventuell dispensasjon ville være i strid med verneformålet og skape presedens i tilsvarende saker for fremtiden.

Saken videresendes til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse.

Saksopplysninger

Magnhild Reisænen har 5.5.2021 søkt om dispensasjon til å kjøre 3 turer med atv på barmark til sin hytte gnr.19 bnr.1 fnr.1 i Øvre-flintelva i 2021. Behovet begrunnes med

- Frakt av materialer til nytt utedo/sjå.
- Jeg er avhengig av hjelp til å få opp bygget nå i sommer, kan ikke bære dette opp, da det er for tungt for meg. Må bruke motorisert kjøretøy.
- Utstyr til snekring, materialer, bagasje, ved.

Behandlingsmåte

Saken ble jamfør tidligere praksis behandlet av forvalter på delegert myndighet fra Varangerhalvøya Nasjonalparkstyre 05.07.2019, da saken har blitt behandlet før og det er etablert forvaltningspraksis, med klare føringer av overordna myndighet til hvordan praksis skal være i denne type saker.

Søknaden ble avslått med henvisning til Naturmangfoldlovens § 48 og verneforskriften for Varangerhalvøya Nasjonalpark.

Avslag ble begrunnet med at det ikke er dispensasjonshjemmel i verneforskriften til frakt av utstyr til hytter på barmark. Vilårene for dispensasjon jamfør unntaksparagrafen i Naturmangfoldlovens § 48 er ikke oppfylt.

Kjøring på denne traseen vil påvirke verneverdiene negativt tilsvarende som tidligere vurdert. Kjøring på barmark vil kunne påvirke verneverdiene vesentlig og stride mot vernevedtakets formål ved terrengskader, støy og forstyrrelse. En dispensasjon ville også ha uheldig presedens i andre tilsvarende saker. Dispensasjon vurderes heller ikke for nødvendig på barmark da frakten kan gjøres med snødekt mark med snøskuter.

Klagen

Magnhild Reisænenens klage av 12.07.2021.

Klage på avslag om dispensasjon for kjøring på barmark – Ref: 2121/5578-2 432.3

Viser til svar på min søknad om dispensasjon fra lov om motorferdsel, sommer 2021, der jeg fikk avslag.

Jeg ønsker å male hytta, da det er 16 år siden sist det ble utført, og der er værhardt. Jeg kan ikke frakte maling til hytta på vinterstid, da den vil fryse.

I tillegg så berører min kjøring ikke fuglelivet det vises til i deres avslag til meg. Det er ikke i nærheten av min kjøretrase. Vannene det henvises til ligger nærere grensen til Nesseby kommune. Gjessvannene ligger i lang avstand fra min hytte. Jeg har tidligere ikke observert gjess, ender og annen våtmarksfugl nær kjøretrase.

Jeg kjører hensynsfullt og tar selvfølgelig hensyn til naturen rundt. Det er heller ikke slik at jeg kjører i tide og utide. Derimot har jeg ved flere anledninger observert opptil 4 stk 4-hjulinger som kjører side om side der oppe. Dette er mest sannsynlig reindriftsutøvere.

Da kan jeg ikke forstå at mine få turer til min egen hytte, kan være så belastende i et område som det allerede utøves motorisert ferdsel i.

Jeg håper dere kan se på saken min en gang til og ser frem til å høre fra dere så snart som mulig.

Med vennlig hilsen

Magnhild Reisænen

Bygdeveien 52, 9802 Vestre Jakobselv

Behandling av klagen

Klagen vurderes til å være innkommet innen klagefristen og tas til behandling.

Det stilles ikke tvil til at hytta behøver maling. Vedtaket angår også avslag på søknad om bruk av atv for å frakte utstyr til bruk til vedlikehold til hytte/ utedo.

Hytta ligger 4 km fra åpen barmarks løype og løypa er åpen fra 1. juli til snøfall, og således er det mulig å ta seg med kjøretøy til 4 km fra hytta, og videre uten bruk av motorkjøretøy, enten for klager og/ eller medhjelpere. Vinteren 2021 fikk søker med medhjelpere 6 dispensasjoner til å bruke snøscooter til hytta for bl.a. frakt av nødvendig utstyr til vedlikehold. Praksis i nasjonalparken er at frakt av utstyr til mindre og større vedlikehold må planlegges og skje vinterstid, og dette er beste miljøforsvarlige teknikk for å unngå unødvendig belastning på terrenget sommerstid.

Hytta ligger i vestlig del av nasjonalparken i Øvre - flintelv. Kjøringen til vedlikehold i seg selv vil gi den samme belastningen på området uavhengig av formål for kjøringen til hytta. Om en hytteeier innvilges tillatelse til å kjøre med atv til hytta ved vedlikehold, vil dette skape forventninger om tilsvarende dispensasjon fra de andre hytteiere i nasjonalparken.

Det er mulig å frakt opp maling på vinteren og male på sommeren. Oljebeis tåler frost. Klager viser til at man ikke har sett gjess, ender og annen våtmarksfugl nær kjøretraseen. Forvalter viser til at det er fugleliv langs kjøretraseen i og ved elva som man må krysse som vil bli forstyrret av kjøringen i en sårbar tid. Kjøringen det søkes om vil komme i tillegg til reindriften motorferdsel i området som er hjemlet i reindriften. Også reindriften legger opp sin drift slik at kjøring på barmark er på et minimum.

Det er ikke hjemmel til å frakte utstyr på barmark til hytter sommerstid.

Forvaltningsmyndigheten må forholde seg til gjeldende verneforskrift og bestemmelser når søknad behandles, i tilfellet er det lite skjønnsrom i denne saken og dette gis avgjørende vekt for utfall av saken.

Praksis på behandling av søknad tidligere

Reisænen har i 2014 og 2015 fått endelig avslag på sine søknader om barmarkskjøring til hytta, av henholdsvis Klima- og miljødepartementet i brev datert 25.06.2014 og av Miljødirektoratet i brev datert 6.2.2016. Begrunnelsen for begge avslagene har vært at den omsøkte barmarkskjøringen har vært i strid med verneformålet, og at det dermed ikke har vært hjemmel for å gi dispensasjon.

I 2016 omgjorde Miljødirektoratet styrets vedtak, da det i et tilfelle ble gitt tillatelse i forbindelse med klage på avslag. Avgjørelsen i Miljødirektoratet ble påklaget og opprettholdt av Klima- og miljødepartementet.

Det vises til begrunnelse for vedtak av 5.7.2021

På bakgrunn av at det ikke er hjemmel i verneforskriften til å gi tillatelse og at en tillatelse jamfør Naturmangfoldloven § 48 vil stride mot verneformålet, innstiller forvalter på at klagen fra Magnhild Reisænen ikke tas til følge, avslaget opprettholdes og saken videresendes til Miljødirektoratet for endelig avgjørelse jamfør forvaltningsloven.

Søknad om dispensasjon fra lov om motorferdsel - sommer

Innsendt	04.05.2021 10:48:30
ReferanseID	VKO022-1090636
Søker	
Gruppe	
Søker ☒ Privat ☐ Organisasjon	
Personopplysninger	
Fornavn Magnhild	Etternavn Ræisenen
Adresse Bygdeveien 52	
Postnr/sted 9802 VESTRE JAKOBSELV	
Telefon	
Mobil 95079678	
E-post inger.henriksen@vadso.kommune.no	
Organisasjon/Bedrift - uten oppslag	
Organisasjonsnummer	
Organisasjonsnavn	
Adresse	
Postnr/sted	

Andre brukere	
Brukere	
Skal andre kjøre på denne dispensasjonen? ☒ Ja ☐ Nei	
Sjåfører 1	
Fornavn Lasse	
Etternavn Reisænen	

Telefon 95079678

Søknaden gjelder

Transportbehov

Hva søkes det for ☒ Materialer ☒ Utstyr ☐ Bevegelseshemmet
--

Materialer: Type i lengdemeter eller kvadratmeter Materialer til nytt utedo/sjå
--

Utstyr - beskriv Utstyr til snekkring, materialer, bagasje, ved
--

Utfyllende opplysninger

Andre opplysninger om søknaden Jeg er avhengig av hjelp til å få opp bygget nå i sommer, kan ikke bære dette opp, da det er for tungt for meg. Må bruke motorisert kjøretøy
--

Opplysning om kjøring

Kjøring til:

Gnr	Bnr	Festnr
-----	-----	--------

Antall turer 3

Velg løype her: Løype 1

Type kjøretøy ATV

Vedlegg

Legeerklæring

Kartvedlegg

☒ Vedlegg sendes per post

4.5.2021

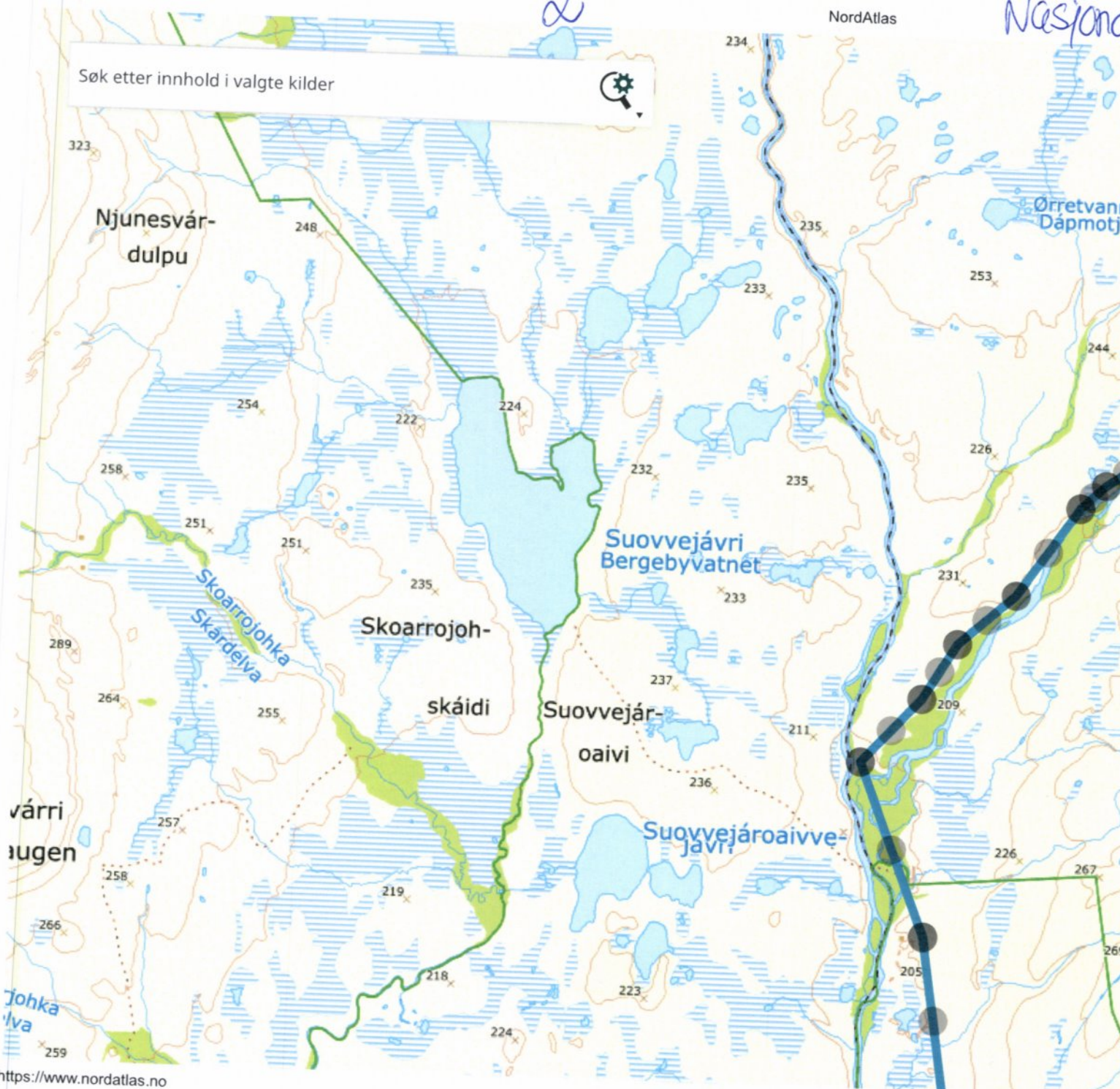
2

Nasjona

Søk etter innhold i valgte kilder

NordAtlas

<https://www.nordatlas.no>

Fra: Inger Henriksen[Inger.Henriksen@vadso.kommune.no]

Sendt: 4. mai 2021 12:53:30

Til: Postmottak SFTF

Tittel: 21/9695 Søknad om dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark - sommer 2021

Hei

Vedlagt søknad om dispensasjon fra lov om motorferdsel – sommer, kjøring i Nasjonalparken

Mvh

Inger Henriksen

Konsulent, Vadsø kommune

Tlf: 78 94 23 86

Se vedlegg

Viser til svar på min søknad om dispensasjon fra lov om motorferdsel, sommer 2021, der jeg fikk avslag.

Jeg ønsker å male hytta, da det er 16 år siden sist det ble utført, og der er værhardt. Jeg kan ikke frakte maling til hytta på vinterstid, da den vil fryse.

I tillegg så berører min kjøring ikke fuglelivet det vises til i deres avslag til meg. Det er ikke i nærheten av min kjøretrase. Vannene det henvises til ligger nærere grensen til Nesseby kommune. Gjessvannene ligger i lang avstand fra min hytte. Jeg har tidligere ikke observert gjess, ender og annen våtmarksfugl nær kjøretrase.

Jeg kjører hensynsfullt og tar selvfølgelig hensyn til naturen rundt. Det er heller ikke slik at jeg kjører i tide og utide. Derimot har jeg ved flere anledninger observert opptil 4 stk 4-hjulinger som kjører side om side der oppe. Dette er mest sannsynlig reindriftsutøvere.

Da kan jeg ikke forstå at mine få turer til min egen hytte, kan være så belastende i et område som det allerede utøves motorisert ferdsel i.

Jeg håper dere kan se på saken min en gang til og ser frem til å høre fra dere så snart som mulig.

Med vennlig hilsen

Magnhild Reisænen

Bygdeveien 52, 9802 Vestre Jakobselv

Magnhild Reisænen.

12/4 - 2021

**Varangerhalvøya
nasjonalparkstyre**

Postadresse
Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse
Damsveien 1
9800 Vadsø

Kontakt
Sentralbord: +47 78 95 03 00
Direkte: +47 78 95 03 59
stftpost@statsforvalteren.no
www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvøya

Magnhild Reisænen
Bygdeveien 52
9802 VESTRE JAKOBSELV

Saksbehandler Geir Østereng

Vår ref. 2021/5578-2 432.3

Deres ref.

Dato 05.07.2021

Svar på søknad om motorferdsel på barmark sommeren 2021 til hytte i Varangerhalvøya nasjonalpark

Det vises til deres søknad om motorferdsel på barmark til deres hytte innen Varangerhalvøya nasjonalpark for sommeren 2021, levert Vadsø kommune.

Søknaden er tidligere behandlet av Statsforvalteren i Troms og Finnmark jamfør motorferdselloven hva angår kjøring på barmark i perioden 5. mai – 30 juni. Da søknaden ble avslått dispensasjon har ikke Varangerhalvøya nasjonalparkstyre behandlet saken for den perioden, da tillatelse kreves etter både motorferdselloven og verneforskriften for nasjonalparken.

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre har vurdert saken for perioden 1 juli ut barmarkssesongen for 2021.

Vedtak

Med hjemmel i verneforskriften for Varangerhalvøya Nasjonalpark og Naturmangfoldlovens § 48 avslår Varangerhalvøya nasjonalparkstyre Magnhild Reisænen sin søknad om dispensasjon til kjøring med ATV på barmark til sin hytte i 2021.

Avslag begrunnes med at det ikke er dispensasjonshjemmel i verneforskriften til frakt av utstyr til hytter på barmark. Vilkårene for dispensasjon jamfør unntaksparagrafen i Naturmangfoldlovens § 48 er ikke oppfylt.

Kjøring på denne traseen vil påvirke verneverdiene negativt tilsvarende som tidligere vurdert. Kjøring på barmark vil kunne påvirke verneverdiene vesentlig og stride mot vernevedtakets formål ved terrengskader, støy og forstyrrelse. En dispensasjon ville også ha uheldig presedens i andre tilsvarende saker. Dispensasjon vurderes heller ikke for nødvendig på barmark da frakten kan gjøres med snødekt mark med snøskuter.

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen tre uker, jamfør forvaltningsloven § 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og sendes via nasjonalparkstyret jamfør forvaltningsloven § 32.

Nasjonalpark	Varangerhalvøya nasjonalpark / Várnjårgga álbmotmeahcci
Naturreservat	Syltefjorddalen naturreservat / Oarddu luondumeahcci, Ytre syltevik naturreservat, Sandfjordneset Naturreservat
Landskapsvernområde	Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde / Biezavuona-Oardduvuona suodjemeahcci

Søknaden

Magnhiid Reisenen søker om dispensasjon til å kjøre 3 turer fra åpen barmarksløype til hytte i Øvre Flintelv i Vadsø kommune gnr. 19.bnr 1.fnr.1 . Formålet er frakt av materialer og utstyr. Frakten gjelder materialer til nytt utedo/ skjå. Utstyr til snekring, materialer, bagasje, ved.

Det anmerkes i søknad at:

Jeg er avhengig av hjelp til å få opp bygget nå i sommer, kan ikke bære dette opp, da det er for tungt for meg. Må bruke motorisert kjøretøy Lasse Reisænen skal være sjåfør. Avstanden innenfor nasjonalparken er ca. 4 kilometer jfr. innlevert kart

Behandlingsmåte

Det vises til sak 13/2013 og sak 13/2016 i Varangerhalvøya nasjonalparkstyre hvor forvalter er delegert myndighet til å fatte vedtak i saker som behandles etter verneforskriftens spesifiserte dispensasjonsbestemmelser om ferdsel, samt saker av Kurant karakter. Saker av kurant karakter omfatter saker etter verneforskriftens spesifiserte dispensasjonsbestemmelser om ferdsel og motorferdsel, saker etter verneforskriftens øvrige spesifiserte dispensasjonsbestemmelser og saker etter Naturmangfoldloven § 48 der:

- Det dreier seg om fornying av dispensasjon gitt av styret eller arbeidsutvalget (AU) og forutsetningene er tilnærmet uendret.
- Det foreligger etablert forvaltningspraksis fra saker behandlet av styret/ AU i tilsvarende sak.
- Forvaltningsplanen gir entydige føringer for utfallet.

Det dreier seg om kjøring på barmark til hytte for transport av utstyr til hytte.

Saken behandles av forvalter på delegert myndighet fra nasjonalparkstyret da det foreligger avklart praksis fra tidligere behandling i nasjonalparkstyret på tilsvarende søknad om frakt av utstyr på barmark til hytta.

Naturmangfoldloven og verneforskrift

Søknaden er behandlet etter verneforskriften for Varangerhalvøya nasjonalpark og naturmangfoldloven (NML). Motorferdselloven gjelder i tillegg, men den har Statsforvalteren og kommunen myndighet på.

Verneforskriften

Varangerhalvøya nasjonalpark er vernet fordi den representerer et stort og tilnærmet urørt naturområde. Parken skal bevare den mest arktisk pregete delen av fastlands-Norge, med spesielle landformer og avsetninger etter istida, et plante- og dyreliv med østlige og arktiske innslag, et kjerneområde for fjellrev, og unike samiske kulturminner. Verneverdiene er nærmere beskrevet på www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvoya.

Forskriftens § 3 punkt 6.1. gir et generelt forbud mot motorferdsel:

"Motorferdsel i nasjonalparken er forbudt på land og vann, og i lufta under 300 meter."

I § 3 punkt 6.2 gis det en del direkte unntak fra dette forbudet, mens § 3 punkt 6.3 åpner for at Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til en del kjøreformål.

Kjøringen som Reisænen søker om – kjøring på barmark til hytte på grunn av frakt av utstyr, kommer ikke inn under noen av disse bestemmelsene. Saken må derfor behandles som en søknad om dispensasjon fra vernevedtaket, og vurderes etter naturmangfoldlovens § 48.

Naturmangfoldloven

Naturmangfoldlovens § 7 sier at prinsippene i lovens §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger.

Med hjemmel i lovens § 48 kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra vernevedtaket dersom det ikke strider mot verneformålet, og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig. Denne bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette eller spesielle tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet.

Påvirkning på verneformål og verneverdier

Søk i databasene "Naturbase" og "Artskart" viser at nasjonalparken er leve- og yngleområde for en rekke trua og sårbare arter. Varangerhalvøya er ikke minst et svært viktig leveområde for den fåtallige og sårbare fjellreven.

Myr- og våtmarksområdene på Varangerhalvøya, særlig i sone A i nasjonalparken, har stor verdi for fuglelivet. Her finnes en rik og variert fauna av ender, gjess og andre våtmarksfugl, også flere truede arter. Området er leveområde for sædgjess og dverggyss forekommer i sone A. Den omsøkte traséen ligger delvis innenfor sone A.

Kjøring med motorisert kjøretøy på barmark kan ved både syn og lyd virke forstyrrende på dyre- og fugleliv, og på andre ikke-motoriserte brukere av området. Gjentatt barmarkskjøring på den omsøkte traséen kan dessuten gi skader på planteliv og terreng som det kan ta lang tid før forsvinner. Kjøringen vil dermed bidra til å øke den samlede belastningen i området.

Vurdering etter Naturmangfoldlovens §§ 8-12

Nasjonalparkforvalter mener at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om mulige virkninger på naturmiljøet, og dermed kommer ikke naturmangfoldlovens § 9 til anvendelse.

Forvalter mener videre at det ikke aktuelt å pålegge søker utgifter for tiltak som forhindrer eller begrenser skader på naturmiljøet (naturmangfoldloven § 11), og at ikke-motorisert ferdse/transport til hytta er et alternativ til barmarkskjøring (naturmangfoldlovens § 12 om miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder). Jfr naturmangfoldlovens § 10 vil en innviigelse med tillatelse bidra til økt belastning på naturmiljøet i området. En tillatelse vil jfr. likebehandlingsprinsippet ha presedens for tilsvarende søknader, som vil gi økt belastning på verneområdet.

Praksis på behandling av søknad tidligere

Reisænen har i 2014 og 2015 fått endelig avslag på sine søknader om barmarkskjøring til hytta for frakt av utstyr, av henholdsvis Klima- og miljødepartementet i brev datert 25.06.2014 og av Miljødirektoratet i brev datert 6.2.2016. Begrunnelsen for begge avslagene har vært at den omsøkte barmarkskjøringen har vært i strid med verneformålet, og at det

dermed ikke har vært hjemmel for å gi dispensasjon. Kjøringen her var knyttet til transport av utstyr.

De uheldige konsekvensen for verneverdiene av kjøring på barmark er ansett for å være de samme, uavhengig av formålet med kjøringen. Kjøring på barmark her vil stride mot vernevedtakets formål ved terrengskader, støy og forstyrrelse.

I Miljødirektoratets klageavgjørelse 9.1.2020, på avslag på søknad om motorferdsel på barmark for frakt av utstyr i 2019 til denne hytta påpekte miljødirektoratet; *Det er følgene av virkningene av kjøringa som er avgjørende for om den er i strid med verneformålet.*

Forvalter legger til grunn at en tillatelse fra Nasjonalparkstyret til transport av utstyr innen nasjonalparken på barmark vil være i strid med regelverket, og en innvilgelse vil ha presedens med uheldig vesentlig påvirkning på verneverdiene.

Transportbehovet for materialer, utstyr og ved kan løses på snøføre. Det innvilges årlig 6 turer med snøskuter til hytta for frakt av utstyr basert på søknad. I 2021 disponerte søker dette.

På bakgrunn av dette vurderer nasjonalparkforvalter at den omsøkte barmarkskjøringen vil være i strid med verneformålet, og at Nasjonalparkstyret ikke har hjemmel til å gi dispensasjon etter naturmangfoldlovens § 48.

Med hilsen

Geir Østereng
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Kopi til:

Statens naturoppsyn

Finnmarkseiendommen

Vadsø kommune

Reinbeitedistrikt 6

Reinpolitiet

Statsforvalteren i Troms
og Finnmark

Postboks 133

Postboks 614

v/Åsllat Niillas Sara Smuk,
Rasengveien 2

Statens Hus

9811 VADSØ

9811 VADSØ

9840 VARANGERBOTN

9800 VADSØ

Fra: Inger Henriksen[Inger.Henriksen@vadso.kommune.no]
Sendt: 12. jul 2021 12:06:31
Til: Postmottak SFTF
Tittel: Klage på avslag om dispensasjon fra lov om motorferdsel

Hei

Vedlagt klage til Varangerhalvøya Nasjonalparkstyre fra Magnhild Reisænen. Ber om at den blir videresendt rette instans.

Hun var innom Servicekontoret med klagen sin

Mvh

Inger Henriksen
Konsulent, Vadsø kommune
Tlf: 78 94 23 86

**Varangerhalvøya
nasjonalparkstyre**

Postadresse
Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse
Damsveien 1
9800 Vadsø

Kontakt
Sentralbord: +47 78 95 03 00
Direkte: +47 78 95 03 59
sftfpost@statsforvalteren.no
www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvøya

Magnhild Reisænen
Bygdeveien 52
9802 Vestre Jakobselv

Saksbehandler Geir Østereng

Vår ref. 2021/5578-4 432.3

Deres ref.

Dato 10.08.2021

Foreløpig svar

Det vises til deres klage datert 12.07.2021 på Varangerhalvøya nasjonalparkstyres avslag på dere søknad om motorferdsel på barmark barmarkssesongen 2021.

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre vil behandle saken i slutten av august 2021, og svar kan forventes innen en uke etter dette.

Dette til orientering.

Med hilsen

Geir Østereng
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Kopi til:
Vadsø kommune Postboks 614 9811 VADSØ

Statsforvalteren i Troms og Finnmark

Romssa ja Finnmárkku stáhtahálddašeaddji
Tromssan ja Finmarkun staatinhallittija

Vår dato:

25.05.2021

Vår ref:

2021/4954

Deres dato:

04.05.2021

Deres ref:

Magnhild Ræisenen

Vadsø kommune

Saksbehandler, innvalgstelefon

Gøril Einarsen, 77642113

Avslag på søknad om dispensasjon for bruk av ATV i motorferdselforbudstiden

Statsforvalteren viser til søknad fra Magnhild Ræisenen, om dispensasjon for å bruke ATV etter løype 1 i perioden med motorferdselsforbud (5.mai-30.juni). Søknaden er datert 4. mai og er sendt via Vadsø kommune.

Søknaden

Magnhild Ræisenen har søkt om tillatelse til bruk av ATV etter løype 1. Det står ikke hvilken periode hun søker om å kjøre, men vi antar søknaden gjelder hele forbudstiden fra og med 5. mai til og med 30. juni 2021. Hun sier i søknaden at hun skal transportere materiale til nytt utedo/sjå, at hun er avhengig av hjelp til å få opp bygget i sommer, og at hun ikke kan bære dette opp. Vadsø kommune har ikke uttalt seg til søknaden.

Lovgrunnlaget

Motorferdselsforbudet fra og med 5. mai til og med 30. juni er gitt i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag (nasjonal forskrift) §§ 4 og 9. Forbudet er innført for å skjerme rein, dyrelivet ellers og terrenget fra forstyrrelser og kjøreskader i en særlig sårbar periode. Dispensasjon fra forbudet er hjemlet i nasjonal forskrift § 9, og kan gis av Statsforvalteren i «spesielle tilfeller».

Naturmangfoldloven § 7 pålegger offentlig myndighet å synliggjøre sine vurderinger i henhold til lovens §§ 8-12 i sine besluttende vedtak.

Statsforvalterens vurdering

Med «spesielle tilfeller» i nasjonal forskrift § 9 menes at det kan gis tillatelse til tilfeller av mer eller mindre akutt art. Dette vil være tilfeller hvor søker ikke kan lastes for at transportbehovet ikke er utført i tiden før eller etter motorferdselsforbudet trer i kraft. Ordlyden tilsier at det ikke skal være kurant å få dispensasjon – det må foreligge noe *spesielt* som gir grunnlag for dispensasjonen.

E-postadresse:
sftfpost@statsforvalteren.no
Sikker melding:
www.statsforvalteren.no/melding

Postadresse:
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse:
Strandvegen 13, Tromsø
Damsveien 1, Vadsø

Telefon: 78 95 03 00
www.statsforvalteren.no/tf
Org.nr. 967 311 014

Statsforvalteren vurderer at transportbehovet til søker ikke er akutt, og at transporten ikke trenger skje i perioden under motorferdselsforbudet/vårforbudet. Vi forstår imidlertid at dette hadde vært mest praktisk for søker.

Hvis det gjelder transport av materiale for å bygge utedo/sjå bør dette skje gjennom nf § 5, transport til hytte, og på vinterføre. Statsforvalteren har vurdert at søker har hatt anledning til å frakte utstyr og materiale på vinterføre jf. nasjonal forskrift § 5c, og før vårforbudet trådte inn. Vi ser ikke at søker står i en annen situasjon enn andre med tilsvarende behov.

Statsforvalteren har derfor vurdert at omsøkte transport ikke oppfyller vilkåret om at det foreligger et «spesielt tilfelle» etter nasjonal forskrift § 9. Omsøkte transport er ikke akutt, bør skje på vinterføre og utenom vårforbudet. I tilfelle vilkåret i nasjonal forskrift § 9 ikke er oppfylt skal søknaden avslås.

Naturmangfold, samt skader og ulemper

Et avslag på søknad om dispensasjon vil ikke berøre naturmangfoldet. Statsforvalteren går derfor ikke inn på vurderingene etter prinsippene i naturmangfold §§ 8 – 12. Det er derfor ikke nødvendig å vurdere mulige skader og ulemper en innvilget dispensasjon kunne hatt.

Statsforvalterens vedtak

Søknaden avslås med hjemmel i nasjonal forskrift § 9. Statsforvalteren avslår med den begrunnelse at vilkårene for å gi dispensasjon etter motorferdselsregelverket ikke er til stede.

Klageadgang

Vedtaket kan påklages etter reglene i forvaltningsloven til Miljødirektoratet. Klagen sendes via Statsforvalteren. Klagefristen er 3 uker fra den dag dette vedtak er mottatt. Nærmere opplysninger om klageadgang eller hjelp til å sette opp klagen kan fås ved henvendelse til Statsforvalteren.

Med hilsen

Iris Rita Hallen (e.f.)
leder for seksjon vilt og motorferdsel

Gøril Einarsen
seniorrådgiver miljø

Dokumentet er elektronisk godkjent

Arkivsaksnr: 2020/5817-10

Saksbehandler: Geir Østereng

Dato: 01.09.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Vårnårgga álbmotmeahccestivra	73/21	06.09.2021

Besøksstrategi – Ytre Syltevik naturreservat – justering etter høringsrunde før godkjenning hos miljødirektoratet

Vedlegg:

- 1 Uttalelse TFFK til besøksstrategi for Ytre Syltevik naturreservat
- 2 Besøksstrategi for Ytre Syltevik naturreservat på offentlig høring
- 3 Besøksstrategi for Ytre Syltevik naturreservat juni 2021
- 4 Faglig godkjenning av besøksstrategi for Ytre Syltevik naturreservat

Forvalters innstilling

Styret drøfter om gitte innspill tas til etterretning.

Saksopplysninger

Styret har hatt besøksstrategien for Ytre Syltevik naturreservat på offentlig høring etter faglig godkjenning av utkastet av miljødirektoratet.

Troms og Finnmark fylkeskommune har gitt innspill.

Det vises til vedlegg.

Vurdering

STATSFORVALTEREN I TROMS OG FINNMARK
Statens hus Damsveien 1
9800 VADSØ

Dato: 16.08.2021
Dok.nr: 21/05112-3
Deres ref: 2020/5817-8 432.4
Saksbehandler: Lene Trosten Kaspersen

Fylkeskommunens uttalelse til høring - Besøksstrategi for Ytre Syltevik naturreservat

Troms og Finnmark Fylkeskommune viser til deres oversendelse, datert 15.06.2021, med frist 20.08.2021. Seksjon for areal- og samfunnsplanlegging har samordnet uttalelsen fra Troms og Finnmark fylkeskommune på vegne av våre ulike fagområder.

Saksopplysninger

Saken gjelder besøksstrategi for Ytre Syltevik naturreservat i Båtsfjord kommune.

Området har mye besøkstid på sommeren, og det er behov for en strategi for å styre besøket og etablere mer informasjon om verneverdiene i området.

Friluftsliv

Troms og Finnmark fylkeskommune er positiv til at Statsforvalteren lager en besøksstrategi for Ytre Syltevik Naturreservat. Dette er et nyttig verktøy for en forutsigbar ivaretagelse av verneverdiene og allmennhetens opplevelser i området. Fylkeskommunen er av den oppfatning at de viktigste problemstillingene knyttet til besøkende er ivaretatt, og vi er positive til satsingen på myke virkemidler knyttet til informasjon, kanalisering og fysisk tilrettelegging for å oppnå de overordnede målsetningene.

Som et konkret innspill til tiltaksplanen, anbefaler fylkeskommunen å inkludere informasjonsarbeid opp mot relevante digitale plattformer som perletur.no og ut.no. Perletur er en turkassetrim i regi av Finnmark friluftsråd, og et av turmålene er Syltevik. Ut.no er landets største turplanlegger og det ligger blant annet inne et turforslag om «Fottur til Ovn» publisert av Båtsfjord Turistkontor. På disse sidene står det gjerne litt informasjon om turen, og det vil være anledning for verneområdeforvaltningen å gå i dialog med de ulike aktørene for å inkludere ønsket informasjon slik at de besøkende er best mulig forberedt allerede før de ankommer. Det bør også undersøkes om det er andre lignende digitale turforslagssider, særlig knyttet til reiseliv. Informasjonsarbeid på digitale plattformer vil kunne inngå som et tiltak i besøksstrategien.

Postadresse:

Troms og Finnmark fylkeskommune
Postboks 701, 9815 Vadsø

Kontakt:

E-post: postmottak@tffk.no
Telefon: 77 75 50 00

Nettside:

tffk.no

Troms og Finnmark fylkeskommune ønsker lykke til med arbeidet og ber om å bli kontaktet dersom det er behov for spørsmål eller ytterligere avklaringer.

Kulturminnevern

Vi ser positivt på at kulturminneverdiene innenfor området ivaretas også i besøksstrategien.

Vi gjør oppmerksom på at avgrensingen av kulturminnene innafor området er under revisjon, og at det også vil komme til lokaliteter som ikke tidligere har vært registrert.

Oppsummering

Troms og Finnmark fylkeskommune har ut fra sine berørte fagområder ingen videre merknader til søknaden.

Med hilsen

Charles Petterson
ass. avd. leder plan, folkehelse og kulturarv

Lene Trosten Kaspersen
arealplanrådgiver
99 26 58 66
lene.kaspersen@tffk.no

Dokumentet er elektronisk godkjent og har ingen signatur

Mottakere:
STATSFORVALTEREN I TROMS OG FINNMARK

Kopi til:
BÅTSFJORD KOMMUNE
SAMEDIGGI / SAMETINGET

**Varangerhalvøya
nasjonalparkstyre**

Postadresse
Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse
Damsveien 1
9800 Vadsø

Kontakt
Sentralbord: +47 78 95 03 00
Direkte: +47 78 95 03 59
sftfpost@statsforvalteren.no
www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvøya

«MOTTAKERNAVN»

«ADRESSE»

«POSTNR» «POSTSTED»

Saksbehandler Geir Østereng

Vår ref. 2020/5817-8 432.4

Deres ref. «REF»

Dato 15.06.2021

Besøksstrategi for Ytre Syltevik naturreservat på offentlig høring

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre har vedtatt å sende utkast til besøksstrategi for Ytre Syltevik naturreservat i Båtsfjord kommune på offentlig høring.

Ytre syltevik naturreservat er blant de områdene som har mest besøk sommerstid blant våre verneområder, i kombinasjon med at det er lite informasjon til besøkende. Her er det behov for en strategi for å styre besøket og for å etablere mer informasjon om verneverdiene.

Dokumentet har vært på en første høring hos de mest lokale organisasjoner og deretter en faglig godkjenning hos Miljødirektoratet.

Etter offentlig høring og vurdering av innspill i regi av nasjonalparkstyret vil besøksstrategien bli sendt til endelig godkjenning hos Miljødirektoratet.

Vi ber om innspill før 20 august 2021. Merk innspill Varangerhalvøya nasjonalparkstyre, ref. 2020/5817, besøksstrategi Ytre Syltevik naturreservat. Send til sftfpost@statsforvalteren.no

For spørsmål om besøksstrategien kan undertegnede kontaktes på tlf. 41470437 eller epost: fmfigos@statsforvalteren.no

Med hilsen

Geir Østereng
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Vedlegg:

1 Besøksstrategi for Ytre Syltevik naturreservat juni 2021

Nasjonalpark

Varangerhalvøya nasjonalpark / Várnjárgga álbmotmeahcci

Naturreservat

Syltefjorddalen naturreservat / Oarddu luondumeahcci, Ytre syltevik naturreservat, Sandfjordneset Naturreservat

Landskapsvernområde

Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde / Biezavuona-Oardduvuona suodjemeahcci

Enkel Besøksstrategi for Ytre Syltevika naturreservat

Bilde 1 Ytre Syltevika naturreservat. Fra Skjåvika mot Gamvikneset og Svartnes.

UTKAST etter;

- styremøte september 2020
- kort innspillsrunde hos de mest lokale organisasjoner 28.7.2020
- Faglig godkjenning hos miljødirektoratet 18.12.2020

HØRINGSdokument 15.6.2021

1.1 Innledning

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre forvalter Ytre Syltevik naturreservat, Varangerhalvøya nasjonalpark, Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde, Syltefjorddalen naturreservat og Sandfjordneset naturreservat.

Ytre syltevik naturreservat er blant de områdene som har mest besøk sommerstid i kombinasjon med at det er lite informasjon til besøkende. Her er det behov for en strategi for å styre besøket og en strategi for å etablere mer informasjon til besøkende om verneverdiene av høy kvalitet. Bedre informasjon om områdets verdier og bestemmelser ved vernet vil forhindre at verneområdet påvirkes negativt av de besøkende og øke de besøkendes opplevelse og kunnskap om området. Brenning av drivtømmer ved bålrensing, vardebygging og tråkk er trusler for verneverdiene og landskapet med aktuelt informasjonsbehov.

Fig1: Kart over Ytre Syltevik naturreservat

1.2 Rammeverk

Området forvaltes av Varangerhalvøya nasjonalparkstyre med egne vedtekter og verneforskrift, som rammeverk som tilsier at forvaltningen skal være kunnskapsbasert og jamfør Naturmangfoldloven og føringene til verneforvaltningen. Styrets nasjonalparkforvalter er sekretær for styret, og saksforbereder saker jamfør egen instruks, og ser til at skjøtselstiltak og informasjonstiltak som styret bestemmer gjennomføres, enten av Statens naturoppsyn, med lokale samarbeidspartere eller ved innkjøpte tjenester.

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre 2021

Tiltakene styret planlegger gjennomført innarbeides årlig i en tiltaksplan med trårig perspektiv for samtlige verneområder samlet. Området har ikke egen tiltaksplan eller forvaltningsplan fra før.

Årets tiltaksplan for verneområdene finner du på styrets sider;

<https://www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvoya/publikasjoner/skjotselsplaner>

2. Kunnskapsgrunnlaget

2.1 Sårbare naturverdier

Noen ansvarsarter, rødlistede arter og arter av særlig stor forvaltningsinteresse registrert vest i området er snauarve (*Cerastium alpinum glabratum*), tuesildre (*Saxifraga cespitosa*), bleikssøte (*Gentianella aurea*), Østersurt (*Mertensia maritima*), Snømyrull (*Eriophorum scheuchzeri*), slirestarr (*Carex vaginata*), blankstarr (*Carex saxatilis*), snipestarr (*Carex rariflora*), rypestarr (*Carex lachenalii*). Vest i området er fjæresøte (*Gentianopsis detonsa*), samt en rekke mosearter nord for Ovnene som mørkskjellet vokssopp (*Hygrocybe turunda*), hjelmose (*Conostomum tetragonum*), jøkelfrostmose (*Kiaeria glacialis*), aurbjørnemose (*Polytrichum hyperboreum*), fagertormose (*Sphagnum pulchrum*) og gull-lemenmose (*Tetraplodon pallidus*).

Mosene i østlig del av reservatet kan vær truet av tråkk og eventuell bålbrenning.

Fyring av bål nær drivtømmeret kan medføre større branner som kan gi sprekk i fjell og steinformasjoner. Vardebygging kan bidra til at stein flyttes på og sparsom vegetasjon skades. Vardebygging er også en trussel for kulturminnene i området.

Tilførsel av store mengder søppel fra havet av fiskeindustri etc. kan medføre at vegetasjon påvirkes unødig/ tildekkes av søppel og skygges ut. Oljekanner med spillolje og annen forurensning rom reker i land kan bidra til forurensning. Landskapets påvirkes noe av at strandområdene stedvis preges av større fremmedelementer fra fiskeri samt søppel som er rekt i land fra havet.

Kunnskapen er fra opprettelsen av verneområdet, med noen supplerende kartlegginger i etterkant. <https://faktaark.naturbase.no/?id=VV00000046>

Tromsø museum ved universitetsmuseet (Gamst og Bjerke Alm) har kartlagt karplanter i 2002, og Biofokus har kartlagt lav i 2016.

Formål for vernet

Ytre Syltevik naturreservat ble opprettet 4. november 1988, og ligger i Båtsfjord kommune. Verneområdet strekker seg fra Munken i vest til Skjåvika i vest.

Naturreservatet grenser til Austhavet i nord og Syltevikvatnet og Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde i syd.

Formålet med fredningen er å bevare :

- et strandvollsystem som viser landhevingen etter siste istid
- en kyststripe med former som viser havets erosjon i lagdelte bergarter
- et område med arktisk preget kystnatur med uhyre sparsom vegetasjon.

Havørn og flere rovfuglarter forekommer i området. Sjøfugl som ærfugl er vanlig helt inn til kystlinja.

Vår, sommer og høst er det tamrein på beite i området med tilhørighet til Reinbeitedistrikt 6. Områdene som har beite tilgjengelig benyttes av reindriften.

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre 2021

Landskapet

Landskapet består av platåfjell som blir brutt av bratte fjellsider ned mot strandflaten. Her er det klare hevede strandvoller i alle nivåer mellom den øvre marine grense og nåværende havnivå. Bergartene i området er tydelig lagdelte, og forskjellene i bergartlagenes motstandsevne mot havets erosjon har gitt fine formvariasjoner. Strandlinjen har store mengder drivtømmer.

Kulturminner

I Ytre Syltevik er det to kirketufter, spor av teltringer og tuftegrupper fra middelalderen og nyere tid. Reservatet har flere kulturminner som skyteskjul oppbygd av stein og spor av fangstgraver for villrein. Lengst vest i naturreservatet er det et gammelt hus som nå er åpen hytte som forpakes av Varangerfjæras venner. Nede ved sjøen ligger et forfallent – antatt ishuse (til oppbevaring av is sommerstid). I fjellet Ovn finnes ei hule med spor etter steinalderbosetting. Kulturminnene er kun vernet etter kulturminneloven da verneforskriften ikke sier noe om kulturminner.

2.2 Den besøkende

- Kystlinja vest for Hamningberg er turområde for de som har fritidshus i Hamningberg og ikke minst av sommerturister som gjerne har Hamningberg som endepunkt og rastepunkt for overnatting ved enden av Nasjonal turistvei Varanger. Reservatet ligger lett tilgjengelig ved enden av Nasjonal turistvei, som går til Hamningberg. Herfra er det en populær sti inn i naturreservatet. Stien som går blant stein, berg og rullesteinsstrand og drivtømmer i strandsonen har før vært merket som rute for «Fotefar mot nord», men merkingen er nå borte, og infotavler er forfalt. Ved grensen til naturreservatet er det store gressletter hvor turister sommerstid slår opp telt og parkerer campingbiler og campingvogner (villkamper) i relativt stort omfang, med opptil 50-70 campingbiler per dag i området de mest besøkte dagene i juli. Nasjonal turistvei har etablert parkerings plass nærmere Hamningberg, men parkering på gressarealene ved vernegrensen i øst er mer attraktivt og ikke regulert fra kommunen sin side. Turistveien skal etablere med infrastruktur ved parkeringen innen 2022.
- En annen innfallsport til området er ved grusvei inn til Sandfjorddalen, via sti nord for Syltevatnet. Ved veis ende er det satt opp en karttavle om Nasjonalparken med tilgrensende verneområde samt tematavle om reindrift og kulturminner relatert til Nasjonalparken. Disse er også relevante for naturreservatet og landskapsvernområdet like ved. Innfallsporten er ikke skiltet da grusveien inn til området er i relativt dårlig stand og årlig påvirkes av snøsmelting, som gir større hull i veien, så her trengs høy bil. Den er synliggjort som infopunkt i brosjyre om Varangerhalvøya nasjonalpark. Stedet er også et enkelt informasjonspunkt til nasjonalparken samt Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde.

2.3 Reiselivet

Det er RIB - turisme fra Innerst i Syltefjorden ut til Makkaurs fuglefjell og det kan bestilles safari til og fra Hamningberg for grupper sommerstid. Ellers er Varangerhalvøya populær destinasjon for fuglekikkere, og mange kjører til veis ende i Hamningberg. Riisebruket leier ut lokaler til turistgrupper og har de siste årene hatt åpen sommercafe. En del hus i Hamningberg leies ut via Airbnb. Det er nok potensiale for guidede turer i naturreservatet relatert til kulturminner, fugl og landskap.

Annen relevant kunnskap

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre 2021

Verneområdet er vanskelig tilgjengelig vinterstid pga. vær og snøforhold med vinterstengt vei, og det går en snøskuterløype fra Svartnes i Vardø til Hamningberg.

Det har vært vanlig å hente drivtømmer til ved vinterstid med hjelp av snøskuter/ båt i området, men denne tradisjonen er på vei ut. Drivtømmeret preger til dels landskapet og naturreservatet, men er ikke nevnt i verneforskriften utover *arktisk preget kystnatur*.

Opplevelse i området

Her kan man se spor av landhevingen i strandsonen og erosjonen som pågår i de lagdelte bergartene. Med utsikt til Austhavet og Barentshavet ytterst på Varangerhalvøya er det et spektakulært landskap å vandre i med lavarktisk kystklima ytterst i øst på Varangerhalvøya. Området ivaretar arktisk preget kystnatur. Fra kyststripa i reservatet ser man utover Austhavet og i vest til Makkaurhalvøya naturreservat med sitt yrende fugleliv. Mengdene av drivtømmer gir området en karakter som kan sammenliknes med kyststripa på Svalbard. I området er marint avfall som reker i land et problem, hvor dette kommer i hovedsak fra fiskerivirksomhet. Det legges til rette for at turistene kan plukke søppel langs stranda og legge i storsekker.

Bilde 1 Ytre Syltevik naturreservat

Bilde 3. Startpunkt i Sandfjorddalen. Her er parkering, tre informasjonstavler, bord og bål plass med ved. Punktet er også startpunkt for turer i Varangerhalvøya nasjonalpark og Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde, og er mest i bruk blant lokale og finske turister.

3.1. Mål med besøksforvaltningen

Det overordna målet med besøksforvaltningen er å legge til rette for, og styre bruken av verneområdene slik at opplevelsen for de besøkende og den lokale verdiskapingen blir størst mulig. Samtidig skal forståelsen for vernet økes og verneverdiene ivaretas.

Mål for verneverdiene	Bruk av stien fra Skjåvika og vestover i fjæra skal ikke redusere verneverdiene eller kulturminner i området.
	Risiko for at bålpyring i fjæra eller at vardebygging skader landskapsformasjoner eller vegetasjon skal reduseres.
	Bruk av stien fra Syltevikmoan i Sandfjorddalen til vestre del av naturreservatet skal ikke redusere verneverdiene eller forringe kulturminnene i dette området.
	Øke kunnskapen om verneverdiene. Økt kunnskap gir økt bevissthet og ønske om å ta vare på verdiene.
Mål for reiselivet	Informasjonstiltak i utkant av verneområdet skal øke kunnskapen om området og dets særpreg, som et bedre utgangspunkt for å kunne guide i området.
Mål for besøkende	De som besøker nærområdet til naturreservatene skal få økt kunnskap om naturverdiene i verneområdene, og bli tryggere på hva de kan gjøre og ikke.
	Synliggjøring for de besøkendes muligheter for fottur ved inntegnet sti i kart på infotavle.

3.2 Strategiske grep

Samarbeide med nasjonal turistvei om informasjonstavler om verneområdene i området, ved deres tilrettelagte parkeringsplass ved Hamningberg.

Kanaliserer ferdsel utenom sårbare arter langs eksisterende stier fra Skjåvika i fjærasonen ved enkel merking.

Økt informasjon til besøkende ved å etablere verneskilt med kart om naturreservatet og sårbare verneverdier ved innfallsportene til verneområdet (Skjåvika og Sandfjorddalen).

Tilrettelagt bålplass ved innfallsport til verneområdet vil redusere behovet for å fyre bål inni naturreservatet og slik unngå at evt. drivtømmerstokker antennes.

- Faste bålplasser tydeliggjøres langs etablert sti.

Videreføre tilrettelegging for å kunne plukke søppel når man går tur i naturreservatet.

I besøksforvaltningen legges det vekt på samarbeid med andre myndigheter, lokale lag og foreninger når det er naturlig.

Tiltaksplan 2020 - 2030

Verneverdier	Tiltak	Ansvarlig
Sikre ren strandsone i området	Årlig strandryddeaksjon i deler av naturreservatet	Nasjonalparkstyret melder inn årlige behov, gjennomføring sammen med lokal organisasjon, samarbeid med SNO, Kystvakt etter behov etc.
Styre bålfyring til utvalgte steder for å unngå at drivtømmer påtennes	Bålplass etableres ved startpunkt for sti inn i Sandfjorddalen og eventuelt Skjåvika som vil minske behovet for å fyre bål utenom eksisterende bålplasser inn i naturreservatet. Tilrettelegge de mest etablerte bålplasser i naturreservatet for å styre bålbrenning.	Nasjonalparkstyret – bestilling til SNO, evt. egen gjennomføring.
Kanaliserer ferdsel på sti utenom sårbare moser og plantearter	Bedre merking av sti fra Skjåvika vil sikre kanalisering utenom områder med spesielle karplanter og moser.	Nasjonalparkstyret
	Skilt om vardebygging ved stier inn i naturreservatet	Nasjonalparkstyret
Besøkende		
	Tilrettelegging for at turister kan plukke søppel når de	Nasjonalparkstyret – bestilling til SNO - lokalt

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre 2021

	går tur i området med utgangspunkt fra Skjåvika. Informasjon om tiltaket jamfør merkevaren.	
	Samarbeid med forpaktende forening - om frakt av utstyr og bortfrakt av søppel relatert til vedlikehold av åpen hytte og bygging av toalett i Ytre Syltevik for å unngå forsøpling i reservatets vestre deler.	Nasjonalparkstyre og forpakter av åpen hytte
	• Infotavler om naturreservatet. ved infopunkt Sandfjorddalen, samt i Skjåvika, og ved åpen hytte i Ytre Syltevik. • Infotavlestativ i drivtømmer i Skjåvika. • Portal i drivtømmer som man går gjennom inn til naturreservatet etableres i Skjåvika. • Infotavle ved Nasjonal turistveis planlagte anlegg og parkering ved Hamningberg. Infotavle om verneområdene tilbys på yttervegg ved åpne sommercafeer. • Infotavle på innside og utside av åpen hytte • Utarbeide brosjyre om lokale kulturminner til hytta • Restaurere brønn ved hytta • Skilt settes opp ved turmålet/ hula kalt «Ovnen» - folk henstilles til å ikke male på berget, men heller skrive i turboka	Nasjonalparkstyre i samarbeide med Nasjonal turistvei, og lokal byggeier.

	Samarbeide med Båtsfjord kommune og Hamningberg bygdelag angående tiltak for å unngå at gresslettene inntil buffersonen av naturreservatet ødelegges av villcamping.	Kommune, lokale foreninger og nasjonalparkstyret
--	--	--

Bilde 4. Ved inngangen til naturreservatet fra øst i Skjåvika

Rydding av strandlinjen i regi av turgåere er en av de årlige tiltakene som gjøres og planlegges videre i naturreservatet. Turgåerne tar med seg søpla ut av naturreservatet og legger i storsekk som er plassert ved vernegrensen.

Bilde 5. Ved kystlinja i midten av reservatet er helikopter nødvendig for utflyging av storsekker med strandsøppel. Ellers samarbeide med Kystvakten.

Bilde 6. Naturreservatet har store mengder drivplank og drivtømmer, tilsvarende som man finner andre steder ytterst på Finnmarkskysten og Svalbard.

Bilde 7. Hytte i Ytre Syltevik i naturreservat. Åpen hytte forpaktet av Varangerfjæras venneforening, hvor bruksregler for hytta er avklart i samråd med vernemyndigheten.

Bilde 8. Is-kjeller fra strandlinjen nedenfor hytta i Ytre Syltevik lengst vest i reservatet. Sannsynligvis brukt i forbindelse med lagring av fisk.

Figur 2. Naturreservatet lengst nord avgrenset i syd og vest av lilla linje, og i nord av rød linje. I = eksisterende eller planlagt infotavle. P = etablert parkering. B = planlegger tilrettelagt bålplass. Grønn strek er eksisterende sti.

Kilder:

Fylkesmannen i Finnmark 1981. Utkast til verneplan for kvartærgeologiske forekomster i Finnmark fylke. Rapport. Sollid, J. L. 1975. Forslag til verneverdige naturområder i Finnmark. Geografisk Inst, UiO, 21 s. + kart. Rapport til Miljøverndepartementet. Naturbase mai 2020. Askeladden juni 2021.

Fra: post@miljodir.no[post@miljodir.no]
Sendt: 18. des 2020 15:35:20
Til: Postmottak FMTF
Tittel: Oversendelse av brev fra Miljødirektoratet (Transmission of letter)

Vår ref 2020/13885

Vedlagt følger brev fra Miljødirektoratet. Brevet sendes elektronisk uten underskrift og skal betraktes som et originalt dokument. Papirdokument vil ikke bli ettersendt.

Vi ber om at offisielle svar og henvendelser til Miljødirektoratet gjøres til post@miljodir.no

Attached is a letter from the Norwegian Environment Agency. The letter is sent electronically without a signature and should be considered as an original document. Paper documents will not be forwarded.

If you have official responses and inquiries, please send it to the Norwegian Environment Agency post@miljodir.no

Vennlig hilsen

Kim Daniel Hansen | rådgiver

e-post: kim.daniel.hansen@miljodir.no

Arkivsaksnr: 2019/7816-10

Saksbehandler: Geir Østereng

Dato: 01.09.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Várnjárgga álbmotmeahccestivra	74/21	06.09.2021

Oppfølging av vedtak om retting av uthus på gnr. 2002/2/2 - Arnt Støme

Vedlegg:

- 1 Oppfølging av pålegg 2002/2/2 - Vardø kommune
- 2 Oppfølging av varsel om pålegg om retting av bygg jfr. vilkår i tidligere gitt byggetillatelse - Vardø 2/2
- 3 Frist for gjennomføring av vilkår etter bygging av nytt uthus - Arnt Støme - 2002/2/2 - Varangerhalvøya Nasjonalpark
- 4 m617

Forvalters innstilling

Drøftes i styret relatert til bilder fra befaring og forvalters korrespondanse med tiltakshaver.

Forvalter vurderer det til at tiltakshaver har enda noe tid til å klargjøre bygget til utfrakt før snøen kommer – til 15 oktober. Det er gitt en rekke utsettelse etter gitt pålegg om riving/ nedmontering av bygget – gammelt uthus.

Tiltakshaver får årlig dispensasjon til å kjøre ATV til hytta i forbindelse med tilsyn av sau/ sanking som pågår nå fremover og ressurser til å plukke ned bygget kan leies inn – og krever ikke spesiell kompetanse.

Det foreslås at man varsler tvangsmulkt om bygget ikke er plukket ned og klargjort til utfrakt på snøføre til 15 oktober 2021, da tiltakshaver ikke er avhengig av å gjøre jobben med demontering selv, men kan leie inn hjelp.

Saksopplysninger

Det vises til vedlegg.

Et vilkår for byggetillatelsen for uthuset var at gammelt uthus og utedo skulle rives, da det nye erstatter disse gamle byggene.

Da uthus ved befaring ble konstatert lukket per 04.07.2019, fastsatte nasjonalparkstyret frist for riving og fjerning av gammelt uthus og do til 06.05.2020.

Ved befaring 9 mars 2021 konstaterte styret at byggene ikke er revet, og vilkårene for byggetillatelsen er ikke tilstrekkelig gjennomført. Man varslet 26.03.2021 pålegg om riving av begge bygg (do og gammelt uthus) innen 4 mai 2021, med 14 dagers svarfrist.

Det vises til saksfremlegg 27.05.2021 i sak 49/21

--

Forvalter vurderer her det til at nasjonalparkstyret av allmennpreventive hensyn bør vurdere tvangsmulkt fra 1 september 2021, dersom uthuset ikke blir plukket ned til da.

Naturmangfoldloven § 73 hjemler adgangen til å fatte vedtak om tvangsmulkt. Formålet med tvangsmulkt er å sikre at loven og bestemmelser i medhold av den blir etterlevd.

--

1 juni 2021 fikk Arnt Støme pålegg om:

Pålegg

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre gir pålegg om retting av gammelt uthus ved riving/ demontering og bortfrakt på gnr./bnr 2/2 i Vardø kommune jamfør Naturmangfoldlovens § 69, første ledd. Pålegg om retting relatert til krav til riving av utedo utsettes inntil do er oppført inni uthuset, men eier anmodes om å gjøre dette samtidig.

Frist for retting justeres til 1 september 2021, hvor bygget minimum skal være demontert på stedet og være klargjort for utfrakt på senere snøføre/ evt. løftet ut ved bruk av helikopter. Stedet befares så fort som mulig og på barmark etter 1. september for å se til at spor av bygget er fjernet/ pakket ned og klar for utfrakt på snøføre/ i luften.

Angående varsel om krav om retting kan unnlatelse av gjennomføring til frist medføre direkte gjennomføring av forvaltningen jamfør Naturmangfoldlovens § 69 første ledd, og myndigheten kan jamfør § 71 sørge for iverksetting av tiltakene, og kreves dekket av den ansvarlige. Naturmangfoldlovens § 71 hjemler adgang til å fatte vedtak om tvangsmulkt overfor tiltakshaver for å sikre at loven og bestemmelser i medhold av den blir etterlevd. I ditt tilsvare søkte du om bruk av helikopter eller utfrakt på barmark.

Dispensasjon til motorferdsel

Motorferdsel på barmark - traktor

Søknad om frakt av bygg ut med traktor på barmark avslås jamfør naturmangfoldloven § 48 da bruk av traktor vil gi nye spor til hytta. Verneforskriften har ikke unntakshjemmel for dette, og da kjøringen vil stride med verneformålet og påvirke verneverdiene nevneverdig, er det ikke hjemmel for å tillate dette jamfør Naturmangfoldlovens § 48.

Bruk av helikopter

Det gis dispensasjon jamfør Naturmangfoldlovens § 48 til å fly materialer av uthuset ned med helikopter – oppad til 3 turer/ landinger mellom hytta og vernegrensen ved gårdsbruket. Statens naturoppsyn skal varsles på forhånd og Reinbeitedistrikt 6 skal kontaktes for å avklare at flygingen ikke vil forstyrre reindriftens arbeid.

Vurdering

Forvalter befarer stedet like før styre møtet.

Tiltakshaver har oppgitt at man pga. sykmelding ikke har plukket ned bygget.
Man har slått fra seg leie av helikopter pga. kostnadsomfang på helikopterleie.
Avløser har vært coronafast i hjemlandet slik at man har ikke hatt kapasitet til å gjøre det.

Man ønsker heller å frakte ned bygget på snøføre i vinter.

Arkivsaksnr: 2019/7816-3

Saksbehandler: Geir Østereng

Dato: 16.03.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Vårnjárgga álbmotmeahccestivra	24/21	22.03.2021

Vedlegg:

- 1 Frist for gjennomføring av vilkår etter bygging av nytt uthus - Arnt Støme - 2002/2/2 - Varangerhalvøya Nasjonalpark
- 2 Fastsettelse av frist for riving av utedo og gammelt uthus etter ferdigstilling av nytt utvidet uthus - 2002/2/2 - Varangerhalvøya Nasjonalpark - Arnt Støme
- 3 Dispensasjon fra Varangerhalvøya nasjonalparkstyre ST 24_2016
- 4 m617

Oppfølging av pålegg 2002/2/2 - Vardø kommune

Forvalters innstilling

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre «varsler pålegg om retting av gammel bod og utedo» med 14 dagers frist til å uttale seg. Det opplyses om sanksjonsmuligheter jamfør veileder «Oppfølging av ulovlig forhold i verneområder». Varslet frist for retting settes til senest 4 mai 2021.

Det forhåndsvarsles anledning til direkte gjennomføring og dette kan kreves dekket av den ansvarlige.

Det bes om opplysninger om plattingen da vi ikke kan se at denne er omsøkt tillatelse for.

Saksopplysninger

Varangerhalvøya Nasjonalparkstyre behandlet søknaden om nybygg av uthus i styremøte i sak ST 24/2016, 18.4.2016. Man gjorde følgende vedtak:

Varangerhalvøya Nasjonalparkstyre avslår søknaden om større nybygg av uthus enn hva som allerede er innvilget i DN's vedtak 28.10.2008. jfr. verneforskriftens § 3 pkt. 1.3 og jamfør Naturmangfoldslovens §§ 48 og 12.

Dersom Arnt Støme river både eksisterende uthus og utedo, og erstatter disse to bygningene med en bygning, gis Arnt Støme tillatelse til å oppføre en felles utedo/uthus på inntil 15 m², jfr. Naturmangfoldlovens 48 på Gnr 2 Bnr 2 «politihytta».

Plassering av uthuset skal fremkomme av kommunens byggetillatelse og skal først avklares med vernestyret ved Nasjonalparkforvalter.

Arnt Støme gis tillatelse til å rive eksisterende utedo og uthus jamfør verneforskriftens §§ 48.

Rivetillatelse må også søkes Vardø kommune som planmyndighet.

Materialer for revet utedo og gammelt utedo skal transporteres ned på snøføre.

Materialer skal leveres til godkjent mottak og skal ikke brennes på stedet.

Nye materialer skal transporteres opp på snøføre eller eventuelt med helikopter.

Det må søkes om dispensasjon til dette innenfor Nasjonalparken.

Styret legger da til grunn samme vurdering om areal for uthuset som DN i vedtak av 28.10.2008.

Vedtaket ble påklaget men Varangerhalvøya nasjonalparkstyre opprettholdt sin vurdering, og oversendte saken til Miljødirektoratet som opprettholdt vedtaket ved klageavgjørelse.

Tiltakshaver har bygd uthuset.

9 Mars 2021.

I april 2019 befarte forvalter stedet og konstaterte at uthus var lukket, og 4.07.2019 ble det i vedtak gitt frist for gjennomføring satt til 6 mai 2020.

9 mars 2021 ble bilde av eiendommen tatt som viser at utedo og uthus består og er ikke revet jamfør pålegg gitt i 2019, og som det var vilkår om for dispensasjonen.

Vurdering

Hytta ligger innen Varangerhalvøya nasjonalpark og uthuset er bygd på dispensasjon fra verneforskriften med vilkår om at uthus og do skal rives. Dette da nytt uthus på 15 m2 skal romme do og uthusbehovet i et bygg.

Da det er gitt frist for riving innen 6 mai 2020 og det ikke er gjennomført, innstiller forvalter på at man varsler pålegg om retting (riving av do og gammelt uthus) med informasjon om sanksjonsregelverket med gjennomføring på tiltakshavers regning, og regler for døgnmulkt.

Byggene på eiendommen, april 2019.

Platting mellom hytte og uthus, april 2019.

Uthus april 2019.

Arkivsaksnr: 2019/7816-7

Saksbehandler: Geir Østereng

Dato: 21.05.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Várnjárgga álbmotmeahccestivra	49/21	27.05.2021

Oppfølging av varsel om pålegg om retting av bygg jfr. vilkår i tidligere gitt byggetillatelse - gnr. 2 bnr. 2. i Vardø kommune - Politihytta - Arnt Støme

Vedlegg:

- 1 Varsel om pålegg om retting av bygg på gnr. bnr. 2/2 i Vardø kommune - uthus og do
- 2 Tilbakemelding om ferdigstilling av uthus
- 3 Frist for gjennomføring av vilkår etter bygging av nytt uthus - Arnt Støme - 2002/2/2 - Varangerhalvøya Nasjonalpark
- 4 Dispensasjon fra Varangerhalvøya nasjonalparkstyre ST 24_2016

Forvalters innstilling

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre gir pålegg om retting av gammelt uthus ved riving/ demontering og bortfrakt på gnr./bnr 2/2 i Vardø kommune jmfør Naturmangfoldlovens § 69, første ledd. Pålegg om retting relatert til krav til riving av utedo utsettes inntil do er oppført inni uthuset, men eier anmodes om å gjøre dette samtidig.

Frist for retting justeres til 1 september 2021, hvor bygget minimum skal være demontert på stedet og være klargjort for utfrakt på senere snøføre/ evt. løftet ut ved bruk av helikopter.

Stedet befares så fort som mulig og på barmark etter 1. september for å se til at spor av bygget er fjernet/ pakket ned og klar for utfrakt på snøføre/ i luften.

Søknad om frakt av bygg ut med traktor på barmark avslås jmfør naturmangfoldloven § 48 da bruk av traktor vil gi nye spor til hytta. Verneforskriften har ikke unntakshjemmel for dette, og da kjøringen vil stride med verneformålet og påvirke verneverdiene nevneverdig, er det ikke hjemmel for å tillate dette jmfør Naturmangfoldlovens § 48.

Det gis dispensasjon jmfør Naturmangfoldlovens § 48 til å fly materialer at uthuset ned med helikopter – oppad til 3 turer/ landinger mellom hytta og vernegrensen ved gårdsbruket. Statens naturoppsyn skal varsles på forhånd og Reinbeitedistrikt 6 skal kontaktes for å avklare at flygingen ikke vil forstyrre reindriftens arbeid.

Angående varsel om krav om retting kan unnlatelse av gjennomføring til frist medføre direkte gjennomføring av forvaltningen jmfør Naturmangfoldlovens § 69 første ledd, og myndigheten kan jmfør § 71 sørge for iverksetting av tiltakene, og kreves dekket av den ansvarlige.

Naturmangfoldlovens § 71 hjemler adgang til å fatte vedtak om tvangsmulkt overfor tiltakshaver for å sikre at loven og bestemmelser i medhold av den blir etterlevd.

Saksopplysninger

Det vises til nasjonalparkstyrets «Varsel om pålegg om retting av bygg på gnr. /bnr. 2/2 i Vardø kommune – uthus og do 26.03.2021.

Platting

Styret har erfart at det er bygd platting mellom hytta og uthuset. Man kunne ikke se at denne var omsøkt og ønsket en tilbakemelding om det forelå byggetillatelse for dette. Om dette ikke forelå måtte plattingen omsøkes tillatelse, hvor mål og bakgrunnen for behovet ble oppgitt.

Styret ba om tilbakemelding innen 14 dager.

Arnt Støme søkte så 11.04.2021 om byggetillatelse for plattingen på 10 m² platting mellom hytte og uthus (bygd), og i tillegg til søknad om å oppføre ytterligere 10 m² til solvegg på vestsiden av hytta.

Forvalter ser behov for at stedet befares før saken behandles videre av nasjonalparkstyret angående platting bygd uten tillatelse, og lokalisering av ny platting.

Riving av gammelt uthus og do

Et vilkår for byggetillatelsen for uthuset var at gammelt uthus og utedo skulle rives, da det nye erstatter disse gamle byggene.

Da uthus ved befaring ble konstatert lukket per 04.07.2019, fastsatte nasjonalparkstyret frist for riving og fjerning av gammelt uthus og do til 06.05.2020.

Ved befaring 9 mars 2021 konstaterte styret at byggene ikke er revet, og vilkårene for byggetillatelsen er ikke tilstrekkelig gjennomført. Man varslet 26.03.2021 pålegg om riving av begge bygg innen 4 mai 2021, med 14 dagers svarfrist.

Varslet lød:

Varsel om pålegg om retting av gammelt uthus og do

Med hjemmel i nml. § 69 første ledd vurderer Varangerhalvøya Nasjonalparkstyre å pålegge Arnt Støme pålegg om retting av gammelt uthus og do, innen Varangerhalvøya nasjonalpark ved nevnte festepunkt.

Rettingen skal være gjennomført senest **4 mai 2021**.

Materialer for revet utedo og gammelt utedo skal jfr. tidligere tillatelse transporteres ned på snøføre. Materialer skal leveres til godkjent mottak og skal ikke brennes på stedet. Angående varsel om krav om retting kan unnlatelse av gjennomføring til frist medføre direkte gjennomføring av forvaltningen jmfør Naturmangfoldlovens § 69 første ledd, og myndigheten kan jmfør § 71 sørge for iverksetting av tiltakene, og kreves dekket av den ansvarlige. Naturmangfoldlovens § 71 hjemler adgang til å fatte vedtak om tvangsmulkt overfor tiltakshaver for å sikre at loven og bestemmelser i medhold av den blir etterlevd.

Jamfør forvaltningsloven § 16 gis tiltakshaver 14 dager til å forklare seg/ gi ytterligere opplysninger til varselet. Dette innen 11 april 2021 til sftfpost@statsforvalteren.no , merk saken med 2019/7816.

Saken gjelder gitt tidligere vilkår i byggetillatelse for oppføring av uthus inkludert utedo, hvor gammelt frittstående utedo og gammelt utedo skulle rives etterpå. Uthuset er konstatert oppført og lukket.

Vurdering

Regelverket

Saken er behandlet etter verneforskriften for Varangerhalvøya nasjonalpark og naturmangfoldsloven (NML).

Verneforskriften

Varangerhalvøya nasjonalpark er vernet fordi den representerer et stort og tilnærmet urørt naturområde. Parken skal bevare den mest arktisk pregete delen av fastlands-Norge, med spesielle landformer og avsetninger etter istida, et plante- og dyreliv med østlige og arktiske innslag, et kjerneområde for fjellrev, og unike samiske kulturminner. Verneverdiene er nærmere beskrevet på www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvoya.

Formålet med vernet er beskrevet i verneforskriftens § 2, hvor det i paragrafens første ledd står:

"Formålet med Varangerhalvøya nasjonalpark er å bevare et stort og i det vesentlige urørt naturområde, tilnærmet fritt for tekniske inngrep, som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare den mest arktisk pregete del av fastlands-Norge med spesielle landformer og avsetninger etter istida, et plante- og dyreliv med østlige og arktiske innslag, et kjerneområde for fjellrev og unike samiske kulturminner"

Forskriftens § 3 punkt 1.1. gir et generelt vern mot inngrep i landskapet:

"Området er vernet mot inngrep av enhver art, herunder oppføring av bygninger, andre varige eller midlertidige innretninger, gjerder og anlegg, vegbygging, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving, utfylling, henleggelse av masse, sprenging, boring, bryting av steiner, mineraler og fossiler, fjerning av større steiner og blokker, drenering, annen form for tørrlegging, nydyrking, bakkeplanering, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, oppsetting av skilt, merking av stier, løyper o.l.

Oppstillingen av tiltak er ikke uttømmende."

Det framgår ellers av foredraget til kongelig resolusjon for nasjonalparken at "oppsetting av nye bygg i verneområdene, spesielt i nasjonalparker, skal behandles restriktivt" (s. 35). I Kongelig resolusjon for vernet er Økt motorisert ferdsel, og bygging av forskjellige anlegg/installasjoner eksempler på aktiviteter som på sikt kan bli en trussel mot verneverdiene i området

6. Motorferdsel

6.1 Forbud mot motorferdsel

Motorferdsel er forbudt på land og vatn, og i lufta under 300 meter.

Motorferdsel på barmark er forbudt i nasjonalparken med noen unntak.

Unntakshjemlene åpner ikke for frakt av bygg med traktor på barmark, og frakt av uthus med helikopter ned fra hytte kommer heller ikke innenfor unntaksbestemmelsene i denne sammenhengen og må vurderes jamfør naturmangfoldlovens § 48.

Naturmangfoldlovens § 48

Dispensasjonsmuligheten i nml § 48 skal være en sikkerhetsventil, som skal fange opp uforutsette eller spesielle/særlige tilfeller. Hjemmelen skal ikke brukes til å utvide rammen for vernevedtaket ved at det rutinemessig gis dispensasjon til tiltak/aktiviteter som i utgangspunktet er forbudt. At vilkårene er oppfylt gir ikke krav på tillatelse. Det er opp til nasjonalparkstyret å vurdere om søknaden gir grunn til å gi dispensasjon fra verneforskriften i dette tilfelle.

Utredning av saken etter naturmangfoldloven §§ 8 - 12

Naturmangfoldlovens § 7 sier at prinsippene i lovens §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger.

Naturverdiene i Varangerhalvøya nasjonalpark

Varangerhalvøya er den mest arktisk pregete delen av Fastlands-Norge. Plantelivet er særpreget som følge av at halvøya er et møtested for arter fra det nordlige Arktis, det østlige Sibir og mer sørlige planter. Dette gjelder også Komagdalen.

Tiltaket som Støme har søkt om ligger ved en sidedal til Komagdalen. I Komagdalen er det allerede en betydelig menneskelig påvirkning. Det er en del hytter der, det går ATV-kjørespor til området, og det benyttes til annen utmarksbruk. Støme har etter årlig søknad de siste somrene fått tillatelse til å bruke ATV til hytta i jordbrukssammenheng, da på et ATV spor. Alt dette må være med i vurderingen av den samlede belastningen etter naturmangfoldlovens § 10.

Kjøretraseen er bæresvak ved flere partier og har bredden til ATV. Konklusjonen av denne vurderingen er slik vi ser det at ytterligere inngrep i form av bygninger som ikke fjernes på gitte vilkår, og motorferdsel med traktor vil forringe naturverdiene. Bruk av helikopter fra 15 august, eller bruk av snøskuter vurderes som beste miljøforsvarlige teknikk og transportmiddel for å få fjernet materialene fra uthuset. Stedet er befart. Kunnskapen i saken tilsier at Naturmangfoldlovens § 9 føre – var hensyn, ikke kommer til anvendelse. Naturmangfoldlovens § 11 er lite aktuell og helikopter/ snøskuter vurderes som beste miljøforsvarlige teknikk jamfør kravene i Naturmangfoldlovens § 12.

Vurdering av saken

Eier gav 11 april 2021 tilsvarende svar til varsel om pålegg

Riving av uthus og do har ikke latt seg gjøre så langt. Forrige vinter var det ekstreme snemengder og dårlige værforhold. Denne vinteren har jeg vært delvis sykmeldt i perioder, i tillegg har vår faste gårdsarbeider vært coronafast i Latvia. Uthuset er heller ikke ferdigstilt, bare lukket. Det er ønskelig å frakte uthuset bort uten å rive det i stykker. Jeg søker derfor om tillatelse til bruk av traktor/helikopter til dette.

Gitt tidsaspektet i saken innstiller forvalter på at tiltakshaver får utsatt frist til 1 september til å plukke ned uthuset slik at det er klart til nedfrakt med helikopter/ snøskuter. Det var svært mye snø i 2020, men i 2021 er det lite snø og forholdene ligger til rette. Eier har uttrykt at man ikke er i mål med do i nytt uthus, og det innstilles på at det gis noe mer tid til å rive doen.

Forvalter vurderer det til at nasjonalparkstyret av allmennpreventive hensyn bør vurdere tvangsmulkt fra 1 september 2021, dersom uthuset ikke blir plukket ned til da.

Naturmangfoldloven § 73 hjemler adgangen til å fatte vedtak om tvangsmulkt. Formålet med tvangsmulkt er å sikre at loven og bestemmelser i medhold av den blir etterlevd.

Angående varsel om krav om retting kan unnlatelse av gjennomføring til frist medføre direkte gjennomføring av forvaltningen jamfør Naturmangfoldlovens § 69 første ledd, og myndigheten kan jamfør § 71 sørge for iverksetting av tiltakene, og kreves dekket av den ansvarlige

Angående den motoriserte ferdselen vurderer forvalter at bruk av helikopter/ snøskuter vil være den beste teknikken da bruk av traktor kan bidra til å forringe verneverdiene ved vegetasjonen i området, med etablering av traktorbredde på eksisterende ATV – kjørespor, og dette vil stride mot verneformålet. Nasjonalparkstyret har tidligere avslått søknad om å benytte traktor på samme kjørespor som er opparbeidet av ATV. Arktisk tundra tilsier at marken er ekstra sårbar for motorisert ferdsel med tynt jordsmonn og en rekke arktiske og østlige arter er vanlig i nasjonalparken.

Bruk av helikopter vil være en forbigående forstyrrelse. Saken er såpass spesiell at den ikke vurderes for å ha presedens. Om det gjennomføres fra 15 august vil det komme minst i konflikt med rein eller annet dyreliv, eller friluftslivet ved sin forstyrrelse i området. Høysesong for friluftslivet i området er 20 juni - 15 august og sammenfaller med laksefisket i Komagelva. En tillatelse jamfør naturmangfoldlovens § 48, kan gis da man vurderer at tre flyvninger ikke vil stride mot verneformålet eller påvirke verneformålet nevneverdig, og flygingen vurderes som nødvendig.

Forvaltningsmyndigheten vil benytte helikopter i Komagdalen området fra midten av august i forbindelse med fjerning av rester av en høyspentlinje. Det er mulig utløft av byggmaterialer fra rivingen kan koordineres med helikopterselskapet i samme tidsrom. I så tilfelle må det være klargjort senest 15 august, eller etter nærmere avtale med nasjonalparkforvalter.

**Varangerhalvøya
nasjonalparkstyre**

Postadresse
Fylkesmannen i Troms og Finnmark
Statens Hus
9815 Vadsø

Besøksadresse
Damsveien 1
9800 Vadsø

Kontakt
Sentralbord: +47 78 95 03 00
Direkte: +47 78 95 03 59
fmrtpost@fylkesmannen.no
www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvøya

Arnt Støme
Komagvær
9960 KIBERG

Saksbehandler Geir Østereng

Vår ref. 2019/7816-0 432.3

Deres ref.

Dato 04.07.2019

Frist for gjennomføring av vilkår etter bygging av nytt uthus - Arnt Støme - 2002/2/2 - Varangerhalvøya Nasjonalpark

Varangerhalvøya Nasjonalparkstyre viser til sitt vedtak 26.04.2016 med gitt tillatelse til Arnt Støme for oppføring av nytt uthus med vilkår, innen Varangerhalvøya Nasjonalpark.

Nasjonalparkstyret endret i styremøt 3/2019 i sak 48/2019 vedtaket og fastsetter ytterligere vilkår ved fastsatt frist til 6. mai 2020 for riving og fjerning av gammelt uthus og utedo på gnr. 2 bnr. 2 i Vardø kommune, da befaring viser at nytt utvidet uthus, som erstatter disse to byggene, nå er ført opp og lukket. Vedtaket er hjemlet i Naturmangfoldloven § 48 og verneforskriften for Varangerhalvøya Nasjonalpark.

Materialer for revet utedo og gammelt utedo skal jfr. tidligere tillatelse transporteres ned på snøføre. Materialer skal leveres til godkjent mottak og skal ikke brennes på stedet.

Saksfremlegg med protokoll fra møtet er vedlagt.

Vedtaket eller del(er) av det kan påklages til Miljødirektoratet av en part eller annen med rettslig klageinteresse, innen tre uker fra vedtaket er mottatt, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagen sendes til Varangerhalvøya nasjonalparkstyre, jf. forvaltningsloven § 32.

Med hilsen

Geir Østereng
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Kopi til:

Finnmarkseiendommen	Postboks 133	9811	VADSØ
Vardø kommune	Postboks 292	9951	WARDØ
Statens naturoppsyn	E-post		
Reinpolitiet	E-post		
Fylkesmannen i Troms og Finnmark	Statens Hus	9800	VADSØ

Nasjonalpark	Varangerhalvøya nasjonalpark / Várnjárgga álbmotmeahcci
Naturrestat	Syltefjorddalen naturrestat / Oarddu luondumeahcci, Ytre syltevik naturrestat, Sandfjordneset Naturrestat
Landskapsvernområde	Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde / Biezavuona-Oardduvuona suodjemeahcci

Saksfremlegg med protokoll

Arkivsaksnr: 2019/7816-0

Saksbehandler: Geir Østereng

Dato: 03.06.2019

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Várnjårgga álbmotmeahccestivra	48/2019	12.06.2019

Fastsettelse av frist for riving av gammel utedo og uthus etter ferdigstilling av nytt utvidet uthus på eiendom Gnr.2 Bnr.2 i Varangerhalvøya Nasjonalpark

Vedlegg:

Avgjørelse i klagesak – vedtak stadfestes av Miljødirektoratet – uthus 22.11.2016

-Protokoll-

ST 48/2019 Fastsettelse av frist for riving av gammelt utedo og uthus etter ferdigstilling av nytt utvidet uthus på eiendom gnr. 2 bnr. 2 i Vardø i Varangerhalvøya Nasjonalpark
Saksprotokoll i Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Várnjårgga álbmotmeahccestivra - 12.06.2019 – 2019/7816

Vedtak

Som innstilt, enstemmig.

-Protokoll slutt-

Innstilling

Varangerhalvøya Nasjonalparkstyre viser til sitt vedtak 26.04.2016 med gitt tillatelse til oppføring av nytt uthus med vilkår. Nasjonalparkstyret endrer vedtaket og fastsetter ytterligere vilkår ved fastsatt frist til 6. mai 2020 for riving og fjerning av gammelt uthus og utedo på gnr. 2 bnr. 2 i Vardø kommune, da befaring viser at nytt utvidet uthus nå er ført opp og lukket.

Materialer for revet utedo og gammelt utedo skal jfr. tidligere tillatelse transporteres ned

på snøføre. Materialer skal leveres til godkjent mottak og skal ikke brennes på stedet.

Forvalters innstilling

Varangerhalvøya Nasjonalparkstyre viser til sitt vedtak 26.04.2016 med gitt tillatelse til oppføring av nytt uthus med vilkår. Nasjonalparkstyret endrer vedtaket og fastsetter ytterligere vilkår ved fastsatt frist til 6. mai 2020 for riving og fjerning av gammelt uthus og utedo på gnr. 2 bnr. 2 i Vardø kommune, da befaring viser at nytt utvidet uthus nå er ført opp og lukket.

Materialer for revet utedo og gammelt utedo skal jfr. tidligere tillatelse transporteres ned på snøføre. Materialer skal leveres til godkjent mottak og skal ikke brennes på stedet.

Saksopplysninger

Arnt Støme fikk i klageavgjørelse av Miljødirektoratet 22.11.2016 tillatelse til å oppføre uthus på inntil 15 m2, jamfør Naturmangfoldlovens § 48 og basert på Nasjonalparkstyrets vedtak i saken.

I Nasjonalparkstyrets vedtak 26.04.2016 fikk Støme dispensasjon fra verneforskriften til å rive utedo og gammelt uthus. Rivetillatelse måtte også søkes Vardø kommune som planmyndighet. Det vises til byggetillatelse til Fylkesmannen i Finnmarks arkiv ref. 2016/857

Vurdering

Nasjonalparkforvalter har befart stedet og konstaterte at uthuset er ferdig ført opp.

Det er da naturlig å følge opp at tilakshaver river utedo og gammelt uthus, slik at ikke bygningsmassen på stedet overskrider hva som har vært avklart tidligere av maksimal bygningsmasse på tomte og slik påvirker graden av urørthet og fravær av infrastruktur i denne delen av nasjonalparken.

Regelverket

Saken er behandlet etter verneforskriften for Varangerhalvøya nasjonalpark og naturmangfoldsloven (NML).

Verneforskriften

Formålet med vernet er beskrevet i verneforskriftens § 2, hvor det i paragrafens første ledd står:

"Formålet med Varangerhalvøya nasjonalpark er å bevare et stort og i det vesentlige urørte naturområde, tilnærmet fritt for tekniske inngrep, som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare den mest arktisk pregete del av fastlands-Norge med spesielle landformer og avsetninger etter istida, et plante- og dyreliv med østlige og arktiske innslag, et kjerneområde for fjellrev og unike samiske kulturminner"

Forskriftens § 3 punkt 1.1. gir et generelt vern mot inngrep i landskapet:

"Området er vernet mot inngrep av enhver art, herunder oppføring av bygninger, andre varige eller midlertidige innretninger, gjerder og anlegg, vegbygging, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving, utfylling, henleggelse av masse, sprenging, boring, bryting av steiner, mineraler og fossiler, fjerning av større steiner og blokker, drenering, annen form for tørrlegging, nydyrking, bakkeplanering, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, oppsetting av skilt, merking av stier, løyper o.l. Opplistingen av tiltak er ikke uttømmende."

Punkt 1.2 i § 3 lister opp hva det generelle vernet i punkt 1.1. ikke er til hinder for:

"a) Vedlikehold av eksisterende bygninger og anlegg."

Søknaden om oppføring av uthus ble behandlet som en søknad om dispensasjon fra vernevedtaket, og vurderes etter naturmangfoldlovens § 48.

Det framgår ellers av foredraget til kongelig resolusjon for nasjonalparken at "oppsetting av nye bygg i verneområdene, spesielt i nasjonalparker, skal behandles restriktivt" (s. 35). I Kongelig resolusjon for vernet er Økt motorisert ferdsel, og bygging av forskjellige anlegg/installasjoner eksempler på aktiviteter som på sikt kan bli en trussel mot verneverdiene i området

Naturmangfoldloven

§ 48 - dispensasjon fra vernevedtak

Naturmangfoldloven trådte i kraft 1. juli 2009. Alle eksisterende verneforskrifter som ble opprettet med hjemmel i den gamle naturvernloven skal fortsatt gjelde, jmfør NML § 77. Likevel gjelder NML § 48 i stedet for den generelle dispensasjonsbestemmelsen i gjeldende verneforskrifter, og i første ledd av § 48 står det:

"Forvaltningsmyndigheten kan gjøre unntak fra et vernevedtak dersom det ikke strider mot vernevedtakets formål og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig."

Denne bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette eller spesielle tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Forvaltningsmyndigheten skal nøye vurdere konsekvensene av en dispensasjon, for eksempel om andre kan tenkes å søke dispensasjon på samme grunnlag.

Utredning av saken etter naturmangfoldloven §§ 8, 9, 10, 11 og 12

Naturmangfoldlovens § 7 sier at prinsippene i lovens §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger.

Naturverdiene i Varangerhalvøya nasjonalpark

Varangerhalvøya er den mest arktisk pregete delen av Fastlands-Norge. Plantelivet er særpreget som følge av at halvøya er et møtested for arter fra det nordlige Arktis, det østlige Sibir og mer sørlige planter. De små lauvskogene i området er blant de nordligste i verden. Kalkrikt fjell og jordsmonn nord i området gir frodige lommer med sjeldne arter, som varangervalmue, finnmarkssvineblom, svalbardsnømare og kalkarve.

Dyrelivet er sparsomt over store deler av de sentrale fjellområdene, men i Komagdalen er krattområdene viktige for østlige fuglearter som lappspurv etc. Fjellrev, snøugle og høyfjellets karakterarter forekommer i denne delen av nasjonalparken.

Påvirkningen av det omsøkte tiltaket på naturmiljøet og verneverdiene

Stedet er befart og kunnskapen er god jamfør Naturmangfoldlovens § 8. Det er gitt tillatelse til å rive et gammelt uthus og en utedo mot at eier bygger et litt større uthus hvor utedo inngår. Dette er nå bygd og mht. å unngå at prosessen med riving drar ut er det relevant å kreve at de gamle byggene rives innen en gitt frist etter at erstatningsbygg er oppført. Slik unngås unødig påvirkning på verneverdiene.

Hytte med uthus ligger ved en sidedal til Komagdalen. I Komagdalen er det allerede en betydelig menneskelig påvirkning. Det er en del hytter der, det går kjørespor og skuterløyper gjennom området, og det benyttes mye til jakt, fiske og annen utmarksbruk. Dessuten er det et område med en god del søknader om dispensasjoner og tillatelser til motorisert ferdsel. Alt dette må være med i vurderingen av den samlede belastningen etter naturmangfoldlovens § 10. Konklusjonen av denne vurderingen er slik vi ser det at ytterligere inngrep i form av bygninger, og aktivitetene knyttet til disse, vil gjøre den samlede belastningen i området større. Bygg som skal rives bør rives innen en rimelig frist.

Ut i fra det som er nevnt over, mener vi at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om mulige virkninger på naturmiljøet, og dermed kommer ikke naturmangfoldlovens § 9 (føre – var-hensyn) til anvendelse.

Jamfør § 12 i Naturmangfoldloven skal man vurdere om det fins miljøforsvarlige teknikker som kan velges fremfor mindre miljøforsvarlige teknikker. Frakt at revne bygg på snøføre vil være den beste metode, fremfor transport på barmark. Riving av byggene som skal rives etter nybygg av erstatningsbygg innen en rimelig frist vil bidra til at ekstra bygningsmasse på eiendommen forekommer en kort periode.

Krav om riving innen en viss frist vil ikke påvirke tiltakets påvirkning på verneverdiene i negativ forstand, men vil heller bidra til at gamle bygg ikke blir stående unødig lenge etter at nytt bygg er oppført.

Forvalter anbefaler at det jamfør Naturmangfoldlovens § 48 stilles ytterligere vilkår til tillatelse gitt 26.04.2016 med en vintersesongs frist til å rive de to byggene og frakte materialene bort.

MILJØ-
DIREKTORATET

VEILEDER

M-617 | 2016

Oppfølging av ulovlige forhold i verneområder

Oppfølging av ulovlige forhold i verneområder

Utførende institusjon

Miljødirektoratet

M-nummer:

M-617 | 2016

År:

2016

Sidetall:

20

Utgiver:

Miljødirektoratet

Forfatter(e):

Miljødirektoratet

Tittel - norsk og engelsk:

Oppfølging av ulovlige forhold i verneområder

4 emneord:

Verneområde, naturmangfoldloven, sanksjoner, anmeldelse

Sammendrag:

Overtredelser av naturmangfoldlovens bestemmelser om verneområder, verneforskrifter og enkeltvedtak bør følges opp med forvaltningssanksjoner av allmennpreventive hensyn. Denne veilederen gir en oversikt over virkemidler som kan benyttes av forvaltningen når det oppdages ulovlige tiltak eller virksomhet i verneområder. Reaksjoner på overtredelser kan være anmeldelse til politiet, miljøerstatning og pålegg om retting eller stans. Forvaltningen kan også ilegge tvangsmulkt eller rette opp et ulovlig forhold selv når vilkårene for dette er oppfylt. Overtredelser bør i mange tilfeller følges opp med både forvaltningssanksjoner og anmeldelse til politiet. Veilederen gir praktiske råd om hvordan de ulike virkemidlene bør benyttes.

Forside:

Veodalen

Bilde:

Foto: Jan Stokstad

Design:

Skipnes Kommunikasjon AS

Innhold

1. Innledning	5
1.1 Hvilke virkemidler finnes?	5
1.2 Hva er overtredelse?	5
1.3 Hvorfor bør virkemidlene brukes?	5
2. Anmeldelse	5
2.1 Straff som virkemiddel	5
2.2 Overtredelser som skal anmeldes	6
2.3 Overtredelser hvor anmeldelse bør vurderes	6
2.4 Momenter som ikke bør tillegges vekt i vurderingen av anmeldelse	7
2.5 Momenter som kan tilsi at et forhold ikke bør anmeldes	7
2.6 Foreldelse	7
3. Retting og stans	8
3.1 Påpekning av plikt	8
3.2 Hjemmel for retting og stans	8
3.3 Vilkår for retting og stans	8
3.4 I hvilke saker bør en bruke retting og stans?	9
3.5 Hvem kan gi pålegg om retting og stans?	9
3.6 Fremgangsmåte med retting og stans	9
3.6.1 Forhåndsvarsling av retting og stans	9
3.6.2 Kravene til enkeltvedtaket om retting og stans	10
4. Direkte gjennomføring	11
4.1 Hjemmel for direkte gjennomføring	11
4.2 Vilkår for direkte gjennomføring	11
4.3 Hvilke saker bør sanksjoneres med direkte gjennomføring?	11
4.4 Hvem avgjør om det skal utføres direkte gjennomføring?	11
4.5 Fremgangsmåte ved direkte gjennomføring?	12
4.6 Dekning av utgifter ved direkte gjennomføring	12
4.7 Politibistand i konfliktfylte saker	13
5. Tvangsmulkt	13
5.1 Hjemmel for tvangsmulkt	13
5.2 Vilkår for tvangsmulkt	13
5.3 I hvilke saker bør en bruke tvangsmulkt?	13
5.4 Hvem avgjør om tvangsmulkt skal ilegges?	14
5.5 Fremgangsmåte ved tvangsmulkt	14
6. Miljøerstatning	14
6.1 Hva er miljøerstatning?	14
6.2 Hvem kan pålegges å betale miljøerstatning?	15

6.3	Vilkår for miljøerstatning	15
6.4	Hvilke saker bør sanksjoneres med miljøerstatning?	15
6.5	Avklart faktum og bevissituasjon	16
6.6	Hvem kan fastsette pålegg om miljøerstatning?	16

1. Innledning

1.1 Hvilke virkemidler finnes?

Denne veilederen omhandler forvaltningens bruk av virkemidler ved overtredelser av bestemmelser i verneforskrifter og naturmangfoldloven, samt overtredelser av enkeltvedtak med hjemmel i disse regelverkene.

Naturmangfoldloven har flere bestemmelser om håndheving og sanksjoner ved brudd på regelverket. Dette er bestemmelser om:

- Retting og avbøtende tiltak (§ 69)
- Direkte gjennomføring (§ 71)
- Tvangsmulkt (§ 73)
- Miljøerstatning (§ 74)
- Straff (§ 75)

Disse virkemidlene kan i utgangspunktet benyttes på alle typer overtredelser av lov, forskrift og enkeltvedtak. Veilederen gir noen retningslinjer for når de ulike virkemidlene bør benyttes.

De fire første virkemidlene i opplistingen over er forvaltningens virkemidler og veilederen omhandler disse. Veilederen gir også føringer og anbefalinger om når et forhold bør anmeldes til politiet med sikte på straffeforfølgning.

1.2 Hva er en overtredelse?

Enhver handling som er i strid med et forbud eller pålegg i naturmangfoldloven, verneforskrifter eller enkeltvedtak med hjemmel i disse, er å anse som en overtredelse av regelverket. Eksempler på dette er:

- Bygging uten tillatelse
- Ferdsel i områder med ferdselsforbud
- Graving og oppgradering av kjørespor/enkle veier uten tillatelse
- Motorferdsel utover det som følger av en tillatelse.

Brudd på vilkår i tillatelser er også overtredelser som bør følges opp, f.eks. når et tilbygg har et større areal eller annen utforming enn det som følger av tillatelsen.

1.3 Hvorfor bør virkemidlene brukes?

Det er viktig at forvaltningen følger opp overtredelser, og helst bør dette skje så raskt forvaltningen får kjennskap til overtredelsen. En utbredt praksis med etterfølgende tillatelser vil gi et uheldig inntrykk av at det er «enklere å få tilgivelse enn tillatelse». Manglende oppfølging av overtredelser i verneområder kan føre til at respekten for vernereglene svekkes. Det vil også virke urettferdig for de som følger regelverket dersom manglende etterlevelse ikke får konsekvenser.

Hensynet til likebehandling tilsier at praksisen bør være ensartet og konsekvent. Denne veilederen har som formål at praksisen knyttet til håndtering av overtredelser blir så ensartet som mulig.

2. Anmeldelse

2.1 Straff som virkemiddel

Begrunnelsen for å bruke straff som virkemiddel er først og fremst den allmennpreventive effekten straff har, ved at straffen virker avskrekkende på andre som får høre om saken. Straffen kan også ha individualpreventiv effekt, ved at den som straffes ikke begår nye overtredelser i fremtiden.

Hovedregelen er at overtredelser av naturmangfoldloven kap. V, verneforskrifter og enkeltvedtak skal anmeldes. I vurderingen av hvorvidt en overtredelse skal anmeldes eller ikke, må effekten av *ikke* å anmelde overtredelsen også vektlegges.

Anmeldelse stenger ikke for andre reaksjoner som krav om retting/tilbakeføring, direkte gjennomføring og bruk av tvangsmulkt. Forvaltningen bør som hovedregel heller ikke legge spørsmålet om slike

reaksjoner på vent i påvente av at en straffesak blir avgjort. Forvaltningen må gjøre sine vurderinger uavhengig av de strenge krav til bevisvurdering som gjelder i strafferetten.

2.2 Overtredelser som *skal* anmeldes

I vurderingen av om en overtredelse skal anmeldes vil ulike momenter ha betydning. Dersom ett eller flere av følgende momenter er til stede **skal** saken normalt anmeldes:

- **Omfattende brudd på lov/forskrift/tillatelse**
Overtredelsens art eller antall brudd på en verneforskrift kan tilsi at overtredelsen anses som omfattende.
- **Overtredelsen har store konsekvenser for naturmangfoldet eller risiko for dette**
Forholdet skal anmeldes når overtredelsen har medført irreversibel skade eller skade det tar lang tid å reparere. Det samme gjelder i tilfeller hvor det ikke har inntrådt skade, men dette skyldes flaks eller tilfeldigheter.
- **Det foreligger sterk grad av utvist skyld**
Forsettlig overtredelser skal normalt anmeldes.
- **Det foreligger sterke allmennpreventive hensyn**
Slike hensyn veier tungt når håndteringen av en overtredelse kan få betydning for andres adferd.

Eksempler på overtredelser som normalt skal anmeldes i verneområder:

- Ulovlig fysiske inngrep av varig karakter, for eksempel veibygging, oppføring av bygninger eller andre anlegg.
- Søker gjennomfører tiltaket selv om det er gitt avslag på søknaden.
- Tiltakshaver går klart ut over den tillatelse som er gitt.
- Ulovlig motorferdsel.
- Ulovlig hogst.

2.3 Overtredelser hvor anmeldelse *bør* vurderes

Mange overtredelser vil ikke fremstå som så klare som eksemplene nevnt over. Hvorvidt overtredelsen skal anmeldes vil bero på en konkret vurdering hvor følgende momenter særlig bør vektlegges:

- **Restriksjonsnivå:** Overtredelser i vernekategorier med høyt restriksjonsnivå bør lettere medføre anmeldelse enn i vernekategorier med lavere restriksjonsnivå.
- **Nytt regelverk:** Dersom regelverket er nytt eller endret, bør man særlig være oppmerksom på at en unnlatelse av å anmelde kan redusere respekten for regelverket. På den annen side må man se hen til overtrederens mulighet til å ha gjort seg kjent med regelverket. Hvilken informasjon som er gitt av myndighetene, og hvorvidt overtredelsen er begått av profesjonell eller privat person, kan vurderes. Klare brudd på nytt regelverk det er gitt informasjon om bør anmeldes.
- **Forvaltningspraksis:** I tilfeller hvor man i praksis sjelden gir dispensasjoner eller hvor gitte dispensasjoner styres gjennom fastsatte vilkår, bør terskelen for å anmelde være tilsvarende lav.
- **Overtredelsens omfang:** Jo større omfanget av en overtredelse er, jo lettere bør denne føre til anmeldelse.
- **Potensielle skadevirkninger:** Overtredelser som har ført til skade for naturmangfoldet bør anmeldes. Det samme gjelder hvor overtredelsen har ført til en forverret/sårbar situasjon for arter eller naturtyper som regelverket er satt til å beskytte.

Det kan også legges vekt på momenter knyttet til gjerningspersonen som f.eks. graden av skyld og om vedkommende tidligere har begått lignende lovbrudd. Dersom det tidligere er gitt påpekninger om det samme, taler dette for anmeldelse. Det samme gjelder dersom overtredelsen er motivert av egen vinning og gjerningspersonen har tjent økonomisk på lovbruddet.

Fra tid til annen oppdages det at søknadspliktig tiltak er utført eller igangsatt uten at det er søkt på forhånd. Dette er overtredelser som bør avstedkomme en reaksjon fra forvaltningen. Slike saker bør som hovedregel anmeldes av allmennpreventive grunner.

Slike forhold innebærer brudd på verneforskriften også

i tilfeller der tiltakshaver får en tillatelse i etterkant. Det er avgjørende for forvaltningen å få slike søknader før et tiltak gjennomføres og ikke som en etterfølgende søknad etter at tiltaket er gjennomført. Dette både fordi forvaltningsmyndigheten skal vurdere om det er grunnlag for å gi en tillatelse og vurdere om det er nødvendig å sette vilkår av hensyn til verneformålet. Eksempler på slike vilkår er størrelse på tilbygg, utseende, plassering, tidsrommet for når tiltaket kan utføres, med hvilket utstyr etc. I endel tilfeller vil det være svært vanskelig å etterkomme disse vilkårene når tiltaket først er utført.

Det kan ved brudd på søknadsplikten likevel være aktuelt å vurdere miljøerstatning som alternativ til anmeldelse dersom forholdene i saken tilsier det.

2.4 Momenter som ikke bør tillegges vekt i vurderingen av anmeldelse

- Bevissituasjonen

Selv om et forhold kan synes vanskelig å bevise bør vi være varsom med å unnlate å anmelde av den grunn. Denne vurderingen bør i de fleste saker overlates til politiet, som har bred erfaring i å fremskaffe bevis - også bevis vi ikke kjenner til, eller som vi ikke kjenner til hvordan vi kan fremskaffe.

- Den ansvarliges opptreden i etterkant

Dersom overtredelsen er av en slik art at den skal eller bør anmeldes, bør det ikke vektlegges hvorvidt overtrederen har gjort tiltak for å «rydde opp» eller begrense skaden etter at forholdet ble oppdaget. Dette kan for eksempel bero på økonomisk evne og det skal ikke være mulig å «kjøpe seg ut» av en anmeldelse.

2.5 Momenter som kan tilsa at et forhold ikke bør anmeldes

Selv om momentene over skulle tilsa at forholdet bør anmeldes, kan noen faktorer likevel tale for at overtredelsen ikke anmeldes.

- Svakheter ved regelverket

Det kan i noen tilfeller oppstå tvil mht. om et tiltak er i strid med regelverket fordi bestemmelsens ordlyd er vanskelig å forstå eller er uklar. Dersom det foreligger slike svakheter ved regelverket, kan det etter en konkret vurdering tilsa at forholdet ikke bør anmeldes.

- Inkonsekvent/uklar/feil saksbehandling i forkant

Dersom forvaltningsmyndigheten har hatt kunnskap om et tiltak gjennom lengre tid uten å ha grepet inn, kan det ha gitt tiltakshaver inntrykk av at tiltaket var «greit». Dette er forhold som må kunne vektlegges i vurderingen av om forholdet skal anmeldes. Det vil også kunne være urimelig å anmelde en handling hvis forvaltningen på forhånd har gitt feilaktige opplysninger som vedkommende tiltakshaver har forholdt seg til. Hvis kommunen er forvaltningsmyndighet for et verneområde og bare har behandlet en byggesøknad etter plan- og bygningsloven og ikke gitt opplysninger om kravene etter verneforskriften, kan det også være urimelig å anmelde forholdet. I slike tilfeller må søker kunne forvente at søknaden behandles etter begge regelverk selv om det bare er søkt etter plan- og bygningsloven. I det minste må søker kunne forvente at kommunen opplyser om kravene etter verneforskriften.

Det kan også være situasjoner der andre sanksjoner vurderes mer hensiktsmessige og tilstrekkelige for å sikre etterlevelse av reglene. For eksempel kan en administrativ reaksjon fremstå som mer tilpasset regelbruddets art og karakter enn en anmeldelse.

2.6 Foreldelse

Overtrederen kan ikke straffes når det straffbare forholdet er foreldet. Foreldelsesfristen løper fra den dagen det straffbare forholdet er opphørt og avbrytes ved rettslige skritt som medfører at den mistenkte får stilling som siktet (f.eks. ved utferdigelse av et forelegg, ransaking eller pågripelse). Fristen avbrytes ikke ved at et forhold anmeldes. Det er derfor viktig å være rask med å anmelde mulige straffbare forhold, slik at politiet får tid til å etterforske saken.

Lengden av foreldelsesfristen avhenger av strafferammen. Etter naturmangfoldloven kan overtredelser straffes med bøter eller inntil 1 års fengsel. Grove overtredelser kan straffes med bøter eller fengsel

inntil 3 år. Foreldelsesfristen er etter straffeloven da henholdsvis 2 år for vanlige overtredelser og 5 år for grove overtredelser.

3. Retting og sans

3.1 Påpekning av plikt

Den enkelte som har overtrådt regelverket (lov, forskrift eller enkeltvedtak) har selv en plikt til å stanse eller rette opp i overtredelsen uavhengig av om det er gitt et formelt pålegg. Forvaltningen kan derfor alltid påpeke dette ovenfor overtrederen og anmode vedkommende om å rydde opp i forholdet, f.eks. ved å fjerne ulovlig søppel eller annet i strid med forskriften eller vedtaket. Dette kan være tilstrekkelig for at overtrederen ordner opp i det ulovlige forholdet.

Dersom overtrederen ikke ordner opp i det ulovlige forholdet, må det treffes formelt rettingsvedtak etter naturmangfoldloven § 69. Et slikt rettingsvedtak vil være et enkeltvedtak som krever at vedkommende får et skriftlig forhåndsvarsel med frist til å uttale seg før det treffes et endelig vedtak. I noen tilfeller kan det være hensiktsmessig å påpeke plikten og samtidig varsle at det vil være aktuelt å pålegge retting dersom forholdet ikke bringes i orden. Slikt varsel kan betraktes som et forhåndsvarsel dersom kravene til forhåndsvarsel er oppfylt (se kap. 3.3.1).

3.2 hjemmel for retting og stans

Naturmangfoldloven § 69 hjemler adgangen til å gi pålegg om retting og stans av en ulovlig handling eller et ulovlig forhold. Med retting menes som oftest gjenoppretting av en tidligere tilstand, for eksempel riving av ulovlig bygninger eller fjerning av ulovlig tilført masse. Pålegg om stans betyr at en pågående ulovlig handling må opphøre, for eksempel pågående graving, bygging eller hogst.

Den som forårsaker fare for skade har også selv en viss plikt til å iverksette tiltak på eget initiativ for å sikre at forringelse av naturmangfoldet ikke skjer. Dette følger av naturmangfoldloven § 69 annet ledd. Vedkommende kan ikke selv igangsettes tiltak som i seg selv kan medføre skade eller forringelse uten samtykke eller pålegg fra forvaltningsmyndigheten. Plikten gjelder ikke hvis det anses «særlig urimelig». Hvorvidt det anses særlig urimelig beror på en samlet vurdering hvor skadevirkningene av overtredelsen, den effekt tiltaket/pålegget kan ha, kostnadene ved tiltakene og overtrederens skyld er de viktigste momentene. (Det kan også tas hensyn til overtrederens økonomiske stilling.)

3.3 Vilkår for retting og stans

For å kreve retting av et forhold som allerede er utført, eller stans av et pågående forhold, kreves at handlingen eller forholdet er i strid med naturmangfoldloven eller forskrifter eller enkeltvedtak i medhold av denne loven. Det er ikke et krav om at det har oppstått skade på naturmangfoldet eller at det er fare for slik skade, det er tilstrekkelig at handlingen ikke er tillatt.

Et pålegg om retting/stans skal etter naturmangfoldloven § 69 rettes mot «den ansvarlige», og dette kan være både enkeltpersoner og juridiske personer (for eksempel selskaper, stiftelser og foreninger).

Dersom en arbeidstaker har begått overtredelsen i forbindelse med utførelsen av sine arbeidsoppgaver, bør et pålegg normalt rettes mot arbeidsgiveren. Hvor en selvstendig oppdragstaker har begått overtredelsen, beror det på en konkret vurdering hvorvidt pålegget skal rettes mot denne og/eller oppdragsgiver. (Momenter i vurderingen er hvilke opplysninger som ble gitt fra oppdragsgiver og hva som var arbeidsoppdraget. Var oppdraget av en slik art at oppdragstakeren hadde en undersøkelsesplikt?). Dersom det er flere «ansvarlige» for overtredelsen, kan pålegget rettes mot alle eller én enkelt. Oppdragsgiver og eier bør alltid underrettes med kopi av pålegget dersom pålegget rettes mot oppdragstaker.

3.4 I hvilke saker bør en bruke retting og stans?

Terskelen for å pålegge retting og stans bør i utgangspunktet ligge lavt dersom vilkårene er oppfylt. Tiltak som klart er i strid med loven, en forskrift eller et vedtak, bør kreves rettet. Dersom retting varig vil forverre situasjonen for naturmangfoldet, for eksempel fordi det må brukes tyngre redskaper eller maskiner, bør pålegg om retting imidlertid ikke gis.

Pålegg om retting kan for eksempel gå ut på å kreve riving og fjerning av ulovlige bygninger, anlegg og konstruksjoner eller fjerning av tilført masse.

Pålegg om retting og stans kan gis selv om forholdet anmeldes. Dersom forholdet anmeldes bør det i anmeldelsen opplyses om at pålegg er gitt og eventuelt om pålegget er gjennomført. Dette kan ha betydning ved straffeutmålingen.

Pålegg om retting og stans kan gis ved siden av illeggelse av miljøerstatning.

3.5 Hvem kan gi pålegg om retting og stans?

Nasjonalpark- og verneområdestyrer, Fylkesmannen, Miljødirektoratet og Klima- og miljødepartementet kan gi pålegg om retting og stans. Det vil være forvaltningsmyndigheten for verneområdet som har primæransvaret for å følge opp overtredelser med pålegg om retting og stans. Kommunene har ikke delegert myndighet etter naturmangfoldloven § 69, så dersom forvaltningsmyndigheten ligger til en kommune, bør kommunen ha et samarbeid med Fylkesmannen om oppfølging av ulovlige forhold. Et alternativ er at sanksjonsbestemmelsene i plan- og bygningsloven benyttes dersom det også foreligger en overtredelse av plan- og bygningsloven.

Forvaltningsmyndigheten må også følge opp med undersøkelser mht. om pålegget gjennomføres eller ikke. Dette kan i praksis skje i samarbeid med Statens naturoppsyn (SNO).

Når feltpersonell i SNO avdekker et pågående ulovlig forhold i felt, kan de gi pålegg om umiddelbar stans på stedet. Dette er mest aktuelt ved åpenbare skader på naturmangfoldet og hvor gjenoppretting kan være vanskelig. Eksempler på alvorlige ulovlige tiltak som kan oppdages i felt og hvor det umiddelbart bør kreves stans er kjøring med tyngre kjøretøy i våtmarksområde i strid med verneforskrift eller ved pågående ulovlig hogst eller sprengningsarbeid. Adgangen til å kreve stans på stedet er nærmere omtalt i kap. 3.6.

3.6 Fremgangsmåte ved retting og stans

Et pålegg om retting og stans skal følge reglene for enkeltvedtak etter forvaltningsloven. Det skal gis et forhåndsvarsel (forvaltningsloven § 16) med frist for å uttale seg, samt et etterfølgende enkeltvedtak (forvaltningsloven kap. V).

3.6.1 Forhåndsvarsling av retting og stans

Hovedregelen er at pålegg om retting og stans skal varsles i forkant, slik at vedkommende part får anledning til å uttale seg til et mulig pålegg.

Forhåndsvarselet bør inneholde:

- 1) Bakgrunn for at pålegg vurderes.
- 2) Rettslig grunnlag.
- 3) Tiltaket som vurderes pålagt – så konkret som mulig og med frist for gjennomføringen.
- 4) Mulige konsekvenser av at pålegget ikke oppfylles (se kap. under om tvangsmulkt og direkte gjennomføring).
- 5) Frist for å uttale seg i saken, normalt 14 dager.

Dersom det er særlig byrdefullt å gi skriftlig underretning, kan underretningen gis muntlig eller på annen måte, jf. forvaltningsloven andre ledd.

I enkelte tilfeller kan *forhåndsvarsling unnlates*. Det følger av forvaltningsloven § 16 tredje ledd at forhåndsvarsel kan unnlates dersom:

- slik varsling ikke er praktisk mulig eller vil medføre fare for at vedtaket ikke kan gjennomføres, jf. forvaltningsloven § 16 tredje ledd a). Et typisk eksempel på dette er at det haster å kreve ret-

ting eller stans for å hindre/ redusere skaden på naturmangfoldet. Dersom en pågående aktivitet oppdages, vil det således ikke være påkrevd med forhånds varsling dersom det haster med å få gitt pålegget.

- parten ikke har kjent adresse og ettersporing av ham vil kreve mer tid eller arbeid enn rimelig i forhold til partens interesser og til betydningen av varslet, jf. forvaltningsloven § 16 tredje ledd b).
- vedkommende part allerede på annen måte har fått kjennskap til at vedtak skal treffes og har hatt rimelig foranledning og tid til å uttale seg eller varsel av andre grunner må anses åpenbart unødvendig, jf. forvaltningsloven § 16 tredje ledd c).

3.6.2 Kravene til enkeltvedtaket om retting og stans

Hovedregelen er at pålegg om retting og stans skal skje i et skriftlig vedtak.

Vedtaket bør inneholde:

- 1) Sakshistorikk: Bakgrunn og korrespondanse, herunder vedtak i saken.
- 2) Rettslig grunnlag: Informasjon om hvilke bestemmelser som er overtrådt, naturmangfoldloven § 69 første ledd og litt om innholdet i denne bestemmelsen.
- 3) Vurdering: Begrunnelse for hvorfor pålegget gis.
- 4) Beskrivelse av pålegget: Hva kreves gjennomført? Så klart og tydelig som mulig slik at ingen tvil oppstår.
- 5) Frist for gjennomføring: Dette er viktig fordi fristen får betydning for forvaltningens adgang til selv å iverksette tiltak som ikke er etterkommet etter naturmangfoldloven § 71, samt adgangen til å gi tvangsmulkt ved oversittelse av fristen etter naturmangfoldloven § 73 andre ledd. Fristen må være rimelig slik at den ansvarlige har en reell mulighet til å oppfylle pålegget.
- 6) Mulige konsekvenser av at pålegget ikke oppfylles innen fastsatt frist. Disse er: Direkte gjennomføring på den ansvarliges regning, se kap. 4 og fastsettelse av tvangsmulkt, se kap. 5. Overtredelse kan også medføre straff etter naturmangfoldloven § 75.
- 7) Informasjon om klageadgangen, klagefrist, klageinstans og den nærmere fremgangsmåte ved klage i tråd med bestemmelsene om underretning om vedtak i forvaltningsloven § 27. Dersom

et forhold kreves rettet med kort frist og før klagefristen går ut (eller klagen realitetsbehandles), må det i vedtaket tas med informasjon om at mottakeren har rett til å begjære oppsettende virkning (dvs. be om at gjennomføringen utsettes) etter forvaltningsloven § 42.

- 8) Adgangen til å gjøre seg kjent med sakens dokumenter etter forvaltningsloven §§ 18 – 19.

Av forvaltningsloven § 23 følger at skriftlighetskravet ved enkeltvedtak *kan unnlates* dersom «dette av praktiske grunner vil være særlig byrdefullt for forvaltningsorganet». Pålegget bør imidlertid skriftliggjøres i etterkant.

Ulovlige forhold oppdages ofte av SNO i forbindelse med undersøkelser av innkomne tips eller ved at forholdet oppdages ute på oppsyn. I slike tilfeller haster det gjerne med å få stoppet den pågående ulovlige aktiviteten for å hindre eller redusere skade. Da kan pålegg om øyeblikkelig stans gis muntlig på stedet. Det bør i tilfelle muntlig opplyses om bakgrunn, rettslig grunnlag, mulige konsekvenser av ikke å følge pålegget, videre saksgang, samt at man har rett til å uttale seg. Det bør også opplyses hvem i forvaltningen som kan kontaktes i anledning saken. Pålegget bør deretter snarest mulig gjøres skriftlig.

Miljødirektoratet har et standard skjema for pålegg om stans som også kan benyttes av naturoppsynet i felt. Dersom pålegg om stans er gjort av SNO i felt, skal dette varsles til forvaltningsmyndigheten for videre oppfølging derfra.

Dersom pålegget ikke etterkommes på stedet, kan politiet tilkalles, jf. politiloven § 2 første ledd, nr. 5–6.

4. Direkte gjennomføring

4.1 Hjemmel for direkte gjennomføring

Forvaltningen kan selv sørge for fysisk gjennomføring av gitte pålegg etter naturmangfoldloven § 69 første ledd og § 70 andre ledd (pålegg som følge av uforutsette miljøkonsekvenser av lovlig virksomhet) dersom pålegget ikke gjennomføres av den ansvarlige. Naturmangfoldloven § 71 regulerer adgangen forvaltningen har til selv å gjennomføre tiltakene og hjemmel til å kreve dekning av utgiftene til dette.

4.2 Vilkår for direkte gjennomføring

Som hovedregel forutsetter adgangen til direkte gjennomføring at det er gitt et pålegg som den ansvarlige ikke har oppfylt innen fristen, for eksempel at det er gitt pålegg om rivning av et ulovlig byggverk som ikke er etterkommet.

Det er to alternative unntak fra hovedregelen om at det må være gitt et pålegg til den ansvarlige:

- 1) Det haster med å gjennomføre tiltaket av hensyn til naturmangfoldet, for eksempel for å hindre/ redusere skaden på naturmangfoldet
- 2) Det kan ikke påvises noen ansvarlig som et pålegg kan rettes mot

I disse tilfellene kan direkte gjennomføring foretas, selv om pålegg ikke er gitt.

4.3 Hvilke saker bør sanksjoneres med direkte gjennomføring?

Hovedregelen er at den ansvarlige for overtredelsen bør pålegges retting slik at vedkommende selv må sørge for oppretting av det ulovlige forholdet. Tiltak det haster med å få gjennomført av hensyn til naturmangfoldet, bør imidlertid gjennomføres direkte av forvaltningen uten pålegg først. I en konkret vurdering må det legges vekt på hvor mye det haster å få gjennomført rettingen, dvs. hvor stor skade som kan oppstå, samt hvor stor interesse den ansvarlige må antas å ha i selv å få rette opp i ulovligheten.

Ett eksempel på hvor det kan haste med å få ryddet opp er når det har oppstått forurensning i sjøområder.

Direkte gjennomføring bør også gjennomføres der det ikke kan påvises en ansvarlig, f.eks. fjerning av ulovlig henlagte gjenstander som ikke har en påviselig eier.

4.4 Hvem avgjør om det skal utføres direkte gjennomføring?

Nasjonalpark- eller verneområdestyrer, Fylkesmannen, Miljødirektoratet og Klima- og miljødepartementet har myndighet til å iverksette direkte gjennomføring. De fleste påleggene etter naturmangfoldloven § 69 vil være gitt av forvaltningsmyndigheten for verneområdet og det vil da vanligvis være forvaltningsmyndigheten sin oppgave å påse at gitte pålegg blir etterlevd. Dersom påleggene ikke blir fulgt opp av den ansvarlige, må samme myndighet vurdere direkte gjennomføring.

I noen tilfeller kan det være aktuelt å bruke adgangen til direkte gjennomføring uten at det er gitt et pålegg til den ansvarlige i forkant. Forvaltningsmyndigheten vil som regel ha kjennskap til det ulovlige forholdet og er den myndigheten som oftest er nærmest til å vurdere spørsmålet om direkte gjennomføring uten foregående pålegg. Fylkesmannen, Miljødirektoratet og Klima- og miljødepartementet, kan imidlertid også

iverksette gjennomføring. Det forutsettes imidlertid at disse forvaltningsorganene om mulig tar kontakt med forvaltningsmyndigheten for verneområdet før dette besluttes.

4.5 Fremgangsmåte ved direkte gjennomføring?

Avhengig av hva slags type gjenopprettingstiltak som er aktuelt, må det vurderes om tiltaket kan gjøres av forvaltningen selv (saksbehandler eller forvalter), ved en bestilling til SNO eller om det bør anskaffes en ekstern oppdragstaker. Reglene om offentlige anskaffelser skal i tilfelle benyttes.

Beslutning om direkte gjennomføring er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven og skal som utgangspunkt forhåndsvarsles, jf. forvaltningsloven § 16 og tilfredsstillende kravene i forvaltningsloven kap. V.

Er det særlig byrdefullt å gi skriftlig forhåndsvarsel, kan underretning gis muntlig eller på annen måte. Det finnes imidlertid flere unntak fra kravet om forhåndsvarsel i forvaltningsloven § 16 tredje ledd, som kan komme til anvendelse. Disse unntakene er nærmere omtalt i kap. 3.6.1. I praksis vil det ikke være aktuelt med forhåndsvarsel når det haster å få gjennomført rettingen eller når det ikke kan påvises en ansvarlig. I hastetilfeller bør det likevel vurderes å gi muntlig underretning der tiltakshaver er kjent.

Hovedregelen er videre at en beslutning om direkte gjennomføring skal foreligge skriftlig. Det er unntak fra kravet om skriftlighet når det av praktiske grunner vil være særlig byrdefullt for forvaltningsorganet, jf. forvaltningsloven § 23. (Terskelen for hva som er særlig byrdefullt skal ikke være for høy i slike saker.) Selve vedtaket kan da ligge i den eksplisitte handlingen eller ved at tiltaket gjennomføres. Dersom vedtaket ikke treffes skriftlig med underretning til den ansvarlige, kan den ansvarlige kreve at vedtaket nedtegnes skriftlig, jf. forvaltningsloven § 27. Vedtaket kan påklages på vanlig måte (også dersom det ikke er fattet skriftlig) innen tre uker. Skjer gjennomføringen før klage saken er avgjort, får klageinstansens vedtak bare betydning ved at den ansvarlige fritas for dekning av utgifter. Det kan imidlertid vurderes om vedtaket skal

utsettes til klagen er behandlet, jf. forvaltningsloven § 42.

4.6 Dekning av utgifter ved direkte gjennomføring

Det følger av naturmangfoldloven § 71 andre ledd at utgifter ved direkte gjennomføring kan kreves dekket av den ansvarlige. Det fremgår også av bestemmelsen at kravet er tvangsgrunnlag for utlegg.

I praksis betyr dette at forvaltningen i første omgang må betale utgiftene og først i etterkant kreve disse tilbakebetalt av den ansvarlige. Regninger som påløper ved gjennomføringen kan altså ikke fortløpende sendes den ansvarlige.

De utgiftene forvaltningen i ettertid kan kreve dekket er *nødvendige og forsvarlige utgifter*. Hva som er nødvendig og forsvarlig må vurderes innenfor den tid man har til rådighet for å skaffe oppdragstakere, maskiner og lignende og det må utvises et fornuftig skjønn. Eksempler på hva som kan kreves dekket er vederlag til oppdragsmottakere, overtidsutbetaling, materiellutgifter og erstatning for bruk av andres eiendom. Administrasjons kostnader kan ikke kreves dekket.

Så snart det økonomiske kravet er klarlagt, sendes en spesifisert og begrunnet krav om betaling til den ansvarlige. Det bør gis en betalingsfrist på ca. 3 uker. Kravet om utgiftsdekning er ikke et enkeltvedtak og kan ikke påklages, men det kan prøves av domstolene.

Dersom betaling ikke skjer innen fristen bør følgende gjøres:

- utsendelse av to ukers varsel om forestående tvangsfullbyrding, jf. tvangsfullbyrdsloven (tvfl.) § 4-18.
- deretter; begjæring om utlegg for namsmannen etter tvfl. § 7-3 første ledd.
- namsmannen vil etter dette forelegge kravet for den ansvarlige med uttalefrist på 2 uker, før det tas utlegg. Utlegg forutsetter imidlertid at namsmannen finner grunnlag for dette, samt at det er verdier å ta utlegg i.

4.7 Politibistand i konfliktfylte saker

Dersom den tiltaket retter seg mot, fysisk motsetter seg direkte gjennomføring eller nekter å etterkomme et pålegg om å stanse virksomheten, kan forvaltningsmyndigheten ikke selv gripe fysisk inn. I slike situasjoner må myndighetene be om assistanse fra politiet.

I svært konfliktfylte saker vil man kunne få bistand fra politiet i forbindelse med direkte gjennomføring dersom berørt part fysisk motsetter seg dette, jf. politiloven § 2 første ledd, pkt. 5-6. Man bør da ha etablert forhåndskontakt med politiet, slik at de kjenner saken og på forhånd har fått anledning til å vurdere grunnlaget for bistand under gjennomføringen.

5. Tvangsmulkt

5.1 Hjemmel for tvangsmulkt

Naturmangfoldloven § 73 hjemler adgangen til å fatte vedtak om tvangsmulkt. Formålet med tvangsmulkt er å sikre at loven og bestemmelser i medhold av den blir etterlevd.

Tvangsmulkt er ikke straff, og det skal alltid være mulig for den ansvarlige å unngå tvangsmulkten. Bruk av tvangsmulkt fritar ikke den ansvarlige fra plikten til å gjennomføre det aktuelle pålegget, f.eks. å foreta retting av et forhold. Tvangsmulkt hindrer heller ikke politianmeldelse dersom saken er alvorlig nok til det. Beslutning om tvangsmulkt bør som hovedregel tas uavhengig av om forholdet anmeldes og ikke legges på vent i påvente av behandlingen i politiet.

5.2 Vilkår for tvangsmulkt

Vilkår for å anvende tvangsmulkt er:

1) Det foreligger overtredelse av en plikt

Plikten kan følge direkte av naturmangfoldloven eller være pålagt med hjemmel i naturmangfoldloven,

forskrift eller enkeltvedtak med hjemmel i loven. Dette kan f.eks. være en plikt til å gjennomføre noe (f.eks. retting) eller en plikt til å avstå fra eller stanse noe (f.eks. pålegg om stans av et ulovlig tiltak).

2) Plikten må være klar og tydelig

Det skal ikke være tvil om hva den ansvarlige må gjøre for å oppfylle plikten. Tvangsmulkt kan derfor ikke fastsettes for å gjennomføre den generelle aktsomhetsplikten etter naturmangfoldloven § 6 uten at forvaltningen på forhånd har konkretisert i et pålegg hva den ansvarlige plikter å foreta seg for å overholde bestemmelsen.

3) Plikten må være mulig å overholde/oppfylle

Foreligger det tvil om hvorvidt det er mulig å oppfylle plikten, for eksempel på grunn av forhold utenfor den ansvarliges kontroll, bør tvangsmulkt ikke anvendes.

5.3 I hvilke saker bør en bruke tvangsmulkt?

I klare saker, hvor man ikke har nådd frem med andre virkemidler, bør tvangsmulkt brukes i vid utstrekning.

Momenter i vurderingen av om tvangsmulkt bør ilegges er:

- Hvor viktig er det å få gjennomført de plikter som er pålagt? Har det konsekvenser for naturmangfoldet dersom pålegget ikke gjennomføres? Hvor stor vekt har allmennpreventive hensyn?
- Foreligger det manglende tillit til at pliktene gjennomføres uten varsel om tvangsmulkt? Dette kan skyldes erfaring fra tidligere forhold eller fordi det allerede er gitt utsettelse av en frist og taler for at tvangsmulkt bør ilegges.

5.4 Hvem avgjør om tvangsmulkt skal ilegges?

Nasjonalpark- og verneområdestyrer, Fylkesmannen, Miljødirektoratet og Klima- og miljødepartementet har myndighet til å ilegge tvangsmulkt. Det vil vanligvis være forvaltningsmyndigheten for verneområdet sin

oppgave å påse at gitte pålegg blir fulgt og vurdere om det bør ilegges tvangsmulkt.

5.5 Fremgangsmåte ved tvangsmulkt

Fastsetting av tvangsmulkt er enkeltvedtak og skal følge forvaltningslovens regler for enkeltvedtak med forhåndsvarsel og vedtak med klageadgang. Tvangsmulkten skal pålegges den ansvarlige for overtredelsen. Hvor en enkeltperson har handlet på vegne av en bedrift/selskap skal tvangsmulkten ilegges den juridiske personen.

Det finnes ulike former for tvangsmulkt: Tvangsmulkt kan fastsettes som et **engangsbeløp** som påløper når fristen for å gjennomføre vedtaket er oversittet eller som en **løpende mulkt** med et beløp som påløper per dag/uke/måned etter at fristen for gjennomføring er oversittet. Det er også mulig å **kombinere** de to tvangsmulktformene, for eksempel ved at det først fastsettes en engangsmulkt, som deretter går over til en løpende mulkt når fristen for engangsmulkten er utløpt.

Forhåndsvarselet må redegjøre for hva saken gjelder, jf. forvaltningsloven § 16. Det må klart angis hva den ansvarlige plikter å gjøre for å unngå at tvangsmulkt løper, fristen for gjennomføring og tvangsmulktens størrelse. Det anbefales at parten gis en frist på 1–2 uker for å komme med sine merknader til varselet, før et evt. vedtak fattes. Beløpets størrelse fastsettes etter en konkret vurdering i hvert enkelt tilfelle, men bør settes tilstrekkelig høyt til at den får ønsket effekt. Det kan sees hen til eksisterende praksis etter plan- og bygningsloven og forurensningsloven.

Ofte gis generell informasjon om forvaltningsmyndighetens adgang til å treffe vedtak om tvangsmulkt i selve det vedtaket som fastsetter plikten. Dette tilfredsstiller imidlertid ikke i seg selv kravene til forhåndsvarsel. Det kan imidlertid vurderes å forhåndsvarsele tvangsmulkt i selve pålegget om retting dersom det er ønskelig at tvangsmulkten skal igangsettes så snart fristen for å rette er gått ut. De kravene som gjelder til forhåndsvarselet må i tilfelle fremgå av vedtaket og tiltakshaver må også ha anledning til å uttale seg til dette.

Vedtaket om tvangsmulkt må også klart angi hva parten må gjøre for å unngå at tvangsmulkt påløper, fristen for å utføre forpliktelsen og tvangsmulktens størrelse. Det må videre opplyses om adgangen til å påklage avgjørelsen.

Vedtak om tvangsmulkt kan påklages etter forvaltningslovens regler om **klage** over enkeltvedtak. Hovedregelen etter forvaltningsloven § 42 er at slik klage ikke gis oppsettende (utsettende) virkning. Dette betyr at tvangsmulkten løper, selv om vedtaket påklages, såfremt ikke noe annet er bestemt. Dersom det forvaltningsvedtak som tvangsmulkten er knyttet til påklages, og denne klagen gis oppsettende virkning, bør også tvangsmulktvedtaket utsettes til denne klagen er avgjort.

Klima- og miljødepartementet kan frafalle påløpt tvangsmulkt. Dette kan være aktuelt i særlige tilfeller.

Inndrivning av tvangsmulkt er aktuelt når den ansvarlige ikke betaler i henhold til fastsatt mulkt. Vedtak om tvangsmulkt er tvangsgrunnlag for utlegg etter tvangsfullbyrdsloven (tvfl.) § 7-2 bokstav e). Dersom betaling ikke skjer innen fristen bør således følgende gjøres:

- utsendelse av to ukers varsel om forestående tvangsfullbyrding, jf. tvfl. § 4-18.
- deretter; begjæring om utlegg for namsmannen etter tvfl. § 7-3, første ledd.
- namsmannen vil deretter forelegge kravet for den ansvarlige med uttalefrist på 2 uker, før det tas utlegg. Utlegg forutsetter imidlertid at namsmannen finner grunnlag for dette, samt at det er verdier å ta utlegg i.

6. Miljøerstatning

6.1 Hva er miljøerstatning?

Miljøerstatningen i naturmangfoldloven § 74 er en sanksjon for overtredelse av naturmangfoldloven og forskrifter og vedtak i medhold av loven. Sanksjonen er å regne som en administrativ reaksjon og bruk av miljøerstatning skal bidra til å skape respekt for regelverket. Den er et middel for å sikre at det blir reagert mot en overtredelse.

Miljøerstatning kan pålegges selv om overtredelsen faktisk ikke har voldt skade eller har medført et økonomisk tap. Er det imidlertid voldt skade, kan dette vektlegges i erstatningsutmålingen.

6.2 Hvem kan pålegges å betale miljøerstatning?

Sanksjonen kan pålegges både enkeltpersoner og foretak. Er overtredelsen begått av en arbeidstaker innenfor rammen av tjenesten, rettes pålegget mot arbeidsgiver. Er det tale om et oppdragsforhold, kan pålegg rettes både mot oppdragstaker og oppdragsgiver. Er det flere ansvarlige for overtredelsen er de solidarisk ansvarlige for betalingsforpliktelsen.

6.3 Vilkår for miljøerstatning

Grunnvilkåret etter naturmangfoldloven § 74 er at en eller flere bestemmelser i naturmangfoldloven selv, forskrifter eller enkeltvedtak gitt i medhold av loven er overtrådt.

Det er tilstrekkelig at det foreligger en overtredelse. Det er ikke krav til utvist skyld i form av uaktsomhet eller forsett.

Avgjørelsen om å ilegge miljøerstatning og miljøerstatningens størrelse skal som utgangspunkt skje etter en helhetsvurdering. Det følger av loven at det skal legges vekt på de aktuelle miljøverdiens betydning, miljøskadens eventuelle omfang og varighet, sanksjoner pålagt overtrederen og omstendighetene for øvrig.

Etter forarbeidene til bestemmelsen er det ikke utelukket å kunne kombinere straff og miljøerstatning. Det er gjort en helhetsvurdering i Miljødirektoratet av de ulike virkemidlene, og det er funnet hensiktsmessig å ha en praksis hvor det vurderes om en overtredelse bør sanksjoneres med straff/anmeldelse *eller* ileggelse av miljøerstatning. I noen tilfeller kan det være aktuelt å ilegge miljøerstatning når en anmeldelse blir henlagt. Dette forutsetter at det er kort tid mellom anmeldelse og henleggelse.

6.4 Hvilke saker bør sanksjoneres med miljøerstatning?

De mest alvorlige overtredelsene i verneområdene skal anmeldes til politiet for strafferettslig reaksjon. Ut fra en helhetsvurdering bør en ikke ilegge miljøerstatning i saker som er under strafferettslig forfølgelse (behandling i politiet) eller der den ansvarlige er ilagt straff, jf. over. Miljøerstatning bør derfor ilegges i de mindre alvorlige sakene, hvor risikoen for å «avkriminalisere» en uønsket handling er liten.

Eksempler på saker hvor miljøerstatning kan vurderes ilagt i verneområder er enkeltstående tilfeller av:

- Ulovlige mindre byggetiltak og inngrep i verne- områder, eksempelvis små plattinger og mindre tilbygg
- Brudd på vilkår i tillatelser
- Ulovlig felling av trær
- Brudd på ilandstignings- og ferdselsforbud
- Ulovlig hensetting av biler, campingvogner, båter, utstyr, avfall og lignende
- Ulovlig plassering av midlertidige innretninger
- Brudd på båndtvangbestemmelser i verneforskrifter
- Andre mindre alvorlige brudd på bestemmelser

Det kan også være aktuelt å vurdere miljøerstatning ved brudd på søknadsplikten i verneforskrifter. Dette for eksempel der det er påstartet eller gjennomført arbeid som ikke er omsøkt, men som forvaltningsmyndighetene vanligvis gir tillatelse til om det søkes på forhånd.

Der ovenstående og tilsvarende regelbrudd avdekkes, skal det vurderes å sanksjonere med miljøerstatning istedenfor anmeldelse og straff. Dersom det foreligger gjentatte overtredelser eller en kombinasjon av flere overtredelser som nevnt over fra samme person, bør imidlertid forholdet anmeldes.

Typiske regelbrudd der det er hensiktsmessig å reagere med miljøerstatning er i de tilfeller det er et enkelt og lett konstaterbart faktum, samt lite skjønn forbundet med å avgjøre om aktuell rettsregel er overtrådt.

Der det avdekkes overtredelse av forbud mot motorisert ferdsel skal det ikke vurderes ileggelse av

miljøerstatning. Denne overtredelsen skal møtes med anmeldelse og straffeforfølgning.

6.5 Avklart faktum og bevissituasjon

Miljøerstatning bør bare brukes når faktum er avklart og bevissituasjonen er overbevisende. Det må være på det rene at en bestemmelse er overtrådt og hvem som er overtrederen. Det er ikke tilstrekkelig med simpel sannsynlighetsovervekt (mer enn 50 % sannsynlighet for et faktum) for å ilegge miljøerstatning. Det må foreligge klar sannsynlighetsovervekt.

Det må også kunne fremlegges dokumentasjon på overtredelsen og hvem som har overtrådt bestemmelsen. Slik dokumentasjon kan være bilder fra observasjoner i felt og rapporter fra feltpersonell.

Et pålegg om miljøerstatning er et enkeltvedtak og kan påklages til Klima- og miljødepartementet. Endelig vedtak kan kreves bragt inn for domstolen, blant annet som sivilt søksmål. Domstolene kan prøve alle sider ved saken, også forvaltningsskjønnet. Det er derfor viktig at saken er godt nok belyst, og at faktum og alle bevis er tilstrekkelig sikret.

6.6 Hvem kan fastsette pålegg om miljøerstatning

Miljødirektoratet er delegert myndighet til å gi pålegg om miljøerstatning. Myndigheten er ikke videredelegert til andre forvaltningsorganer. Dette skyldes at ordning i liten grad er brukt og at det er behov for å utvikle en ensartet praksis på området.

Det bes om henvendelse til Miljødirektoratet i saker hvor det kan være aktuelt å ilegge miljøerstatning. Det er ønskelig å ta i bruk virkemiddelet for å sikre enda bedre etterlevelse av verneforskrifter.

Kongen kan gi forskrift om forenklete pålegg om miljøerstatning, jf. naturmangfoldloven § 74 andre ledd. Slik forskrift er ikke fastsatt.

Miljødirektoratet

Telefon: 03400/73 58 05 00 | Faks: 73 58 05 01

E-post: post@miljodir.no

Nett: www.miljodirektoratet.no

Post: Postboks 5672 Sluppen, 7485, Trondheim

Besøksadresse Trondheim: Brattørkaia 15, 7010 Trondheim

Besøksadresse Oslo: Grensesvingen 7, 0661 Oslo

Miljødirektoratet jobber for et rent og rikt miljø. Våre hovedoppgaver er å redusere klimagassutslipp, forvalte norsk natur og hindre forurensning.

Vi er et statlig forvaltningsorgan underlagt Klima- og miljødepartementet og har mer enn 700 ansatte ved våre to kontorer i Trondheim og Oslo, og ved Statens naturoppsyn (SNO) sine mer enn 60 lokalkontor.

Vi gjennomfører og gir råd om utvikling av klima- og miljøpolitikken. Vi er faglig uavhengig. Det innebærer at vi opptrer selvstendig i enkeltsaker vi avgjør, når vi formidler kunnskap eller gir råd. Samtidig er vi underlagt politisk styring. Våre viktigste funksjoner er at vi skaffer og formidler miljøinformasjon, utøver og iverksetter forvaltningsmyndighet, styrer og veileder regionalt og kommunalt nivå, gir faglige råd og deltar i internasjonalt miljøarbeid.

Arkivsaksnr: 2019/12912-5

Saksbehandler: Geir Østereng

Dato: 30.08.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Vårnårgga álbmotmeahccestivra	75/21	06.09.2021

Høringsuttalelse – revisjon av forskrift om snøskuterløyper i Båtsfjord kommune – Persfjorden Syltefjorddalen landskapsvernområde

Vedlegg:

- 1 Høringfrist høring snøskuterløyper - utsatt frist
- 2 Varsel om oppstart - revisjon av forskrift om snøskuterløyper -
Båtsfjord kommune
- 3 Kommunekart
- 4 adresseliste+høring+juli+2021
- 5 Skuterforskrift+2021+Utredning+naturmangfold
- 6 Revisjon av forskrift om snøskuterløyper 2021 - Båtsfjord kommune

Forslag til vedtak

Nye snøskuterløyper er organisert aktivitet og kanalisering av ferdsel, og merking av løyper er søknadspliktig innen Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde. Styret vurderer at opprettelse av nye snøskutertraseer kommer inn under dette og krever forvaltningsmyndighetens (nasjonalparkstyrets) tillatelse. Det gis ikke tilslutning til å opprette to ny løyper i landskapsvernområdet da det er risiko for påvirkning av det biologiske mangfoldet negativt. Områder uten snøskuterløyper gunstige for friluftsliv er få i sjønære områder og Finnvikdalen bør bestå uten løype også av hensynet til friluftslivet.

Snøskuterløyper vil styre ferdsel, og om biologisk mangfold forstyrres i negativ forstand bør ikke løypene etableres da verneforskriftens formålsparagraf sier at det biologiske mangfold som preger landskapet skal ivaretas. To nye løyper vil sannsynligvis berøre leveområde til Oter og hekkeområde for Havørn i noe grad, samt en løype vil gå i område hvor to andre trua arter har hekke/ yngleområde.

Det er risiko for at en løype vil berøre fjellrevens funksjonsområde (Finnvikdalen). I sum tilsier føre – var hensyn jamfør Naturmangfoldlovens § 9 at kommunen bør la være å opprette denne løypa. Relatert bør heller dette vektlegges da den heller ikke er nødvendig mht. tilgang til hytteområde som har to andre snøskuterløyper som gir adgang på merket løype til området.

Flere løyper berører vinterbeite for elg. Ved ambisjon om å opprettholde dagens elgbestand bør flere vinterbeiteområder vurderes skjermet for trafikk for å unngå overbeite i dagens noe begrensa område i Syltefjorddalen, hvor det er fred og ro og gunstig vinterbeite. Alternativt senke ambisjon om å opprettholde dagens elgbestand.

Bestemmelser om rasting – anledning til å kjøre 300 m ut av løypa gjelder i rett linje ut fra løypa, og dette bør fremgå av den enkelte forskrift.

Generelle regler tilsier at det kan kjøres inntil 15 m ut fra stikkene på hver side og dette bør fremgå av løypeforskriften.

Styret har tilbudt snøskuterstikker i tre påmontert refleks til kommunene, for å unngå at det blir store mengder med plaststikker i naturen, som viser seg å brytes ned svært sakte. Fint om trestikker benyttes innen nasjonalparken og landskapsvernområdet.

Kommunen bør ha en plan for jevnlig opprydding av stikker på barmark i områder man ikke har lyktes å samle inn alle stikkene i verneområdene.

Forvalters vurdering

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre gir uttalelse til Båtsfjord kommune etter vurdering for hvilken betydning snøskuterløypene har på Verneformålet i verneområdene som berøres og som man forvalter;

Vi har sett gjennom om løypeforslagene vil påvirke verneformålet negativt.

Varangerhalvøya nasjonalparks verneforskrift sier

Verneforskriften sier om Motorferdsel – relatert til Båtsfjords løyper;

6. Motorferdsel

6.1 Forbud mot motorferdsel

Motorferdsel er forbudt på land og vatn, og i lufta under 300 meter.

6.2 Bestemmelsen i punkt 6.1 er ikke til hinder for:

- c) Bruk av snøscooter på lovlige snøscooterløyper i sone A fra Čoskajávri til Inggájeaggi, fra Inggájeaggi videre vest for Selgesjávri 161 moh. til krysning av Bergebyelva ved Boaltun, og Øvre Flintelv til Oarddojávri til og med 4. mai.
- d) Bruk av snøscooter på lovlig snøscooterløype fra Adamsdalen til Oarddojávri til og med 4. mai.

Vurdering:

Nasjonalparkstyret har nylig uttalt seg til løype mellom **Vestre Jakobselv og Oarddojávri** til Vadsø kommune, og den del av denne løypa som går i Båtsfjord kommune kommer ikke i konflikt med spesielle sårbare viltarter som krever spesielle hensyn. Hensyn til fjellrev og lokaliteter er ivaretatt lenger syd på løypa innen Vadsø kommune. Løypa har vært der siden området ble vernet. Her har det blitt brukt trestikker – noe styret ønsker fortsetter for å unngå eventuell plastforsøpling i nasjonalparken. Det er ikke rapporter om ulovlig kjøring ut av løypa og inn i nasjonalparken.

Kart over snøskuterløyper (sort) – hvorav rød er nye snøskuterløypeforslag, lilla er barmarksløyper

Eksisterende løype mellom Ordo og Adamsdalen innen Varangerhalvøya nasjonalpark (LØYPE 3)

Dette er en etablert løype nevnt i verneforskriften.

Denne er stuktet med trestikker – noe styret ønsker fortsetter for å unngå eventuell plastforsøpling i nasjonalparken. Det er ikke rapporter om ulovlig kjøring ut av løypa inn i nasjonalparken.

Løypa går imellom større vierområder ved «Delinga», som sannsynligvis er utelukket for elgen vinterstid pga. snøskutertrafikken langs denne løypa. Områdene er trolig viktige for ryper og eventuelt hare. Vierområdene på Varangerhalvøya er viktige viltbiotoper og vinterstid står elgen i de høyeste vierområdene i daler hvor den får fred. Reinbeitedistrikt 6 forslag om å åpne løypa først 1 januar vil bidra til at elgen kan benytte området noe før ferdsel med snøskuter forstyrrer for mye her.

Vi ser at elg ikke er nevnt i kommunens utredning hvor vierområdene trekkes frem som viktige viltbiotoper for hare og ryper, som er en mangel ved vurdering av påvirkning på naturmangfoldet for Adamsdalen. Ved valg av trase gjennom Adamsdalen bør den sikreste trase som er best for å unngå å forstyrre elg, rype og hare velges.

I dag har elgen sine kjerneområder i Syltefjorddalen naturreservat lenger ned i dalen – som er eneste del av dalen med vier som ikke har snøskuterløyper. Ved telling i mars 2021 observerte vi 32 elg i naturreservatet. En presis elgforvaltning er ekstra viktig når det er begrensa vinterbeiteområder. Ved for høye tettheter vil overbeite oppstå, som også vil være uheldig i Syltefjorddalen naturreservat hvor verneformålet er;

å bevare et tilnærmet urørt elvenært lauvskogsområde samt en sidedal med kalkrasmark med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser.

Området har særskilt vitenskapelig betydning som referanseområde og er egenartet i form av en frodig vier- og høgstaudeskog nær den arktiske skoggrensen, med en rekke arter som her har sin absolutte nordgrense eller ligger i utkanten av sitt utbredelsesområde..... med mer

Konklusjon; et godt trasevalg mht. å forstyrre vierbeltene som viktige funksjonsområder for elg, rype og hare er viktig i Adamsdalen. Åpning av løypa etter 1 januar jamfør forslag fra Reinbeitedistrikt 6 støttes. Utsatt åpning til 1 februar vil ikke være til skade for naturmangfoldet.

Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde

Verneforskriften sier om motorferdsel;

5. Motorferdsel

Motorferdsel på barmark er forbudt, med unntak av motorferdsel hjemlet i [lov 10. juni 1977 nr. 82](#) om motorferdsel i utmark og vassdrag § 4, og bruk av åpen barmarksløype ved Vesterelva i **Persfjorden**.

På snødekt mark gjelder bestemmelsene i [lov 10. juni 1977 nr. 82](#) om motorferdsel i utmark og vassdrag.

4. Ferdsel

- 4.1. All ferdsel skal skje varsomt og slik at det ikke skjer skade på vegetasjon, dyreliv og kulturminner.
- 4.2. Bestemmelsene i denne forskrift er ikke til hinder for organisert turvirksomhet til fots så lenge naturmiljøet ikke blir skadelidende.

Annen organisert ferdsel og ferdselsformer som kan skade naturmiljøet må ha særskilt tillatelse av forvaltningsmyndigheten, jf. § 7. Det vises til forvaltningsplanen etter § 5.

Da det et foreslått to nye løyper som merkes og sterkt vil kanalisere motorisert ferdsel vinterstid med snøskuter i landskapsvernområde, vurderes at disse bør ha tilslutning fra vernemyndigheten. Dette da ferdsel kan ha betydning for naturmangfoldets bruk avområdet.

Nederst i Sandfjorddalen er det større sammenhengende vier og bjørkeskogsområder. Det antas at dette er potensielt gode beiteområder for elg, hvor også forstyrrelse fra snøskuterkjøring trolig medvirker til at de ikke benyttes av elgen. Dette i kombinasjon med at dalen med vier nok er litt bortgjemt ytterst på halvøya. Syltefjordvannet er et

populært fiskevatn som oppsøkes av hytteeierne fra Hamningberg, Sandfjorden og Persfjorden og viktig for friluftslivet ved fiske. I dag er det mulig å parkere snøskuter her og oppsøke den del av vatnet som ikke har snøskuterstøy, som også er en kvalitet som noen grupper setter pris på (unngå snøskutere som starter og stopper kommer og drar etc.) Dette er ikke drøftet i vurderingen. Grupper som ikke ønsker støy i naturen er lite nevnt i utredningene.

Nytt løypeforslag – Syltevikvatnet til Indre Syltevik

Det vil være uheldig å etablere egne snøskuterløyper med tanke på utsiktspunkter, som vi forstår hensikten med denne stikkløypa er. Løypene i dag er lagt som tilkomstløyper til hytteområder eller fiskevatn. Etablering av praksis for «utsiktstløyper» vil kunne åpne for en ny praksis og medføre et stort løypenett på sikt. Løype gir ikke adgang til nytt fiskevatn eller hytteområde. En sårbar art holder til i området og vi kjenner ikke til hvilken betydning en snøskuterløype vil ha.

I Indre Syltevik ligger det en Turistforeningshytte (DNT), og vi er usikre på om foreningen Vardøhus museumsforening/ Varangerhalvøya turlag vil ønske snøskuterløype i nærheten mht. å kunne oppleve stillhet og ro i området. Dette bør undersøkes.

Ny Løype 10 B - Finnvikdalen (ny tilkoblingsløype)

Traseen passerer en sensitiv arts lokalitet nærmere enn anbefalt. Da områdene allerede har såpass mange snøskuterløyper både nær kyst og inne på fjellet, og dette er eneste større dal i landskapsvernområdet øst for Syltefjorden uten snøskuterløyper, anbefales av hensyn til friluftslivet at det ikke åpnes løype her.

Ved gjennomsyn av vekting av friluftslivsområder er det litt underlig at Finnvikdalen er lavere vektet som friluftslivsområde – da det er blant de få tilgjengelige daler som ikke har snøskuterløyper i dag. Friluftslivsutøverne ønsker gjerne stillhet og ro.

Man bør heller se på om Hytteeierne i Finnvika (1 hytte) kan få kortere avstand fra vanligst benyttet atkomstløype via fjellet ned dalen ved dispensasjon fra kommunen. Kommunen har mulighet for å gi flerårige dispensasjoner. Løype som går fra Finnvika til Sandfjorden på vei blir gjerne svært skavlete pga. vindforholdene og hytteeierne i Sandfjordens fordel ved denne foreslåtte løypa gjennom Finnvikdalen er trolig begrenset – da man her allerede har to alternative traseer via løype 10 (veien) og 8 (via fjelløypa om Sandfjorden). Ved å unnlate å åpne for snøskuterløype i Finnvikdalen unngås forsøpling med snøskuterstikker i en dal som hittil ikke har hatt snøskuterløyper. Stikker og støy vil kunne prege områdets preg av urørthet negativt. Etablering av denne løypa ansees ikke som nødvendig relatert til ankomst til hyttene.

Relatert til naturmangfoldet vil bevisst ivaretagelsen av områder uten snøskuterløyper bidra til å ivareta hensynet til enkelt friluftsliv i kommunen. Finnvikdalen er et slikt område.

Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde ligger inntil Varangerhalvøya nasjonalpark. Landskapsvernområdets formålsparagraf sier blant annet:

Formålet med opprettelsen av **Persfjorden-Syltefjorden** landskapsvernområde er å ta vare på et egenartet og arktisk preget natur- og kulturlandskap med det biologiske mangfold som kjennetegner landskapet.

Landskapsvernområdet skal, sammen med Varangerhalvøya nasjonalpark, bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange kulturminner.

Ivaretagelse av naturgrunnlaget er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne nyttes til reindrift.

--

Naboverneområdet Varangerhalvøya nasjonalpark skal bidra til å ivareta en av Norges viktigste fjellrevbestander og store ressurser benyttes til å støtte opp om en gjenetablering av fjellrevbestanden. Fjellrev er en del av det biologiske mangfoldet i landskapsvernområdet. Deler av bestanden holder til i Lavarktis klimasone på Norges eneste arktiske fastland og vi vet at fjellreven også til dels benytter og har benyttet kystområdene ved Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde hvor det er flere inaktive hi nært kysten. Å ivareta dalfører fra innlandet ut mot kysten hvor det er mindre forstyrrelser enn i de forøvrigte kan ha betydning på sikt for fjellrev som velger å etablere seg nærmere kysten. Per i dag har vi ikke data på fjellrevens områdebruk i form av telemetridata som forteller i hvilken grad kystområdene benyttes. Vi kan ikke anta at vi kjenner alle hiene nord for Skipskjølen ut til kysten. Erfaringsvis er det særlig til dels i magre smånagerår at fjellreven observeres nede ved kysten. Undersøkelser har vist at fjellreven har en matseddel som tilsier at den tildes benytter marine arter. Jamfør Naturmangfoldlovens § 9 føre- var hensyn relatert til fjellrev og andre sårbare viltarter i og ved dalføret, bør ikke snøskuterløype etableres her for å ha noen skjerma områder ved ytterste kyst på Varangerhalvøya hvor det ikke er særlige forstyrrelser vinterstid.

Syltefjorddalen naturreservat – berøres ikke da eksisterende løype går utenfor verneområdet. Snøskuterløyper med forstyrrelser i andre potensielle beiteområder for elg som Delinga og Sandfjorddalen medfører ekstra høyt beitetrykk i naturreservatet vinterstid. Vi nevner dette da hensyn til elgens vinterbeiteområder er lite nevnt i utredningen. Forøvrigt vierbeiteområder for elg på Varangerhalvøya er sterkt påvirket av lauvmark og andre målerarter som har gjort at tilgjengelige gunstige vinterbeitearealer har blitt redusert de siste årene. I Båtsfjord er vierområdene lite berørt av dette, og blir attraktive for elgen. Om ambisjonen er å opprettholde en stor elgbestand må elgen gis rom i områder hvor den kan stå i fred på beite.

Det er også noe elg i Austerdalen vinterstid – et område som har mindre skutertrafikk og hvor elgen har plass til å rømme unna fra løypa uten å bli fortrent fra vinterbeitet.

Sandfjordneset naturreservat – berøres ikke av løypeforslagene.

Ytre Syltevika naturreservat – berøres ikke av løypeforslagene.

Generelt

Bestemmelser om rasting – anledning til å kjøre 300 m ut av løypa gjelder i rett linje ut fra løypa jamfør Rundskriv T-96, og dette bør fremgå av den enkelte forskrift.

Generelle regler tilsier at det kan kjøres inntil 15 m ut fra stikkene på hver side og dette bør fremgå av løypeforskriften.

Vi registrerer en del forsøpling langs en del av snøskuterløypene på Varangerhalvøya.

Dette er ikke kartlagt enda per løype og er usikre på om det gjelder Båtsfjord kommune men noen traseer har et stort antall plaststikker som ligger i terrenget langs traseene som skjemmer områdene.

Dette gjelder også noe søppel fra ferdsel og forsøpling av områdene da alle snøskuterstikker ikke blir tatt inn. Kommunen bør ha en plan for jevnlig opprydding av stikker i områder man ikke har lyktes å samle inn alle stikkene.

Styret har tilbudt snøskuterstikker i tre påmontert refleks til kommunene, for å unngå at det blir store mengder med plaststikker i naturen, som viser seg å brytes ned svært sakte. Fint om trestikker benyttes innen nasjonalparken og landskapsvernområdet.

Vi ser ikke at forøvrigte eksisterende løyper innen Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde kommer i konflikt med hensynet til vernebestemmelsene. Løypene har eksistert i mange år siden områdene ble vernet.

Vi ser at fiskevatn og hytteområder har allerede god atkomst med snøskuter via dagens åpne løyper.

Fra: Østereng, Geir[fmfigos@statsforvalteren.no]
Sendt: 19. aug 2021 13.43.00
Til: Båtsfjord Kommune
Tittel: Høringfrist høring snøskuterløyper - utsatt frist

Til Båtsfjord kommune

Ang. Høringfrist revidering av snøskuterløyper.
Jfr. korrespondanse per tlf. 19 august med Ingrid Sandberg i Båtsfjord kommune
vil Varangerhalvøya nasjonalparkstyre sende uttalelse til høringen først
7 september, da vi har styremøte først den 6 september 2021.

Med vennlig hilsen / Dearvuodaiguin/ Ystävällissii tervheissii

Geir Østereng
Nasjonalparkforvalter/ álbmotmeahccehálddašeaddji/ Kansalistarhaan valvooja
Tlf. 78 95 03 89/ mobil 41470437
www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvoya

**Varangerhalvøya
nasjonalpark**

**Várjángga
álbmotmeahcci**

- Varenkinniemen kansalistaras -

Syltefjorddalen naturreservat / Oarddu luondumeahcci

Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde / Biezavuona-Oardduvuona suodjemeahcci

Ytre syltevik naturreservat

Sandfjordneset Naturreservat

Fylkesmannen i Troms og Finnmark	
S.nr.	____ / ____
Dato	23. JUL. 2019
Ark.nr.	_____
Saksnr.	_____

17.07.2019

Fylkesmannen i Troms- og Finnmark
Statens hus

9800 VADSØ

Arkivsaksnr.
19/323

Arkivkode
K01 &18

Avd/Sek/Saksb
ADM/STAB/TP

Deres ref.

**VARSEL OM OPPSTART: REVISJON AV FORSKRIFT OM SKUTERLØYPER I
BÅTSFJORD KOMMUNE IHHT. NYE KRAV I MOTORFERDSELSFORSKRIFTEN §4A**

Båtsfjord kommune setter nå i gang prosessen med revisjon av gjeldende forskrift om skuterløyper ihht. nye krav i motorferdselsforskriftens § 4a.

Formålet med forskriftsrevisjonen er å fastsette bestemmelser for bruk av skuterløypene i kommunen, herunder generelle regler for rasting og kjørefart.

Nytt forskriftsforslag skal sendes ut på høring og legges ut til offentlig ettersyn.

Før dette, og som en del av saksbehandlingen, ber vi imidlertid om at forhåndsinns spill med forslag til nye løypetraséer og endringer på eksisterendeløypenett sendes oss **innen 16. september 2019** (fortrinnsvis på e-post til postmottak@batsfjord.kommune.no).

Forhåndsinns spillene som kommer inn vil bli vurdert og innarbeidet i høringsforslaget.

Inns spill som kommer inn etter fristen **kan ikke påregnes** å bli tatt med i forskriftsrevisjonen.

Oppstartsvarelet sendes ut til frivillige organisasjoner, sektormyndigheter m.fl. Det er imidlertid åpent for at alle interesserte kan komme med forhåndsinns spill til det videre arbeidet.

For en oversikt over skuterløyper, se www.nordatlas.no samt på Båtsfjord kommunes hjemmeside www.batsfjord.kommune.no (trykk på kultur og deretter motorferdsel).

Med vennlig hilsen
Båtsfjord kommune

Tony Petterson
kulturkonsulent

Adresseliste:

Båtsfjord snøskuterforening
Båtsfjord Jeger og Fiskeforening
Hamna hytteforening
Nordfjorden vel
Ordo hytteforening
Adamsdalen hytteforening
Syltefjorddalen hytteforening
Båtsfjord Røde Kors
Hamningberg Bygdelag
Naturvernforbundet Tana og Varanger
Reinbeitedistrikt 6
Reinbeitedistrikt 7
Finnmarkseiendommen
Statens vegvesen
Fylkesmannen i Finnmark

Adresseliste

Seleksjon: Journalenhet: @, Journalpost ID: 6915

Rapport generert: 05.07.2021

Kortnavn	Navn	Adresse	Postnr	Poststed
	Adamsdalen Hytteforening	Myrvegen 13	9990	BÅTSFJORD
	Anfryd jakobsen	Tolder Holmers Vei 8	8003	BODØ
	Arnt M. Larsen	Henningsværveien 120	8312	HENNINGSVÆR
	Avinor Båtsfjord	Leif Arne Vikens Vei	9990	BÅTSFJORD
	Berlevåg Kommune	Torget 4	9980	BERLEVÅG
	Båtsfjord Brygge	Lensmannsgt. 3	9990	BÅTSFJORD
	Båtsfjord Hotell	Fomaveien 18	9990	BÅTSFJORD
	Båtsfjord jeger- og fiskeforening	Postboks 558	9991	BÅTSFJORD
	Båtsfjord Røde Kors	Postboks 1	9991	BÅTSFJORD
	Båtsfjord Skuterforening	Nordskogveien 31B	9990	BÅTSFJORD
	FeFo	Postboks 133		Vadsø
	Finnmark Fylkeskommune	Henry Karlsens plass 1		Vadsø
	Hamna Hytteforening	Klausjorda 49	9990	BÅTSFJORD
	Hamningberg Bygdelag	Kristian 4 gate	9950	VARDØ
	Kjell Terje Hansen	Molandsveien 1089	4849	ARENDAL
	Lilli W. Wahl	Postboks 273	9991	BÅTSFJORD
	Naturvernforbundet i Finnmark	Tverrelidsveien 55	9537	TVERRELVDALEN
	Nordfjord Vel	Postboks 351	9991	BÅTSFJORD
	Ordo Hytteforening	Rubbedalsvegen 17	9990	BÅTSFJORD
	Polar Hotell	Valen 2	9990	BÅTSFJORD
	Ranveig H. Røtvold	Skolegata 41	9990	BÅTSFJORD
	Reinbeitedistrikt 6	Rasengveien 2	9840	VARANGERBOTN
	Reinbeitedistrikt 7	Austertanavegen 297	9845	TANA
	Roald A. Hansen	Parkveien 15	9990	BÅTSFJORD
	Sametinget	Postboks 144		Karasjok
	Sandfjorden Vel	Nordre Langgate 70A	9950	VARDØ
	Sissel Irene Holt	Kristian 4 gate 52	9950	VARDØ
	Statens Naturoppsyn	Tana Postgård	9845	TANA
	Statens Vegvesen	Postboks 703	9815	VADSØ

Kortnavn	Navn	Adresse	Postnr	Poststed
	Statsforvalteren i Troms og Finnmark	Postboks 700	9815	VADSØ
	Syltefjorddalen Hytteforening	Sørliveien 3	9990	BÅTSFJORD
	Tana Kommune	Rådhusveien 24	9845	TANA
	Vadsø Kommune	Hermann Dahls gt. 8	9801	VADSØ
	Varanger Kraft	Nyborgveien 70	9800	VADSØ
	Varangerhalvøya nasjonalparkstyret	Damsveien 1	9800	VADSØ
	Vardø Kommune	Kirkegt. 4	9950	VARDØ
	Øst-Finnmark Politidistrikt	Rådhusvingen 1	9917	KIRKENES

Snøskuterløyper i Båtsfjord kommune - Utredning naturmangfold

Vurdering av snøskuterløyper opp mot prinsippene i naturmangfoldlovens kapittel II

Teknisk etat 15.06.2021

Innledning

Kommunen plikter å ta hensyn til naturmangfold når det skal fastsettes forskrift om løyper for snøskuter, jf. motorferdselloven § 4a, tredje ledd. Det innebærer kommunen skal utrede virkningene løypene vil ha for naturmangfold i løypens influensområde. Prinsippene i naturmangfoldloven §§ 8-12 skal vurderes for løypene, deriblant ivaretagelse av arter og deres økologiske funksjonsområde, at beslutninger skal bygge på vitenskapelig kunnskap, føre-var-prinsippet og samlet belastning på økosystemet.

Løypas influensområde er det området som påvirkes av løypa for eksempel gjennom støy fra motorisert ferdsel. Hvor stort influensområdet er, varierer med art og terreng. Det er spesielt større vilt og fuglearter som forstyrres av snøskuterkjøring, særlig i åpent terreng, og nær yngle/hi/hekkeplass, samt i områder for næringssøk og ly i sårbare perioder.

Metode

Denne utredningen er utarbeidet etter metode i Miljødirektoratets veileder «Naturmangfold og planlegging av snøskutertraseer (2016)». Det er tatt utgangspunkt i eksisterende kunnskap om arter og funksjonsområde i Naturbase, Artskart og Sensitive artsdata. I tillegg til lokalkjennskap om viktige vinterbeiteområder for elg, hare og rype.

I de ulike kartverktøyene har vi gjort et utvalg på pattedyr og fuglearter i tidsrommet skuterløypene er åpne (november – 5. mai) fra og med årstall 1980. Plantearter vurderes ikke som berørt av en skuterløype, da den ikke skal være åpen i barmarks-perioden. Av fuglearter er det særlig rovfugl som er sårbar for forstyrrelser i denne perioden, da de starter hekkingen tidligere enn andre arter. I Båtsfjord kommune ligger snøen ofte til langt ut i mai/juni, og hekkesesongen for de fleste fugler starter ikke før snøen er borte.

Som viktige økologiske funksjonsområde, har vi vurdert områder som er viktige som vinterhabitat for arter som er knyttet til vegetasjonsbeltet, som hare, rype og elg. Mange av skuterløypene i Båtsfjord kommune går gjennom høyfjellsområder uten vegetasjon, og områdene er snørike til langt ute i mai/juni, etter at løypene er stengt. Disse områdene vurderes ikke som funksjonelle leveområder for arter som er relevante å ta hensyn til i forbindelse med snøskuterløyper. Vi har derfor fokusert på områder som ligger i dalsøkk med vegetasjonsdekke, da overvintrende arter som regel er å finne her (som elg, rype og hare). Vann er som regel isdekt til langt ute i mai/juni, de anses heller ikke som viktige økologiske funksjonsområder i perioden skuterløypene er åpne.

Enkeltobservasjoner tillegges mindre vekt, da disse observasjonene ikke nødvendigvis gjenspeiler spesifikke lokaliteter eller funksjonsområder.

Vurdering

Løype 1: Fra Neptunåsen via gamle flyplassen til Adamsvatnet p-plass.

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	
Naturvernområde	Nei	
Artsobservasjoner artskart	Ja	Fjellerke, fjellrype, snøspurv.
Sensitive artsdata	Nei	

Vurdering: Enkeltobservasjoner av fugl, vurderes ikke å bli påvirket av skuterløype.

Løype 2: Fra Adamsvatnet p-plass til Ordo vatnet via FV (via Berlevåg kommune).

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	
Naturvernområde	Nei	
Artsobservasjoner artskart	Ja	Lirype
Sensitive artsdata	Nei	

Vurdering: Enkeltobservasjoner av fugl, vurderes ikke å bli påvirket av skuterløype.

Løype 3: Fra Adamsvatnet p-plass til Ordo via Adamsdalen

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Ja	Krattvegetasjon langs Syltefjordelva
Naturvernområde	Ja	Deler av løypa går innenfor Varangerhalvøya Nasjonalpark
Artsobservasjoner artskart	Nei	
Sensitive artsdata	Nei	

Viktige økologiske funksjonsområder

Langs Syltefjordelva er det en del krattvegetasjon som sannsynligvis fungerer som vinterhabitater for rype og hare. Vurdering: Løypa har gått i samme område i mange ti-år. Løypa er lagt så langt unna krattvegetasjonen som mulig, størstedelen av løypa er minst 100 meter fra vegetasjonskanten, og krysser krattvegetasjonen ved to steder der vegetasjonsbeltet er på sitt smaleste. Det vurderes at opprettholdelse av skuterløypestraseen ikke vil ha negativ innvirkning på hare- og rypebestanden i området.

Naturvernområde

Deler av løypa går like innenfor Varangerhalvøya nasjonalpark. Verneformålet er å *bevare et stort i det vesentlige urørt naturområde, tilnærmet fritt for tekniske inngrep, som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander*. Løypa ligger helt i utkanten av parken. Løypa har gått i samme område i flere ti-år, og bruk av løypa er tillatt i verneforskriftens § 6.2 bokstav d. Det vurderes derfor ikke til at videreføring av løypa er i strid med verneformålet.

Løype 4: Fra løype 15 ved Storvannet via løype 13 og videre til Vassbotn.

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	
Naturvernområde	Nei	
Artsobservasjoner artskart	Nei	
Sensitive artsdata	Ja	Havørn

Sensitive arter

Havørn: Det er registrert en hekkelokalitet for havørn litt innenfor den anbefalte minsteavstanden på 1000 meter fra løypa. Vurdering: Lokaliteten ligger topografisk avskjermet fra løypa. Avstand og topografi tilsier at løypa ikke vil ha særlig innvirkning på hekkelokaliteten.

Løype 5: Nordfjord – Ytre Syltefjord

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	
Naturvernområde	Nei	
Artsobservasjoner artskart	Nei	
Sensitive artsdata	Nei	

Løype 6: Løype 5 – løype 12 (Sandfjordneset-Makkaurløypa)

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	
Naturvernområde	Ja	Makkaurhalvøya naturreservat
Artsobservasjoner artskart	Nei	
Sensitive artsdata	Nei	

Naturvernområde

Løypa ligger like innenfor Makkaurhalvøya naturreservat. Verneformålet er å *bevare et viktig fuglefjell med tilhørende plantesamfunn, fugleliv og annet dyreliv som naturlig er knyttet til området, samt å bevare området som et typeområde for Øst-Finnmarks kystregion, der strandvollene er spesielt fint utformet*. Skuterløypen ligger helt i utkanten av naturreservatet, og mer enn 4-8 kilometer fra havet og fuglefjellet. Bruk av snøskuter i området er tillatt etter vedtak med hjemmel i

motorferdselloven (jf. verneforskriften § V nr 6). Det vurderes derfor at skuterløypen ikke er i strid med verneformålet.

Løype 7A: Veien til Hamna

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Ja	Havelle, ærfugl
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	
Naturvernområde	Nei	
Artsobservasjoner artskart	Nei	
Sensitive artsdata	Ja	Havørn: ca. 150 m

Arter med nasjonal forvaltningsinteresse

Havelle og ærfugl registrert observert i matsøk november (Vassbotn). Vurdering: Løypen har vært i samme område i mange år, og ligger langs vei. Sjøfugl i matsøk vurderes ikke til å påvirkes av en skuterløype.

Sensitive arter

Havørn: Det er registrert en hekkelokalitet ca. 150 meter fra løypa. Bestandsstatus for havørn er LC (livskraftig). Anbefalt avstand til hekkelokalitet for havørn er 1000 m. Lokaliteten ligger i bratt terreng ca. 100 høydemeter ovenfor løypa, og det er ikke direkte innsyn til lokaliteten fra løypa. Løypa har gått i samme området i flere ti-år, og ligger langs eksisterende bilveg som vanligvis åpnes for bilkjøring i mai. En skuterløype vil derfor ikke vurderes å være av avgjørende betydning for hekkesuksessen på denne lokaliteten.

Løype 7B: Hamna – Nordfjordeidet (via Hamnafjellet)

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	
Naturvernområde	Nei	
Artsobservasjoner artskart	Nei	
Sensitive artsdata	Nei	

Løype 8: Hamningberg

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Ja	1: Fjellvåk, 2: Gulnebbblom, 3: Svartand, 4: Storspove, 5-6: Oter
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	
Naturvernområde	Ja	Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde
Artsobservasjoner artskart	Ja	Ravn, havelle, toppskarv, havørn, gulnebbblom, teist, svartbak, linerle, fjellvåk, praktærfugl, ærfugl
Sensitive artsdata	Ja	Vandrefalk

Arter med nasjonal forvaltningsinteresse

1: Fjellvåk: En observasjon den 03.05.2015 med aktivitet = feeding. Rødlistekategori: Livskraftig.

Vurdering: Dette er en enkeltobservasjon av individ i næringssøk, og ikke en hekkeplass. Hekkeplass kan likevel forekomme i fjellsidene i området. Disse vil ligge høyere i terrenget, og flere hundre meters avstand fra løypa. Løypa har ligget i samme område i flere ti-år, og ligger langs en sommeråpen vei. Det vurderes derfor at skuterløype vil ha liten negativ påvirkning på arten.

2: Gulnebbblom: Observasjoner er av næringssøkende individer i havet. Gulnebbblom overvintrer langs norskekysten, men kan også ses om sommeren. Hekker ved ferskvann. Vurdering: Skuterløypen ligger innenfor bebyggelsen i Hamningberg. Matsøkende fugl i sjø vurderes ikke å påvirkes av en skuterløype.

3: Svartand: Enkeltobservasjon av næringssøkende individ. Svartand hekker ved ferskvann. Vurdering: Skuterløypen ligger innenfor bebyggelsen i Hamningberg. Matsøkende fugl i sjø vurderes ikke å påvirkes av en skuterløype.

4: Storspove: En registrering av to individer i mulig hekkeaktivitet (spill/sang). Rødlistestatus: sårbar (VU). Vurdering: Storspove er en trekkfugl som starter hekking etter skuterløypene er stengt. Skuterløype vil dermed ikke vurderes å påvirke hekking.

5-6: Oter: To registreringer av leveområder for oter ca. 300 meter fra løypa. Rødlistekategori: Sårbar (VU). Registreringen er datert 01.09.1999 og utført under kartlegging av oterbestanden i Finnmark (Bjørn, T. H., 2000), der det er registrert avføring av oter i området. Det er uvisst hvor mye arten vil påvirkes av skutertrafikk. Dette vil avhenge av dens sårbarhet for forstyrrelser, graden av økt forstyrrelse, og betydningen av det registrerte leveområdet. Oter kan vurderes som en robust art, som tåler en relativt stor grad av menneskelige forstyrrelser, så lenge den har gode muligheter til å gjemme seg (Bjørn, T. H., 2000). Vurdering: Skuterløypen følger veien til Hamningberg. Løypetraseen har eksistert i flere år. Det vurderes at lokaliteten og bestanden av oter ikke påvirkes særlig av skuterkjøring i området.

Sensitive arter

Vandrefalk: En registrering av mulig hekkeplass i nærområdet til løypa. Rødlistekategori: Livskraftig.

Vurdering: Løypetraseen går langs vei, og har gått i samme område i flere år. En eventuell hekkelokalitet vil ligge minst 50-100 høydemeter ovenfor løypetraseen. Det vurderes ikke til at opprettholdelse av løypa vil ha en vesentlig negativ innvirkning på lokaliteten eller bestanden.

Naturvernomsråde

Løypa går gjennom Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernomsråde. Formålet med landskapsvernomsrådet er å ta vare på et egenartet og arktisk preget natur- og kulturlandskap med det biologiske mangfold som kjennetegner landskapet. Forskriften åpner opp for ferdsel med snøskuter med hjemmel i motorferdselloven. Løypa går langs eksisterende vei, og har gått i samme område i flere ti-år. Det vurderes at løypen ikke er i strid med verneformålet.

Totalvurdering

Skuterløypetraseen har eksistert i flere år, og ligger langs sommeråpen vei i lav høyde over havet. Eventuelle hekkende rovfugl vil i mindre grad bli forstyrret enn om løypa hadde vært lagt ovenfor aktuelle hekkeområder, eller ved omlegging/nye traseer. Løypa har svært stor betydning for lokalbefolkningen. Andre arter hekker hovedsakelig etter at løypa er stengt.

Løype 9: Sandfjorddalen til Syltevikvatnet

Datasett	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Ja	Krattvegetasjon langs Sandfjordelva
Naturvernområde	Ja	Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde
Artsobservasjoner artskart	Ja	Temminicksnipe, strandsnipe, rødstilk, sandlo
Sensitive artsdata	Nei	

Artsobservasjoner

Enkeltobservasjoner av fugl, vurderes ikke å bli påvirket av skuterløype.

Viktige økologiske funksjonsområder

Langs Sandfjordelva finnes noe krattvegetasjon som kan fungere som vinterhabitat for hare og rype. Løypa har ligget i samme område i flere ti-år, og ligger langs eksisterende grusvei minst 50 meter fra vegetasjonskanten. Det vurderes at opprettholdelse av løypa ikke har vesentlig negativ innvirkning på hare- og rypebestanden i området.

Naturvernområde

Løypa går gjennom Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde. Formålet med landskapsvernområdet er å ta vare på et egenartet og arktisk preget natur- og kulturlandskap med det biologiske mangfold som kjennetegner landskapet. Forskriften åpner opp for ferdsel med snøskuter med hjemmel i motorferdselloven. Løypa har gått i samme område i flere ti-år. Det vurderes at løypen ikke er i strid med verneformålet.

Løype 9 NY TRASE: Syltevikvatnet til Indre Syltevik

Datasett	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Ja	Oter
Viktige økologiske funksjonsområder (vinterbeiteområde elg/rype/hare)	Nei	
Naturvernområde	Ja	Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde
Artsobservasjoner artskart	Nei	
Sensitive artsdata	Ja	Havørn 1500 m

Arter med nasjonal forvaltningsinteresse

Oter: En registrering av leveområde for oter, ca. 50 meter fra løypetrase. Rødlistekategori: Sårbar (VU). Registreringen er datert 01.09.1999 og utført under kartlegging av oterbestanden i Finnmark (Bjørn, T. H., 2000), der det er registrert avføring av oter i området. Det er uvisst hvor mye arten vil påvirkes av skutertrafikk. Dette vil avhenge av dens sårbarhet for forstyrrelser, graden av økt forstyrrelse, og betydningen av det registrerte leveområdet. Oter kan vurderes som en robust art,

som tåler en relativt stor grad av menneskelige forstyrrelser, så lenge den har gode muligheter til å gjemme seg (Bjørn, T. H., 2000). Vurdering: Lokaliteten er kun en enkeltregistrering av avføring, og ikke en registrert yngleplass. Området er ellers uberørt og ubebygd i flere kilometer i begge retninger, med mange skjulesteder. Det vurderes derfor at etablering av skuterløypa ikke vil ha vesentlig negativ innvirkning på oterbestanden i området.

Naturvernområde

Løypa går gjennom Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde. Formålet med landskapsvernområdet er å ta vare på et egenartet og arktisk preget natur- og kulturlandskap med det biologiske mangfold som kjennetegner landskapet. Forskriften åpner opp for ferdsel med snøskuter med hjemmel i motorferdselloven. Det vurderes at etablering av løype ikke er i strid med verneformålet.

Sensitive arter

Havørn: Det er registrert en hekkelokalitet ca. 1500 meter fra løypa. Vurdering: Anbefalt avstand til hekkelokalitet for havørn er 1000 m. Lokaliteten ligger i bratt terreng 100 høydemeter opp i terrenget. Det vurderes at opprettelse av traseen mot Indre Syltevik ikke har særlig innvirkning på hekkelokaliteten.

Løype 10: Seglkollfjellet til Sandfjorddalen

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Ja	Krattvegetasjon langs Sandfjordelva
Naturvernområde	Ja	Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde
Artsobservasjoner artskart	Nei	
Sensitive artsdata	Nei	

Viktige økologiske funksjonsområder

Løypa krysser Sandfjordelva like inntil krattvegetasjon som kan fungere som vinterhabitat for rype og hare. Løypa krysser i utkanten av vegetasjonen, slik at innvirkningen på rype og hare i området likevel ikke vurderes til å være vesentlig negativ.

Naturvernområde

Løypa går gjennom Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde. På snødekt mark gjelder bestemmelsene i motorferdselloven. Skuterløypa følger en etablert vei, og har gått i samme område i flere år. Det vurderes ikke til at fortsatt opprettholdelse av løypa er vesentlig til skade for verneformålet, da veien ikke er en del av vernet. Skuterløype vil ikke være ødeleggende for landskap eller planteliv.

Løype 10B: NY trase mellom L8 og L10 v/Finnvikdalen

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	

Naturvernområde	Ja	Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde
Artsobservasjoner artskart	Nei	
Sensitive artsdata	Ja	Vandrefalk

Naturvernområde

Løypa går gjennom Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde. Formålet med landskapsvernområdet er å ta vare på et egenartet og arktisk preget natur- og kulturlandskap med det biologiske mangfold som kjennetegner landskapet. Forskriften åpner opp for ferdsel med snøskuter med hjemmel i motorferdselloven. Opprettelse av snøskuterløypen vurderes ikke til å være i strid med verneformålet.

Sensitive arter

Vandrefalk: En registrering for mulig hekkeplass i nærområdet til løypa. Rødlistekategori: Livskraftig. Anbefalt avstand til hekkelokalitet: 500 meter. Observasjonen har lav nøyaktighet (300 m), så det er usikkert om løypa vil påvirke lokaliteten. Skuterløypa vil gå relativt lavt i terrenget i forhold til aktuelle hekkelokaliteter, med ca. 100-150 meters høydeforskjell. I nærområdet er det allerede vei og bebyggelse, samt en tilgrensende skuterløype. Det vurderes derfor etablering av løypen ikke vil ha avgjørende betydning for hekkesuksess på den eventuelle lokaliteten.

Løype 11: Vesterelv - Sandfjorddalen

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Ja	Oter
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	
Naturvernområde	Ja	Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde
Artsobservasjoner artskart	Nei	
Sensitive artsdata	Ja	1: Havørn: 750 m 2: Jerv: 1500 m

Arter med nasjonal forvaltningsinteresse

Oter: En registrering av leveområde for oter, ca. 50 meter fra løypetrase. Rødlistekategori: Sårbar (VU). Registreringen er datert 01.09.1999 og utført under kartlegging av oterbestanden i Finnmark (Bjørn, T. H., 2000), der det er registrert avføring av oter i området. Det er uvisst hvor mye arten vil påvirkes av skutertrafikk. Dette vil avhenge av dens sårbarhet for forstyrrelser, graden av økt forstyrrelse, og betydningen av det registrerte leveområdet. Oter kan vurderes som en robust art, som tåler en relativt stor grad av menneskelige forstyrrelser, så lenge den har gode muligheter til å gjemme seg (Bjørn, T. H., 2000). Vurdering: Lokaliteten er kun en enkeltregistrering av avføring, og ikke en registrert yngleplass. Området er ellers uberørt og ubebygd i flere kilometer i begge retninger, med mange skjulesteder. Skuterløypa har gått i samme område i flere ti-år. Det vurderes derfor at opprettholdelse av skuterløypa ikke vil ha vesentlig negativ innvirkning på oterbestanden i området.

Sensitive arter

Havørn: Det er registrert en hekkelokalitet for havørn ca. 750 meter fra løype. Anbefalt avstand til hekkelokalitet for havørn er 1000 meter. Vurdering: Avstand og topografi tilsier at løypa ikke vil ha særlig innvirkning på hekkelokaliteten.

Jerv: Det er registrert en hi-lokalitet for jerv ca. 1500 meter fra løypa. Anbefalt minsteavstand til yngleplass er 2000 meter. Lokaliteten er topografisk avskjermet fra løypa. Vurdering: Løypa har eksistert i flere ti-år, og det har foregått yngling ved lokaliteten i flere år. Det vurderes derfor ikke til at løypa har særlig innvirkning på hilokaliteten.

Løype 12 «Makkaurløypa»:

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	
Naturvernområde	Nei	
Artsobservasjoner artskart	Nei	
Sensitive artsdata	Nei	

Løype 12B «Skarvbergvikvatnet»:

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	
Naturvernområde	Nei	
Artsobservasjoner artskart	Nei	
Sensitive artsdata	Nei	

Løype 13A:

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Ja	Skog/krattvegetasjon i Syltefjorddalen
Naturvernområde	Nei	
Artsobservasjoner artskart	Nei	
Sensitive artsdata	Nei	

Viktige økologiske funksjonsområder

Løypa krysser et kratt/skogbelte i Syltefjorddalen. Området er helt i utkanten av et større skogområde som er vernet som naturreservat, og ligger i nærheten av allerede etablert hyttefelt. Det vurderes derfor ikke til at opprettholdelse av løypa vil ha vesentlig negativ innvirkning for rype, hare eller elg i området.

Løype 13B:

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	
Naturvernområde	Nei	
Artsobservasjoner artskart	Nei	

Sensitive artsdata	Nei	
--------------------	-----	--

Løype 14: Ordovannet

Datase	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	
Naturvernområde	Nei	
Artsobservasjoner artskart	Ja	Laksand
Sensitive artsdata	Nei	

Løype 15: Båtsfjorddalen v/lille Jovatnet - Nordfjord

Datase	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Ja	Dvergfolk
Viktige økologiske funksjonsområder	Ja	Båtsfjorddalen, Syltefjorddalen
Naturvernområde	Nei	
Artsobservasjoner artskart	Ja	1: Lirype 2: Lirype
Sensitive artsdata	Ja	Kongeørn Havørn

Arter med nasjonal forvaltningsinteresse

Dvergfolk: Observerte i hekkehabitat 26. mai. Rødlistekategori livskraftig LC. Vurdering: Løypa har gått i samme område i mange år, og ligger ved etablert vei som er sommeråpen senest i løpet av mai. En eventuell hekkeplass vil ikke bli ytterligere forstyrret ved opprettholdelse av skuterløypen.

Viktige økologiske funksjonsområder

Løypa går lang kratt og skogområde i Båtsfjorddalen og i Syltefjorddalen. Løypa har vært i samme område i flere ti-år, langs vei i utkanten av et større skogområde, og ligger i nærheten av allerede etablerte hyttefelt. Det vurderes derfor ikke til at opprettholdelse av skuterløypa har vesentlig negativ innvirkning på vinterhabitatene til elg, rype eller hare i området.

Sensitive arter

Kongeørn: Det er registrert en hekke lokalitet for kongeørn ca. 200 meter fra løypa. Anbefalt avstand til hekke lokalitet for kongeørn er satt til 1500 meter. Lokaliteten ligger i bratt terreng minst 150 høydemeter ovenfor løypa. Det er ikke direkte innsyn til lokaliteten fra løypa. Løypa har gått i samme området i flere ti-år, og vil derfor ikke være en ytterligere belastning på denne lokaliteten. Hekking ser ut til å foregå selv om det er skuterløype i området. Det vurderes derfor at skuterløypen ikke har særlig innvirkning på hekkeaktiviteten.

Havørn: Det er registrert en hekke lokalitet for havørn litt innenfor den anbefalte minsteavstanden på 1000 meter fra løypa. Lokaliteten ligger topografisk avskjermet fra løypa. Avstand og topografi tilsier at løypa ikke vil ha særlig innvirkning på hekke lokaliteten.

Løype 15B: Ekstraløype over Tranga

Datase	Berøres?	Beskrivelse
--------	----------	-------------

Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	
Naturvernområde	Nei	
Artsobservasjoner artskart	Nei	
Sensitive artsdata	Nei	

Løype 16: Adamsvatnet – over Tranga

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	
Naturvernområde	Nei	
Artsobservasjoner artskart	Nei	
Sensitive artsdata	Nei	

Løype 17:

Datasekk	Berøres?	Beskrivelse
Utvalgte naturtyper	Nei	
Arter med nasjonal forvaltningsinteresse	Nei	
Viktige økologiske funksjonsområder	Nei	
Naturvernområde	Nei	
Artsobservasjoner artskart	Nei	
Sensitive artsdata	Nei	

Samlet vurdering

Utredningen er basert på kjent kunnskap fra offentlige databaser, samt erfaringsbasert kunnskap internt i kommuneadministrasjonen. Kunnskapsgrunnlaget vurderes å tilfredsstille kravet i naturmangfoldloven § 8.

Føre-var- prinsippet er lagt til grunn i utredningen, og løyper er lagt utenom områder som er viktige funksjonsområder selv om det ikke er påvist observasjoner av arter innenfor områdene.

Samlet belastning av skuterløypene vurderes relativt lav sett opp mot antall arter og individer som finnes i områdene i perioden skuterløypene er åpne. Kommunen har et stort areal med svært lite arealinngrep. Prinsipper i naturmangfoldloven § 10 vurderes derfor oppfylt.

Løypene er forsøkt lagt nær allerede eksisterende vei, og det er få nye løypetraseer. Kommunen har et rikt fugleliv, men de aller fleste arter starter ikke hekkingen før snøen er borte fra slutten av mai og juni. Det vil derfor ikke være noen stor konflikt mellom skuterløyper og fuglelivet.

Områder som er viktige vinterhabitat for arter som elg, rype og hare er godt ivaretatt. Det viktigste området er Syltefjorddalen med sidedaler, som allerede er vernet som naturreservat. Det finnes ingen løyper innenfor verneområdet.

Båtsfjord kommune har et stort areal som er vernet gjennom forskrift: Varangerhalvøya Nasjonalpark, Makkaurhalvøya naturreservat, Syltefjorddalen naturreservat og Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde og Ytre Syltevik naturreservat. Det er likevel tillatt å opprette skuterløyper i noen av verneområdene.

Kilder:

Bjørn, T. H., 2000. Oteren i Finnmark. En kartlegging av oterbestanden i Finnmark ved bruk av sportegnmetoden.

Utarbeidet av Teknisk etat, Båtsfjord kommune 15.06.2021.

Båtsfjord kommune

01.07.2021

Se adresseliste

Saksnr. 26/21

HØRING - REVISJON AV FORSKRIFT OM SKUTERLØYPER I BÅTSFJORD KOMMUNE 2021

Båtsfjord kommune har utarbeidet forslag til ny forskrift for skuterløyper. Teknisk etat har i møte den 24.06.21 vedtatt å sende forslaget ut på høring. **Høringsfristen er satt til 27.08.2021.**

Høringsdokumentene er lagt ut på kommunens hjemmeside (trykk på kultur og motorferdsel), eller kan ses ved servicetorget på Rådhuset i Hindberggata 18.

Direktelenke til saksdokumenter på vår hjemmeside:

<https://www.batsfjord.kommune.no/motorferdsel.70641.no.html>

Merknader og innspill kan sendes til postmottak@batsfjord.kommune.no

Med hilsen

Båtsfjord kommune

Torbjørn Tangen

Saksbehandler

Arkivsaksnr: 2019/7816-11

Saksbehandler: Geir Østereng

Dato: 01.09.2021

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre/Vårnjárgga álbmotmeahccestivra	76/21	06.09.2021

Behandling av søknad om ettergodkjenning av bygd platting og ny platting ved hytte gnr 2002/2/2 - Arnt Støme

Vedlegg:

- 1 Søknad om bygging av platting ved hytte i Varangerhalvøya nasjonalpark - Arnt Støme
- 2 Varsel om pålegg om retting av bygg på gnr. bnr. 2/2 i Vardø kommune - uthus og do

Forvalters innstilling

Ettersendes

Fra: Arnt Støme[arnt-sto@online.no]
Sendt: 11. apr 2021 21.04.37
Til: Østereng, Geir
Tittel: Re: Melding fra Statsforvalteren

Hei

Det søkes med dette om tillatelse til å bygge platting mellom hytte og uthus, ca 10 m2.

Det søkes også om tillatelse til platting på vestsida av hytta, i solveggen, på ca 10 m2.

Platting er viktig for å kunne gå tørrskodd utenfor hytta og for å holde det reint.

Mvh
Arnt Støme

26. mar. 2021 kl. 15:28 skrev Geir Østereng <fmfigos@statsforvalteren.no>:

Vår ref 2019/7816

Vennlig hilsen
Geir Østereng | nasjonalparkforvalter
e-post: fmfigos@statsforvalteren.no

<Varsel om pålegg om retting av bygg på gnr. 2_2 i Vardø kommune - uthus og do.pdf>

Arnt støme

Saksbehandler Geir Østereng

Vår ref. 2019/7816-4 432.3

Deres ref.

Dato 26.03.2021

Varsel om pålegg om retting av bygg på gnr. bnr. 2/2 i Vardø kommune - uthus og do

Det vises til gitt byggetillatelse 26.04.2016 for uthus inkludert do på gårdsnummer 2, bruksnummer 2 i Vardø kommune kalt Politihytta, som ligger innen Varangerhalvøya nasjonalpark.

Platting

Vi har erfart at det er bygd platting mellom hytta og uthuset. Vi kan ikke se at denne er omsøkt og ønsker en tilbakemelding om det foreligger byggetillatelse for dette. Om dette ikke foreligger må plattingen søkes tillatelse hvor mål og bakgrunnen for behovet oppgis.

Riving av gammelt uthus og do

Et vilkår for byggetillatelsen for uthuset var at gammelt uthus og utedo skulle rives, da det nye erstatter disse gamle byggene.

Da uthus ved befaring ble konstatert lukket per 04.07.2019, fastsatte nasjonalparkstyret frist for riving og fjerning av gammelt uthus og do til 06.05.2020.

Ved befaring 9 mars 2021 konstaterte vi at byggene ikke er revet, og vilkårene for byggetillatelsen er ikke tilstrekkelig gjennomført.

I møte for Nasjonalparkstyret 23 mars 2021 i sak 24/21 vedtok styret;

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre «varsler pålegg om retting av gammel bod og utedo» med 14 dagers frist til å uttale seg. Det opplyses om sanksjonsmuligheter jamfør veileder «Oppfølging av ulovlig forhold i verneområder». Varslet frist for retting settes til senest 4 mai 2021.

Det forhåndsvarsles anledning til direkte gjennomføring og dette kan kreves dekket av den ansvarlige.

Det bes om opplysninger om plattingen da vi ikke kan se at denne er omsøkt tillatelse for.

Varsel om pålegg om retting av gammelt uthus og do

Med hjemmel i nml. § 69 første ledd vurderer Varangerhalvøya Nasjonalparkstyre å pålegge Arnt Støme pålegg om retting av gammelt uthus og do, innen Varangerhalvøya nasjonalpark ved nevnte festepunkt.

Rettingen skal være gjennomført senest **4 mai 2021**.

Materialer for revet utedo og gammelt utedo skal jfr. tidligere tillatelse transporteres ned på snøføre. Materialer skal leveres til godkjent mottak og skal ikke brennes på stedet.

Angående varsel om krav om retting kan unnlatelse av gjennomføring til frist medføre direkte gjennomføring av forvaltningen jamfør Naturmangfoldlovens § 69 første ledd, og myndigheten kan jamfør § 71 sørge for iverksetting av tiltakene, og kreves dekket av den ansvarlige. Naturmangfoldlovens § 71 hjemler adgang til å fatte vedtak om tvangsmulkt overfor tiltakshaver for å sikre at loven og bestemmelser i medhold av den blir etterlevd.

Jamfør forvaltningsloven § 16 gis tiltakshaver *14 dager* til å forklare seg/ gi ytterligere opplysninger til varselet. Dette innen 11 april 2021 til sftfpost@statsforvalteren.no, merk saken med 2019/7816.

Vurdering

Regler og retningslinjer for saksbehandlingen går bl.a. fram av:

Saken er behandlet etter verneforskriften for Varangerhalvøya nasjonalpark og Naturmangfoldloven. Nasjonalparken ble vernet 8.12.2006.

- Rundskriv om forvaltning av verneforskrifter, utgitt av Miljødirektoratet i 2014.
- Veileder om oppfølging av ulovlige forhold i verneområder, utgitt av Miljødirektoratet i 2016.

Vernebestemmelsene

Formålet med Varangerhalvøya nasjonalpark er å bevare et stort i det vesentlige urørt naturområde, tilnærmet fritt for tekniske inngrep, som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare den mest arktisk pregete del av fastlands-Norge med spesielle landformer og avsetninger etter istida, et plante- og dyreliv med østlige og arktiske innslag, et kjerneområde for fjellrev og unike samiske kulturminner.....

Vurdering

Tiltakshaver har ikke fulgt vilkårene for tillatelse for oppføring av uthus, ved at gammelt uthus og do skulle rives. Man har hatt god tid til å gjennomføre dette, også etter at nytt uthus var ferdig og det ble fastsatt frist for gjennomføring. Å unnlate å rive bygg det er gitt vilkår til å rive i byggetillatelse, vil være uheldig for verneverdiene ved at antallet bygg øker og beslaglagt areal av tekniske inngrep øker. Grunnlag for innvilget nytt og større uthus var blant annet færre bygg på eiendommen med mindre påvirkning på landskapet – *bevare et stort og i det vesentlige urørt naturområde, tilnærmet fritt for tekniske inngrep.*

Det vises til tidligere vedtak i saken med vilkår om riving av do og uthus til gitt tillatelse for bygging av nytt uthus.

Infoprmasjon om naturmangfoldlovens bestemmelser om håndheving og sanksjoner ved brudd på regelverket;

Dette er bestemmelser om:

- Retting og avbøtende tiltak (§ 69)
- Direkte gjennomføring (§ 71)
- Tvangsmulkt (§ 73)
- Miljøerstatning (§ 74)
- Anmeldelse og straff (§ 75)

I bestemmelsen om retting og avbøtende tiltak i naturmangfoldloven (§ 69), går det fram:
§ 69.(<i>retting og avbøtende tiltak</i>)
Myndigheten etter loven kan pålegge den ansvarlige å rette eller stanse forhold som er i strid med loven eller vedtak med hjemmel i loven.
Den som ved å overtre loven eller vedtak med hjemmel i loven forårsaker fare for forringelse av naturmangfoldet, skal sette i verk tiltak for å forhindre at slik forringelse skjer. Har forringelsen allerede inntrådt, gjelder plikten hindring av ytterligere forringelse og - om mulig - gjenoppretting av den tidligere tilstand for mangfoldet ved oppsamling, rydding, fjerning, planering eller andre egnede tiltak. Tiltak som i seg selv kan medføre miljøforringelse av noen betydning, skal bare iverksettes etter samtykke av myndigheten etter loven eller pålegg etter første ledd.
Plikten til forebygging, utbedring og gjenoppretting gjelder ikke i den utstrekning det i lys av kostnadene og virkningene av tiltakene, miljøvirkningene av overtredelsen og overtrederens skyld og økonomiske stilling, ville være særlig urimelig.
I veilederen: Oppfølging av ulovlige forhold i verneområder, utgitt av Miljødirektoratet i 2016, står det i kapittel 3 (s. 8-10) bl.a. følgende om retting og stans:
3.1 Påpekning av plikt
Den enkelte som har overtrådt regelverket (lov, forskrift eller enkeltvedtak) har selv en plikt til å stanse eller rette opp i overtredelsen uavhengig av om det er gitt et formelt pålegg. Forvaltningen kan derfor alltid påpeke dette ovenfor overtrederen og anmode vedkommende om å rydde opp i forholdet, f.eks. ved å fjerne ulovlig søppel eller annet i strid med forskriften eller vedtaket. Dette kan være tilstrekkelig for at overtrederen ordner opp i det ulovlige forholdet.
Dersom overtrederen ikke ordner opp i det ulovlige forholdet, må det treffes et formelt rettingsvedtak etter naturmangfoldloven § 69. Et slikt rettingsvedtak vil være et enkeltvedtak som krever at vedkommende får et skriftlig forhåndsvarsel med frist til å uttale seg før det treffes et endelig vedtak. I noen tilfeller kan det være hensiktsmessig å påpeke plikten og samtidig varsle at det vil være aktuelt å pålegge retting dersom forholdet ikke bringes i orden. Slikt varsel kan betraktes som et forhåndsvarsel dersom kravene til forhåndsvarsel er oppfylt (se kap. 3.3.1).
3.2 Hjemmel for retting og stans

Naturmangfoldloven § 69 hjemler adgangen til å gi pålegg om retting og stans av en ulovlig handling eller et ulovlig forhold. Med retting menes som oftest gjenoppretting av en tidligere tilstand, for eksempel riving av ulovlige bygninger eller fjerning av ulovlig tilført masse. Pålegg om stans betyr at en pågående ulovlig handling må opphøre, for eksempel pågående graving, bygging eller hogst.
Den som forårsaker fare for skade har også selv en viss plikt til å iverksette tiltak på eget initiativ for å sikre at forringelse av naturmangfoldet ikke skjer. Dette følger av naturmangfoldloven § 69 annet ledd. Vedkommende kan ikke selv igangsettes tiltak som i seg selv kan medføre skade eller forringelse uten samtykke eller pålegg fra forvaltningsmyndigheten. Plikten gjelder ikke hvis det anses "særlig urimelig". hvorvidt det anses særlig urimelig beror på en samlet vurdering hvor skadevirkningene av overtredelsen, den effekt tiltaket/pålegget kan ha, kostnadene ved tiltakene og overtrederens skyld er de viktigste momentene. (Det kan også tas hensyn til overtrederens økonomiske stilling.)
3.3 Vilkår for retting og stans
For å kreve retting av et forhold som allerede er utført, eller stans av et pågående forhold, kreves at handlingen eller forholdet er i strid med naturmangfoldloven eller forskrifter eller enkeltvedtak i medhold av denne loven. Det er ikke et krav om at det har oppstått skade på naturmangfoldet eller at det er fare for slik skade, det er tilstrekkelig at handlingen ikke er tillatt.
Et pålegg om retting/stans skal etter naturmangfoldloven § 69 rettes mot «den ansvarlige», og dette kan være både enkeltpersoner og juridiske personer (for eksempel selskaper, stiftelser og foreninger).
Dersom en arbeidstaker har begått overtredelsen i forbindelse med utførelsen av sine arbeidsoppgaver, bør et pålegg normalt rettes mot arbeidsgiveren. Hvor en selvstendig oppdragstaker har begått overtredelsen, beror det på en konkret vurdering hvorvidt pålegget skal rettes mot denne og/eller oppdragsgiver. (Momenter i vurderingen er hvilke opplysninger som ble gitt fra oppdragsgiver og hva som var arbeidsoppdraget. Var oppdraget av en slik art at oppdragstakeren hadde en undersøkelsesplikt?) Dersom det er flere «ansvarlige» for overtredelsen, kan pålegget rettes mot alle eller én enkelt. Oppdragsgiver og eier bør alltid underrettes med kopi av pålegget dersom pålegget rettes mot oppdragstaker.
3.6.1 Forhåndsvarsling av retting og stans
Hovedregelen er at pålegg om retting og stans skal varsles i forkant, slik at vedkommende part får anledning til å uttale seg til et mulig pålegg.
Forhåndsvarselet bør inneholde:
1) Bakgrunn for at pålegg vurderes.
2) Rettslig grunnlag.
3) Tiltaket som vurderes pålagt – så konkret som mulig og med frist for gjennomføringen.
4) Mulige konsekvenser av at pålegget ikke oppfylles (se kap. under om tvangsmulkt og direkte gjennomføring).
5) Frist for å uttale seg i saken, normalt 14 dager.
Dersom det er særlig byrdefullt å gi skriftlig underretning, kan underretningen gis muntlig eller på annen måte, jf. forvaltningsloven andre ledd.
I enkelte tilfeller kan forhåndsvarsling unnlates. Det følger av forvaltningsloven § 16 tredje ledd at forhåndsvarsel kan unnlates dersom:

- slik varsling ikke er praktisk mulig eller vil medføre fare for at vedtaket ikke kan gjennomføres, jf. forvaltningsloven § 16 tredje ledd a). Et typisk eksempel på dette er at det haster å kreve retting eller stans for å hindre/reducere skaden på natur mangfoldet. Dersom en pågående aktivitet oppdages, vil det således ikke være påkrevd med forhånds varsling dersom det haster med å få gitt pålegget.

- parten ikke har kjent adresse og ettersporing av ham vil kreve mer tid eller arbeid enn rimelig i forhold til partens interesser og til betydningen av varslet, jf. forvaltningsloven § 16 tredje ledd b).

- vedkommende part allerede på annen måte har fått kjennskap til at vedtak skal treffes og har hatt rimelig foranledning og tid til å uttale seg eller varsel av andre grunner må anses åpenbart unødvendig, jf. forvaltningsloven § 16 tredje ledd c).

Adgang til å kreve utsatt iverksetting av vedtaket (i byggesaker)

Det er adgang til å be om utsatt iverksetting av vedtaket dersom saken gjelder flere parter, og gjennomføring av tiltaket før eventuell klagebehandling medfører skade for den/de parten(e) som har klaget. Andre med rettslig klageinteresse, som har klaget på vedtaket, kan også be om utsatt iverksetting av vedtaket, jf. forvaltningsloven § 42.

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen tre uker, jmfør forvaltningsloven § 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og sendes via nasjonalparkstyret jmfør forvaltningsloven § 32.

Med hilsen

Geir Østereng
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Kopi til:

Statens naturoppsyn

Vardø kommune

Finnmarkseiendommen

Statsforvalteren i Troms og Finnmark

Reinpolitiet

E-post

Postboks 292 9951 VARDØ

Postboks 133 9811 VADSØ

Statens Hus 9800 VADSØ

E-post

**Varangerhalvøya
nasjonalparkstyre**

Postadresse
Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse
Damsveien 1
9800 Vadsø

Kontakt
Sentralbord: +47 78 95 03 00
Direkte: +47 78 95 03 59
sftfpost@statsforvalteren.no
www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvøya

Magnhild Reisænen
Bygdeveien 52
9802 VESTRE JAKOBSELV

Saksbehandler Geir Østereng

Vår ref. 2021/5578-2 432.3

Deres ref.

Dato 05.07.2021

Svar på søknad om motorferdsel på barmark sommeren 2021 til hytte i Varangerhalvøya nasjonalpark

Det vises til deres søknad om motorferdsel på barmark til deres hytte innen Varangerhalvøya nasjonalpark for sommeren 2021, levert Vadsø kommune.

Søknaden er tidligere behandlet av Statsforvalteren i Troms og Finnmark jamfør motorferdselloven hva angår kjøring på barmark i perioden 5. mai – 30 juni. Da søknaden ble avslått dispensasjon har ikke Varangerhalvøya nasjonalparkstyre behandlet saken for den perioden, da tillatelse kreves etter både motorferdselloven og verneforskriften for nasjonalparken.

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre har vurdert saken for perioden 1 juli ut barmarkssesongen for 2021.

Vedtak

Med hjemmel i verneforskriften for Varangerhalvøya Nasjonalpark og Naturmangfoldlovens § 48 avslår Varangerhalvøya nasjonalparkstyre Magnhild Reisænen sin søknad om dispensasjon til kjøring med ATV på barmark til sin hytte i 2021.

Avslag begrunnes med at det ikke er dispensasjonshjemmel i verneforskriften til frakt av utstyr til hytter på barmark. Vilklårene for dispensasjon jamfør unntaksparagrafen i Naturmangfoldlovens § 48 er ikke oppfylt.

Kjøring på denne traseen vil påvirke verneverdiene negativt tilsvarende som tidligere vurdert. Kjøring på barmark vil kunne påvirke verneverdiene vesentlig og stride mot vernevedtakets formål ved terrengskader, støy og forstyrrelse. En dispensasjon ville også ha uheldig presedens i andre tilsvarende saker. Dispensasjon vurderes heller ikke for nødvendig på barmark da frakten kan gjøres med snødekt mark med snøskuter.

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen tre uker, jamfør forvaltningsloven § 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og sendes via nasjonalparkstyret jamfør forvaltningsloven § 32.

Nasjonalpark

Varangerhalvøya nasjonalpark / Várnjárgga álbmotmeahcci

Naturresevat

Syltefjorddalen naturresevat / Oarddu luondumeahcci, Ytre syltevik naturresevat, Sandfjordneset Naturresevat

Landskapsvernområde

Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde / Biezavuona-Oardduvuona suodjemeahcci

Søknaden

Magnhild Reisenen søker om dispensasjon til å kjøre 3 turer fra åpen barmarksløype til hytte i Øvre Flintelv i Vadsø kommune gnr. 19.bnr 1.fnr.1 . Formålet er frakt av materialer og utstyr. Frakten gjelder materialer til nytt utedo/ skjå. Utstyr til snekring, materialer, bagasje, ved.

Det anmerkes i søknad at:

Jeg er avhengig av hjelp til å få opp bygget nå i sommer, kan ikke bære dette opp, da det er for tungt for meg. Må bruke motorisert kjøretøy Lasse Reisænen skal være sjåfør. Avstanden innenfor nasjonalparken er ca. 4 kilometer jfr. innlevert kart

Behandlingsmåte

Det vises til sak 13/2013 og sak 13/2016 i Varangerhalvøya nasjonalparkstyre hvor forvalter er delegert myndighet til å fatte vedtak i saker som behandles etter verneforskriftens spesifiserte dispensasjonsbestemmelser om ferdsel, samt saker av Kurant karakter. Saker av kurant karakter omfatter saker etter verneforskriftens spesifiserte dispensasjonsbestemmelser om ferdsel og motorferdsel, saker etter verneforskriftens øvrige spesifiserte dispensasjonsbestemmelser og saker etter Naturmangfoldloven § 48 der:

- Det dreier seg om fornying av dispensasjon gitt av styret eller arbeidsutvalget (AU) og forutsetningene er tilnærmet uendret.
- Det foreligger etablert forvaltningspraksis fra saker behandlet av styret/ AU i tilsvarende sak.
- Forvaltningsplanen gir entydige føringer for utfallet.

Det dreier seg om kjøring på barmark til hytte for transport av utstyr til hytte.

Saken behandles av forvalter på delegert myndighet fra nasjonalparkstyret da det foreligger avklart praksis fra tidligere behandling i nasjonalparkstyret på tilsvarende søknad om frakt av utstyr på barmark til hytta.

Naturmangfoldloven og verneforskrift

Søknaden er behandlet etter verneforskriften for Varangerhalvøya nasjonalpark og naturmangfoldloven (NML). Motorferdselloven gjelder i tillegg, men den har Statsforvalteren og kommunen myndighet på.

Verneforskriften

Varangerhalvøya nasjonalpark er vernet fordi den representerer et stort og tilnærmet urørt naturområde. Parken skal bevare den mest arktisk pregete delen av fastlands-Norge, med spesielle landformer og avsetninger etter istida, et plante- og dyreliv med østlige og arktiske innslag, et kjerneområde for fjellrev, og unike samiske kulturminner.

Verneverdiene er nærmere beskrevet på www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvoya.

Forskriftens § 3 punkt 6.1. gir et generelt forbud mot motorferdsel:

"Motorferdsel i nasjonalparken er forbudt på land og vann, og i lufta under 300 meter."

I § 3 punkt 6.2 gis det en del direkte unntak fra dette forbudet, mens § 3 punkt 6.3 åpner for at Forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til en del kjøreformål.

Kjøringen som Reisænen søker om – kjøring på barmark til hytte på grunn av frakt av utstyr, kommer ikke inn under noen av disse bestemmelsene. Saken må derfor behandles som en søknad om dispensasjon fra vernevedtaket, og vurderes etter naturmangfoldlovens § 48.

Naturmangfoldloven

Naturmangfoldlovens § 7 sier at prinsippene i lovens §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger.

Med hjemmel i lovens § 48 kan forvaltningsmyndigheten gjøre unntak fra vernevedtaket dersom det ikke strider mot verneformålet, og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig. Denne bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette eller spesielle tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet.

Påvirkning på verneformål og verneverdier

Søk i databasene "Naturbase" og "Artskart" viser at nasjonalparken er leve- og yngleområde for en rekke trua og sårbare arter. Varangerhalvøya er ikke minst et svært viktig leveområde for den fåtallige og sårbare fjellreven.

Myr- og våtmarksområdene på Varangerhalvøya, særlig i sone A i nasjonalparken, har stor verdi for fuglelivet. Her finnes en rik og variert fauna av ender, gjess og andre våtmarksfugl, også flere truede arter. Området er leveområde for sædgjess og dverg gjess forekommer i sone A. Den omsøkte traséen ligger delvis innenfor sone A.

Kjøring med motorisert kjøretøy på barmark kan ved både syn og lyd virke forstyrrende på dyre- og fugleliv, og på andre ikke-motoriserte brukere av området. Gjentatt barmarkskjøring på den omsøkte traséen kan dessuten gi skader på planteliv og terreng som det kan ta lang tid før forsvinner. Kjøringen vil dermed bidra til å øke den samlede belastningen i området.

Vurdering etter Naturmangfoldlovens §§ 8-12

Nasjonalparkforvalter mener at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om mulige virkninger på naturmiljøet, og dermed kommer ikke naturmangfoldlovens § 9 til anvendelse.

Forvalter mener videre at det ikke aktuelt å pålegge søker utgifter for tiltak som forhindrer eller begrenser skader på naturmiljøet (naturmangfoldloven § 11), og at ikke-motorisert ferdsel/transport til hytta er et alternativ til barmarkskjøring (naturmangfoldlovens § 12 om miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder). Jfr naturmangfoldlovens § 10 vil en innvilgelse med tillatelse bidra til økt belastning på naturmiljøet i området. En tillatelse vil jfr. likebehandlingsprinsippet ha presedens for tilsvarende søknader, som vil gi økt belastning på verneområdet.

Praksis på behandling av søknad tidligere

Reisænen har i 2014 og 2015 fått endelig avslag på sine søknader om barmarkskjøring til hytta for frakt av utstyr, av henholdsvis Klima- og miljødepartementet i brev datert 25.06.2014 og av Miljødirektoratet i brev datert 6.2.2016. Begrunnelsen for begge avslagene har vært at den omsøkte barmarkskjøringen har vært i strid med verneformålet, og at det

dermed ikke har vært hjemmel for å gi dispensasjon. Kjøringen her var knyttet til transport av utstyr.

De uheldige konsekvensen for verneverdiene av kjøring på barmark er ansett for å være de samme, uavhengig av formålet med kjøringen. Kjøring på barmark her vil stride mot vernevedtakets formål ved terrengskader, støy og forstyrrelse.

I Miljødirektoratets klageavgjørelse 9.1.2020, på avslag på søknad om motorferdsel på barmark for frakt av utstyr i 2019 til denne hytta påpekte miljødirektoratet; *Det er følgene av virkningene av kjøringa som er avgjørende for om den er i strid med verneformålet.*

Forvalter legger til grunn at en tillatelse fra Nasjonalparkstyret til transport av utstyr innen nasjonalparken på barmark vil være i strid med regelverket, og en innvilgelse vil ha presedens med uheldig vesentlig påvirkning på verneverdiene.

Transportbehovet for materialer, utstyr og ved kan løses på snøføre. Det innvilges årlig 6 turer med snøskuter til hytta for frakt av utstyr basert på søknad. I 2021 disponerte søker dette.

På bakgrunn av dette vurderer nasjonalparkforvalter at den omsøkte barmarkskjøringen vil være i strid med verneformålet, og at Nasjonalparkstyret ikke har hjemmel til å gi dispensasjon etter naturmangfoldlovens § 48.

Med hilsen

Geir Østereng
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Kopi til:

Statens naturoppsyn

Finnmarkseiendommen

Vadsø kommune

Reinbeitedistrikt 6

Reinpolitiet

Statsforvalteren i Troms

og Finnmark

Postboks 133

Postboks 614

v/Ásllat Niillas Sara Smuk,
Rasengveien 2

Statens Hus

9811 VADSØ

9811 VADSØ

9840 VARANGERBOTN

9800 VADSØ

Tom Kandola

Saksbehandler Geir Østereng

Vår ref. 2021/7814-2 432.3

Deres ref.

Dato 19.08.2021

Dispensasjon til bruk av ATV ved utfrakt av felt elg i 2021 - innen jaktvaldet Skallelv i Varangerhalvøya nasjonalpark - Tom Kandola

Vi viser til din søknad på vegne av ditt jaktlag datert 16.8.2021.

Saken er behandlet av nasjonalparkforvalter, som i sak 13/2013 i Varangerhalvøya nasjonalparkstyre er delegert myndighet til å fatte vedtak i saker som behandles etter verneforskriftens spesifiserte dispensasjonsbestemmelser om ferdsel.

Vedtak

Med hjemmel i verneforskriften for Varangerhalvøya nasjonalpark § 3 punkt 6.3 d gis jaktlaget til Tom Kandola delvis tillatelse som omsøkt til å kjøre tre – 3 – turer med en ATV / 6-hjuling eller på snødekt og frossen mark snøskuter, for utkjøring av felt elg i jaktfelt Skallelv i jaktperioden for elg høsten 2021. Dispensasjonen gjelder i årets elgjakttid for jaktfeltet.

Tillatelsen gjelder ikke for kjøring med Volvo feltvogn, eller annen bil eller traktor.

Vilkår for tillatelsen:

- All kjøring må foregå på mark med god bæreevne.
- Kjøring i fuktige områder hvor kjøretøyet synker ned i underlaget er ikke tillatt. Det er tilbudt utlånt transportbrett som hjelpemiddel til uttransport av dyr til hjelp ved fellinger i de aller våteste områdene.
- Eksisterende kjørespor skal benyttes hvis det finnes i det aktuelle området.
- Tillatelsen omfatter ikke rydding av skog/kratt.

- Kjøringen kan utføres av jaktleder eller jegere som er registrert på jaktlaget hos FEFO på det tidspunktet som elgen er felt.
- Jaktlag skal rapportere inn felling med fellingsposisjon innenfor verneområdene på sms til Statens Naturoppsyn på tlf. Arne-Petter Sarre 905 51 743 og til Nasjonalparkforvalter Geir Østereng 41470437.
- Ved mangelfull rapportering risikerer jaktlaget å ikke få dispensasjon til å bruke ATV for å frakte felt elg ut senere.
- Jaktlaget er forpliktet til å rette seg etter eventuelle anvisninger fra SNO når det gjelder kjørerute.
- Kjørelogg skal fylles ut før kjøring. Kjørelogg stemplet og signert av Nasjonalparkforvalter er gyldig.

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen 3 uker, jamfør forvaltningslovens §§ 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og sendes via nasjonalparkstyret jamfør forvaltningslovens § 32.

Behandling

Søknaden

Det søkes om tillatelse til motorferdsel for henting av elg som eventuelt felles i den delen av Skallelv i Vadsø kommune, et vald som ligger delvis innenfor Varangerhalvøya nasjonalpark.

Søker vil benytte 6-hjuling (ATV) og søker for tre turer til tre dyr.

Fefos oversikt tilsier at kvote er fritt dyr, ungdyr og kalv.

Regelverket

Søknaden er behandlet etter verneforskriften for Varangerhalvøya nasjonalpark og naturmangfoldsloven (NML). Motorferdselloven gjelder i tillegg, men den har kommunen myndighet på.

Verneforskriften

Formålet med vernet er beskrevet i verneforskriftens § 2, hvor det i paragrafens første ledd står:

"Formålet med Varangerhalvøya nasjonalpark er å bevare et stort og i det vesentlige urørt naturområde, tilnærmet fritt for tekniske inngrep, som sikrer biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare den mest arktisk pregete del av fastlands-Norge med spesielle landformer og avsetninger etter istida, et plante- og dyreliv med østlige og arktiske innslag, et kjerneområde for fjellrev og unike samiske kulturminner"

Verneverdiene er nærmere beskrevet på
www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvoya.

Forskriftens § 3 punkt 6.1. gir et generelt forbud mot motorferdsel:

"Motorferdsel i nasjonalparken er forbudt på land og vann, og i lufta under 300 meter."

I § 3 punkt 6.2 gis det en del direkte unntak fra dette forbudet, mens § 3 punkt 6.3 åpner for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til en del kjøreformål, blant annet:

«d) Bruk av beltegående «elgtrekk» eller annet lett terrengkjøretøy eller luftfartøy til uttransport av elgslakt.»

Naturmangfoldloven

Naturmangfoldloven § 7 sier at prinsippene i lovens §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet. Offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger.

Vurdering av søknaden

I styremøte 2.9.2019 styresak 56/19 gjorde Varangerhalvøya Nasjonalparkstyre følgende prinsippvedtak til behandlingen;

Jaktlag skal rapportere inn felling med fellingsposisjon på SMS til naturoppsynet og nasjonalparkforvalter når elg er felt innenfor nasjonalparken. Dette erstatter krav til innsending av kjøreliste.

Hensikten er å etterse om elgjaktlagene tar tilstrekkelig hensyn i våte områder og om elgjakten medfører økt omfang av kjørespor i våte områder av Nasjonalparken. Ved mangelfull rapportering risikerer jaktlaget å ikke få dispensasjon til å bruke ATV for å frakte felt elg ut senere.

Det gis en dispensasjon per tildelt dyr i Vardøvaldet da man antar disse vil bli felt i Nasjonalparken. Søknad om dispensasjon til bruk av ATV/Snøscooter ved utfrakt av felt elg som angår tilleggskvote behandles først etter at grunnkvote er felt, og tilleggskvote er tildelt det enkelte jaktlaget av Finnmarkseiendommen.

Tom Kandolas jaktlag jaktet her i 2020 og fellinger ble meldt inn jamfør vilkårene. Ingen av fellingsstedene ble befart da mht. vilkår for motorferdsel.

Påvirkning på naturmiljø, verneformål og verneverdier

Kjøring med motorisert kjøretøy på barmark kan ved både syn og lyd virke forstyrrende på dyre- og fugleliv, og på andre ikke-motoriserte brukere av området.

Myrer og våtmarker er sårbare for kjøreskader, og i verste fall kan kun én kjøretur i vått terreng sette varige spor. Spesielt kjøring med Volvo feltvogn eller annen bil eller traktor, UTV, som har høyere marktrykk enn ATV – sekshjuling/ snøskuter kan lett gi kjøreskader i vått terreng. Kjøreskader på Varangerhalvøya heles svært sakte pga. tynt vegetasjonsdekke og tundra/ myr.

Nasjonalparkforvalter mener at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om mulige virkninger på naturmiljøet, og dermed kommer ikke naturmangfoldlovens § 9 (*føre-var-prinsippet*) til anvendelse.

Omfanget av kjøringen jamfør Naturmangfoldlovens § 10 er relativt begrenset ved praksis for dispensasjon for maksimalt tre turer, og da valdet også omfatter utenfor verna områder kan det bli færre enn dette. Det er allerede noe motorisert ferdsel i Skallelv i reindrift og er blant de deler i nasjonalparken som har mest aktivitet og belastning. Ved eventuell tildeling av tilleggsdyr må det tas kontakt per telefon og søkes på nytt.

I de aller våteste partier vurderes å dra ut dyret til nærmeste kjørespor med transportbrett som mest miljøforsvarlige teknikk. Det er gitt tilbud om å låne transportbrett for å dra ut dyr fra de våteste områdene til nærmeste kjørespor. Særlig for kalv og ungdyr eller halve voksne dyr er dette et godt hjelpemiddel i de våteste områdene. Søker har ikke meldt interesse, men per tidspunkt har vi brett ledig.

Elgjakten starter den 25. september og slutter 1 november, og kjøring på den tiden av året er mindre problematisk med tanke på fuglelivet, siden hekke- og mytesesongen er over, og trekkfugl har trukket ut av området.

Nasjonalparkforvalter vurderer at det ikke aktuelt å pålegge søker utgifter for tiltak som forhindrer eller begrenser skader på naturmiljøet (naturmangfoldloven § 11).

Når det gjelder § 12 ([miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder](#)), mener forvalter at det er tatt hensyn til denne. Det er kun gitt tillatelse til et begrenset antall turer oppad avgrenset til bruk av et kjøretøy en tur per tildelt kvote, som kun kan benyttes hvis det blir felt elg innenfor nasjonalparken. Det er gitt tilbud om å benytte utlånt transportbrett i svært våte områder. Det knyttes strenge vilkår til tillatelsen som mottaker er forpliktet til å følge.

Vurdering av om det omsøkte tiltaket skal få tillatelse

Verneforskriften åpner for at det kan gis tillatelse til utfrakt av elg fra nasjonalparken. Oversikten på www.nordatlas.no, over elg som er skutt i jaktfeltet fra 1995 – 2016, viser at elgene vanligvis i felles i nasjonalparken i jaktfeltet «Skallelv». Tidligere praksis for jaktfelt Skallelv tilsier todyrskvote med praksis for to dispensasjoner til bruk av ATV på barmark til å hente ut felte dyr.

I år er kvota tre og forvalter kommer til at tre dispensasjoner vil kunne være tilstrekkelig for Skallelv. Nordatlas viser at 5 av 6 fellinger innlagt var innen nasjonalparken for innlagte fellingsplott i perioden 1995 -2016.

Uthenting av felt elg vil være en kortvarig og forbigående forstyrrelse, og med de vilkårene som er satt vil ikke den samlede belastningen på naturmiljøet i området øke nevneverdig. Gitt at man kjører slik at man bevisst unngår å etablere nye kjørespor i myr. Tillatelsen omfatter også uthenting av elg med snøskuter, i tilfelle det blir snø i jaktfeltet på slutten av jakta. Kjøring med snøskuter på snøføre regnes som mer skånsomt for terrenget enn ATV. Ved ATV anbefales 6-hjuling.

På bakgrunn av vurderingene av påvirkningen på naturmiljøet, er nasjonalparkforvalter derfor kommet til at tillatelse for henting av tre elg kan gis, herav tre turer med atv og henger, eller ved snødekt og frossen mark, da snøscooter med slede.

Med hilsen

Geir Østereng
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Vedlegg: Kjørelogg

Kopi til:

Statens Naturoppsyn	Postboks 614	9811	VADSØ
Vadsø kommune	Statens Hus	9800	VADSØ
Statsforvalteren i Troms og Finnmark			
Finnmarkseiendommen	Postboks 133	9811	VADSØ
Reinpolitiet Tana og Varanger			
Reinbeitedistrikt 6	v/Ásllat Niillas Sara Smuk, Rasengveien 2	9840	VARANGERBOTN

KJØRESEDDDEL – sak 2020/7814

Tom Kandolas jaktlag 2021 – Jaktvald Skallelv

Kjøreseddelen gjelder for 1 ATV og er **kun** gyldig sammen med nasjonalparkstyrets vedtak i saken.

Før start på hver tur skal dato og signatur påføres i tabellen under.

Det **skal** brukes kulepenn/tusj som ikke kan viskes vekk

Kjørelogg som er stemplet og signert av forvalter er gyldig.

	Dato	Navn Blokkbokstaver og Signatur
1. tur		
2. tur		
3. tur		

Husk!

Jaktlag skal rapportere inn felling med fellingsposisjon innenfor verneområdene på sms til Statens Naturoppsyn på tlf. Arne-Petter Sarre 905 51 743 og til Nasjonalparkforvalter Geir Østereng 41470437.

Fra: Arnt Støme[arnt-sto@online.no]
Sendt: 15. aug 2021 11.37.41
Til: Østereng, Geir
Kopi: tgjolme
Tittel: Søknad om dispensasjon for barmarkskjøring

Hei

Vi søker om disp for barmarkskjøring i Varangerhalvøya nasjonalpark i forbindelse med sauedrift. Vi ønsker samme vilkår og traseer som i 2020.

I tillegg er det behov for å kjøre til Hybiahytta på østsiden av dalen. Denne traseen har vi tidligere hatt tillatelse til å bruke og er svært viktig for effektiv sanking. Vi har stort sauetail på beite, ca 1000. Sauene trekker høyt opp i dalen sent om høsten pga ferskt beite. På denne tiden er dagene svært korte og uten hjelp av motorisert ferdsel er det vanskelig å få sauene ned før mørket kommer. Den siste sauen fant vi 30. november i fjor.

Mvh Arnt Støme og Torhild Gjølme

Fra: Arnt Støme[arnt-sto@online.no]

Sendt: 1. sep 2021 09.07.50

Til: Østereng, Geir

Kopi: tgjolme

Tittel: Re: Søknad om dispensasjon for barmarkskjøring - nødvendige opplysninger mangler

Hei

Det synes for Arnt Støme, Dag Andreas Støme, Torhild Gjølme, Hedda Gjølme
I tillegg Ron Kristian Raste som jobber for oss nå.

Det synes for ATV og el.sykkel

Reg nr LE 8729, EY 1867

Ved eventuell maskinskade må vi leie inn ATV.

Det kjøres mest på østsida av dalen, fra gården til Ingeleğorsjok/Larsadalen ca 20-30 turer

På vestsida fra nasjonalparkgrensa til Veisende ca 15-20 turer

31. aug. 2021 kl. 10:47 skrev Østereng, Geir <fmfigos@statsforvalteren.no>:

Hei,

Fikk du sett på dette.

Med vennlig hilsen / Dearvuošaiguin/ Ystävällissii tervheissii

Geir Østereng

Nasjonalparkforvalter/ ilbmotmeahccejldda1eaddji/ Kansalistarhaan valvooja

Tlf. 78 95 03 89/ mobil 41470437

www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvoya

-----Opprinnelig melding-----

Fra: Østereng, Geir

Sendt: torsdag 19. august 2021 13:10

Til: Arnt Støme <arnt-sto@online.no>

Kopi: tgjolme <tgjolme@hotmail.com>

Emne: Søknad om dispensasjon for barmarkskjøring - nødvendige opplysninger mangler

Hei,

mht. forvaltningslovens krav til fullstendig søknad ønskes mer konkret informasjon til søknaden.

Vi er kjent med traseene det gjelder, men ønsker presisering av;

- Hvilke personer synes det for.

- Hvilken type kjøretøy synes det for.

- Registreringsnummer på kjøretøy som ønskes benyttet opplyses i søknaden.

Vi mottok ikke registreringsnummer på kjøretøy jfr. stilt vilkår i fjorårets dispensasjon.

-For å holde oversikt på omfanget og utvikling av den motoriserte ferdselen på barmark ønsker vi rapport på omfang av kjøring i 2020 jfr. vilkår til dispensasjonen 14.07.2020 ; "Nasjonalparkstyret kan kreve rapport for å få oversikt over omfanget av kjøringen det enkelte året. Søker må føre rapport på når og hvor det kjøres."

Med vennlig hilsen / Dearvuošaiguin/ Ystävällissii tervheissii

Geir Østereng

Nasjonalparkforvalter/ ilbmotmeahccejldda1eaddji/ Kansalistarhaan valvooja Tlf. 78 95 03 89/ mobil

41470437 www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvoya

- Varenkinniemen kansalistaras -

Syltefjorddalen naturreservat / Oarddu luondumeahcci Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde /

Biezavuona-Oardduvuona suodjemeahcci Ytre syltevik naturreservat Sandfjordneset Naturreservat

-----Opprinnelig melding-----

Fra: Arnt Styme <arnt-sto@online.no>

Sendt: søndag 15. august 2021 11:38

Til: Østereng, Geir <fmfigos@statsforvalteren.no>

Kopi: tgjolme <tgjolme@hotmail.com>

Emne: Søknad om dispensasjon for barmarkskjøring

Hei

Vi søker om disp for barmarkskjøring i Varangerhalvøya nasjonalpark i forbindelse med sauedrift. Vi ønsker samme vilkår og traseer som i 2020.

I tillegg er det behov for å kjøre til Hybiahytta på østsiden av dalen. Denne traseen har vi tidligere hatt tillatelse til å bruke og er svært viktig for effektiv sanking. Vi har stort sauetall på beite, ca 1000. Sauene trekker høyt opp i dalen sent om høsten pga ferskt beite. På denne tiden er dagene svært korte og uten hjelp av motorisert ferdsel er det vanskelig å få sauene ned før mørket kommer. Den siste sauen fant vi 30. november i fjor.

Mvh Arnt Styme og Torhild Gjølme

**Varangerhalvøya
nasjonalparkstyre**

Postadresse
Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse
Damsveien 1
9800 Vadsø

Kontakt
Sentralbord: +47 78 95 03 00
Direkte: +47 78 95 03 59
sftfpost@statsforvalteren.no
www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvøya

BÅTSFJORD JEGER OG FISKEFORENING
Postboks 295
9991 BÅTSFJORD

Saksbehandler Geir Østereng

Vår ref. 2021/6799-3 432.4

Deres ref.

Dato 01.07.2021

Dispensasjon til bruk av ATV i Syltefjorddalen naturreservat i forbindelse med frakt av utstyr til bekjempelse av pukkellaks i Syltefjordelva

Det vises til søknad i juni 2021, og vurdering av Båtsfjord kommune jamfør motorferdselloven.

Delegert vedtak

Båtsfjord jeger og fiskeforening innvilges dispensasjon jamfør Naturmangfoldlovens § 48 fra verneforskriften for naturreservatet til å bruke 1 atv - 6 turer, tur/ retur- innen Syltefjorddalen naturreservat langs kjørespor til «Toetasjershytta» ut august 2021.

Vilkår

- Det skal kjøres på eksisterende kjørespor jfr. omsøkt trase i kart under.
- Motorferdselen skal begrenses til et minimum og skje varsomt og slik at nye kjørespor ikke etableres og uten at dyreliv/ tamrein eller vegetasjonen forstyrres/ forringes.
- Rapport fra bekjempelsen av pukkellaksen og erfaringen av bruk av atv for relatert til tiltakets suksess, samt omfang av kjøringen skal rapporteres innen 1 oktober 2021 til fmfigos@statsforvalteren.no.
- Før kjøring hver enkelt tur skal det sendes sms til Statens naturoppsyn i Tana tlf. 916 22004.

Nasjonalpark

Varangerhalvøya nasjonalpark / Várnjårgga álbmotmeahcci

Naturreservat

Syltefjorddalen naturreservat / Oarddu luondumeahcci, Ytre syltevik naturreservat, Sandfjordneset Naturreservat

Landskapsvernområde

Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde / Biezavuona-Oardduvuona suodjemeahcci

Tillatt trase innen naturreservatet på kjørespor jfr. rød stiplet linje til «Toetasjershytta».

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen tre uker, jmfør forvaltningsloven § 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og sendes via nasjonalparkstyret jmfør forvaltningsloven § 32.

Behandlingen

Søknad

Fiskestellsutvalget i Båtsfjord JFF søker om å bruke atv langs et kjørespor til toetasjershytta, da man skal utfiske pukkellaks i dette området. Man skal bruke not og garn som veier en god del og man forventer såpass fangst at det behøves atv til å frakte dette ut av naturreservatet. Det søkes om 6 turer på samme trase innen Syltefjorddalen naturreservat.

Behandling av saken

Saken er behandlet etter verneforskriften for Syltefjorddalen naturreservat og Naturmangfoldlovens § 48.

Tilsvarende sak ble behandlet administrativt i 2019. Forvalter behandler saken administrativt på delegert myndighet fra styret.

Syltefjorddalen naturreservat

Formålet med fredningen av Syltefjorddalen naturreservat er å bevare et tilnærmet urørt elvenært lauvskogsområde samt en sidedal med kalkrasmark med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har særskilt vitenskapelig betydning som referanseområde og er egenartet i form av en frodig vier- og høgstaudekog nær den arktiske skoggrensen, med en rekke arter som her har sin absolutte nordgrense eller ligger i utkanten av sitt utbredelsesområde. Reindalen har spesiell kalkvegetasjon med fastlands-Europas eneste kjente primærlokalitet for varangervalmue.

Motorferdsel i naturreservatet er i forbudt, jmfør § 3 punkt 4 i vernebestemmelsene. I § 5

åpnes det for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til noen kjøreformål, men det åpnes ikke for motorisertferdsel ved bekjempelse av pukkellaks. Derfor må søknaden behandles som en dispensasjon fra verneforskriften etter naturmangfoldlovens § 48.

Naturmangfoldloven

I rundskrivet "Forvaltning av verneforskrifter" framgår det at forvaltningsmyndigheten særlig må vurdere konsekvensene av en dispensasjon. Dette fremgår også av naturmangfoldlovens § 7 som sier at prinsippene i §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet.

Naturmangfoldloven (heretter NML) trådte i kraft 1. juli 2009. I lovens § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet blir utsatt for, jmfør § 10. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jmfør § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag. Etter NML § 11, jmfør § 7, er det tiltakshaver av det omsøkte tiltaket som skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter. I tillegg skal det etter NML § 12 tas utgangspunkt i driftsmetoder, teknikker og lokalisering av tiltaket som ut fra en samlet vurdering av den tidligere, nåværende og fremtidige bruken av mangfoldet gir det samfunnsmessige beste resultatet.

Alle eksisterende verneforskrifter etter naturvernloven skal fortsatt gjelde, jmfør NML § 77. Likevel gjelder NML § 48 i stedet for den generelle dispensasjonsbestemmelsen i gjeldende verneforskrifter. Dette innebærer at forvaltningsmyndigheten etter § 48 i NML kan gjøre unntak fra verneforskriften dersom tiltaket ikke strider mot formålet med vernet og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Denne bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette tilfeller eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Forvaltningsmyndigheten skal blant annet særlig vurdere konsekvensene av en dispensasjon, for eksempel om andre kan tenkes å søke dispensasjon på samme grunnlag.

Vurdering av saken

Varangerhalvøya nasjonalpark, Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde og Syltefjorddalen naturreservat ble fastsatt ved kongelig resolusjon den 8. desember 2006. Fredningen innebærer i alle verneområdene et særskilt forbud mot motorferdsel som gjelder uavhengig av motorferdselloven.

Om området

Den nedre del av Syltefjorddalen har frodig og vital bjørke- og vierskog. De største og frodigste arealene av høgstaudeskogen finnes i dalbunnen. Høgstaudevegetasjonen er relativt artsfattig og typisk er mangelen på varmekjære arter. De vanligste artene er skogstorkenebb, kvitbladtistel, mjødurt og ballblom. Mer lokalt opptrer turt, vendelrot, kvann, enghumbleblom og storveronika.

Lokalt i bratte og solvendte bakker i reservatet forekommer det mindre arealer med mer lågurtpreget vegetasjon. Lifiol og teiebær er karakteristisk, men også arter som taggbregne og vanlig marinøkkel er registrert her. I dalbunnen er det store arealer med flommarkskog og sumpskog av vier. Grønnvier dominerer, men i en brem langs elva er det tette kratt med den mer krevende ullvieren. Dreneringsløp som hyppig oversvømmes, har et glissent feltsjikt med bl.a. soleiehov, krypsoleie, stor myrfiol, myrmjølke og polarkarse. Stabile elveører har et flekkvis feltsjikt med mange fjellplanter som fjellsyre, fjellmarikåpe, setermjelt og aksfrytle.

Forvalter anser kunnskapsgrunnlaget om de berørte økosystemene, jamfør NML § 8, for å være godt. Kunnskap er innhentet fra naturbase og artskart og forvalter har befart området tidligere.

Vi vet, jamfør NML § 8, at kjøring med motorisert kjøretøy vil medføre en del støy, som kan virke forstyrrende på dyre- og fugleliv. I tillegg vet vi at motorisert ferdsel på barmark vil kunne avsette kjørespor og skade vegetasjon, terreng og eventuelle kulturminner.

I verneforskriften for naturreservatet er det ingen åpning for at nasjonalparkstyret kan gi tillatelse til motorferdsel for utfisking av pukkellaks og søknaden må derfor behandles etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i § 48 i naturmangfoldloven. Skal det kunne gis en dispensasjon fra verneforskriften etter denne bestemmelsen er det et krav om at to vilkår skal oppfylles. Det omsøkte tiltaket kan ikke påvirke verneverdiene nevneverdig og tiltaket må ikke stride mot vernevedtakets formål. Dette gjør at dispensasjon kun kan gis i de tilfeller der det omsøkte tiltaket vurderes til å ha en begrenset virkning på verneverdiene.

I dette tilfellet gjelder kjøringen i naturreservatet på et eksisterende kjørespor på nordsiden av dalen til toetasjershytta. Forvalter har befart traseen og vurderer det til at den tåler 6 turer med atv, hvor formålet er å bekjempe av en uønsket art i naturreservatet.

Området er også såpass urørt og tilnærmet fritt for kjørespor, det finnes kun en trasé som krysser reservatet under kraftlinja, og det går et kjørespor på nordsiden av dalen. Det er ikke ønskelig å tillate kjøring i området slik at spor dannes av før-var hensyn, jamfør NML § 9. Her er det dog allerede spor fra før.

Etter NML § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning vurderer Forvalter det til at det ikke vil være behov for mer kjøring da tiltaket er såpass avgrenset og spesielt. Reservatet er smalt og ved lite fangst vil man kunne bære dette ut til vei. Det er bratt opp til veien slik at om det er behov pga. større fangst er bruk av atv på eksisterende kjørespor vurdert som en skånsom metode med lite påvirkning på naturgrunnlaget. Med dagsfangst på opptil 500 kg er bæring lite aktuelt.

NML §§ 11 ansees for ikke å være relevante for saken. Jamfør NML §12 ansees atv som mest ressurseffektivt relatert til det viktige arbeidet som skal gjøres ved å bekjempe pukkellaks.

Forvalter kommer til at begrenset kjøring vil ha lite påvirkning på verneverdiene og vil ikke stride mot verneformålet. Kjøringen kan ha betydning for å kunne bekjempe pukkellaksen effektivt i vassdraget. Tillatelsen kan ha presedens da man ser for seg at man vil måtte bekjempe pukkellaksen i lang tid fremover årlig. Det er vektlagt at det er viktig å holde arten,

Vilkårene for å kunne gi en tillatelse etter NML § 48 ansees for oppfylt og tillatelse innvilges.
Saken vurderes ikke for å kunne gi uheldig presedens i andre områder.

som er uønsket til en begrenset forekomst for å unngå uheldig påvirkning på atlantisk laks og andre naturlig forekommende arter i elva.

Med hilsen

Geir Østereng
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Kopi til:

Statens naturoppsyn Vadsø

Finnmarkseiendommen

Statsforvalteren i Troms og

Finnmark

Reinpolitiet

Statens naturoppsyn Tana

Reinbeitedistrikt 6

Båtsfjord kommune

Postboks 133

Statens Hus

v/Ásllat Niillas Sara Smuk,
Rasengveien 2

9811 VADSØ

9800 VADSØ

9840 VARANGERBOTN

Fra: Tor Asbjørn Aslaksen Simonsen[fmfitaas@statsforvalteren.no]
Sendt: 15. jul 2021 14.57.39
Til: Østereng, Geir
Tittel: Melding fra Statsforvalteren

Du er satt som kopimottaker på sak 2021/775

Vennlig hilsen

Tor Asbjørn Aslaksen Simonsen | seniorrådgiver
e-post: fmfitaas@statsforvalteren.no

Statsforvalteren i Troms og Finnmark

Romssa ja Finnmarkku stáhtahálddašeadđi
Tromssan ja Finmarkun staatinhallittija

Vår dato:

15.07.2021

Vår ref:

2021/775

Deres dato:

15.07.2021

Deres ref:

Komagvær Jeger og Fiskerforening
Att. Leif Sætrum
leifbs@gmail.com

Saksbehandler, innvalgstelefon

Tor Asbjørn Aslaksen Simonsen, 78 95 03 14

Tillatelse til uttak av pukkellaks i Austerelva og Tverrelva

Vedtak

Statsforvalteren i Troms og Finnmark gir Komagvær Jeger og Fiskerforening tillatelse til å fiske etter pukkellaks i Austerelva.

Hjemmelen for vedtaket er § 13 i lakse- og innlandsfiskeloven av 15. mai 1992 nr. 47.

Vilkår for tillatelsen:

1. Fisketillatelsen gjelder fra og med 15. juli til og med 10. august 2021.
2. Tillatelsen gjelder for garn.
3. Før bruk av garn må fisk på den aktuelle strekningen kartlegges. Garn skal kun brukes når det er observert pukkellaks. Dersom pukkellaksen står blandet med stedege arter skal det ikke fiskes med garn.
4. Pukkellaks og sikre oppdrettslaks skal avlives. Utsiktet bifangst av stedege arter skal behandles skånsomt og settes tilbake i elva etter registrering.
5. Dersom det oppstår skader eller dødelighet på stedege fisk som følge av fisket etter pukkellaks, skal Statsforvalteren varsles. Om årsaken til skader/dødelighet ikke kan avklares og utbedres, må fisket vurderes avsluttet.
6. Det skal føres protokoll over all fangst. Rapport sendes til Statsforvalteren innen 31. desember 2021. I tillegg skal fangsten registreres gjennom det ordinære systemet for sportsfiske under eget vald «tiltaksfiske etter pukkellaks». Dette er til bruk for statistiske formål.
7. Tillatelsen eller en kopi av denne skal medbringes under fisket.
8. Tillatelsen forutsetter at utstyr som benyttes i forbindelse med fisket og prøvetaking blir tørket eller desinfisert før det benyttes i nytt vassdrag, jf. § 45 i omsetnings- og sykdomsforskriften for akvatiske dyr av 17. juni 2008 nr. 819.

E-postadresse:
sftfpost@statsforvalteren.no
Sikker melding:
www.statsforvalteren.no/melding

Postadresse:
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse:
Strandvegen 13, Tromsø
Damsveien 1, Vadsø

Telefon: 78 95 03 00
www.statsforvalteren.no/tf
Org.nr. 967 311 014

9. Før fisket settes i gang skal grunneiere og fiskeberettigede varsles.
10. Komagvær Jeger og Fiskeforening ved Leif Sætrum står som ansvarlig for at vilkårene i tillatelsen overholdes.

Merk:

- Vi gjør oppmerksom på at det ved fiske etter pukkellaks i de delene av Austerelva og Tverrelva som befinner seg i Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde, må tas ekstra hensyn, slik at det ikke skjer skade på vegetasjon, dyreliv og kulturminner.
- For at dere skal kunne ta hensyn til verneverdiene i Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde ved fiske etter pukkellaks, legger vi ved verneforskriften for dette verneområdet.

Bakgrunn

Det vises til søknad fra Komagvær Jeger og Fiskeforening datert 15. juli 2021 om fiske etter pukkellaks i Austerelva og Tverrelva, dvs. i området hvor disse to elvene møtes og går over til én elv og et lite stykke oppstrøms brua der hovedvegen ut til Hamningberg går. Fisket etter pukkellaks skal foregå i perioden fra 1. juli – 10. august.

I Austerelva og Tverrelva er det stort sett atlantehavslaks fra 1,5 – 4,5 kg. Elva er grunn, det er få hindringer i elva, slik at pukkellaksen etter foreningens vurdering har fritt leide opp begge elvene. Foreningen observerer at det er store mengder pukkellaks i de omsøkte elvene, mens det ses lite av atlantehavslaksen.

Uttaket av pukkellaks skal skje ved bruk av garn. Før bruk av garn vil det dykkes i de aktuelle kulpene for å avklare om- og hvor det eventuelt står pukkellaks. Komagvær Jeger og Fiskeforening bistår med erfarent personell som har god kunnskap om bruk av garn og uttak av uønsket fiskeslag.

Statsforvalterens vurdering

Tverrelva og Austerelva befinner seg i Båtsfjord kommune og Vardø kommune og renner blant annet gjennom Varangerhalvøya nasjonalpark og Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde før de møtes og går over til én elv ca. 1 – 1 ½ km sør for utløpet av elva i Persfjorden.

Foreningen observerer store mengder pukkellaks i Tverrelva og Austerelva, og det er derfor ønskelig å iverksette tiltak for å ta ut pukkellaksen. Foreningen kjenner ikke til hvor langt opp i elvene pukkellaksen går, men de ønsker å benytte garn og dykkere i forbindelse med uttaket av pukkellaks.

Uttak av pukkellaks med oppgangsfelle er anbefalt i forslag til nasjonal handlingsplan publisert av Miljødirektoratet april 2021. Der fellefangst ikke er mulig anbefales andre metoder som garn, not og harpun.

Det er viktig at det utføres kartlegging før fisket settes i gang. Dersom pukkellaks står sammen med annen fisk, skal ikke garnet settes ut, og pukkellaksen må fanges med stang. Dette vil redusere risiko for bifangst. Dersom fisket fører til bifangst, skal fisket avsluttes øyeblikkelig.

Prinsippene i §§ 8 - 12 i naturmangfoldloven (nml.) av 19. juni 2009 nr. 100 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet, jf. nml. § 7. Statsforvalteren vurderer kunnskapsgrunnlaget som tilstrekkelig for å fatte vedtak i denne saken, da det foreligger god kunnskap om denne type fangst av fisk, jf. nml. § 8, og det legges derfor mindre vekt på føre-var-prinsippet i nml. § 9.

Fordi de stedeagne artene av fisk skal behandles skånsomt og settes tilbake i elva, vil uttaket etter vår vurdering i liten grad medføre skade på naturmangfoldet, jf. nml. § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning. Vilåårene som er satt for tillatelsen vil etter Statsforvalterens vurdering minske risikoen for negative effekter av tiltaket, jf. nml. § 12 om miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder. Dersom vilåårene i vedtaket følges, vil nml. § 11 om at kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver, ikke komme til anvendelse.

Statsforvalteren har kommet frem til at Komagvær Jeger og Fiskerforening skal få tillatelse til å ta ut pukkellaks sommeren 2021.

Klageadgang

Tillatelsen er et enkeltvedtak og kan klages på innen tre uker fra brevet er mottatt, jf. §§ 28 og 29 i forvaltningsloven av 10. februar 1967. En begrunnet klage kan sendes til Statsforvalteren i Troms og Finnmark.

Med hilsen

Iris Rita Hallen (e.f.)
seksjonsleder vilt og motorferdsel

Tor Asbjørn Aslaksen Simonsen
seniorrådgiver

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi:

Miljødirektoratet

post@miljodir.no

Statens naturoppsyn Vadsø

arne.petter.sarre@miljodir.no

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre

fmfigos@statsforvalteren.no

Vedlegg:

1. Kart som viser omtrentlig hvor det planlegges å fiske etter pukkellaks.
2. Forskrift om Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde av 8. desember 2006 nr. 1386.

Vedlegg

Kart som viser omsøkt område for fiske etter pukkellaks

Figur 1 De mest aktuelle fiskeplassene for fiske med garn etter pukkellaks er vist med orange prikker. Rød heltrukken strek (den som ligger lengst unna Persfjorden) viser vernegrensen. Sør for denne grensen ligger Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde. Varangerhalvøya nasjonalparkstyre er forvaltningsmyndighet for dette verneområdet.

Forskrift om verneplan for Varangerhalvøya. Vedlegg 3. Vern av Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde/ Biezavuona-Oardduvuona suodjemeahcci, Båtsfjord og Vardø kommuner, Finnmark.

Dato	FOR-2006-12-08-1386
Publisert	II 2006 hefte 5
Ikrafttredelse	08.12.2006
Sist endret	<u>FOR-2013-03-15-284</u> fra 01.07.2013
Gjelder for	Båtsfjord og Vardø kommuner, Troms og Finnmark
Hjemmel	<u>LOV-1970-06-19-63-§5</u> , <u>LOV-1970-06-19-63-§6</u> , <u>LOV-1970-06-19-63-§21</u> , <u>LOV-1970-06-19-63-§22</u> , <u>LOV-1970-06-19-63-§23</u> jf <u>LOV-2009-06-19-100-§77</u>
Kunngjort	14.12.2006
Korttittel	Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde

Fastsatt ved kgl.res. 8. desember 2006 med hjemmel i lov 19. juni 1970 nr. 63 om naturvern § 5 og § 6, jf. § 21, § 22 og § 23. Fremmet av Miljøverndepartementet. Endret ved forskrift 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013).

§ 1. Avgrensing

Verneområdet berører følgende gnr./bnr.:

Båtsfjord kommune: 16/1, 16/2, 16/3, 16/5, 16/9, 16/11, 16/13, 16/15, 16/16, 16/18, 16/19, 16/20, 16/21, 16/23, 16/28, 16/29, 16/31, 16/37, 16/38, 16/39, 16/42, 16/43, 17/1, 17/2, 17/3, 17/7, 18/1, 18/59, 18/61, 18/63, 18/67, 18/69, 18/78, 18/80, 18/82, 18/85, 18/97, 19/1, 19/2, 19/3, 19/4, 19/5, 19/6, 19/10, 19/11, 19/14.

Vardø kommune: 14/1, 14/11, 15/1, 15/3, 15/4, 16/1, 16/4, 16/8, 16/19, 16/20, 16/21, 17/1, 17/2, 17/3.

Det samlede arealet er på ca. 246 km².

Grensene for landskapsvernområdet fremgår av kart i målestokk 1:110.000, datert Miljøverndepartementet desember 2006.

De nøyaktige grensene for landskapsvernområdet skal avmerkes i marka. Knekkpunktene skal koordinatfestes.

Verneforskriften med kart skal oppbevares i Båtsfjord og Vardø kommuner, hos Fylkesmannen i Finnmark, i Direktoratet for naturforvaltning og i Miljøverndepartementet.

§ 2. Formål

Formålet med opprettelsen av Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde er å ta vare på et egenartet og arktisk preget natur- og kulturlandskap med det biologiske mangfold som kjennetegner landskapet. Området har særegne geologiske formasjoner i steiltstående bergarter, og frodige dalbotner med forekomster av sjeldne plantearter som står i sterk kontrast til de nakne fjellplataene. Den ville og særpregete næringskysten i nord er typisk for Øst-Finnmark, og står i skarp kontrast til det rolige, geologisk sett millioner av år gamle landskapet innover halvøya.

Landskapsvernområdet skal, sammen med Varangerhalvøya nasjonalpark, bidra til å bevare et sammenhengende naturområde som også inneholder mange kulturminner.

Ivaretagelse av naturgrunnlaget er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne nyttes til reindrift.

§ 3. Vernebestemmelser

1. Landskapet

1.1 Inngrep i landskapet

Området skal vernes mot inngrep som vesentlig kan endre eller virke inn på landskapets art eller karakter. Med de unntak som følger av punkt 1.2 og 1.3 er det forbud mot inngrep som vegbygging, oppføring og ombygging av bygninger og anlegg eller andre varige eller midlertidige innretninger, bergverksdrift, vassdragsregulering, graving, påfylling av masse, sprenging, boring, bryting av steiner, mineraler og fossiler, fjerning av større steiner og blokker, drenering, annen form for tørrelegging, nydyrking, nyplanting, bakkeplanering, fremføring av luft- og jordledninger, bygging av bruer og klopper, oppsetting av skilt, merking av stier, løyper o.l. Oppstillingen er ikke uttømmende. Kulturminner skal beskyttes mot skade og ødeleggelse.

Fylkesmannen avgjør i tvilstilfeller om et tiltak kan endre landskapets art eller karakter vesentlig.

1.2 Bestemmelsene i punkt 1.1 er ikke til hinder for:

- a) Vedlikehold av bygninger og anlegg.
- b) Vedlikehold av merkede stier, skilt, bruer, klopper og løyper i henhold til forvaltningsplanen etter § 5.
- c) Drift og vedlikehold av jordbruksarealer i Persfjorden. Retningslinjer for drift fastsettes i forvaltningsplanen etter § 5.
- d) Anlegg av sanketrøer i Persfjorden.
- e) Vedlikehold av eksisterende veger.
- f) Drift og vedlikehold av eksisterende energi- og kraftanlegg og nødvendig istandsetting ved akutt utfall.
- g) Oppgradering eller fornyelse av kraftledninger for heving av spenningsnivå og økning av linjetverrsnitt når dette ikke forutsetter vesentlige fysiske endringer i strid med verneformålet.
- h) Bruk av eksisterende båtutsettingsplasser og lagring av båter på land i tilknytning til disse.
- i) Drift og vedlikehold av Kystverkets anlegg.

1.3 Forvaltningsmyndigheten, jf. § 7, kan etter søknad gi tillatelse til:

- a) Ombygging og utvidelse av eksisterende bygninger.
- b) Gjenoppføring av bygninger, anlegg og innretninger som er gått tapt ved brann eller naturskade.
- c) Bygging av bruer, klopper og gjerder.
- d) Oppføring av nødvendige bygninger og anlegg i forbindelse med landbruksvirksomhet.
- e) Tilrettelegging langs fylkesveg 341 til Hamningberg.
- f) Restaurering av Vesterelvas meanderende utløp.
- g) Utbedring og oppgradering av eksisterende veger.
- h) Fortøyingsfester for fiskeredskaper og båter.
- i) Eventuell veiutløsning mellom Sandfjorden og Syltefjorden.
- j) Flytting, tilbygg og oppføring av nye anlegg for Kystverket.
- k) Oppgradering/fornyelse av kraftledninger som ikke faller innunder § 3 punkt 1.2 bokstav f eller g.

- l) Fremføring av nye kraftlinjer.
- m) Havbruksvirksomhet dersom det ikke strider mot verneformålet.
- n) Oppføring av bygninger og anlegg i forbindelse med reindrift og oppsyn.

2. *Plantelivet*

- 2.1. Plantelivet skal beskyttes mot skade og ødeleggelse. Planting, såing og innføring av nye plantearter på land og i ferskvann er forbudt. Varangervalmue (*Papaver dahlianum* ssp. *dahlianum*) og finnmarkssvineblom (*Senecio integrifolius*) er fredet i medhold av forskrift 21. desember 2001 nr. 1525 om fredning av truede arter.
- 2.2. Bestemmelsen i punkt 2.1 er ikke til hinder for:
 - a) Bruk av området til beite.
 - b) Plukking av bær og sanking av matsopp.
 - c) Skånsomt uttak av trevirke til bålbrekking.
 - d) Uttak av materialer til duodji (samisk husflid).
 - e) Bruk av ris til snarefangst.
 - f) Plukking av planter som er alminnelig forekommende på stedet til privat bruk.

3. *Dyrelivet*

- 3.1. Nye dyrearter må ikke innføres.
- 3.2. Jakt etter viltloven, saltvannsfiskeloven eller etter reindriftrrettens regler er tillatt.
- 3.3. Fiske etter lakse- og innlandsfiskeloven, saltvannsfiskeloven eller etter reindriftrrettens regler er tillatt.
- 3.4. Havbeite uten synlige installasjoner over vann er tillatt etter akvakulturloven.

4. *Ferdsel*

- 4.1. All ferdsel skal skje varsomt og slik at det ikke skjer skade på vegetasjon, dyreliv og kulturminner.
- 4.2. Bestemmelsene i denne forskrift er ikke til hinder for organisert turvirksomhet til fots så lenge naturmiljøet ikke blir skadelidende.

Annen organisert ferdsel og ferdselsformer som kan skade naturmiljøet må ha særskilt tillatelse av forvaltningsmyndigheten, jf. § 7. Det vises til forvaltningsplanen etter § 5.

- 4.3. Sykling og organisert bruk av hest er bare tillatt på traseer eller i områder som er godkjent for slik bruk i forvaltningsplanen etter § 5.
- 4.4. Miljødirektoratet kan ved forskrift regulere eller forby ferdsel eller ferdselsformer som kan være til skade for naturmiljøet.
- 4.5. Bestemmelsen i punkt 4 gjelder ikke nødvendig ferdsel i forbindelse med militær operativ virksomhet, politi-, rednings-, brannvern-, skjøtsel-, oppsyn og forvaltningsoppgaver.

5. *Motorferdsel*

- 5.1. Motorferdsel på barmark er forbudt, med unntak av motorferdsel hjemlet i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag § 4, og bruk av åpen barmarksløype ved Vesterelva i Persfjorden.

På snødekt mark gjelder bestemmelsene i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag.

- 5.2. Forvaltningsmyndigheten, jf. § 7, kan gi tillatelse til bruk av beltegående «elgtrekk» eller annet lett terrengkjøretøy til uttransport av elgslakt.
- 5.3. Forbudet i punkt 5.1 gjelder ikke motorferdsel ved militær operativ virksomhet, politi-, rednings-, brannvern-, skjøtsel-, oppsyn og forvaltningsoppgaver.

6. *Forurensing*

- 6.1 Forbud mot forurensing

Forsøpling og bruk av kjemiske midler som kan påvirke naturmiljøet er forbudt.

- 6.2 Avfall

Avfall skal tas med ut av området.

- 6.3 Støy

Unødvendig støy er forbudt. Det er ikke tillatt å bruke motor på modellfly o.l.
Forvaltningsmyndigheten, jf. § 7, kan stille krav til støydemping for strømgeneratorer o.l.

0 Endret ved forskrift 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013).

§ 4. Generelle dispensasjonsbestemmelser

Forvaltningsmyndigheten, jf. § 7, kan gjøre unntak fra bestemmelsene når formålet med vernet krever det, samt for vitenskapelige undersøkelser og arbeider eller tiltak av vesentlig samfunnsmessig betydning, eller i andre særlige tilfeller når dette ikke strider mot formålet med vernet.

§ 5. Forvaltningsplan

Det skal utarbeides en forvaltningsplan med nærmere retningslinjer for forvaltning, skjøtsel, tilrettelegging, informasjon mv. Forvaltningsplanen skal godkjennes av Miljødirektoratet.

0 Endret ved forskrift 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013).

§ 6. Skjøtsel

Forvaltningsmyndigheten, jf. § 7, kan iverksette tiltak for å fremme formålet med vernet.

§ 7. Forvaltningsmyndighet

Miljødirektoratet fastsetter hvem som er forvaltningsmyndighet etter forskriften. Samiske interesser skal ivaretas i den forvaltningsordningen som etableres.

0 Endret ved forskrift 15 mars 2013 nr. 284 (i kraft 1 juli 2013).

§ 8. Rådgivende utvalg

Forvaltningsmyndigheten, jf. § 7, kan opprette et rådgivende utvalg for forvaltningen av landskapsvernområdet.

§ 9. Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft straks.

Fra: Jan Erik Knutsen[jan.e.knutsen@uit.no]
Sendt: 23. aug 2021 11:39:36
Til: Postmottak SFTF
Kopi: Østereng, Geir
Tittel: Rapport fra COAT/UiT om motorferdsel vinteren 2021

Viser til deres sak 2019/2232 hvor COAT har fått dispensasjon for bruk av snøskuter i forbindelse med overvåkning. Vedlagt følger kopi av kjøreseddel for de forskjellige transportoppdragene for 2021.

Som kjøreseddelen viser ble det kun benyttet to turer for transport av utstyr til Hubehytta i år, dette skyldes at vi fikk til å kombinere blant annet oppsett av kamera og åteblokker, med noe av transporten til Hubehytta. Dermed sparte vi et par turer på dette.

Vinterfeltarbeidet ble gjennomført som planlagt i perioden 15. mars til 21. mars 2021.

I Jakobselvkroken ble det kjørt en tur inn til de punktene som ligger innenfor nasjonalparken.

I Komagdalen ble det benyttet en snøskuter for transport inn til Hubehytta og transport ut igjen etter endt feltarbeid.

For øvrig benyttet man snøskuter for å komme seg til de forskjellige områdene som overvåkes i Komagdalen, Sandfjorddalen, Ryggfjellet og Kjøltingan.

I all hovedsak kjørte man en tur/retur til hver av de forskjellige områdene. I noen tilfeller, der man ikke blir ferdig på en dag, måtte man kjøre to turer.

Viser også til sak 2021/1914 hvor COAT fikk dispensasjon for transport av burmateriale til Kjøltingan og området Ryggfjellet-Ruossachocka.

Transporten ble gjennomført med to skutere (2 turer) den 15. april 2021.

På grunn av særdeles godt føre lot det seg gjøre å få med alle bur på to sleder. Burene ble for øvrig montert opp i løpet av sommeren i år.

All transport ble gjennomført før reindriften flyttet inn i området.

Med vennlig hilsen / Dearvuodát

Jan Erik Knutsen
Rådgiver / ráððeaddi
UiT Norges arktiske universitet
COAT Varanger
Tlf. 45 21 04 56/78450434
E-post: jan.e.knutsen@uit.no

www.coat.no

KJØRESEDDER - sak 2019/2232

Fjellrevmodul – fotobokser 2021

Nyborgløypa 3 turer – 2 snøscootere i følge

Kjøreseddelen er **kun** gyldig sammen med nasjonalparkstyrets vedtak i saken.

Før start på hver tur skal dato og signatur påføres i tabellen under.

Det **skal** brukes kulepenn/tusj som ikke kan viskes vekk

Kun kjøreseddel som er stemplet og signert av forvalter er gyldig

	Dato	Nyborgløypa	Signatur
1. tur	3/3		Jan Erik Kure
2. tur	11		John-Peter Kristiansen
3. tur	26/3		Jan Erik Kure
4. tur	-1-		Dorotei Kure
5. tur	13/4		Jan Erik Kure (sammen med SIV)
6. tur			

KJØRESEDDER - sak 2019/2232

Fjellrevmodul – fotobokser 2021

Komagløypa 3 turer – 2 snøscootere i følge

Kjøreseddelen er **kun** gyldig sammen med nasjonalparkstyrets vedtak i saken.

Før start på hver tur skal dato og signatur påføres i tabellen under.

Det **skal** brukes kulepenn/tusj som ikke kan viskes vekk

Kun kjøreseddel som er stemplet og signert av forvalter er gyldig.

	Dato	Signatur	Komagløypa
1. tur	24/2	Jon Erik Kvik	(sammen med SNO)
2. tur	22/3	John Arne Kristiansen	
3. tur	- u	Jon Erik Kvik	
4. tur	12/4	Jon Erik Kvik	
5. tur	- u	Beit P. Gashu	
6. tur			

KJØRESEDDER - sak 2019/2232

År 2021

Transport utstyr Hubehytta 1 - 6 turer

Kjøreseddelen er **kun** gyldig sammen med nasjonalparkstyrets vedtak i saken.

Før start på hver tur skal dato og signatur påføres i tabellen under.

Det **skal** brukes kulepenn/tusj som ikke kan viskes vekk

Kun kjøreseddel som er stemplet og signert av forvalter er gyldig.

	Dato	Hubehytta	Signatur
1. tur	9/4		Jan Erik Kruft
2. tur	9/4		Bent L. Gashu
3. tur			
4. tur			
5. tur			
6. tur			

Nasjonalparkstyret for Raet
Postboks 504
4804 ARENDAL

Trondheim, 29.06.2021

Deres ref.:
2021/471

Vår ref. (bes oppgitt ved svar):
2021/3601

Saksbehandler:
Hege Langeland

Svar på spørsmål om retningslinjer for private gaver og bidrag til forvaltningen av verneområder

Vi viser til brev fra Raet nasjonalparkstyre 14.03.2021 med spørsmål om Miljødirektoratet kan utarbeide retningslinjer for private gaver og bidrag til nasjonalparkstyrene. Raet nasjonalparkstyres spørsmål gjelder i hvilken grad nasjonalparkstyret kan motta gaver og bidrag til forvaltningen av verneområdet.

Avgrensning mot adgangen til å motta personlige gaver

Slik vi oppfatter spørsmålet, så gjelder det ikke hvilken adgang forvaltere eller medlemmer i nasjonalparkstyret har til å motta personlige gaver. For ordens skyld nevnes det imidlertid at det er svært snevert adgang til å motta slike personlige gaver, og verste fall kan mottak av personlige gaver og ytelser være straffbart. Problemstillingen er også regulert i statsansatteloven § 39, hvor det står at ingen statsansatte kan motta gaver dersom den er egnet til, eller av gaver er ment, å påvirke vedkommendes tjenstlige handlinger. Lov om statsansatte gjelder for forvaltere, men ikke for medlemmer i nasjonalpark- eller verneområdestyrer eller for gaver som gis til styrene som forvaltningsorgan. De normene som angis gir allikevel god veiledning også for disse.

Hovedregel om gaver til et forvaltningsorgan

Det er ikke noe generelt forbud mot at forvaltningsorganer mottar gaver.

Når gaven er rettet til forvaltningsorganet som et bidrag til forvaltningen av området, vil det normalt være større åpning for å motta gaven enn når den er rettet til forvalter eller styremedlemmene personlig. Nasjonalpark- og verneområdestyrer kan som hovedregel ta imot gaver som et bidrag til forvaltningen av verneområdene. Hensynene bak forbudet mot gaver til statsansatte vil imidlertid i endel tilfeller også gjøre seg gjeldende for gaver til styret. Det bør derfor vurderes konkret i det enkelte tilfellet om styret bør ta imot gaven.

Regjeringen har utgitt en veileder om gaver i tjenesten som ligger her:

<https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/Veileder-om-gaver-i-tjenesten/id757296/>

Retningslinjene gjelder direkte for statsansatte, men kan også gi veiledning i andre tilfeller.

KS har også utarbeidet lignende veiledning. <https://www.ks.no/fagomrader/demokrati-og-styring/etikk/apenhet-om-gaver-roller-og-eierinteresser/>

Omstendighetene rundt gaven må vurderes

Det er et alminnelig utgangspunkt at det ikke er tillatt å legge vekt på gaver i utøvelsen av offentlig myndighet - gavegiver kan ikke gis fordeler som følge av gaven. Styrene kan derfor ikke ta imot gaver som det er knyttet en forventning til eller et krav om en positiv motytelse for, for eksempel en tillatelse eller annen forhåndsbinding av myndighetsutøvelse.

Donasjoner fra f.eks. veldedige stiftelser vil ofte kunne mottas, da slike bidrag som regel ikke innebærer bindinger til noen med særinteresser i verneområdet. Gaver fra virksomheter som praktiserer donasjoner til ulike formål vil også kunne mottas. Dette med mindre det foreligger omstendigheter som er egnet til å svekke tilliten til styrets upartiskhet, f.eks. fordi virksomheten har sterke interesser i hvordan styret utøver sin myndighet.

Det forhold at en giver har nytte av gaven utelukker ikke at styret kan motta gaven. En gave kan innebærer at et forvaltningstiltak kommer raskere i gang enn dersom gaven ikke hadde vært gitt. Eksempler på dette er bidrag fra en turistbedrift til tilretteleggingstiltak som turistbedriften selv kan ha nytte av eller skjøtselsbidrag fra en grunneier. Forutsatt at slike tiltak allerede er prioritert eller vurderes av styrene som tiltak som skal eller bør gjennomføres av hensyn til verneformålet, anses slike gaver i utgangspunktet å være innenfor det forvaltningsorganet lovlig kan motta.

Styrene samarbeider ofte med både kommuner og private aktører om tilretteleggingstiltak og skjøtsel. Dette kan bidra til å skape et positivt engasjement og kan være viktig for å forankre vernet i lokalsamfunnene. Selv om det kan ligge et gaveelement i slike samarbeidsprosjekter, anser vi at dette er gaver som kan mottas, forutsatt at det ikke er forventning om en annen motytelse eller at det er andre omstendigheter rundt bidraget som svekker tilliten til styrenes upartiskhet. Et eksempel på et slikt samarbeid kan være fjerning av fremmede arter i verneområder.

En gave kan i enkelte tilfeller reise tvil om forvaltningsorganets integritet og uavhengighet, og det bør derfor alltid vurderes hvordan en gave vil fremstå for utenomverden (selv om giver ikke har en uttalt forventning eller krav om gjenytelse). Det bør som hovedregel ikke tas imot gaver eller fordeler fra en giver som styrene for tiden behandler søknader eller lignende fra. Det bør også utvises forsiktighet med å motta gaver fra virksomheter som vil kunne bli part i fremtidige saker/søknader til styret. Det bør ikke mottas gaver som gir bindinger eller som kan påvirke styret eller skape et inntrykk av dette.

En gave kan etter forholdene videre innebære at styrets medlemmer blir inhabile til å behandle en sak fordi gaven ut fra forholdene er egnet til å svekke tilliten til medlemmenes upartiskhet, jf. forvaltningsloven § 6 annet ledd.

Styrene må gjøre egne vurderinger av gaver og bidrag som tilbys på bakgrunn av de hensynene som her er gjennomgått. Vi viser også til ovennevnte veileder om gaver i tjenesten. I hvilken grad styrene bør motta eller avvise gaver fra private må vurderes konkret ut fra forholdene i den enkelte situasjon. Miljødirektoratet ønsker derfor ikke å lage felles retningslinjer for dette utover denne veiledningen.

Kontrakt

I samarbeidsprosjekter kan det som regel være hensiktsmessig å avtalefeste partenes forpliktelser eller krav til hvordan et tiltak skal utføres. Vi vurderer det ikke som aktuelt å inngå kontrakter om gaver. Vi forutsetter at styrene er tydelige ovenfor givere om at gaver som mottas ikke fører til bindinger/fordeler i utøvelsen av offentlig myndighet.

Åpenhet om gaver

Praktisering av åpenhet om hvilke gaver styrene mottar og hvem giveren er, vil være en fordel i denne sammenheng og være tillitsskapende. Som følge av dette ønsker Miljødirektoratet at det skal være åpenhet rundt gaver til styrene. Dersom styrene mottar gaver, ber vi om at denne informasjonen ligger tilgjengelig på styrenes nettsider.

Private bidragsyteres navn må ikke benyttes i forbindelse med bruken av merkevaren Norges nasjonalparker.

Hilsen
Miljødirektoratet

Dette dokumentet er elektronisk godkjent

Trond Flydal
seksjonsleder

Knut Fossum
seksjonsleder

Tenk miljø - velg digital postkasse fra e-Boks eller Digipost på www.norge.no.

Kopi til:

Dovrefjell nasjonalparkstyre	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER
Nasjonalparkstyret for Forollhogna	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Nasjonalparkstyret for Jotunheimen og Utladalen	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER
Lomsdal-Visten nasjonalparkstyre	c/o Statsforvalteren i Nordland, Moloveien 10	8002	BODØ
Nasjonalparkstyret for Reinheimen	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER
Nasjonalparkstyret for Reisa og Ráisduottarháldi	Postboks 6105	9291	TROMSØ
Nasjonalparkstyret for Skarvan og Roltdalen og Sylan	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Øvre Pasvik nasjonalparkstyre	c/o Statsforvalter Troms og Finnmark, Statens hus	9815	VADSØ
Langsua nasjonalparkstyre	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER

Jostedalsbreen nasjonalparkstyre	Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
Byrkjæ nasjonalparkstyre /	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Børgefjell nasjonalparkstyre			
Varangerhalvøya nasjonalparkstyre	Statsforvalteren i Troms og Finnmark, Statens hus	9815	VADSØ
Blåfjella-Skjækerfjella-Lierne nasjonalparkstyre	Statsforvalteren i Trøndelag, Postboks 2600	7734	STEINKJER
Midtre Nordland nasjonalparkstyre	c/o Statsforvalteren i Nordland, Postboks 1405	8002	BODØ
Rondane-Dovre nasjonalparkstyre	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER
Hallingskarvet nasjonalparkstyre	Statsforvalteren i Oslo og Viken, Postboks 1604	3007	DRAMMEN
Ytre Hvaler nasjonalparkstyre	Postboks 325	1502	MOSS
Rohkunborri nasjonalparkstyre	Postboks 137	9365	BARDU
Breheimen nasjonalparkstyre	Postboks 987	2626	LILLEHAMMER
Stabbursdalen nasjonalparkstyre	c/o Statsforvalter Troms og Finnmark, Statens hus	9815	VADSØ
Folgefonna nasjonalparkstyre	Postboks 7310	5020	BERGEN
Ånderdalen nasjonalparkstyre	Postboks 6105	9291	TROMSØ
Nasjonalparkstyret for Fulufjellet	Postboks 4034	2306	HAMAR
Nasjonalparkstyret for Femundsmarka og Gutulia	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Seiland/Sievju nasjonalparkstyre	Statsforvalteren i Troms og Finnmark, Statens hus	9815	VADSØ
Nasjonalparkstyret for Øvre Dividal nasjonalpark og Dividalen LVO	Postboks 6105	9291	TROMSØ
Færder nasjonalparkstyre	Statsforvalter Vestfold og Telemark, Postboks 2076	3103	TØNSBERG
Møysalen nasjonalparkstyre	Statsforvalteren i Nordland, Moloveien 10	8002	BODØ
Verneområdestyret for Brattefjell-Vindeggen landskapsvernområde	Postboks 2076	3103	TØNSBERG
Verneområdestyret for Trollheimen	Postboks 2520	6404	MOLDE
Verneområdestyret for Setesdal vesthei, Ryfylkeheiane, Frafjordheiane	Postboks 24	4748	RYSSTAD
Nærøyfjorden verneområdestyre	Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
Vega verneområdestyre	c/o Statsforvalteren i Nordland, Moloveien 10	8002	BODØ
Verneområdestyret for Oksøy-Ryvingen og Flekkefjord landsk.vernområder	Postboks 788 Stoa	4809	ARENDAL
Verneområdestyret for Nordkvaløya-Rebbernesøya landskapsvernområde	Postboks 6105	9291	TROMSØ
Verneområdestyret for Skardsfjella og Hyllingsdalen	Postboks 2600	7734	STEINKJER
Stølsheimen verneområdestyre	Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER

Verneområdestyret for Geiranger-Herdalen	Postboks 2520	6404	MOLDE
Verneområdestyret for Lyngsalpan landskapsvernområde	Postboks 6105	9291	TROMSØ
Sølen verneområdestyre	c/o Statsforvalteren i Innlandet, Postboks 4034	2306	HAMAR
Verneområdestyret for Kvænangsbotn og Navitdalen landskapsvernområder	Postboks 6105	9291	TROMSØ
Naustdal-Gjengedal verneområdestyre	c/o Statsforvalteren i Vestland, Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER
Ålfotbreen verneområdestyre	Njøsavegen 2	6863	LEIKANGER

**Varangerhalvøya
nasjonalparkstyre**

Postadresse
Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse
Damsveien 1
9800 Vadsø

Kontakt
Sentralbord: +47 78 95 03 00
Direkte: +47 78 95 03 59
sftfpost@statsforvalteren.no
www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvøya

«MOTTAKERNAVN»

«ADRESSE»

«POSTNR» «POSTSTED»

Saksbehandler Geir Østereng

Vår ref. 2021/74-25 432.3

Deres ref. «REF»

Dato 02.08.2021

Søknad om oppsett av to infotavler om Varangerhalvøya nasjonalpark i Vadsø kommune – Høyelva og Lille Vasselva

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre ser behov for mer informasjon om nasjonalparken ved to punkter i Vestre Jakobselv. Dette langs barmarksløype 1 i Vestre Jakobselv ved Høyelva nord, og ved hytteparkeringen ved Lille Vasselva.

I 2019 gav Vestre jakobselv utmarkslag innspill til styret om at man ønsker mer informasjon om nasjonalparken langs dette strekket. Styreleder for nasjonalparkstyret Catrine Rosanoff og Trond Anfinnsen i Vestre jakobselv utmarkslag befarte strekket sammen med nasjonalparkforvalter. Konklusjonen var at det er behov for å etablere to informasjonstavler. Disse vil være i tre påmontert infotavle i aluminium. Fra før er det en tavle ved ende av barmarksløypa ved Nerslåtta.

I lys av dette søker Varangerhalvøya nasjonalparkstyre tillatelse fra grunneier Finnmarkseiendommen og Vadsø kommune om å sette opp to infotavler på inntil 1m brei x 2,5 m høy på de to lokalitetene jfr. lokaliteter på kart under.

Nasjonalpark

Varangerhalvøya nasjonalpark / Várnjárgga álbmotmeahcci

Naturreservat

Syltefjorddalen naturreservat / Oarddu luondumeahcci, Ytre syltevik naturreservat, Sandfjordneset Naturreservat

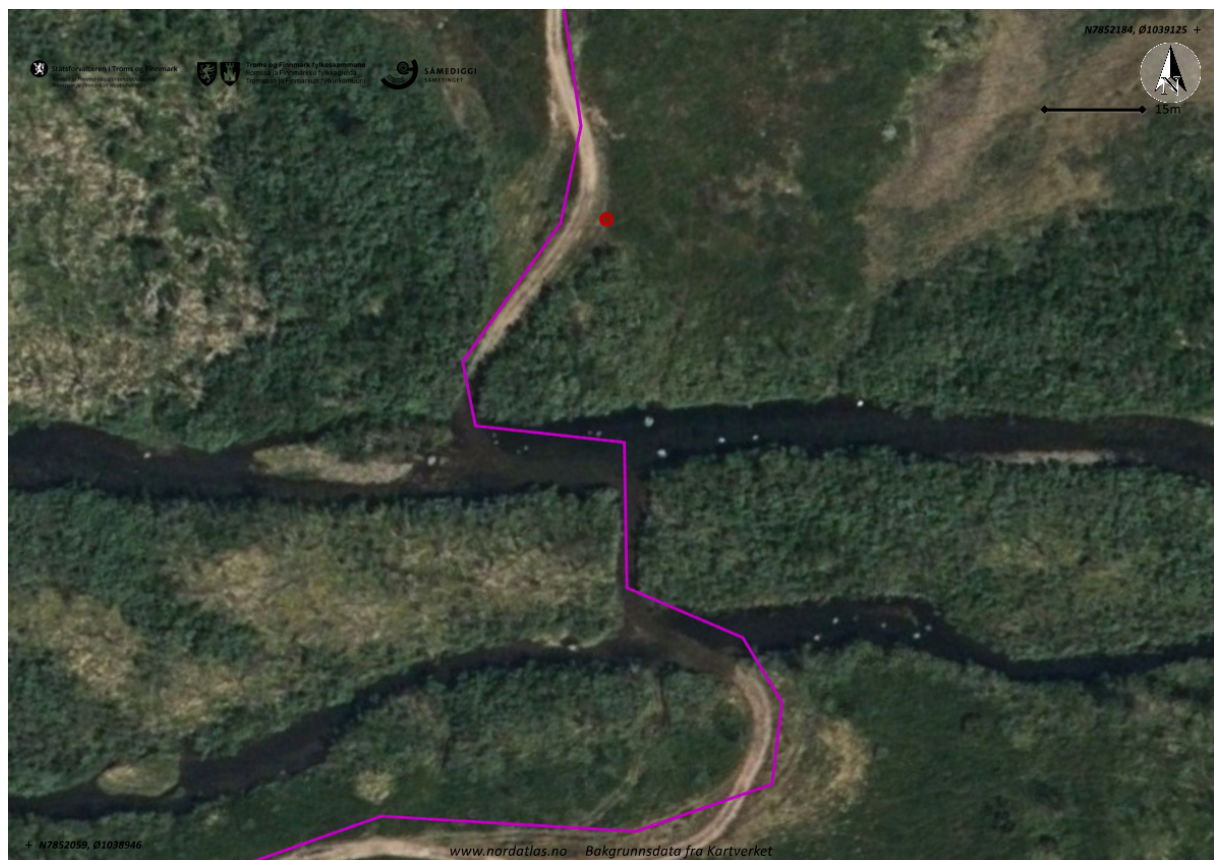
Landskapsvernområde

Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde / Biezavuona-Oardduvuona suodjemeahcci

Lokalitet ved Lille Vasselva P

Lokalitet nord for Høyelva ved barmarksløype 1

Ta gjerne kontakt med undertegnede om det skulle være spørsmål til søknaden på tlf. 41470437, fmfigos@statsforvalteren.no

Med hilsen

Geir Østereng
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Fra: Østereng, Geir[fmfigos@statsforvalteren.no]
Sendt: 30. aug 2021 09.06.00
Til: 'sigve eriksen'
Tittel: SV: dronflygning i persfjord-syltefjord landskapsvern område

Hei,

Verneforskriften for Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde § 5 punkt 6.3 støy, sier
Unødvendig støy er forbudt. Det er ikke tillatt å bruke motor på modellfly o.l.

Drone kommer innunder samme kategori som for modellfly med motor.
Det betyr at bruk av drone kommer inn under bestemmelsene om unødvendig støy.

For å fly drone her må man da søke dispensasjon fra verneforskriften – nasjonalparkstyret må da behandle saken.
Det må gjerne litt spesielle grunner til for å få dispensasjon til å fly drone her da det er generelt forbud.

Med vennlig hilsen / Dearvuodaiguin/ Ystävällissii tervheissii

Geir Østereng
Nasjonalparkforvalter/ álbmotmeahcchehálddašeaddji/ Kansalistarhaan valvooja
Tlf. 78 95 03 89/ mobil 41470437
www.nasjonalparkstyret.no/Varangerhalvoya

**Varangerhalvøya
nasjonalpark**

**Várjángga
álbmotmeahcci**

- Varenkinniemen kansalistaras -

Syltefjorddalen naturreservat / Oarddu luondumeahcci

Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde / Biezavuona-Oardduvuona suodjemeahcci

Ytre syltevik naturreservat

Sandfjordneset Naturreservat

Fra: sigve eriksen <sigve.eriksen@gmail.com>
Sendt: fredag 27. august 2021 12:22
Til: Østereng, Geir <fmfigos@statsforvalteren.no>
Emne: dronflygning i persfjord-syltefjord landskapsvern område

Hei, jeg har blitt henvist til deg angående dronenflygning i Persfjord-Syltefjord landskapsvern område (som ikke er i nasjonalparken ifølge kartet). På naturbase.no finner jeg ut at det er vernet mot feks støy og motorferdsel. Dronen min er 250 gram og lager ca 51 desibel. Er det forbudt eller lovlig å fly drone der?

Mvh
Sigve Eriksen

Delegert sak

Statsforvalteren i Troms og Finnmark V/Geir Østereng
Postboks 700
9815 VADSØ

Tillatelse til tiltak - Oppsett av 2 infotavler om Varangerhalvøya nasjonalpark Vestre Jakobselv - Oppføring av infotavler

Plan- og bygningslovens § 20-4

Tiltak som kan forestås av tiltakshaver selv.

Adresse	Gårdsnr.	Bruksnr.	Festenr.	Seksjonsnr.
Tiltakshaver				
Tiltaket gjelder: Infotavler Vestre Jakobselv nasjonalpark.			Tiltakets størrelse BRA: m ² BYA: m ²	
Vedtak: Igangsettingstillatelse for søknadspliktig tiltak, ifr. pbl §20-4e. Oppføring av infotavler.				

Vilkår

Tegningsdokumentasjon

Tillatelsen er basert på tegningsdokumentasjon med journaldato 03.08.2021.

Merknader

Er tiltaket ikke satt igang senest 3 år etter at tillatelsen er gitt, faller tillatelsen bort. Det samme gjelder hvis tiltaket innstilles i lengre tid enn 2 år, jfr. Plan- og bygningslovens § 21-9.

Bygningen/ tiltaket må ikke tas i bruk til annet formål enn det denne tillatelsen forutsetter.

Skifte av tiltakshaver under gjennomføringen skal straks meldes til kommunen både av den opprinnelige og den nye tiltakshaveren.

Postadresse

Vadsø kommune
Postboks 614
9811 Vadsø

Besøksadresse

Service- og informasjon
Rådhusgaten 5
9800 Vadsø

Telefon

78 94 23 00

Telefaks

78 94 23 09

Organisasjonsnr.

964993602

Bankkontonr.

1503 27 79988

Hjemmeside

www.vadso.kommune.no

E-post

postmottak@vadso.kommune.no

Det er tiltakshavers ansvar selv å påse at bygget blir oppført i tråd med bestemmelser i plan- og bygningsloven med tilhørende teknisk forskrift og dimensjoneringsstandarder.

Mindre endringer underveis må normalt avklares med kommunen på forhånd. Om tiltaket inneholder korreksjoner ut fra godkjente tegninger, så må disse forevises ved søknad om ferdigattest.

Ingen bygning eller anlegg kan tas i bruk uten at det foreligger enten midlertidig brukstillatelse eller ferdigattest fra kommunen via anmodning om dette fra søker/tiltakshaver jf. §21-10. (Det er lagt ut standardiserte blanketter for slik anmodning på kommunens hjemmesider. Det kan også fås ved å kontakte kommunen.)

Til orientering har kommunen endret interne rutiner. Tillatelser oversendes kun pr e-post til søker og tiltakshaver i de tilfeller e-post er angitt. Papir sendes kun pr post på forespørsel, eller til de som ikke har oppgitt e-post som kontaktinfo.

Klagerett

Som søker og tiltakshaver må en være oppmerksom på at vedtaket i saken er et enkeltvedtak etter forvaltningsloven, som kan påklages av en part eller annen med rettslig klageinteresse i saken. Dette i henhold til §28 i forvaltningsloven.

De har rett til å klage vedtaket til klageinstansen. Klageinstansen er det forvaltningsorgan som er nærmest overordnet det forvaltningsorgan som har truffet vedtaket. Klagefristen er 3 uker fra den dag dette brevet kom fram. Eventuell klage sendes: Vadsø kommune, postboks 614, 9811 Vadsø eller postmottak@vadso.kommune.no.

Med hilsen

Sverre Jakobsen
byggsaksbehandler

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og derfor uten underskrift

Mottakere:

Statsforvalteren i Troms og
Finnmark V/Geir Østereng

Postboks 700

9815

VADSØ

**Varangerhalvøya
nasjonalparkstyre**

Postadresse
Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse
Damsveien 1
9800 Vadsø

Kontakt
Sentralbord: +47 78 95 03 00
Direkte: +47 78 95 03 59
sftfpost@statsforvalteren.no
www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvøya

«MOTTAKERNAVN»

«ADRESSE»

«POSTNR» «POSTSTED»

Saksbehandler Geir Østereng

Vår ref. 2021/74-26 432.3

Deres ref. «REF»

Dato 04.08.2021

Søknad om oppsett av infotavle ved Austerelva – Vardø kommune

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre vil søke grunneiers tillatelse fra Finnmarkseiendommen, og Vardø kommune angående , plan- og bygningslovens bestemmelser for å sette opp en Informasjonstavle på 1m x 2,5 m om verneområdene i omegn av Austerelva i Vardø kommune. Tavla vil informerer om Varangerhalvøya nasjonalpark og Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde m.fl.

Kommune: 5404 VARDØ

Gårdsnr: 16

Bruksnr: 1

Festenr: 0

Seksjonsnr: 0

Nasjonalpark

Varangerhalvøya nasjonalpark / Várnjårgga álbmotmeahcci

Naturreservat

Syltefjorddalen naturreservat / Oarddu luondumeahcci, Ytre syltevik naturreservat, Sandfjordneset Naturreservat

Landskapsvernområde

Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde / Biezavuona-Oardduvuona suodjemeahcci

Plassering fremgår av kart.

Ta gjerne kontakt på tlf. 41470437, e-post ; fmgos@statsforvalteren om behov for flere opplysninger.

Med hilsen

Geir Østereng
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Fra: Rune Muladal[rune@ninord.no]

Sendt: 16. aug 2021 07.42.32

Til: Østereng, Geir; Tony.Petterson@batsfjord.kommune.no; Postmottak Vardø kommune

Tittel: Søknad landingstillatelse Komagelva

Hei

Vedlagt ligger søknad om landingstillatelse i Komagelva, Varangerhalvøya nasjonalpark.

Beste hilsen

Rune Muladal

Daglig leder

Naturtjenester i Nord

Varangerhalvøya Nasjonalpark
Fylkesmannen i Finnmark
Statens Hus
9815 Vadsø

Naturtjenester i Nord
Postboks 2129
9267 Tromsø

Tromsø 10.08.21

Søknad om landingstillatelse med helikopter i Komagelva (Båtsfjord kommune).

Vi søker med dette om tillatelse til å lande med helikopter i Komagelvdalen. Av miljøhensyn vil bruk av helikopter være å foretrekke framfor bruk av landgående motorisert kjøretøy. Vi ønsker også å samarbeide med allerede planlagte flyginger/aktivitet for å minske trafikken på i nasjonalparken. **Komagelva:** Søknaden omfatter to landinger, i øvre del ved delinga (nedsiden av Bjørnskardet) (se kart). Og en på nedsiden oppsynshytta til Komag Jeger og Fiskeforening ved veiendekulpen.

Landingen med helikopter vil skje i forbindelse med feltarbeid, innenfor perioden 28 august – 25. september 2021, tilknyttet prosjektet ”Overvåkning av Nasjonale Laksevassdrag”. I tillegg vil det bli registrert pukkellaks, og vurdering hvor langt denne har vandret i elva.

Prosjektet skal på en systematisk måte samle inn data fra elvene som er nødvendig for fremtidig forvaltning og overvåking av laksebestandene ved bruk av gytebestandsmål som forvaltningsverktøy. Prosjektet er initiert av Naturtjenester i Nord og utformet i samarbeid med forpaktende fiskeforeninger. Den delen av prosjektet som omfattes av denne søknaden vil bestå av gytefisktellinger av laks, sjørøye og sjørret, der dykking / snorkling benyttes som metodikk. Dette medfører en del tungt utstyr som skal fraktes. Feltarbeidet i Komagelva vil skje i samarbeid med Komagelv JFF.

Vedlagt ligger kart over landingsplasser.

Mvh

Rune Muladal

Daglig leder

Epost: rune@ninord.no

Kontaktpersoner:

Daglig leder Rune Muladal, Naturtjenester i Nord mob: 414 23 272

Søknad også sendt til:

Båtsfjord Kommune

Vardø kommune

Figur 1. Søknad om landingstillatelse i Komagelva.

Naturtjenester i Nord v/ Rune Muladal

Saksbehandler Geir Østereng

Vår ref. 2021/7790-2 432.3

Deres ref.

Dato 19.08.2021

Dispensasjon til landing med helikopter i forbindelse med drivtelling av laks i Komagelva i Varangerhalvøya nasjonalpark - Naturtjenester i Nord

Det vises til deres søknad om landingstillatelse av 10.8.2021 innen Varangerhalvøya Nasjonalpark.

Behandlingsmåte

Saken er behandlet av Nasjonalparkforvalter på delegert myndighet gitt av Varangerhalvøya Nasjonalparkstyre i styresak ST13/2016. Forvalter delegeres forvaltningsansvar til å treffe vedtak i saker av kurant karakter etter Naturmangfoldlovens § 48 der: a) det dreier seg om fornying av dispensasjon gitt av styret eller arbeidsutvalget, og forutsetningene er tilnærmet uendret. B) Det foreligger etablert forvaltningspraksis fra saker behandlet av styret/ AU i tilsvarende sak. C) Forvaltningsplanen gir entydige føringer for utfallet.

I dette tilfellet er det etablert forvaltningspraksis fra Nasjonalparkstyret fra 2012.

Vedtak:

Med hjemmel i naturmangfoldlovens § 48 gis Naturtjenester i Nord tillatelse til to – 2 – landinger med helikopter i Varangerhalvøya nasjonalpark langs Komagelva jfr. pil i kart 1.

Tillatelsen gjelder i perioden 28. august til og med 25. september 2021.

Tillatelsen gis på følgende vilkår:

- Tillatelse til nødvendig bruk av helikopter skal være innhentet fra Vardø kommune og Båtsfjord kommune.
- Søker er ansvarlig for å informere helikopterpiloten om vilkårene i landingstillatelsen om flyvehøyde, landingssteder og kopi skal leveres pilot.
- Det tillates én – 1 – landing hver på de to angitte stedene i kart.
- Ved flyging skal man ta hensyn til de større vierkjerrområdene og lande i god avstand fra disse, slik at elg som står evt. står her ikke forstyrres unødig.
- Flygning til og fra landingsstedet skal foregå i en høyde på minimum 300 meter over bakken og skal skje langs vassdraget mellom de to punktene i Komagelva.

- Flygning og landing over og i umiddelbar nærhet av reinflokker skal unngås.
- Flygningen/landingen skal, før den finner sted, avklares med reinbeitedistrikt 6/5D. Kontaktperson for distriktet er distriktsleder Aslak Niilas Smuk tlf. 45 06 77 14.
- Nasjonalparkforvalter (41470437) og Statens naturoppsyn lokalt ved Arne Petter Sarre (90551743) og Christer Mikalsen (95038207) skal informeres på forhånd per sms, om når flyvingen skal skje.
- Dette brevet skal medbringes i felt i tilfelle kontroll.
- Etter endt feltarbeid skal det sendes inn en kort rapport om antall landinger.
- Rapport fra undersøkelsene sendes til Varangerhalvøya nasjonalparkstyre for økt kunnskap om fiskebestandene i verneområdet.

Kart1 : Landingssted veisendekulpen ved Porthytta i Vardø kommune og overfor delinga.

Klageadgang

Vedtaket eller del(er) av det kan påklages til Miljødirektoratet av en part eller annen med rettslig klageinteresse, innen tre uker fra vedtaket er mottatt, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29. Klagen sendes til Varangerhalvøya nasjonalparkstyre, jf. forvaltningsloven § 32.

Søknaden

Det søkes om å benytte helikopter til frakt av utstyr og folk til gytefisktellinger med inntil 2 landinger i verneområdet. Pukkellaks skal også kartlegges. Det søkes om en landing ved Bjørnskardet og førsteporten. Man benytter el-fiske utstyr og man gjorde sist undersøkelser i 2000, 2008, 2012 og 2019, 2020.

I Komagelv søkes det om å lande en gang ved veisendekulpen i Vardø kommune og en gang ovenfor delinga like nedenfor Bjørnskardet i Båtsfjord kommune. Flyging skjer for frakt av folk og utstyr til undersøkelser i elva som er ledd i overvåking av nasjonale laksevassdrag. Man vil i år også registrere hvor langt opp pukkellaks har vandret opp i elva. Disse har betydning for forvaltningen av elva.

Prosjektet skal på en systematisk måte samle inn data fra elvene som er nødvendig for fremtidig forvaltning og overvåking av laksebestandene ved bruk av gytebestandsmål som forvaltningsverktøy. Prosjektet er initiert av Naturtjenester i Nord og utformet i samarbeid med forpaktende fiskeforeninger. Den delen av prosjektet som omfattes av denne søknaden vil bestå av gytefisktelinger av laks, sjørøye og sjørret, der dykking / snorkling benyttes som metodikk. Dette medfører en del tungt utstyr som skal fraktes. Feltarbeidet i Komagelva vil skje i samarbeid med Komagvær JFF.

Naturmangfoldloven og verneforskrift

Formålet med Varangerhalvøya nasjonalpark er å bevare et stort og vesentlig urørt naturområde, som er tilnærmet fritt for tekniske inngrep og sikre biologisk mangfold med økosystemer, arter og bestander. I dette inngår blant annet å bevare den mest arktisk pregete del av fastlands-Norge med spesielle landformer og avsetninger etter istida, et plante- og dyreliv med østlige og arktiske innslag, et kjerneområde for fjellrev og unike samiske kulturminner.

Motorferdsel i nasjonalparken er i forbudt, jmfør § 3 punkt 6.1 i vernebestemmelsene. I § 3 punkt 6.2 gis det en del direkte unntak fra dette forbudet, videre åpnes det i § 3 punkt 6.3 for at forvaltningsmyndigheten kan gi tillatelse til en del formål, men det åpnes ikke for den omsøkte motorferdselen med helikopter.

Naturmangfoldloven (heretter NML) trådte i kraft 1. juli 2009. I lovens § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet blir utsatt for, jmfør § 10. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jmfør § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag. Etter NML § 11, jmfør § 7, er det tiltakshaver av det omsøkte tiltaket som skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter. I tillegg skal det etter NML § 12 tas utgangspunkt i driftsmetoder, teknikker og lokalisering av tiltaket som ut fra en samlet vurdering av den tidligere, nåværende og fremtidige bruken av mangfoldet gir det samfunnsmessige beste resultatet.

Forvaltningsmyndigheten kan etter § 48 i NML gjøre unntak fra verneforskriften dersom tiltaket ikke strider mot formålet med vernet og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig. Denne bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette tilfeller eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet.

Forvaltningsmyndigheten skal blant annet særlig vurdere konsekvensene av en dispensasjon, for eksempel om andre kan tenkes å søke dispensasjon på samme grunnlag.

Vurdering av saken

Varangerhalvøya nasjonalpark ble fastsatt ved kongelig resolusjon den 8. desember 2006. Fredningen innebærer et generelt motorferdselsforbud på land og vann, og i lufta under 300 meter, som gjelder i tillegg til motorferdselsloven.

Det er ikke åpnet for at nasjonalparkstyret kan gi tillatelse til motorferdsel for forvaltningsoppgaver som ikke er bestemt av forvaltningsmyndigheten. Søknaden må derfor behandles etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i NML § 48. Skal det kunne gis en dispensasjon fra verneforskriften etter denne bestemmelsen er det krav om at to vilkår skal oppfylles. Det omsøkte tiltaket kan ikke påvirke verneverdiene nevneverdig og tiltaket må ikke stride mot vernevedtakets formål. Dette gjør at dispensasjon kun kan gis i de tilfeller der det omsøkte tiltaket vurderes til å ha en begrenset virkning på verneverdiene.

Nasjonalparken ble opprettet fordi den er den mest arktisk pregete delen av Fastlands-Norge, har unike verdier i forhold til landskapsformer, kvartærgeologi, plante og dyreliv og samiske kulturminner.

Storparten av Varangerhalvøya er skogløs og preget av lynghei, myrer og blokkmark. Plantelivet er allikevel særpreget fordi området er møtested for mange arktiske, østlige og sørlige arter. Mange arter er her på grensen av sitt utbredelsesområde. I de høyereliggende områdene er det meget karrig og sparsomt med vegetasjon, men det er her i det aller karrigste at man har størst sjanse for å observere Norges mest utrydningstruede pattedyr – fjellreven. Fjellreven på Varangerhalvøya er den eneste kystnære bestanden i Fastlands-Norge. Snøugle forekommer også i smånagerår.

Fylkesmannen anser kunnskapsgrunnlaget om de berørte økosystemene, jamfør NML § 8, for å være godt. Kunnskap er innhentet fra naturbase og artskart, og erfaringer fra tiltaket før.

Formålet med flygingen er å frakte inn en del tungt utstyr og mannskap samt utstyr til el-fiske. Disse undersøkelsene vet vi, jamfør NML § 8, er viktige for forvaltning av anadrom laksefisk. De gir et bilde på dagens situasjon i de enkelte vassdragene. Tellingene over flere år gir også en pekepinn på hvordan laksefiskbestandene i vassdraget endrer/utvikler seg over tid, og dette legger igjen grunnlaget for nåværende og fremtidig forvaltning av bestandene. Omfanget av pukkellaksinvasjonen i 2022 tilsier at man har behov for mer kunnskap om pukkellaks.

Undersøkelsene grunnlegges med at man skal hente inn data til prosjektet "Overvåkning av Nasjonale Laksevassdrag" og gytefiskundersøkelser til atlantisk laks og man vil se hvor langt opp i vassdraget pukkellaksen vandrer før den gyter.

Omsøkt landingssted ansees som lite problematisk så lenge flyging skjer langs vassdraget og på en høyde i lufta over 300 m mellom punktene. Det er ikke fjellrevhi nært de to landingsstedene. Det er yngling av fjellrev i Komagdalen og det er viktig at helikopteret forholder seg til høydebestemmelsene på minimum 300 meter over bakken mellom stedene.

Den omsøkte flygningen vil være en kortvarig forstyrrelse. Selv om forstyrrelsen er kortvarig vet vi at helikopterflyging vil medføre en god del støy, noe som kan virke forstyrrende på dyre- og fuglelivet. Støy av helikopter vil også påvirke friluftslivet i området. Besøkende forventer gjerne fred og ro innen det verna området. Det er derfor viktig at søker begrenser

antall landinger mest mulig. Flyving og landing med helikopter kan være upopulært i forbindelse med pågående elgjakt i villmarkspregede områder, og kan også ved å støkke ut dyr ved landing påvirke jaktens gang.

Fjellrev er en kritisk truet art som lever inne i nasjonalparken, og man må ta ekstra hensyn til denne ved gjennomføring av ulike tiltak. Det omsøkte landingsstedene vil ikke komme i konflikt med aktive hilokaliteter for fjellrev. Det er også såpass sent på sesongen at kortvarige forstyrrelser ikke vil være kritisk for overlevelsen av dyre- og fugleunger. Vi kan ikke se at en landing på det omsøkte stedet kommer i konflikt med trua og/eller sårbare arter. Føre-var-prinsippet i NML § 9 er videre ivarettatt.

Med hilsen

Geir Østereng
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Kopi til:

Finnmarkseiendommen	Postboks 133	9811	VADSØ
Statsforvalteren i Troms og Finnmark v/ fiskeforvalterne	Statens Hus	9800	VADSØ
Reinbeitedistrikt 6	v/Ásllat Niillas Sara Smuk, Rasengveien 2	9840	VARANGERBOTN
Statsforvalteren i Troms og Finnmark	Statens Hus	9800	VADSØ
Båtsfjord kommune	Hildberggt. 18	9990	BÅTSFJORD
Statens naturoppsyn			
Reinpolitiet Tana - Varanger			
Vardø kommune	Postboks 292	9951	VARDØ

Adresseliste jaktledere for elgvald i verneområder

Saksbehandler Geir Østereng

Vår ref. 2021/7692-1 432.3

Deres ref.

Dato 10.08.2021

Informasjon til elgjaktlag som skal jakte i Varangerhalvøya nasjonalpark og tilliggende verneområder i 2021 - motorferdselregler

Årets elgjakt nærmer seg.

Her følger informasjon til dere som skal jakte elg i Varangerhalvøya nasjonalpark, Syltefjorddalen naturreservat eller Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde m.fl.

Lokal forvaltning

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre er et lokalt forvaltningsorgan for Varangerhalvøya nasjonalpark, Syltefjorddalen naturreservat, Sandfjordneset naturreservat, Ytre syltevik naturreservat og Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde. Områdene har eget regelverk.

Vernebestemmelser som angår elgjegere

Verneforskriftene for verneområdene finner dere på www.lovdata.no ved å søke på "Varangerhalvøya".

Vi antar at bestemmelsene som angår dere mest, er kjøring med motorkjøretøy. I utgangspunktet er all motorferdsel forbudt, både i nasjonalparken, landskapsvernområdet og i naturreservatene. I nasjonalparken kan det gis tillatelse til *"bruk av beltegående «elgtrekk» eller annet lett terrengkjøretøy eller luftfartøy til uttransport av elgslakt."* (verneforskriftens § 3 punkt 6.3 d).

Naturreservat har et strengere vern enn nasjonalpark. Utfrakt av felt elg i Syltefjorddalen naturreservat må skje uten motorisert ferdsel.

Når det gjelder andre regler i verneområdene, er det selvsagt at leirslagning, rasting og bål fyring skal foregå så skånsomt som mulig. **Søppelet tas med hjem igjen.**

Sporløs ferdsel er viktig - også under elgjakt- for ivaretagelsen av områdenes karakter.

Nasjonalpark	Varangerhalvøya nasjonalpark / Várnjárgga álbmotmeahcci
Naturreservat	Syltefjorddalen naturreservat / Oarddu luondumeahcci, Ytre syltevik naturreservat, Sandfjordneset Naturreservat
Landskapsvernområde	Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde / Biezavuona-Oardduvuona suodjemeahcci

Henting av elg som felles innenfor nasjonalparken

Om det er reelt behov for bruk av ATV eller elgtrekk for å hente ut elg fra nasjonalparken, må det vært innhentet tillatelse fra nasjonalparkstyret på forhånd før kjøring.

Flere elgvald har områder med våtmyr og sårbar vegetasjon. Elgen må hentes ut uten at det oppstår nye kjørespor. Ved svært store dyr må man vurdere om de bør tas i to vendinger for å unngå skade på marka.

Nasjonalparkstyret har utlån av transportbrett som kan bidra til å unngå spor i myr. Vi disponerer 4 Canadapulken til de elgjaktlag som ønsker det for uttransport av slakt ut av bæresvakt område. Erfaringen med disse er gode.

Disse kan benyttes til å dra ut slakt på brett med tau fra ulendt og vått terreng til nærmeste kjørespor eller evt. etter atv/ elgtrekker om motorkjøretøy er nødvendig. Jaktlag med stor andel myr og areal innenfor verneområdene prioriteres for utlån.

I Syltefjorddalen Naturreservat og Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde bør man være forberedt på bruk av andre metoder enn motorkjøretøy. Her er det et eget transportbrett som kan avtales hentet hos Båtsfjord kommune.

For å være sikker på at dere får svar i tide, må vi ha søknad om motorferdsel så fort som mulig. Noen har allerede søkt. Oppgi om lån av transportbrett er aktuelt. I noen jaktfelt felles elgene hovedsakelig utenfor verneområdene, selv om grensene overlapper.

Søknaden må inneholde følgende opplysninger

- * Feltnavn, jaktleder og kommune *
- * Hvilken type kjøretøy som evt. skal benyttes for henting av elgslakt
- * Om det er ønskelig å låne transportbrett for utfrakt av elg fra våte områder

Søknaden sendes på e-post til: sftfpost@statsforvalteren.no

eller i posten til denne adressen:

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre
c/o Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700, 9800 Vadsø

Mer informasjon

I forsending per post har vi lagt ved en brosjyre med mer informasjon om verneområdene med kart.

Dere kan også se grensene til verneområdene på www.nordatlas.no , (under menyen "Natur").

Ta gjerne kontakt for spørsmål:

Tlf. : 78 95 03 89 / 41470437 e-post: fmfigos@statsforvalteren.no

Med hilsen

Geir Østereng
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

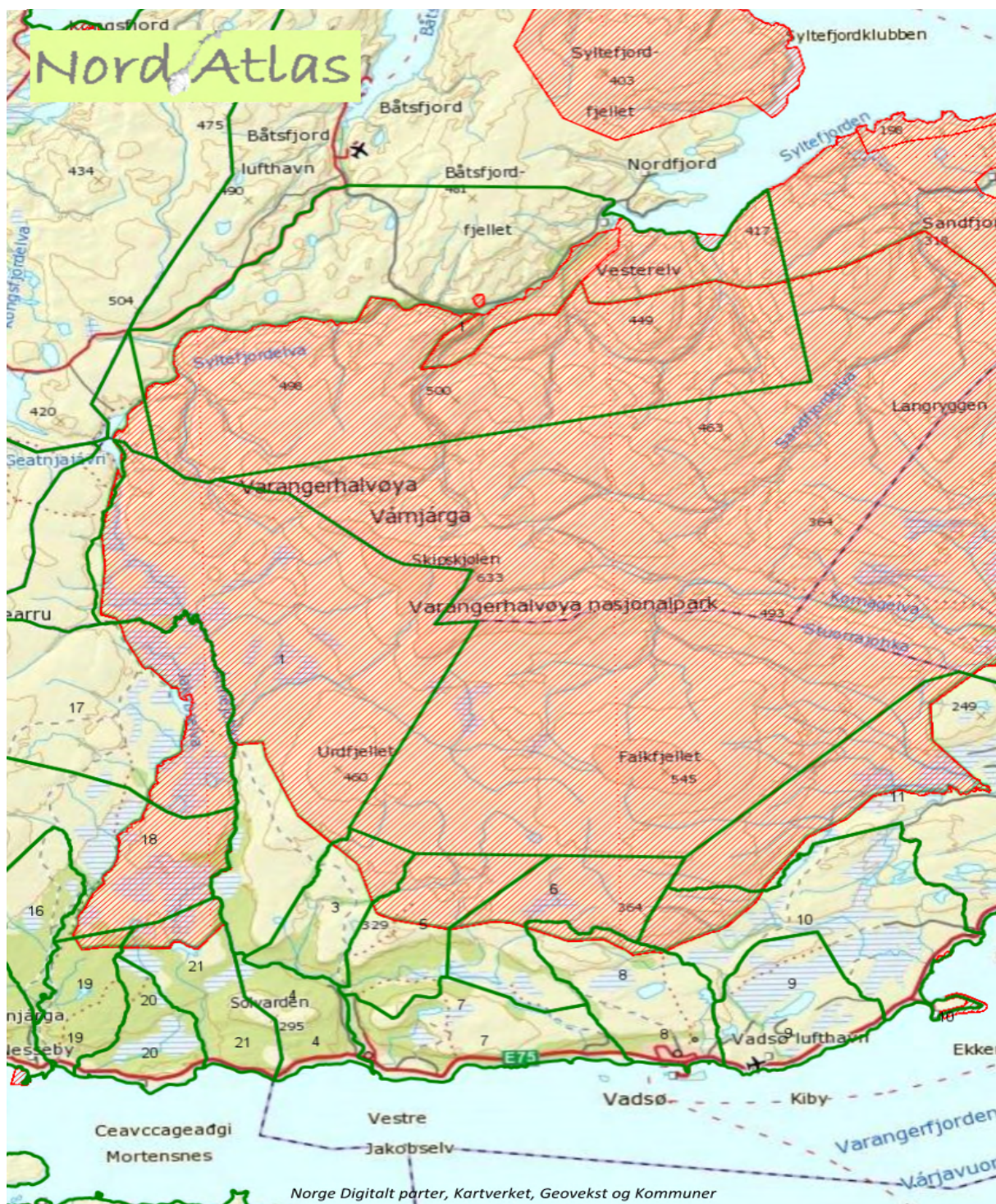
Kopi til:

Statsforvalteren i Troms og Finnmark	Statens Hus	9800	VADSØ
Båtsfjord kommune	Hildberggt. 18	9990	BÅTSFJORD
Unjárgga gjelda / Nesseby kommune	Rådhus	9840	VARANGERBOTN
Finnmarkseiendommen	Postboks 133	9811	VADSØ
Vadsø kommune	Postboks 614	9811	VADSØ
Statens naturoppsyn i Vadsø			
Statens naturoppsyn i Tana			
Reinpolitiet			
Vardø kommune	Postboks 292	9951	WARDØ

Jaktfelt	Jaktleder	Adresse	Postnr og sted
Syltefjorddalen	Pål Pedersen	Postboks 141	9991 Båtsfjord
Skoarrojohka-Eametoaivi/ Kjerringhaugen	Jan Yngve Lund	Nesseby	9840 Varangerbotn
Suovvejohka/Bergeby øst	Arnt Harald Wang	Seilandsveien 75	9609 Nordre Seiland
Gohppejohka	Olav Nordstrand	Odden 8	9771 Skjånes
Goaivbæski-Æimenbæ	Hugo Stina	Grensen 39	9800 Vadsø
Flintelva-Østervann	Stein Jonny Andreassen	Kariel	9802 Vestre Jakobselv
Jakobselv	Jan Ittelin	Aldrik Seppes Gt 12	9800 Vadsø
Jålma-Andersby	Jan Atle Ananiassen	Gyda Dahls Vei 9	9800 Vadsø
Vinikka	Geir Åge Bendiksen	Skogsholmjordet 7	9800 Vadsø
Gammerabben	Kjell Reidar Wickstrøm	Nordvarangerveien	9802 Vestre Jakobselv
Sabelhaugen	Morten Gallavara	Bergstien 12	9800 Vadsø
Skallelv	Tom Kandola	Bergveien31	9802 Vestre Jakobselv
Vardø	John Arne Kristiansen	Ordfører Halvaris Gt 1	9960 Kiberg

Jaktlaget Slettvold drar elgoksen på transportbrett ut av ei myr i Komagdalen til nærmeste tørre kjørespor. (Foto: Jaktlaget Slettvold).

Kart. Elgjaktvald og verneområder 2018. Verneområder m/egne motorferdselsrestriksjoner:
Rød skravur – Naturresevat,– Nasjonalpark.– Landskapsvernområde
Merk: noen jaktvald er slått sammen i ettertid (nr. er endret – valdgrenser justert).

**Varangerhalvøya
nasjonalparkstyre**

Postadresse
Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700
9815 Vadsø

Besøksadresse
Damsveien 1
9800 Vadsø

Kontakt
Sentralbord: +47 78 95 03 00
Direkte: +47 78 95 03 59
sftfpost@statsforvalteren.no
www.nasjonalparkstyre.no/Varangerhalvøya

Båtsfjord jff ved fiskeutvalget
Postboks 295
9991 BÅTSFJORD

Saksbehandler Geir Østereng

Vår ref. 2021/7526-1 432.4

Deres ref.

Dato 29.07.2021

Dispensasjon til bruk av fiskefelle for fangst av pukcellaks i Syltefjorddalen naturreservat i 2021 - Båtsfjord jff

Det vises til korrespondanse per telefon og sms med Håvard Sandberg som er leder i fiskeutvalget for Båtsfjord jeger og fiske forening om søknad om utplassering av fiskefelle.

Vedtaket ble gitt per sms 14 juli 2021 grunnet ferietid, og det hastet med en tilbakemelding for klargjøring av felle til oppvandringen. Ved dette oversendes vedtaket skriftlig i brevs form.

Vedtak

På delegert vedtak fra Varangerhalvøya nasjonalparkstyre innvilges Båtsfjord jff ved Håvard Sandberg tillatelse til å utplassere en fiskefelle på ca. 3x2x1,5 m nederst i Syltefjordelva i Syltefjorddalen naturreservat, med lokasjon plassert i kart, til å fange Pukkellaks ut september 2021. Tillatelsen hjemles i Naturmangfoldlovens § 48.

Vilkår:

- Fella eller røktingen skal ikke bidra til at vegetasjonen forringes
- Statens naturoppsyn i Tana varsles når fella tas i bruk første gang.
- Tillatelse fra grunneier er nødvendig
- Tillatelse til bruk av elva i elva som metode avklares med fiskeforvalter hos statsforvalteren
- Andre fiskearter som fanges skal slippes fri
- Kort rapport fra tiltaket med bilde av fella plassert i elva, med evaluering sendes Varangerhalvøya nasjonalparkstyre ved fmftpost@statsforvalteren.no innen 1 november 2021
- Tillatelsen kan trekkes tilbake om ny kunnskap tilsier dette

Nasjonalpark

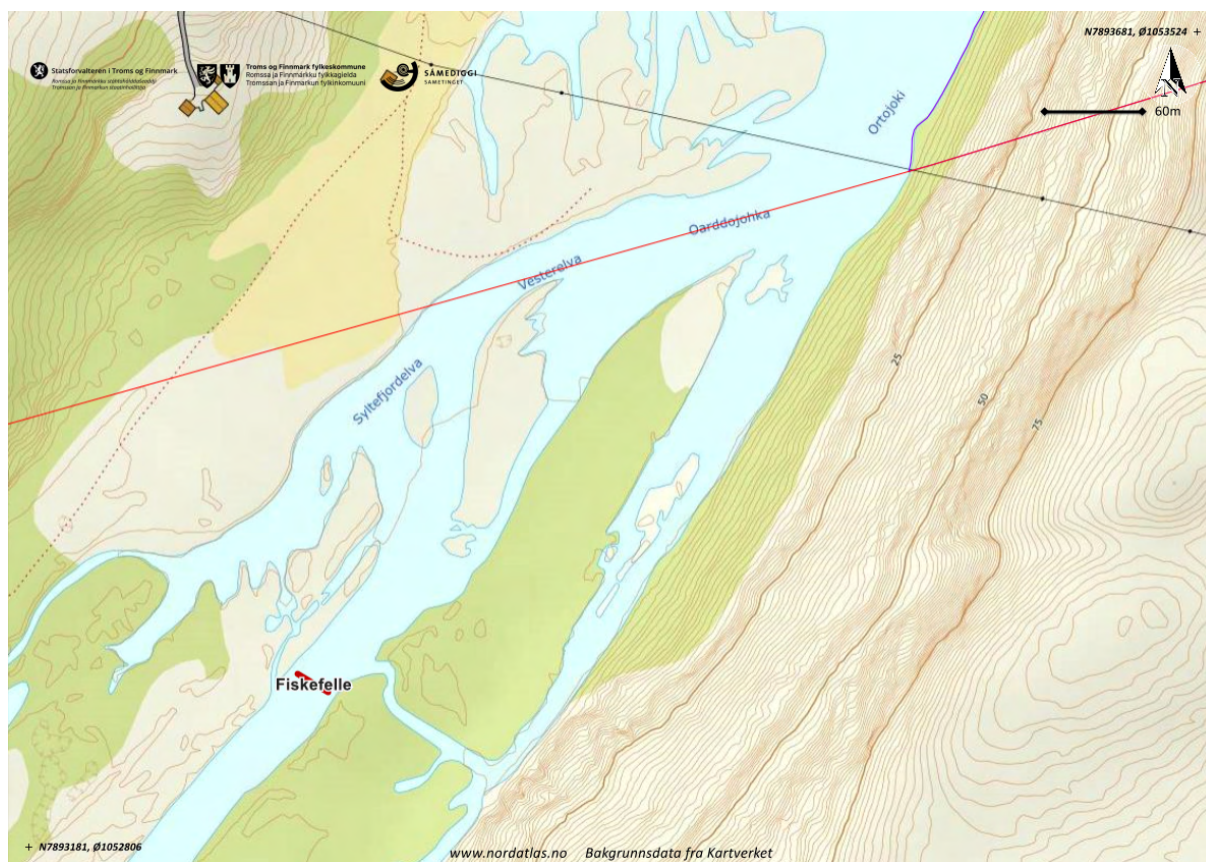
Varangerhalvøya nasjonalpark / Várnjárgga álbmotmeahcci

Naturreservat

Syltefjorddalen naturreservat / Oarddu luondumeahcci, Ytre syltevik naturreservat, Sandfjordneset Naturreservat

Landskapsvernområde

Persfjorden-Syltefjorden landskapsvernområde / Biezavuona-Oardduvuona suodjemeahcci

Kart 1. Lokasjon for fiskefelle er markert som rød strek i kart

Klageadgang

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen tre uker, jmfør forvaltningsloven § 28 og 29. Klagen skal være skriftlig og begrunnet, og sendes via nasjonalparkstyret jmfør forvaltningsloven § 32.

Behandlingen av saken

Søknad

Fiskestellsutvalget i Båtsfjord JFF søker om å utplassere en fiskefelle på 3x2x1,5 meter innen Syltefjorddalen naturreservat ikke langt fra munningen av elva. Hensikten er å ta ut mest mulig av pukkellaksen som forventes å vandre opp i vassdraget. Pukkellaks er en uønsket art i norske vassdrag.

Behandling av saken

Saken er behandlet etter verneforskriften for Syltefjorddalen naturreservat og Naturmangfoldlovens § 48.

I samråd med styrelidere behandlet forvalter saken administrativt på delegert myndighet fra styret da den har liten betydning og påvirkning på verneverdiene i negativ forstand. Bekjempelse av fremmede arter er positivt for verneverdiene.

Syltefjorddalen naturreservat

Formålet med fredningen av Syltefjorddalen naturreservat er å bevare et tilnærmet urørt elvenært lauvskogsområde samt en sidedal med kalkrasmark med sitt biologiske mangfold i form av naturtyper, økosystemer, arter og naturlige økologiske prosesser. Området har særskilt vitenskapelig betydning som referanseområde og er egenartet i form av en frodig vier- og høgstaudekog nær den arktiske skoggrensen, med en rekke arter som her har sin absolutte nordgrense eller ligger i utkanten av sitt utbredelsesområde. Reindalen har spesiell kalkvegetasjon med fastlands-Europas eneste kjente primærlokalitet for varangervalmue. Ivaretagelse av naturgrunnlaget er viktig for samisk kultur og næringsutnyttelse. Området skal kunne nyttes til reindrift.

§ 3. Vernebestemmelser i naturreservatet

For naturreservatet gjelder følgende bestemmelser:

1. Vegetasjonen, herunder døde busker og trær, er fredet mot skade og ødeleggelse.

Det er forbudt å fjerne planter eller plantedeler fra reservatet. Planting, såing og innføring av nye plantearter på land og i ferskvann er forbudt. Varangervalmue (*Papaver dahliaenum* ssp. *dahliaenum*) er fredet i medhold av [forskrift 21. desember 2001 nr. 1525](#) om fredning av truede arter.

2. Dyrelivet, herunder reirplasser og hiområder, er fredet mot skade og ødeleggelse. Nye dyrearter må ikke innføres.
3. Det må ikke iverksettes tiltak som kan endre naturmiljøet, som oppføring av bygninger, anlegg og faste eller midlertidige innretninger, parkering av campingvogner, brakker o.l., opplag av båter, framføring av luftledninger, jordkabler og kloakkledninger, bygging av veier, drenering og annen form for tørrlegging, uttak, oppfylling og lagring av masse, utføring av kloakk eller andre konsentrerte forurensningstilførsler, henleggelse av avfall, gjødsling, kalking og bruk av kjemiske bekjempingsmidler. Forsøpling er forbudt. Opplistingen er ikke uttømmende.
4. Motorisert ferdsel til lands og til vanns er forbudt, herunder start og landing med luftfartøy.

Dispensasjonsadgang

Det er ikke gitt dispensasjonadgang i verneforskriften til å etablere fysiske tiltak i elva. Derfor må søknaden behandles som en dispensasjon fra verneforskriften etter naturmangfoldlovens § 48.

Naturmangfoldloven

I rundskrivet "Forvaltning av verneforskrifter" framgår det at forvaltningsmyndigheten særlig må vurdere konsekvensene av en dispensasjon. Dette fremgår også av naturmangfoldlovens § 7 som sier at prinsippene i §§ 8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av offentlig myndighet.

Naturmangfoldloven (heretter NML) trådte i kraft 1. juli 2009. I lovens § 8 framgår det at offentlige beslutninger som berører naturmangfoldet skal bygges på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon, naturtypers utbredelse og økologiske tilstand, samt effekten av påvirkninger. Kravet til kunnskapsgrunnlaget skal stå i et rimelig forhold til sakens karakter og risiko for å skade naturmangfoldet. Virkninger av et tiltak skal vurderes ut fra den samlede belastningen økosystemet blir utsatt for, jmfør § 10. Dersom det ikke foreligger tilstrekkelig

kunnskap om hvilke virkninger et tiltak kan ha på naturmiljøet, skal føre-var-prinsippet legges til grunn, jmfør § 9, slik at vesentlig skade på naturmangfoldet unngås ved at det treffes en beslutning på et for dårlig kunnskapsgrunnlag. Etter NML § 11, jmfør § 7, er det tiltakshaver av det omsøkte tiltaket som skal dekke kostnadene ved å hindre eller begrense skade på naturmangfoldet som tiltaket volder, dersom dette ikke er urimelig ut fra tiltakets og skadens karakter. I tillegg skal det etter NML § 12 tas utgangspunkt i driftsmetoder, teknikker og lokalisering av tiltaket som ut fra en samlet vurdering av den tidligere, nåværende og fremtidige bruken av mangfoldet gir det samfunnsmessige beste resultatet.

Alle eksisterende verneforskrifter etter naturvernloven skal fortsatt gjelde, jmfør NML § 77. Likevel gjelder NML § 48 i stedet for den generelle dispensasjonsbestemmelsen i gjeldende verneforskrifter. Dette innebærer at forvaltningsmyndigheten etter § 48 i NML kan gjøre unntak fra verneforskriften dersom tiltaket ikke strider mot formålet med vernet og ikke kan påvirke verneverdiene nevneverdig, eller dersom sikkerhetshensyn eller hensynet til vesentlige samfunnsinteresser gjør det nødvendig.

Denne bestemmelsen er en sikkerhetsventil som skal fange opp uforutsette tilfeller eller spesielle/særlige tilfeller som ikke ble vurdert på vernetidspunktet. Forvaltningsmyndigheten skal blant annet særlig vurdere konsekvensene av en dispensasjon, for eksempel om andre kan tenkes å søke dispensasjon på samme grunnlag.

Vurdering av saken

Varangerhalvøya nasjonalpark, Persfjorden – Syltefjorden landskapsvernområde og Syltefjorddalen naturreservat ble fastsatt ved kongelig resolusjon den 8. desember 2006. Fredningen innebærer at denne type tiltak er forbudt i utgangspunktet.

Om området

Den nedre del av Syltefjorddalen har frodig og vital bjørke- og vierskog. De største og frodigste arealene av høgstaudeskogen finnes i dalbunnen. Høgstaudevegetasjonen er relativt artsfattig og typisk er mangelen på varmekjære arter. De vanligste artene er skogstorkenebb, kvitbladtistel, mjødukt og ballblom. Mer lokalt opptrer turt, vendelrot, kvann, enghumleblom og storveronika.

Lokalt i bratte og solvendte bakker i reservatet forekommer det mindre arealer med mer lågurtpreget vegetasjon. Lifiol og teiebær er karakteristisk, men også arter som taggbregne og vanlig marinøkkel er registrert her. I dalbunnen er det store arealer med flommarkskog og sumpskog av vier. Grønnvier dominerer, men i en brem langs elva er det tette kratt med den mer krevende ullvieren. Dreneringsløp som hyppig oversvømmes, har et glissent feltsjikt med bl.a. soleihov, krypsolie, stor myrfiol, myrmjølke og polarkarse. Stabile elvører har et flekkvis feltsjikt med mange fjellplanter som fjellsyre, fjellmarikåpe, setermjelt og aksfrytle.

Forvalter anser kunnskapsgrunnlaget om de berørte økosystemene, jmfør NML § 8, for å være godt. Kunnskap er innhentet fra naturbase og artskart. Området er ikke befart men flyfoto relatert til vegetasjon er studert.

Vi vet, jmfør NML § 8, at utplassering av en installasjon kan forstyrre livet i elva og røktingen av fella kan forstyrre fugl- og dyrelivet i området. Ved generell varsomhet vil ikke tiltaket ha betydning for verneformålet. I tillegg vet vi at ferdsel ut til fella i elva kan påvirke

vegetasjon om man ikke er bevisst på dette. Dette vil være i en begrenset periode og være forbigående fra midten av juli og ut august.

Jamfør naturmangfoldlovens § 9 vurdere kunnskapen om virkningene av tiltaket for å være god nok.

I verneforskriften for naturreservatet er det ingen åpning for at nasjonalparkstyret kan gi tillatelse til fiskefelle for utfisking av pukkellaks og søknaden må derfor behandles etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen i § 48 i naturmangfoldloven. Skal det kunne gis en dispensasjon fra verneforskriften etter denne bestemmelsen er det et krav om at to vilkår skal oppfylles. Det omsøkte tiltaket kan ikke påvirke verneverdiene nevneverdig og tiltaket må ikke stride mot vernevedtakets formål. Dette gjør at dispensasjon kun kan gis i de tilfeller der det omsøkte tiltaket vurderes til å ha en begrenset virkning på verneverdiene.

I dette tilfelle vil felle plasseres i elva og vil påvirke for øvrig dyreliv i begrenset grad. Røktingen vil være en forstyrrelse i naturreservatet, men fordelene ved tiltaket vurderes som større enn de negative da tiltaket igangsettes for å forhindre en fremmed art i elva fra å etablere seg og gyte. Oppvandrende pukkellaks dør i elva og vil øke næringsrikheten i elva, og dette kan muligens bidra til å forringe området opprinnelige særegenheter, som vernet skal bidra til å ivareta. Nasjonalparkstyret har ingen rolle for forvaltningen av fisket eller fiskebestandene i elva.

Etter NML § 10 om økosystemtilnærming og samlet belastning, er bruk av fiskefelle en av de anbefalte tiltakene mht. å bekjempe pukkellaksens oppvandring i elvene jfr. utkast på høring; Tiltaksplan for å bekjempe pukkellaks i norske elver.

NML §§ 11 ansees for ikke å være relevante for saken. Jamfør NML §12 ansees fiskefelle i kombinasjon med not og garn som mest ressurseffektivt relatert til det viktige arbeidet som skal gjøres ved å bekjempe pukkellaks. Metoden gjør at man sikrer at man sparer den atlantiske laksen.

Forvalter kommer til at tiltaket vil ha lite påvirkning på verneverdiene og vil ikke stride mot verneformålet. Tiltaket er viktig for å kunne bekjempe pukkellaksen effektivt i vassdraget. Dette vil være til gunst for atlantisk laks, sjørøye og sjørørret som er viktig for det lokale friluftslivet.

Tillatelsen kan ha presedens da man ser for seg at man vil måtte bekjempe pukkellaksen i lang tid fremover årlig. Det er vektlagt at det er viktig å holde antall av arten som gyter i elva på lavest mulig nivå.

Vilkårene for å kunne gi en tillatelse etter NML § 48 ansees for oppfylt og tillatelse innvilges. Saken vurderes ikke for å kunne gi uheldig presedens i andre områder. Uttak av pukkellaks med fiskefelle er aktuelt i de fleste lakseelver.

Med hilsen

Geir Østereng
nasjonalparkforvalter

Etter våre rutiner er dette brevet godkjent og sendt uten underskrift

Kopi til:

Båtsfjord kommune

Statsforvalteren i Troms og Finnmark

Reinpolitiet

Finnmarkseiendommen

Statens naturoppsyn Tana

Hildberggt. 18 9990 BÅTSFJORD

Postboks 133 9811 VADSØ

Statsforvalteren i Troms og Finnmark
Postboks 700
9815 VADSØ

Regodkjenning av etablerte snøskuterløyper

I tråd med nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag §4 a jfr planog bygningsloven §12-12 meddeles de herved om vedtak gjort av Kommunestyret i møte 10.06.2021 (sak 38/21):

1. Vadsø kommune vedtar i medhold av lov av 10. juni 1977 om motorferdsel i utmark og vassdrag samt forskrift av 15. mai 1988 nr 356 for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag §4a å opprette snøskuterløypene 1-12 i Vadsø kommune
2. For Vadsø kommunes samlede vurdering, vektlegging og hensyntaking av de ulike interesser vises det til saksutredning. Det aktuelle løypenettet har vært etablert siden 1975 og i sin nåværende form siden 2005. Vadsø kommune har i sine vurderinger lagt vekt på de brukererfaringer dette representerer. Løypene synes med dette svært godt innarbeidet og akseptert av alle interessegrupper. Basert på dette og innføring av nye avbøtende tiltak fortsatt være gjenstående interessekonflikter knyttet til spesielt friluftsliv. Med bakgrunn i den positive betydningen løypene har for tradisjonell utfart, rekreasjonsmuligheter og hytteliv vedtas likevel løypene opprettet som beskrevet
3. Vadsø kommune gir følgende bestemmelser for denne løypa:

Bestemmelser om snøskuterløyper, Vadsø kommune, Finnmark

Hjemmel: Fastsatt av kommunestyret i Vadsø kommune den 10/06 2021 med hjemmel i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag (motorferdselloven) og forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 4a

§ 1. Formål

Forskriften skal gi bestemmelser om ferdsel i aktuelle snøskuterløyper i Vadsø kommune

Postadresse	Besøksadresse	Telefon	Organisasjonsnr.	Hjemmeside
Vadsø kommune	Service- og informasjon	78 94 23 00	964993602	www.vadsokommune.no
Postboks 614	Rådhusgaten 5	Telefaks	Bankkontonr.	E-post
9811 Vadsø	9800 Vadsø	78 94 23 09	6476 05 12026	postmottak@vadsokommune.no

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for følgende snøskuterløyper i Vadsø kommune:

Løype 1: Fra riksvegen på vestsiden av Vestre Jakobselv til Tredjefossen, med forgreininger langs jordbruksveg til nordsida av Langovara og over Jakobselva ved Fossenakken til løype 2.

Løype 2: Fra riksvegen ved Esso-stasjonen i Vestre Jakobselv til Rapakoro og Dalbakken. Videre etter vegen til Lille Vasselva og Politihytta, og videre til Høyelva som krysses. Fra Høyelva til kommunegrensa mot Båtsfjord på Ordojávri.

Løype 3: Fra Paddeby langs kraftlinja i nordvestlig retning (ca. 2 km) mot Kariel og høydekote 100. Videre i nordøstlig retning langs traktorveg, over Sauvann og videre (ca. 1,5 km) til høydekote 200. Herfra i nordvestlig retning til sydvest av Østervann, videre vestover sør for Vasselva og langs Langvannet og over «hompnen» til sydenden av Holmvann. Videre etter traktorveg i vestlig retning til løype 2 ved Lille Vasselva.

Forgreining 3a: Fra der løypa svinger ved høydekote 100 (Kariel), videre i nordvestlig retning, nord for kraftlinja langs høydekote 100 og fram til løype 2.

Forgreining 3b: Fra sydvestenden av Østervann i nordlig retning (1,6 km) over Østervann etter traktorveg til Metinenhytta (5-1-111)/ved Roggejohka.

Løype 4: Fra Andersby i nordvestlig retning mot Andersbyvann, går sør for og langs hele vannet, herfra videre fram til vestsiden av Jolmavann (165 moh.).

Forgreining 4a: Fra hovedløypa ved Andersby i sydøstlig retning (ca. 5-600 meter) til grustak og veg.

Forgreining 4b: Fra hovedløypa nordøstover ned til midten av Andersbyvann, og videre langs vannkanten nordvestover ca. 1 km og sydøstover ca. 1 km.

Forgreining 4c: Fra hovedløypa vest for Andersbyvann, nordvestlig retning ca. 2 km langs høydekote 200 (etter rabbene) og fram til løype 3.

Løype 5: Fra Betongstasjonen ved Navarsvannet langs veg til Sjøbuselvfossen. Videre til vestenden av Langsmedvann, herfra langs vannkanten til vegen som ligger sydvest for Langsmedvann. Videre langs vegen over Kibyaksla til riksvegen ved Høyvik.

Forgreining 5a: Fra hovedløypa sørvest for Langsmedvann, mot nordvest nord for hyttene på nordsiden av Langsmedvann til løype 7 nordøst for Langsmedvann.

Løype 6: Fra Betongstasjonen ved Navarsvannet langs veg til pumpehuset ved Sjøbuselva, videre over Gammerabben til Vasavann. Videre nord for Falkgården til Falkgårdselva og videre til riksvegen ved lille Skallelv bru.

På strekningen mellom Vasavann og nordøst av Falkgården (se markeringsskilt) er løypa kun åpen i tidsrommet fra 1. januar til og med 4. mai.

Løype 7: Fra riksvegen i Golnes langs Betaniavegen og videre nordvest til østsiden av Langsmedvannet. Videre i nordøstlig retning langs sydenden av Keitamyr, og fram til Storelva og løype 8. Videre i nordlig retning langs vestsiden av Storelva, går nedenfor «Klipa» og fram til løype 9.

Løype 8: Fra riksvegen ved Ekkerøy i nordlig retning til tjern/vann (42 moh.) sør for Storelva. Videre i nordvestlig retning sør for Storelva og fram til løype 7 (tidligere løypeslutt for Golnesløypa) sør for Keita.

Løype 9: Fra riksvegen i Krampenes via Storskog og Keita til Klipa.

Løype 10: Fra riksvegen i Krampenes, langs traktorveg øst for Holmvann via høydene 143, 145 og 136 fram til og over Falkgårdselva og løype 6 nord for Falkgården (markeringsskilt).

Løype 11: Fra Skallelv via Bærelva til Kokonnitynoja.

Forgreining 11a: Fra løype 11 ca. 1 km vest for kraftlinja går en avstikker i sydvestlig retning til den krysser Bærelva, videre i sørlig retning over Skallelva og inn på løype 6 ca. 200 meter nedenfor hytte 15-1-48.

Løype 12: Fra løype 11 vest for bebyggelsen i Skallelv – langs kraftlinja nordøstover til kommunegrensa mot Vardø.

§ 3. Bestemmelser om bruk

Bruk av registrert og typegodkjent snøskuter etter denne forskrift er bare tillatt når den aktuelle snøskuterløype er entydig merket i terrenget og annonsert åpen på kommunens hjemmeside. Motorferdsel etter denne forskrift er ikke tillatt etter 4. mai

Hastighet reguleres av forskrift 14. desember 2001 nr. 1412 om kjøring med motorvogn i terrenget og på veg ikke åpen for alminnelig ferdsel. Maksimal hastighet for ferdsel i skiltede områder/soner i løype nr 1, 2 og 3 er 40 km/t

Det er tillatt å kjøre inntil 300 m *i rett linje* fra løypene for å raste unntatt i skiltet område i løype 2 (Øvre Flintelv-Ordo) hvor rasteadgangen er 15 m. Etter rasting skal rasteplasser alltid ryddes Kommunen kan her på eget initiativ eller ved anmodning fra vernemyndigheten innen nasjonalparken ytterligere regulere tillatt rasteavstand ut fra løype 2. Dette av hensyn til å begrense eventuell uheldig påvirkning for naturmangfoldet langs løype 2.

Kommunen kan stenge for bruk av snøskuter etter denne forskrift med umiddelbar virkning dersom det oppstår forhold som gjør dette nødvendig. Stenging bekjentgjøres på kommunens hjemmeside og i elektroniske medier.

§ 4. Sikkerhet

Den som ferdes i snøskuterløyper etter denne forskrift har et selvstendig ansvar for selv å påse at ferdsel er trygt, samt ta nødvendig hensyn. Ferdende etter denne forskrift må også være oppmerksom på at ferdsel utenfor merket løype for å raste medfører økt risiko for uønskede hendelser som følge av nedsatt sikt, vanskelige værforhold og opparbeide forhøyninger, dumper etc.

I flere områder er det nødvendig å være oppmerksom på andre ferdende og krysnings-/tangeringspunkter for skiløyper. Disse områdene vil bli merket med egne fare-/varsomhetsskilt.

§ 5. Gompi, campingsvogner

Hensetting av gompi, bu, campingvogn eller annet byggverk tilrettelagt for transport med snøskuter regnes ikke som rasting, og er ikke tillatt i forbindelse med motorferdsel etter denne forskrift.

§ 6. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Kartvedlegg

4. Rådmannen innarbeider disse bestemmelsene i egen forskrift og etablerer forskriften i tråd med gjeldende bestemmelser så snart som mulig.

Sakens dokumenter (saksfremstilling, utredninger, kart med mer) er tilgjengelige på www.vadso.kommune.no.

Kommunestyrets vedtak kan i hht nasjonal forskrift §4a siste ledd påklages av grunneiere, rettighetshavere til eiendommer i influensområdet, Sametinget, berørt reinbeitedistrikt, organisasjoner hvis interesse blir berørt av nye løyper, nabokommuner samt berørte statlige og regionale organer. Klager må sendes skriftlig til Vadsø kommune, postboks 614, 9811 Vadsø innen 13.10 2021.

Vadsø kommune oppfordrer alle til bruk av elektronisk kommunikasjon til postmottak@vadso.kommune.no Alle klager merkes med vår referanse 21/217.

Med hilsen

Jens Betsi
Rådmann

Dette dokumentet er godkjent elektronisk og derfor uten underskrift

Mottakere

Aksla og Langsmedvann Hytteforening	c/o Sissel Andreassen Myrkroken 2E	9803	VADSØ
Andersby og Jolmavann Hytteforening	c/o Inger Henriksen Terje Wolds gate 11	9803	VADSØ
Bjørg Pedersen Bygdelaget Fremad	Postboks 438	9811	VADSØ
Båtsfjord kommune	Postboks 610	9991	BÅTSFJORD
Finnmarkseiendommen	Postboks 133	9811	VADSØ
Idrettslaget Polarstjernen	Postboks 16	9802	VESTRE JAKOBSELV
Naturvernforbundet i Finnmark	C/o Leif Gøran Vasskog Tverrelvdalsveien 55	9537	TVERRELVDALEN
Reinbeitedistrikt 6 rolf arne sundquist	Rasengveien 2	9840	VARANGERBOTN
Samediggi Sametinget	Ávjovárgeaidnu 50	9730	KARASJOK
Samediggi/Sametinget	Àvjovárgeaidnu 50	9730	KARASJOK
Skallelv Bygdelag	c/o Odd Bjørnar Basso Lindsethveien 13A	9803	VADSØ
Skallelv Hytteforening	c/o Turid Andrea Karisari Oscarsgate 60	9800	VADSØ
Skallelv Jeger og Fiskeforening	c/o Ragnar Kofoed Tueveien 10	9803	VADSØ
Solsiden Hytteforening	Postboks 499	9811	VADSØ
Statens vegvesen	Postboks 1010	2605	LILLEHAMMER
Statens vegvesen	Postboks 1010 Nordre Ål	2605	LILLEHAMMER
Troms og Finnmark fylkeskommune	Fylkeshuset, Postboks 701	9815	VADSØ
Troms og Finnmark fylkeskommune Sentraladministrasjon	Fylkeshuset Postboks 701	9815	VADSØ

Mottakere

Unjargga Gielda Nesseby kommune	RÅDHUSET	9840	VARANGERBOTN
Vadsø Jeger- og Fiskerforening	Postboks 116	9811	VADSØ
Vadsø Næringsforening	Postboks 242	9811	VADSØ
Vadsø Skiklubb	Postboks 89	9811	VADSØ
Varangerhalvøya Nasjonalparkstyre	c/o Fylkesmannen i Troms og Finnmark	9815	VADSØ
Varangerhalvøya Turlag	Postboks 700 Postboks 476	9811	VADSØ
Vardø kommune	Kirkegata 4	9950	VARDØ
Venke Mietinen Vestre Jakobselv Jeger og Fiske- Forening	Postboks 75	9800	VADSØ
Vestre Jakobselv Utmarkslag	c/o Venke Mietinen Nedre Smørstad	9700	LAKSELV
Visit Varanger AS	Hindberggata 19	9990	BÅTSFJORD
Visit Varanger AS Konkursbo	v/Adv. Andreas Hegg Postboks 1224	9504	ALTA

Sakspapir

Saksnr.	Utvalg	Møtedato
31/21	PMK-utvalg for plan, miljø og kommunaltekniske saker	19.05.2021
38/21	Kommunestyret	10.06.2021

**REGODKJENNING AV ETABLERTE SNØSKUTERLØYPER
LØYPE NR 1-12 I VADSØ KOMMUNE**

Vedtak som innstilling fra PMK-utvalg for plan, miljø og kommunaltekniske saker - 19.05.2021

Kommunestyret viser til ovenstående saksutredning og vedtar herved følgende:

1. Vadsø kommune vedtar i medhold av lov av 10. juni 1977 om motorferdsel i utmark og vassdrag samt forskrift av 15. mai 1988 nr 356 for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag §4a å opprette snøskuterløypene 1-12 i Vadsø kommune
2. For Vadsø kommunes samlede vurdering, vektlegging og hensyntaking av de ulike interesser vises det til saksutredning. Det aktuelle løypenettet har vært etablert siden 1975 og i sin nåværende form siden 2005. Vadsø kommune har i sine vurderinger lagt vekt på de brukererfaringer dette representerer. Løypene synes med dette svært godt innarbeidet og akseptert av alle interessegrupper. Basert på dette og innføring av nye avbøtende tiltak fortsatt være gjenstående interessekonflikter knyttet til spesielt friluftsliv. Med bakgrunn i den positive betydningen løypene har for tradisjonell utfart, rekreasjonsmuligheter og hytteliv vedtas likevel løypene opprettet som beskrevet
3. Vadsø kommune gir følgende bestemmelser for denne løypa:

Bestemmelser om kjøring ut av snøskuterløyper på islagte vann for å raste, Vadsø kommune, Finnmark

Hjemmel: Fastsatt av kommunestyret i Vadsø kommune den 10/06 2021 med hjemmel i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag (motorferdselloven) og forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 4a

§ 1. Formål

Forskriften skal gi bestemmelser om ferdsel i aktuelle snøskuterløyper i Vadsø kommune

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for følgende snøskuterløyper i Vadsø kommune:

Løype 1: Fra riksvegen på vestsiden av Vestre Jakobselv til Tredjefossen, med forgreininger langs jordbruksveg til nordsida av Langovara og over Jakobselva ved Fossenakken til løype 2.

Løype 2: Fra riksvegen ved Esso-stasjonen i Vestre Jakobselv til Rapakoro og Dalbakken. Videre etter vegen til Lille Vasselva og Polithytta, og videre til Høyelva som krysses. Fra Høyelva til kommunegrensa mot Båtsfjord på Ordojávri.

Løype 3: Fra Paddeby langs kraftlinja i nordvestlig retning (ca. 2 km) mot Kariel og høydekote 100. Videre i nordøstlig retning langs traktorveg, over Sauvann og videre (ca. 1,5 km) til høydekote 200. Herfra i nordvestlig retning til sydvest av Østervann, videre vestover sør for Vasselva og langs Langvannet og over «homen» til sydenden av Holmvann. Videre etter traktorveg i vestlig retning til løype 2 ved Lille Vasselva.

Forgreining 3a: Fra der løypa svinger ved høydekote 100 (Kariel), videre i nordvestlig retning, nord for kraftlinja langs høydekote 100 og fram til løype 2.

Forgreining 3b: Fra sydvestenden av Østervann i nordlig retning (1,6 km) over Østervann etter traktorveg til Metinenhytta (5-1-111)/ved Roggejohka.

Løype 4: Fra Andersby i nordvestlig retning mot Andersbyvann, går sør for og langs hele vannet, herfra videre fram til vestsiden av Jolmavann (165 moh.).

Forgreining 4a: Fra hovedløypa ved Andersby i sydøstlig retning (ca. 5-600 meter) til grustak og veg.

Forgreining 4b: Fra hovedløypa nordøstover ned til midten av Andersbyvann, og videre langs vannkanten nordvestover ca. 1 km og sydøstover ca. 1 km.

Forgreining 4c: Fra hovedløypa vest for Andersbyvann, nordvestlig retning ca. 2 km langs høydekote 200 (etter rabbene) og fram til løype 3.

Løype 5: Fra Betongstasjonen ved Navarsvannet langs veg til Sjøbuselvfossen. Videre til vestenden av Langsmedvann, herfra langs vannkanten til vegen som ligger sydvest for Langsmedvann. Videre langs vegen over Kibyaksla til riksvegen ved Høyvik.

Forgreining 5a: Fra hovedløypa sørvest for Langsmedvann, mot nordvest nord for hyttene på nordsiden av Langsmedvann til løype 7 nordøst for Langsmedvann.

Løype 6: Fra Betongstasjonen ved Navarsvannet langs veg til pumpehuset ved Sjøbuselva, videre over Gammerabben til Vasavann. Videre nord for Falkgården til Falkgårdselva og videre til riksvegen ved lille Skallelv bru.

På strekningen mellom Vasavann og nordøst av Falkgården (se markeringsskilt) er løypa kun åpen i tidsrommet fra 1. januar til og med 4. mai.

Løype 7: Fra riksvegen i Golnes langs Betaniavegen og videre nordvest til østsiden av Langsmedvannet. Videre i nordøstlig retning langs sydenden av Keitamyr, og fram til Storelva og løype 8. Videre i nordlig retning langs vestsiden av Storelva, går nedenfor «Klipa» og fram til løype 9.

Løype 8: Fra riksvegen ved Ekkerøy i nordlig retning til tjern/vann (42 moh.) sør for Storelva. Videre i nordvestlig retning sør for Storelva og fram til løype 7 (tidligere løypeslutt for Golnesløypa) sør for Keita.

Løype 9: Fra riksvegen i Krampen via Storskog og Keita til Klipa.

Løype 10: Fra riksvegen i Krampen, langs traktorveg øst for Holmvann via høydene 143, 145 og 136 fram til og over Falkgårdselva og løype 6 nord for Falkgården (markeringsskilt).

Løype 11: Fra Skallelv via Bærelva til Kokonnitynoja.

Forgreining 11a: Fra løype 11 ca. 1 km vest for kraftlinja går en avstikker i sydvestlig retning til den krysser Bærelva, videre i sørlig retning over Skallelva og inn på løype 6 ca. 200 meter nedenfor hytte 15-1-48.

Løype 12: Fra løype 11 vest for bebyggelsen i Skallelv – langs kraftlinja nordøstover til kommunegrensa mot Vardø.

§ 3. Bestemmelser om bruk

Bruk av registrert og typegodkjent snøskuter etter denne forskrift er bare tillatt når den aktuelle snøskuterløype er entydig merket i terrenget og annonsert åpen på kommunens hjemmeside. Motorferdsel etter denne forskrift er ikke tillatt etter 4. mai

Hastighet reguleres av forskrift 14. desember 2001 nr. 1412 om kjøring med motorvogn i terrenget og på veg ikke åpen for alminnelig ferdsel. Maksimal hastighet for ferdsel i skiltede områder/soner i løype nr 1, 2 og 3 er 40 km/t

Det er tillatt å kjøre inntil 300 m **i rett linje** fra løypene for å raste unntatt i skiltet område i løype 2 (Øvre Flintelv-Ordo) hvor rasteadgangen er 15 m. Etter rasting skal rasteplasser alltid ryddes Kommunen kan her på eget initiativ eller ved anmodning fra vernemyndigheten innen nasjonalparken ytterligere regulere tillatt rasteavstand ut fra løype 2. Dette av hensyn til å begrense eventuell uheldig påvirkning for naturmangfoldet langs løype 2.

Kommunen kan stenge for bruk av snøskuter etter denne forskrift med umiddelbar virkning dersom det oppstår forhold som

gjør dette nødvendig. Stenging bekjentgjøres på kommunens hjemmeside og i elektroniske medier.

§ 4. Sikkerhet

Den som ferdes i snøskuterløyper etter denne forskrift har et selvstendig ansvar for selv å påse at ferdsel er trygt, samt ta nødvendig hensyn. Ferdende etter denne forskrift må også være oppmerksom på at ferdsel utenfor merket løype for å raste medfører økt risiko for uønskede hendelser som følge av nedsatt sikt, vanskelige værforhold og opparbeide forhøyninger, dumper etc.

I flere områder er det nødvendig å være oppmerksom på andre ferdende og krysnings-/tangeringspunkter for skiløyper. Disse områdene vil bli merket med egne fare-/varsomhetsskilt.

§ 5. Gompi, campingsvogner

Hensetting av gompi, bu, campingvogn eller annet byggverk tilrettelagt for transport med snøskuter regnes ikke som rasting, og er ikke tillatt i forbindelse med motorferdsel etter denne forskrift.

§ 6. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Kartvedlegg

4. Rådmannen innarbeider disse bestemmelsene i egen forskrift og etablerer forskriften i tråd med gjeldende bestemmelser så snart som mulig.

Forslag til vedtak:

Kommunestyret viser til ovenstående saksutredning og vedtar herved følgende:

1. Vadsø kommune vedtar i medhold av lov av 10. juni 1977 om motorferdsel i utmark og vassdrag samt forskrift av 15. mai 1988 nr 356 for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag §4a å opprette snøskuterløypene 1-12 i Vadsø kommune
2. For Vadsø kommunes samlede vurdering, vektlegging og hensyntaking av de ulike interesser vises det til saksutredning. Det aktuelle løypenettet har vært etablert siden 1975 og i sin nåværende form siden 2005. Vadsø kommune har i sine vurderinger lagt vekt på de brukererfaringer dette representerer. Løypene synes med dette svært godt innarbeidet og akseptert av alle interessegrupper. Basert på dette og innføring av nye avbøtende tiltak fortsatt være gjensstående interessekonflikter knyttet til spesielt friluftsliv. Med bakgrunn i den positive betydningen løypene har for tradisjonell utfart,

rekreasjonsmuligheter og hytteliv vedtas likevel løypene opprettet som beskrevet

3. Vadsø kommune gir følgende bestemmelser for denne løypa:

Bestemmelser om kjøring ut av snøskuterløyper på islagte vann for å raste, Vadsø kommune, Finnmark

Hjemmel: Fastsett av kommunestyret i Vadsø kommune den 10/06 2021 med hjemmel i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag (motorferdselloven) og forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 4a

§ 1. Formål

Forskriften skal gi bestemmelser om ferdsel i aktuelle snøskuterløyper i Vadsø kommune

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for følgende snøskuterløyper i Vadsø kommune:

Løype 1: Fra riksvegen på vestsiden av Vestre Jakobselv til Tredjefossen, med forgreininger langs jordbruksveg til nordsida av Langovara og over Jakobselva ved Fossenakken til løype 2.

Løype 2: Fra riksvegen ved Esso-stasjonen i Vestre Jakobselv til Rapakoro og Dalbakken. Videre etter vegen til Lille Vasselva og Politihytta, og videre til Høyelva som krysses. Fra Høyelva til kommunegrensa mot Båtsfjord på Ordojávri.

Løype 3: Fra Paddeby langs kraftlinja i nordvestlig retning (ca. 2 km) mot Kariel og høydekote 100. Videre i nordøstlig retning langs traktorveg, over Sauvann og videre (ca. 1,5 km) til høydekote 200. Herfra i nordvestlig retning til sydvest av Østervann, videre vestover sør for Vasselva og langs Langvannet og over «homen» til sydenden av Holmvann. Videre etter traktorveg i vestlig retning til løype 2 ved Lille Vasselva.

Forgreining 3a: Fra der løypa svinger ved høydekote 100 (Kariel), videre i nordvestlig retning, nord for kraftlinja langs høydekote 100 og fram til løype 2.

Forgreining 3b: Fra sydvestenden av Østervann i nordlig retning (1,6 km) over Østervann etter traktorveg til Metinenhytta (5-1-111)/ved Roggejohka.

Løype 4: Fra Andersby i nordvestlig retning mot Andersbyvann, går sør for og langs hele vannet, herfra videre fram til vestsiden av Jolmavann (165 moh.).

Forgreining 4a: Fra hovedløypa ved Andersby i sydøstlig retning (ca. 5-600 meter) til grustak og veg.

Forgreining 4b: Fra hovedløypa nordøstover ned til midten av Andersbyvann, og videre langs vannkanten nordvestover ca. 1 km og sydøstover ca. 1 km.

Forgreining 4c: Fra hovedløypa vest for Andersbyvann, nordvestlig retning ca. 2 km langs høydekote 200 (etter rabbene) og fram til løype 3.

Løype 5: Fra Betongstasjonen ved Navarsvannet langs veg til Sjøbuselvfossen. Videre til vestenden av Langsmedvann, herfra langs vannkanten til vegen som ligger sydvest for Langsmedvann. Videre langs vegen over Kibyaksla til riksvegen ved Høyvik.

Forgreining 5a: Fra hovedløypa sørvest for Langsmedvann, mot nordvest nord for hyttene på nordsiden av Langsmedvann til løype 7 nordøst for Langsmedvann.

Løype 6: Fra Betongstasjonen ved Navarsvannet langs veg til pumpehuset ved Sjøbuselva, videre over Gammerabben til Vasavann. Videre nord for Falkgården til Falkgårdselva og videre til riksvegen ved lille Skallelv bru.

På strekningen mellom Vasavann og nordøst av Falkgården (se markeringsskilt) er løypa kun åpen i tidsrommet fra 1. januar til og med 4. mai.

Løype 7: Fra riksvegen i Golnes langs Betaniavegen og videre nordvest til østsiden av Langsmedvannet. Videre i nordøstlig retning langs sydenden av Keitamyr, og fram til Storelva og løype 8. Videre i nordlig retning langs vestsiden av Storelva, går nedenfor «Klipa» og fram til løype 9.

Løype 8: Fra riksvegen ved Ekkerøy i nordlig retning til tjern/vann (42 moh.) sør for Storelva. Videre i nordvestlig retning sør for Storelva og fram til løype 7 (tidligere løypeslutt for Golnesløypa) sør for Keita.

Løype 9: Fra riksvegen i Krampen via Storskog og Keita til Klipa.

Løype 10: Fra riksvegen i Krampen, langs traktorveg øst for Holmvann via høydene 143, 145 og 136 fram til og over Falkgårdselva og løype 6 nord for Falkgården (markeringsskilt).

Løype 11: Fra Skallelv via Bærelva til Kokonnityoja.

Forgreining 11a: Fra løype 11 ca. 1 km vest for kraftlinja går en avstikker i sydvestlig retning til den krysser Bærelva, videre i sørlig retning over Skallelva og inn på løype 6 ca. 200 meter nedenfor hytte 15-1-48.

Løype 12: Fra løype 11 vest for bebyggelsen i Skallelv – langs kraftlinja nordøstover til kommunegrensa mot Vardø.

§ 3. Bestemmelser om bruk

Bruk av registrert og typegodkjent snøskuter etter denne forskrift er bare tillatt når den aktuelle snøskuterløype er entydig merket i terrenget og annonsert åpen på kommunens hjemmeside. Motorferdsel etter denne forskrift er ikke tillatt etter 4. mai

Hastighet reguleres av forskrift 14. desember 2001 nr. 1412 om kjøring med motorvogn i terrenget og på veg ikke åpen for alminnelig ferdsel. Maksimal hastighet for ferdsel i skiltede områder/soner i løype nr 1, 2 og 3 er 40 km/t

Det er tillatt å kjøre inntil 300 m vinkelrett ut fra løypene for å raste unntatt i skiltet område i løype 2 (Øvre Flintelv-Ordo) hvor rasteadgangen er 15 m. Etter rasting skal rasteplasser alltid ryddes Kommunen kan her på eget initiativ eller ved anmodning fra vernemyndigheten innen nasjonalparken ytterligere regulere tillatt rasteavstand ut fra løype 2. Dette av hensyn til å begrense eventuell uheldig påvirkning for naturmangfoldet langs løype 2.

Kommunen kan stenge for bruk av snøskuter etter denne forskrift med umiddelbar virkning dersom det oppstår forhold som gjør dette nødvendig. Stenging bekjentgjøres på kommunens hjemmeside og i elektroniske medier.

§ 4. Sikkerhet

Den som ferdes i snøskuterløyper etter denne forskrift har et selvstendig ansvar for selv å påse at ferdsel er trygt, samt ta nødvendig hensyn. Ferdende etter denne forskrift må også være oppmerksom på at ferdsel utenfor merket løype for å raste medfører økt risiko for uønskede hendelser som følge av nedsatt sikt, vanskelige værforhold og opparbeide forhøyninger, dumper etc.

I flere områder er det nødvendig å være oppmerksom på andre ferdende og krysnings-/tangeringspunkter for skiløyper. Disse områdene vil bli merket med egne fare-/varsomhetsskilt.

§ 5. Gompi, campingsvogner

Hensetting av gompi, bu, campingvogn eller annet byggverk tilrettelagt for transport med snøskuter regnes ikke som rasting, og er ikke tillatt i forbindelse med motorferdsel etter denne forskrift.

§ 6. Ikraftttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Kartvedlegg

4. Rådmannen innarbeider disse bestemmelsene i egen forskrift og etablerer forskriften i tråd med gjeldende bestemmelser så snart som mulig.

PMK-utvalg for plan, miljø og kommunaltekniske saker 19.05.2021:

Behandling:

Endringsforslag til forskrift §3, foreslått av Tor Johnny Aikio, Høyre

§3 Bestemmelser om bruk, tredje ledd "vinkelrett ut fra løypene" endres til " i rett linje"

Votering:

1. Fremlagt endringsforslag til forskriften fra H ble enstemmig vedtatt.
2. Forslag til vedtak med fremlagt endring ble enstemmig vedtatt.

PMK- 31/21 Vedtak:

Kommunestyret viser til ovenstående saksutredning og vedtar herved følgende:

1. Vadsø kommune vedtar i medhold av lov av 10. juni 1977 om motorferdsel i utmark og vassdrag samt forskrift av 15. mai 1988 nr 356 for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag §4a å opprette snøskuterløypene 1-12 i Vadsø kommune
2. For Vadsø kommunes samlede vurdering, vektlegging og hensyntaking av de ulike interesser vises det til saksutredning. Det aktuelle løypenettet har vært etablert siden 1975 og i sin nåværende form siden 2005. Vadsø kommune har i sine vurderinger lagt vekt på de brukererfaringer dette representerer. Løypene synes med dette svært godt innarbeidet og akseptert av alle interessegrupper. Basert på dette og innføring av nye avbøtende tiltak fortsatt være gjenstående interessekonflikter knyttet til spesielt friluftsliv. Med bakgrunn i den positive betydningen løypene har for tradisjonell utfart, rekreasjonsmuligheter og hytteliv vedtas likevel løypene opprettet som beskrevet
3. Vadsø kommune gir følgende bestemmelser for denne løypa:

Bestemmelser om kjøring ut av snøskuterløyper på islagte vann for å raste, Vadsø kommune, Finnmark

Hjemmel: Fastsatt av kommunestyret i Vadsø kommune den 10/06 2021 med hjemmel i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag (motorferdselloven) og forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 4a

§ 1. Formål

Forskriften skal gi bestemmelser om ferdsel i aktuelle snøskuterløyper i Vadsø kommune

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for følgende snøskuterløyper i Vadsø kommune:

Løype 1: Fra riksvegen på vestsiden av Vestre Jakobselv til Tredjefossen, med forgreininger langs jordbruksveg til nordsida av Langovara og over Jakobselva ved Fossenakken til løype 2.

Løype 2: Fra riksvegen ved Esso-stasjonen i Vestre Jakobselv til Rapakoro og Dalbakken. Videre etter vegen til Lille Vasselva og Politihytta, og videre til Høyelva som krysses. Fra Høyelva til kommunegrensa mot Båtsfjord på Ordojávri.

Løype 3: Fra Paddeby langs kraftlinja i nordvestlig retning (ca. 2 km) mot Kariel og høydekote 100. Videre i nordøstlig retning langs traktorveg, over Sauvann og videre (ca. 1,5 km) til høydekote 200. Herfra i nordvestlig retning til sydvest av Østervann, videre vestover sør for Vasselva og langs Langvannet og over «hompén» til sydenden av Holmvann. Videre etter traktorveg i vestlig retning til løype 2 ved Lille Vasselva.

Forgreining 3a: Fra der løypa svinger ved høydekote 100 (Kariel), videre i nordvestlig retning, nord for kraftlinja langs høydekote 100 og fram til løype 2.

Forgreining 3b: Fra sydvestenden av Østervann i nordlig retning (1,6 km) over Østervann etter traktorveg til Metinenhytta (5-1-111)/ved Roggejohka.

Løype 4: Fra Andersby i nordvestlig retning mot Andersbyvann, går sør for og langs hele vannet, herfra videre fram til vestsiden av Jolmavann (165 moh.).

Forgreining 4a: Fra hovedløypa ved Andersby i sydøstlig retning (ca. 5-600 meter) til grustak og veg.

Forgreining 4b: Fra hovedløypa nordøstover ned til midten av Andersbyvann, og videre langs vannkanten nordvestover ca. 1 km og sydøstover ca. 1 km.

Forgreining 4c: Fra hovedløypa vest for Andersbyvann, nordvestlig retning ca. 2 km langs høydekote 200 (etter rabbene) og fram til løype 3.

Løype 5: Fra Betongstasjonen ved Navarsvannet langs veg til Sjøbuselvfossen. Videre til vestenden av Langsmedvann, herfra langs vannkanten til vegen som ligger sydvest for Langsmedvann. Videre langs vegen over Kibyaksla til riksvegen ved Høyvik.

Forgreining 5a: Fra hovedløypa sørvest for Langsmedvann, mot nordvest nord for hyttene på nordsiden av Langsmedvann til løype 7 nordøst for Langsmedvann.

Løype 6: Fra Betongstasjonen ved Navarsvannet langs veg til pumpehuset ved Sjøbuselva, videre over Gammerabben til Vasavann. Videre nord for Falkgården til Falkgårdselva og videre til riksvegen ved lille Skallelv bru.

På strekningen mellom Vasavann og nordøst av Falkgården (se markeringsskilt) er løypa kun åpen i tidsrommet fra 1. januar til og med 4. mai.

Løype 7: Fra riksvegen i Golnes langs Betaniavegen og videre nordvest til østsiden av Langsmedvannet. Videre i nordøstlig retning langs sydenden av Keitamyr, og fram til Storelva og løype 8. Videre i nordlig retning langs vestsiden av Storelva, går nedenfor «Klipa» og fram til løype 9.

Løype 8: Fra riksvegen ved Ekkerøy i nordlig retning til tjern/vann (42 moh.) sør for Storelva. Videre i nordvestlig retning sør for Storelva og fram til løype 7 (tidligere løypeslutt for Golnesløypa) sør for Keita.

Løype 9: Fra riksvegen i Krampenes via Storskog og Keita til Klipa.

Løype 10: Fra riksvegen i Krampenes, langs traktorveg øst for Holmvann via høydene 143, 145 og 136 fram til og over Falkgårdselva og løype 6 nord for Falkgården (markeringsskilt).

Løype 11: Fra Skallelv via Bærelva til Kokonnitynoja.

Forgreining 11a: Fra løype 11 ca. 1 km vest for kraftlinja går en avstikker i sydvestlig retning til den krysser Bærelva, videre i sørlig retning over Skallelva og inn på løype 6 ca. 200 meter nedenfor hytte 15-1-48.

Løype 12: Fra løype 11 vest for bebyggelsen i Skallelv – langs kraftlinja nordøstover til kommunegrensa mot Vardø.

§ 3. Bestemmelser om bruk

Bruk av registrert og typegodkjent snøskuter etter denne forskrift er bare tillatt når den aktuelle snøskuterløype er entydig merket i terrenget og annonsert åpen på kommunens hjemmeside. Motorferdsel etter denne forskrift er ikke tillatt etter 4. mai

Hastighet reguleres av forskrift 14. desember 2001 nr. 1412 om kjøring med motorvogn i terrenget og på veg ikke åpen for alminnelig ferdsel. Maksimal hastighet for ferdsel i skiltede områder/soner i løype nr 1, 2 og 3 er 40 km/t

Det er tillatt å kjøre inntil 300 m *i rett linje* fra løypene for å raste unntatt i skiltet område i løype 2 (Øvre Flintelv-Ordo) hvor rasteadgangen er 15 m. Etter rasting skal rasteplasser alltid ryddes Kommunen kan her på eget initiativ eller ved anmodning fra vernemyndigheten innen nasjonalparken ytterligere regulere tillatt rasteavstand ut fra løype 2. Dette av hensyn til å begrense eventuell uheldig påvirkning for naturmangfoldet langs løype 2.

Kommunen kan stenge for bruk av snøskuter etter denne forskrift med umiddelbar virkning dersom det oppstår forhold som gjør dette nødvendig. Stenging bekjentgjøres på kommunens hjemmeside og i elektroniske medier.

§ 4. Sikkerhet

Den som ferdes i snøskuterløyper etter denne forskrift har et selvstendig ansvar for selv å påse at ferdsel er trygt, samt ta nødvendig hensyn. Ferdende etter denne forskrift må også være oppmerksom på at ferdsel utenfor merket løype for å raste medfører økt risiko for uønskede hendelser som følge av nedsatt sikt, vanskelige værforhold og opparbeide forhøyninger, dumper etc.

I flere områder er det nødvendig å være oppmerksom på andre ferdende og krysnings-/tangeringspunkter for skiløyper. Disse områdene vil bli merket med egne fare-/varsomhetsskilt.

§ 5. Gompi, campingsvogner

Hensetting av gompi, bu, campingvogn eller annet byggverk tilrettelagt for transport med snøskuter regnes ikke som rasting, og er ikke tillatt i forbindelse med motorferdsel etter denne forskrift.

§ 6. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Kartvedlegg

4. Rådmannen innarbeider disse bestemmelsene i egen forskrift og etablerer forskriften i tråd med gjeldende bestemmelser så snart som mulig.

Kommunestyret 10.06.2021:

Behandling:

Fremlagt Helhetlig endringsforslag fra MDG, foreslått av Farid Shariati Bidar, Miljøpartiet De Grønne
§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er ut fra et samfunnsmessig helhetssyn å regulere og legge til rette for kjøring med snøskuter i fastsatte løyper.

§ 2. Virkeområde

Forskriften gir bestemmelser om bruken av kommunale snøskuterløyper i Vadsø kommune, herunder kjørefart og kjøretider. Bestemmelsen hjemler kun kjøring med typegodkjent og

registrert snøskuter (beltemotorsykel). Den hjemler ikke fornøyelseskjøring med andre motorkjøretøy, som ATV med påsatte belter eller snørekjøring etter tråkkemaskin (catskiing).

§ 3.Løypebeskrivelse

Forskriften gjelder for følgende snøskuterløyper i Vadsø kommune:

Løype 1: Fra riksvegen på vestsiden av Vestre Jakobselv til Tredjefossen, med forgreininger langs jordbruksveg til nordsida av Langovara og over Jakobselva ved Fossenakken til løype 2.

Løype 2: Fra riksvegen ved Esso-stasjonen i Vestre Jakobselv til Rapakoro og Dalbakken. Videre etter vegen til Lille Vasselva og Politihytta, og videre til Høyelva som krysses. Fra Høyelva til kommunegrensa mot Båtsfjord på Ordojávri.

Løype 3: Fra Paddeby langs kraftlinja i nordvestlig retning (ca. 2 km) mot Kariel og høydekote 100. Videre i nordøstlig retning langs traktorveg, over Sauvann og videre (ca. 1,5 km) til høydekote 200. Herfra i nordvestlig retning til sydvest av Østervann, videre vestover sør for Vasselva og langs Langvannet og over «hopen» til sydenden av Holmvann. Videre etter traktorveg i vestlig retning til løype 2 ved Lille Vasselva.

Forgreining 3a: Fra der løypa svinger ved høydekote 100 (Kariel), videre i nordvestlig retning, nord for kraftlinja langs høydekote 100 og fram til løype 2.

Forgreining 3b: Fra sydvestenden av Østervann i nordlig retning (1,6 km) over Østervann etter traktorveg til Metinenhytta (5-1-111)/ved Roggejohka.

Løype 4: Fra Andersby i nordvestlig retning mot Andersbyvann, går sør for og langs hele vannet, herfra videre fram til vestsiden av Jolmavann (165 moh.).

Forgreining 4a: Fra hovedløypa ved Andersby i sydøstlig retning (ca. 5-600 meter) til grustak og veg.

Forgreining 4b: Fra hovedløypa nordøstover ned til midten av Andersbyvann, og videre langs vannkanten nordvestover ca. 1 km og sydøstover ca. 1 km.

Forgreining 4c: Fra hovedløypa vest for Andersbyvann, nordvestlig retning ca. 2 km langs høydekote 200 (etter rabbene) og fram til løype 3.

Løype 5: Fra Betongstasjonen ved Navarsvannet langs veg til Sjøbuselvfossen. Videre til vestenden av Langsmedvann, herfra langs vannkanten til vegen som ligger sydvest for Langsmedvann. Videre langs vegen over Kibyaksla til riksvegen ved Høyvik. Forgreining 5a: Fra hovedløypa sørvest for Langsmedvann, mot nordvest nord for hyttene på nordsiden av Langsmedvann til løype 7 nordøst for Langsmedvann.

Løype 6: Fra Betongstasjonen ved Navarsvannet langs veg til pumpehuset ved Sjøbuselva, videre over Gammerabben til Vasavann. Videre nord for Falkgården til Falkgårdselva og videre til riksvegen ved lille Skallelv bru. På strekningen mellom Vasavann og nordøst av Falkgården (se markeringsskilt) er løypa kun åpen i tidsrommet fra 1. januar til og med 4. Mai.

Løype 7: Fra riksvegen i Golnes langs Betaniavegen og videre nordvest til østsiden av Langsmedvannet. Videre i nordøstlig retning langs sydenden av Keitamyra, og fram til Storelva og løype 8. Videre i nordlig retning langs vestsiden av Storelva, går nedenfor «Klipa» og fram til løype 9.

Løype 8: Fra riksvegen ved Ekkerøy i nordlig retning til tjern/vann (42 moh.) sør for Storelva. Videre i nordvestlig retning sør for Storelva og fram til løype 7 (tidligere løypeslutt for Golnesløypa) sør for Keita.

Løype 9: Fra riksvegen i Krampenenes via Storskog og Keita til Klipa.

Løype 10: Fra riksvegen i Krampenenes, langs traktorveg øst for Holmvann via høydene 143, 145 og 136 fram til og over Falkgårdselva og løype 6 nord for Falkgården (markeringsskilt). Løype 11: Fra Skallelv via Bærelva til Kokonnitynoja.

Forgreining 11a: Fra løype 11 ca. 1 km vest for kraftlinja går en avstikker i sydvestlig retning til den krysser Bærelva, videre i sørlig retning over Skallelv og inn på løype 6 ca. 200 meter nedenfor hytte 15-1-48.

Løype 12: Fra løype 11 vest for bebyggelsen i Skallelv – langs kraftlinja nordøstover til kommunegrensa mot Vardø

§ 4. Åpning og stenging av løypenettet

- a) Åpning og stenging av løyper kunngjøres på kommunens hjemmeside.
- b) Løypenett åpnes tidligst 1. november og stenges senest 5. mai.
- c) Ved åpning og stenging av løyper skal reinbeitedistriktet gis særskilt varsel og mulighet til å uttale seg.
- d) Kommunen kan stenge løypenettet, enkeltløyper eller deler av løyper med umiddelbar virkning dersom det oppstår forhold som gjør dette nødvendig. Dette vil annonseres på kommunens hjemmeside.
- e) Motorferdsel er ikke tillatt i løypene i tidsrommet fra og med 5. mai til og med 1. November.

§ 5. Bruk av løypenettet

- a) For løypenettet i kommunen gjelder de nasjonale bestemmelser for hastighet etter vegtrafikkloven. Maksimal hastighet er 70 km/t. Maksimal hastighet med slede er 60 km/t. Maksimal hastighet med slede med passasjer er 40 km/t.
- b) Maksimal hastighet for ferdsel i skiltede områder/soner i løype nr 1, 2 og 3 er 40 km/t.

§ 6. Skilting og merking

- a) Løyper skal stikkes etter kartfestet trasé.
- b) Løypene skal skiltes og merkes i henhold til gjeldende veileder/standard for fysisk sikring av snøskuterløyper. Midlertidige skilt og annen merking skal fjernes ved stenging av løyper.
- c) Der løypene krysser bilveg skal Statens vegvesen sine normer for skilting og merking følges.
- d) Strekninger med nedsatt fartsgrense jf. § 5 b) skal merkes særskilt.

e) Strekninger med nedsatt rasteavstand se løype 2 skal merkes særskilt, jf. 10 a).

f) Merking skal gjøres med stikker i biologisk nedbrytbart materiale.

§ 7.Drift og tilsyn

a) Kommunen har ansvar for skilting og merking av løypene.

b) Kommunen har ansvar for å vurdere behov for omlegging og stenging av løypene.

c) Løypene må ikke kreve terrenginngrep, herunder planering og opparbeiding av terreng i barmarksesongen. Kvisting og rydding av traséer, klipping og enkle bruer er tillatt.

§ 8.Løypebredde

Maksimal bredde på løypetraseen er 4 meter

§ 9.Mindre endring av løypetrasé

Dersom terreng eller kjøreforhold tilsier at det er nødvendig, kan kartfestet trasé avvike med inntil 15 meter for å sikre en funksjonell og sikker løypetrasé.

§ 10.Parkering og rasting

a) Det er tillatt å parkere og raste inntil 300 meter fra senter av løypen på begge sider. Det er bare kjøring i rett linje ut fra løypa som er tillatt ved rasting. Parallellkjøring langs løypa er ikke tillatt. Ved løype 2 Øvre Flintelv-Ordo er det tillatt å raste 15 meter fra løypen.

b) Maksimal hastighet ved kjøring utenfor løypa i forbindelse med rasting er 20 km/t.

c) Parkert snøskuter skal plasseres slik at den ikke er til hinder eller fare for all annen ferdsel.

d) Det tillates rasting på islagte vann. Det tillates kun rasting på selve vannet og det er følgelig ikke tillatt å kjøre videre opp på land for å raste. Ved rasting på vann skal det kjøres i rett linje ut fra løypa.

e) Hensetting av gOMPI, bu, campingvogn eller annet byggverk tilrettelagt for transport med snøskuter regnes ikke som rasting, og er ikke tillatt i forbindelse med motorferdsel etter denne forskrift.

§ 11.Straffeansvar

Overtredelse av nasjonal forskrift for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag, fører til anmeldelse etter motorferdsellovens § 12.

§ 12.Evaluering

Denne forskrift skal evalueres hvert 2. år fra vedtaksåret.

§ 13.Ikrafttreden

Denne forskrift trer i kraft straks

Votering:

Det ble votert over innstilling fra PMK og fremlagt endringsforslag fra MDG.

PMK's innstilling ble vedtatt med 15 stemmer.

Fremlagt endringsforslag fra MDG fikk 5 stemmer.

KST- 38/21 Vedtak:

Kommunestyret viser til ovenstående saksutredning og vedtar herved følgende:

1. Vadsø kommune vedtar i medhold av lov av 10. juni 1977 om motorferdsel i utmark og vassdrag samt forskrift av 15. mai 1988 nr 356 for bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag §4a å opprette snøskuterløypene 1-12 i Vadsø kommune
2. For Vadsø kommunes samlede vurdering, vektlegging og hensyntaking av de ulike interesser vises det til saksutredning. Det aktuelle løypenettet har vært etablert siden 1975 og i sin nåværende form siden 2005. Vadsø kommune har i sine vurderinger lagt vekt på de brukererfaringer dette representerer. Løypene synes med dette svært godt innarbeidet og akseptert av alle interessegrupper. Basert på dette og innføring av nye avbøtende tiltak fortsatt være gjenstående interessekonflikter knyttet til spesielt friluftsliv. Med bakgrunn i den positive betydningen løypene har for tradisjonell utfart, rekreasjonsmuligheter og hytteliv vedtas likevel løypene opprettet som beskrevet
3. Vadsø kommune gir følgende bestemmelser for denne løypa:

Bestemmelser om kjøring ut av snøskuterløyper på islagte vann for å raste, Vadsø kommune, Finnmark

Hjemmel: Fastsett av kommunestyret i Vadsø kommune den 10/06 2021 med hjemmel i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag (motorferdselloven) og forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 4a

§ 1. Formål

Forskriften skal gi bestemmelser om ferdsel i aktuelle snøskuterløyper i Vadsø kommune

§ 2. Virkeområde

Forskriften gjelder for følgende snøskuterløyper i Vadsø kommune:

Løype 1: Fra riksvegen på vestsiden av Vestre Jakobselv til Tredjefossen, med forgreininger langs jordbruksveg til nordsida av Langovara og over Jakobselva ved Fossenakken til løype 2.

Løype 2: Fra riksvegen ved Esso-stasjonen i Vestre Jakobselv til Rapakoro og Dalbakken. Videre etter vegen til Lille Vasselva og Politihtta, og videre til Høyelva som krysses. Fra Høyelva til kommunegrensa mot Båtsfjord på Ordojávri.

Løype 3: Fra Paddeby langs kraftlinja i nordvestlig retning (ca. 2 km) mot Kariel og høydekote 100. Videre i nordøstlig retning langs traktorveg, over Sauvann og videre (ca. 1,5 km) til høydekote 200. Herfra i nordvestlig retning til sydvest av Østervann, videre vestover sør for Vasselva og langs Langvannet og over «homen» til sydenden av Holmvann. Videre etter traktorveg i vestlig retning til løype 2 ved Lille Vasselva.

Forgreining 3a: Fra der løypa svinger ved høydekote 100 (Kariel), videre i nordvestlig retning, nord for kraftlinja langs høydekote 100 og fram til løype 2.

Forgreining 3b: Fra sydvestenden av Østervann i nordlig retning (1,6 km) over Østervann etter traktorveg til Metinenhytta (5-1-111)/ved Roggejohka.

Løype 4: Fra Andersby i nordvestlig retning mot Andersbyvann, går sør for og langs hele vannet, herfra videre fram til vestsiden av Jolmavann (165 moh.).

Forgreining 4a: Fra hovedløypa ved Andersby i sydøstlig retning (ca. 5-600 meter) til grustak og veg.

Forgreining 4b: Fra hovedløypa nordøstover ned til midten av Andersbyvann, og videre langs vannkanten nordvestover ca. 1 km og sydøstover ca. 1 km.

Forgreining 4c: Fra hovedløypa vest for Andersbyvann, nordvestlig retning ca. 2 km langs høydekote 200 (etter rabbene) og fram til løype 3.

Løype 5: Fra Betongstasjonen ved Navarsvannet langs veg til Sjøbuselvfossen. Videre til vestenden av Langsmedvann, herfra langs vannkanten til vegen som ligger sydvest for Langsmedvann. Videre langs vegen over Kibyaksla til riksvegen ved Høyvik.

Forgreining 5a: Fra hovedløypa sørvest for Langsmedvann, mot nordvest nord for hyttene på nordsiden av Langsmedvann til løype 7 nordøst for Langsmedvann.

Løype 6: Fra Betongstasjonen ved Navarsvannet langs veg til pumpehuset ved Sjøbuselva, videre over Gammerabben til Vasavann. Videre nord for Falkgården til Falkgårdselva og videre til riksvegen ved lille Skallelv bru.

På strekningen mellom Vasavann og nordøst av Falkgården (se markeringsskilt) er løypa kun åpen i tidsrommet fra 1. januar til og med 4. mai.

Løype 7: Fra riksvegen i Golnes langs Betaniavegen og videre nordvest til østsiden av Langsmedvannet. Videre i nordøstlig retning langs sydenden av Keitamyr, og fram til Storelva og løype 8. Videre i nordlig retning langs vestsiden av Storelva, går nedenfor «Klipa» og fram til løype 9.

Løype 8: Fra riksvegen ved Ekkerøy i nordlig retning til tjern/vann (42 moh.) sør for Storelva. Videre i nordvestlig retning sør for Storelva og fram til løype 7 (tidligere løypeslutt for Golnesløypa) sør for Keita.

Løype 9: Fra riksvegen i Krampenes via Storskog og Keita til Klipa.

Løype 10: Fra riksvegen i Krampenes, langs traktorveg øst for Holmvann via høydene 143, 145 og 136 fram til og over Falkgårdselva og løype 6 nord for Falkgården (markeringsskilt).

Løype 11: Fra Skallelv via Bærelva til Kokonnitynoja.

Forgreining 11a: Fra løype 11 ca. 1 km vest for kraftlinja går en avstikker i sydvestlig retning til den krysser Bærelva, videre i sørlig retning over Skallelva og inn på løype 6 ca. 200 meter nedenfor hytte 15-1-48.

Løype 12: Fra løype 11 vest for bebyggelsen i Skallelv – langs kraftlinja nordøstover til kommunegrensa mot Vardø.

§ 3. Bestemmelser om bruk

Bruk av registrert og typegodkjent snøskuter etter denne forskrift er bare tillatt når den aktuelle snøskuterløype er entydig merket i terrenget og annonsert åpen på kommunens hjemmeside. Motorferdsel etter denne forskrift er ikke tillatt etter 4. mai

Hastighet reguleres av forskrift 14. desember 2001 nr. 1412 om kjøring med motorvogn i terrenget og på veg ikke åpen for alminnelig ferdsel. Maksimal hastighet for ferdsel i skilte områder/soner i løype nr 1, 2 og 3 er 40 km/t

Det er tillatt å kjøre inntil 300 m **i rett linje** fra løypene for å raste unntatt i skiltet område i løype 2 (Øvre Flintelv-Ordo) hvor rasteadgangen er 15 m. Etter rasting skal rasteplasser alltid ryddes Kommunen kan her på eget initiativ eller ved anmodning fra vernemyndigheten innen nasjonalparken ytterligere regulere tillatt rasteavstand ut fra løype 2. Dette av hensyn til å begrense eventuell uheldig påvirkning for naturmangfoldet langs løype 2.

Kommunen kan stenge for bruk av snøskuter etter denne forskrift med umiddelbar virkning dersom det oppstår forhold som gjør dette nødvendig. Stenging bekjentgjøres på kommunens hjemmeside og i elektroniske medier.

§ 4. Sikkerhet

Den som ferdes i snøskuterløyper etter denne forskrift har et selvstendig ansvar for selv å påse at ferdsel er trygt, samt ta

nødvendig hensyn. Ferdende etter denne forskrift må også være oppmerksom på at ferdsel utenfor merket løype for å raste medfører økt risiko for uønskede hendelser som følge av nedsatt sikt, vanskelige værforhold og opparbeide forhøyninger, dumper etc.

I flere områder er det nødvendig å være oppmerksom på andre ferdende og krysnings-/tangeringspunkter for skiløyper. Disse områdene vil bli merket med egne fare-/varsomhetsskilt.

§ 5. Gompi, campingsvogner

Hensetting av gompi, bu, campingvogn eller annet byggverk tilrettelagt for transport med snøskuter regnes ikke som rasting, og er ikke tillatt i forbindelse med motorferdsel etter denne forskrift.

§ 6. Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft straks.

Kartvedlegg

4. Rådmannen innarbeider disse bestemmelsene i egen forskrift og etablerer forskriften i tråd med gjeldende bestemmelser så snart som mulig.

Bakgrunn for saken:

Kommunestyret i Vadsø vedtok i møte 18.02 2021 (sak 17/21) følgende;

1. Kommunestyret ber om at det gjennomføres nødvendige utredninger, høringer og avveininger av ulike hensyn knyttet til etablert snøskuterløypenett i Vadsø kommune
2. Kommunestyret anser etablert løypenett som ukontroversielt og ber om å bli forelagt endelig vedtak om godkjenning av disse til møte 10.06 2021
3. Utvalg PMK gis fullmakt til å forestå nødvendig prosess, herunder godkjenne samlerapport for høring, frem til endelig vedtak i kommunestyret 10.06 2021

Saksopplysninger:

Fylkesmannen i Finnmark fastsatte med bakgrunn i Lov om motorisert ferdsel i utmark av 10. juni 1977 § 5, 3. ledd Forskrift om snøskuterløyper, Vadsø kommune 22. mars 2002 nr 1903, samt påfølgende endringsforskrift 16. mars 2005 nr 258. Forskriften § 1 angir at motorisert ferdsel i utmark med snøskuter kan skje i nærmere angitte løyper (fra løype nr 1 til og med løype 12 med tilhørende forgreninger).

Stortinget vedtok 19. juni 2015 i Lov om endring i lov om motorisert ferdsel i utmark å oppheve § 5, 3. ledd med ikrafttredelse 6 år etter lovens ikrafttredelse. Det innebærer at Fylkesmannes hjemmel for Forskrift om snøskuterløyper, Vadsø kommune opphører 19. juni 2021. Kommunestyret har i møte 18.02 2021 uttrykt et ønske om at disse løypene videreføres og fastsettes i en ny forskrift i tråd med endringer i underliggende lov og forskrift.

Fastsetting av scooterløyper; Grunnleggende forutsetninger og prosessuelle krav

Nye regler om scooterløyper for fornøyleseskjøring trådte i kraft 19.06 2015 jfr motorferdselsloven § 4a samt forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag §4a. Det er med dette kommunestyret som har myndighet til å fastsette scooterløyper på vinterføre.

Miljødirektoratet har gjennom miljokommune.no utarbeidet en egen veileder for hvordan kommunene kan fastsette scooterløyper basert på lovgivingen. Kommunene kan ikke legge scooterløyper i verneområder eller i foreslåtte verneområder, i nasjonale villreinområder, at scooterløyper ikke skal være til vesentlig skade eller ulempe for reindrifta og at scooterløypa ikke skal kreve terrenginngrep (jfr nasjonal forskrift §4a, 4. ledd). I tillegg krever opprettelse av scooterløype samtykke fra grunneier (jfr §4a, 7. ledd).

De aktuelle løypetraseene, med unntak av deler av løype nr 2, ligger ikke i verneområder, i foreslåtte verneområder eller i noe nasjonalt villreinområde og krever ikke terrenginngrep. De deler av løype nr 2 som ligger i Varnagerhalvøya nasjonalpark er en godt innarbeidet løype og ble gitt aksept for videreføring i fbm opprettelse av nasjonalparken. Under forutsetning at løypenes åpningstid er fra og med særskilt kunngjøring til og med 04.05, med mulighet for stenging av løypa i tidspunkter hvor hensynet til reindrifta tilsier det, oppfattes heller ikke løypa å være til vesentlig skade eller ulempe for reindrifta. Grunneiers tillatelse forelå gjennom brev fra Finnmarkseiendommen 28.02 2021 (vedlagt).

De grunnleggende forutsetningene for å kunne opprette en løype vurderes med bakgrunn i dette å være oppfylt.

Kommunen plikter videre å ta en rekke hensyn før scooterløyper fastsettes (jfr nasjonal forskrift §4a, 5. ledd). Dette er hensyn knyttet til støy, friluftsliv, naturmangfold, bolig og hytteområder, landskap, kulturminner og kulturmiljø samt sikkerhet for de som kjører og andre. Kommunen skal videre utrede de virkningene scooterløypa har for friluftsliv og naturmangfold i influensområdet.

Krav til prosess for å fastsette scooterløyper følger av nasjonal forskrift §4a 3. ledd;

Forvaltningsloven kapittel VII gjelder for kommunens utarbeidelse og vedtakelse av løypekart og bestemmelser om snøscooterløyper med de særregler som følger av paragrafen her. Forslaget til snøscooterløyper med bestemmelser om bruk skal sendes på høring som beskrevet i plan- og bygningsloven § 11-14. Av kommunens vedtak skal det fremgå hvordan innkomne uttalelser til forslaget og konsekvensene av snøscooterløypene med bestemmelser har vært vurdert, og hvilken betydning disse er tillagt, samt kommunens vurdering etter femte ledd. Kommunens vedtak skal kunngjøres etter reglene i plan- og bygningsloven § 12-12 fjerde og femte ledd

Nasjonal forskrift fastsetter at vedtak om scooterløyper skal fastsettes som en forskrift underlagt forvaltningslovens bestemmelser. Forvaltningsloven kap VII (§§37-40) omhandler forskrifter. §37 gir bestemmelser om utredningsplikt, forhåndsvarsling og uttalelse fra interesserte før forskrift utferdiges, endres eller oppheves. Resultatet av utredningen må fremgå av saksfremlegget for det organet som skal fastsette forskriften (jfr §37, 1.ledd). Berørte offentlige og private virksomheter skal varsles og gis mulighet til å uttale seg om saken (jfr §37, 2.ledd).

Nasjonal forskrift fastslår videre at forslaget til scooterløype med bestemmelser om bruk skal sendes på høring som beskrevet i plan- og bygningsloven §11-14. Dette oppfattes primært som en presisering og innskjerping av forvaltningsloven §37, 3. ledd som i noe grad gir kommunen selv adgang til å fastsette forhåndsvarsling og frist for uttalelse. Plan- og bygningsloven §11-14, 1.ledd fastslår at forslaget til ny scooterløype med skal sendes ut på høring og legges ut til off gjennomsyn. Forslaget skal videre kunngjøres i minst 1 avis som leses på stedet og gjøres tilgjengelig gjennom elektroniske medier. Høringsfristen skal minimum være 6 uker. §11-14, 2.ledd gir nærmere bestemmelser om selve saksfremlegget i relasjon til innkomne uttalelser.

Høring av forslag, innkomne innspill

Utredning av de ulike hensyn ble i tråd med kommunestyrets vedtak inntatt i egen samlerapport (se vedlegg). Basert på denne ble det utarbeidet et forslag til løyper og tilhørende bestemmelser som ble lagt fram for politisk behandling. Utvalg PMK vedtok i møte 10.03 2021 (sak 15/21) følgende;

I tråd med delegert myndighet gitt fast utvalg for plan, miljø og kommunalteknikk (jfr kommunestyret 18.02 2021 sak 17/21) vedtas følgende;

1. I hht krav i nasjonal forskrift §4a, tredje ledd jfr plan- og bygningsloven §11-14 sendes forslag til regodkjenning av etablerte snøskuterløyper i Vadsø kommune ut på høring
2. Forslaget kunngjøres i Dagbladet Finnmarken samt på Vadsø kommunes nettsider. Sektormyndigheter samt aktuelle rettighetshavere i området tilskrives så langt som praktisk mulig. Frist for å komme med innspill settes til min 6 uker etter utlegging

Forslaget til nye løyper med tilhørende dokumentasjon ble lagt ut til off høring i perioden 12.03-26.04 2021. Høringen ble også kunngjort i Dagbladet Finnmark og på Vadsø kommunes nettsider og facebook samme dag. Ulike rettighetshavere (grunneiere, hytteeiere, sektormyndigheter, reindrift osv) ble varslet gjennom eget skriv og/eller via Varsling 24 (egen SMS) om den oppstartede prosess og frist for å gi innspill.

Ved utløpet av høringsfristen var det innkommet totalt 10 innspill (se vedlegg) hvorav 1 av disse (nr 9) også fremsettes som varsel om klage. Disse kan sammendras som følger;

Innkomne innspill/merknader i fbm høring av snøskuterløyper i Vadsø kommune: Regodkjenning av etablerte snøskuterløyper

Lovhjemmel:	Nasjonal forskrift om motorisert ferdsel i utmark §4a, tredje ledd jfr plan- og bygningsloven §11-14
Høringsperiode:	12.03-26.04 2021
Ant innkomne merknader:	10

Nr/dato	Merknad fra	Merknad/sammendrag
1/150321	Rolf Arne Sundquist	Spørsmål om hvorfor ikke løype nr 13 er tatt med i høringsforslaget
2/230321	Skallelv bygdelag	Bygdelaget nytter anledningen til å foreslå opprettet en ny snøskuterløype fra dagens E75 til enten Pettersvann, eller nasjonalparkgrense eller til linken på Holmfjell
3/170321	Sametinget	Sametinget påpeker at løypene vil ha konsekvenser for reindrifta og forutsetter en reell og nær dialog med reindrifta i området når det gjelder valg av løypenett/trase og utforming av forskrift/bestemmelser. Sametinget kjenner ikke til at de foreslåtte løyper kommer i konflikt med noen automatisk fredede samiske kulturminner
4/210421	Venke Mietinen	Det påpekes en rekke utfordringer knyttet til løypenettet i området Jakobselvdalen. Løypenettet i Vadsø vest bør være av en slik kvalitet at løypene er merket i tråd med bestemmelsene. Trasevalg, merking og oppfølging må gjennomgås og sikres. Dette bør innarbeides i en friluftspan og følges opp av en egen utmarkskonsulent for å sikre utmarkshensyn for øvrig og snøskuterbestemmelser særskilt
5/220421	Statens Vegvesen	Ingen merknader til det fremlagte forslag
6/220421	Björg I Pedersen m fl (tot 9 hytteiere)	Bemerket at det er mye støy og ulovlig kjøring i hytteområdene. Foreslår en fartsgrense på 40 km/t i hytteområdene. Løyper er ikke merket i tråd med kart/beskrivelser. Brøytet vinterveg på østsiden av Jakobselva skaper utfordringer. Krysningpunkter mellom ski- og skuterløyper bør merkes særskilt. Viinikka-løypa bør omgjøres til disp løype som følge av at det har ført til trafikkøkning i vestre deler. Åpningstider bør avpasses forholdene slik at dyreliv etc ivaretas. Kommunen bør ha en kontrollfunksjon som følger opp merking, vedlikehold, ferdsel etc.
7/230421	Troms og Finnmark fylkeskommune	Fylkeskommunen mener at hensynet til friluftsliv er grundig beskrevet og vurdert. Ved konflikter med friluftsliv er det også søkt ivaretagelse gjennom bestemmelser om hastighet og rasting. Om løyper skal legges over- eller langs fylkesveger må det etableres en god dialog med fylkeskommunen i forkant. Det foreligger ingen fare for skade på automatisk fredede kulturminner så lenge ferdsel skjer på snødekt mark
8/260421	Varangerhalvøya nasjonalparkstyre	Erfaringer og vurderinger av den delen av løype nr 2 som går inn i nasjonalparken tilsier at man bør etablere en bestemmelse om områdevisse begrensninger i anledningen til å raste for å ivareta hensynet til naturmangfoldet. Ytterligere be rman om at denne delen av løypa skiltes særskilt for å gjøre oppmerksom på de hensyn som må ivaretas ved ferdsel. Hensynet til reindrifta må ivaretas samt at grunnlaget for naturmangfold bør oppdateres i den endelige vurderingen
9/260421	Statsforvalter i Troms og Finnmark	Gjør oppmerksom på at Vadsø kommune ikke har bedt om veiledning fra Statsforvalter i sakens anledning. Varsler om at man kan komme til å påberope seg retten til å klage dersom følgende anførsler ikke ivaretas i den videre prosess; -Manglende opplegg for en aktiv involvering av reibeitedistriktet og ikke oppfylt utredningsplikt av reindriftas interesser -Manglende utredning av hensynene naturmangfoldloven §§8-12 -Forskriftene tilfredsstiller ikke minimumskravene i nasjonal forskrift §4a som tilsier at forskriftene skal ha bestemmelser om bruken av løypene herunder kjørefart og kjøretider
10/210421	Leif Ivar Aleksandersen	Muntlig innspill med tilhørende dokumentasjon gitt i møte 21.04 2021. Eier av hytte på eiendom gnr 5, bnr 95. Gjør oppmerksom på at eiendomsgrensene følger djupålen i elva og ber om at dette hensyntas

Vurdering av innkomne innspill

Rolf Arne Sundquist (innspill nr 1) spør om hvorfor ikke løype nr 13 Viinikka er inntatt i denne prosessen. Løype nr 13 Viinikka ble vedtatt opprettet av kommunestyret 14.12 2017 i tråd med nye bestemmelser. Denne løypa behøver derfor ikke noe regodkjenning

slik tilfellet er for løype nr 1-12.

Skallelv bygdelag (innspill nr 2) nytter anledningen til å fremme innspill om etablering av en ny snøskuterløype i Skallelv i 3 ulike alternativer. Disse løypene har ikke tidligere vært foreslått og slikt sett heller ikke utredet slik lov/forskrift forutsetter. Det vil ikke være mulig å vedta slik opprettelse nå og kommunestyret får vurdere om man ved senere anledninger skal utrede dette nærmere.

Sametinget (innspill nr 3) forutsetter en reell og nær dialog med reindrifta om løypeforslagene hva gjelder trase og utkast til bestemmelser for øvrig. Reinbeitedistrikt 6 forutsettes å ha en god generell kunnskap og innsikt om forvaltningsprosesser generelt og om snøskuterløyper spesielt. Reinbeitedistriktet er også i eget brev av 12.03 2021 varslet særskilt om denne prosessen og de vurderinger Vadsø kommune har gjort av hensynet til reindriftas interesser. Distriktet er også her gjort særskilt oppmerksom på anledningen til å gi innspill innenfor den aktuelle fristen. Dette forslaget omhandler et løypenett som i noe grad har vært operativt helt tilbake til 1975 og i sin nåværende form fra 2005. Forslaget inneholder ingen endringer i fht traseer men derimot noen innskjerpingar mht hastighet og anledning til å raste. Vadsø kommune har i alle disse årene aldri mottatt noen tilbakemelding fra reindrifta som tilsier at trasevalg og bestemmelser har skapt noe vesentlig skade eller ulempe for reindrifta. Vadsø kommune har ved enkelte anledninger opplevd at Fylkesmannen i Finnmark i tråd med nasjonal forskrift § 9 har stengt løyper av hensyn til reindrifta. Vadsø kommune opplever derfor at dialogen med reinbeitedistriktet har vært- og er godt etablert knyttet til dette, etablerte løypenettet. Ellers opplyses det om at Sametinget ikke kjenner til at løypeforslaget kommer i konflikt med noen automatisk fredede samiske kulturminner.

Venke Mietinen (innspill nr 4) gir innspill på at løyper i vestlige områder av kommunen merkes annerledes enn hva som fremgår av kart/bestemmelser. Dette må kvalitetssikres og det foreslås at dette gjøres best ved inntak i egen friluftspan samt ved tilsetning av egen utmarkskonsulent som følger dette opp spesielt og annen utmarksbruk generelt. Vadsø kommune bør absolutt tilstrebe at kvaliteten på løypemessige angivelser i kart og i beskrivelser er av en slik kvalitet at de ikke kan misforstås. Så må det gjøres et arbeid for å sikre at de som merker løypa forholder seg til dette og ikke etablerer egne traseer eller gjør andre unntak fra bestemmelsene. I den grad teknologi for digital oppfølging av traseer blir mer økonomisk tilgjengelig kan dette være et godt alternativ. Forslaget om å tilsette en egen utmarkskonsulent må ev følges opp i fbm budsjettmessige prosesser og vedtak.

Björg Inger Pedersen m fl (innspill nr 6) uttrykker at det er mye støy knyttet til kjøring med snøskuter. De foreslår at det settes en fartsgrense på 40 km/h i alle hytteområder. Videre påpeker også de uoverensstemmelsen mellom hvor løyper faktisk er merket og hva som fremgår av kart samt at de gjentar forslaget om en egen kontrollfunksjon (jfr innspill nr 4). Hastighet er i utgangspunktet regulert av forskrift 14. desember 2001 nr. 1412. I utkast til bestemmelser er det i tillegg inntatt av maksimal tillat hastighet i skiltede områder/soner av løype nr 1, 2 og 3 er 40 km/t. Dette vil være områder med mange hytter og hvor støysjenansen anses å være stor. Det anses derfor at dette hensynet langt på veg er ivarettatt. Utkast til bestemmelser § 3 har i seg en mulighet for kommunen, utover den myndigheten Statsforvalter har i nasjonal forskrift § 9, til å stenge løyper med umiddelbar

virkning dersom forholdene skulle tilsi det. For vurdering av øvrige innspill se vurderinger av innspill 4.

Troms og Finnmark fylkeskommune (innspill 7) gir uttrykk for at de finner at friluftslivets interesser er grundig beskrevet og vurdert samt at konfliktområder er underlagt egne, avbøtende tiltak. Vadsø kommune har gjort en helhetlig kartlegging av friluftsområder i 2018 og denne legges til grunn for vurderingene. Fylkeskommunen opplyser videre om at de ikke kjenner til noen automatisk fredede kulturminner som vil kunne skades ved ferdsel på snødekt mark.

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre (innspill 8) har uttalt seg primært om den delen av løype 2 som går inn i Varangerhalvøya nasjonalpark (Øvre Flintelv-Ordo). Denne nasjonalparken er sannsynligvis den eneste i Norge hvor det etablert en åpen snøskuterløype. Ved opprettelsen av nasjonalparken var løypa allerede etablert og det ble funnet både vernemessig forsvarlig og fullt ut mulig å videreføre løypa. Løypa merkes i et samarbeide mellom kommune og nasjonalparkforvalter slik at man tar mest mulig hensyn. Nasjonalparkstyret foreslår at man i bestemmelsene tar inn en formulering som gjør det mulig for kommunen og nasjonalparkstyret å regulere muligheten for å regulere rasteavstand fra løypa av hensyn til registrerte fjellrevhi i området. Ytterligere påpeker nasjonalparkstyret behovet for å skilte særskilt om en del hensyn som er viktig for bestander som f.eks. fjellreven. Hensynet til fjellrevbestanden var særskilt nevnt allerede ved opprettelsen av løypa og de foreslåtte tiltak finnes både rimelig og ukomplisert å innta i bestemmelsene. Å gjøre begrensninger i anledningen til å kjøre ut fra løypa for å raste basert på faktiske registreringer synes å være et tiltak som også vil kunne ha stor aksept hos øvrige interessegrupper.

Statsforvalter i Troms og Finnmark (innspill 9) varsler allerede i sin høringsuttalelse at de kan komme til å klage på vedtaket dersom deres anførsler ikke hensyntas. Anførselene er; - påstand om mangelfull involvering av reindrifta v/reinbeitedistriktet som har ført til at den informasjonen kommunen har lagt til grunn ikke er utfyllende nok og at kommunen derfor heller ikke har gjort nødvendige vurderinger, - påstand om at kommunen ikke har oppfylt utredningsplikten i naturmangfoldloven i og med at man ikke har vurdert løypenes betydning for vinterbeite for ulikt vilt (inklusive fjellrev se merknad 8), - påstand om at friluftshensyn må ha forrang der støy influrerer svært viktige- eller viktige friluftsområder, - og oppfatningsvis til slutt en påstand om at forslag til bestemmelser er mangelfulle av hensyn til at de ikke angir hvilke typer kjøretøyer som er tillatt i løypene og at ferdsel kun er tillatt når det er »bærende snølag» etc. I tillegg fremmes det ulike forslag om skilting, bruk av biologiske merkestikker, gebyr, rasting mm. Statsforvalter påpeker særskilt at bestemmelsene ikke presiserer hvilken avstand man kan kjøre ut fra løypa for å raste. Da gjelder 15 m bestemmelsen selv om kommunene kan åpne opp for rasting inntil 300 m ut fra løypa. Statsforvalter oppfordrer også kommunen til å nytte anledningen til å slå sammen alle bestemmelser om ferdsel med snøskuter i en felles, bestemmelse. Hva gjelder involvering av reinbeitedistriktet vises det til vurdering av innspill 3 over. Statsforvalters innretning i saken overrasker derfor stort. Utgangspunktet er at utredningskravene til videreføring av eksisterende snøskuterløyper er tilsvarende krav ved opprettelse av nye snøskuterløyper. Klima- og miljøministeren har imidlertid ved flere anledninger (brev av 23.01 2017 til KS Finnmark, brev av 14.09 2017 til Kautokeino

kommune) presisert at dersom eksisterende løyper er ukontroversielle, og at natur og friluftshensyn allerede er godt utredet og vurdert, så har kommunen allerede i stor grad gjort de forberedelser som kreves. Miljødirektoratet gir i brev av 22.09 2017 kommunene en oppfordring til å bruke sin erfaringsbaserte kunnskap om hvordan løypene fungerer. Det har da også Vadsø kommune gjort. Løypene har fungert over lang tid og selv om det alltid vil kunne oppstå konflikter mellom ulike hensyn har løypene fungert svært godt. Dette løypenettet omfatter mange og svært store hytteområder. Når da hytteforeninger, hytteeiere, reindrifta og andre er særskilt invitert til å fremme uttalelse, og i liten grad har gjort dette, konkluderer Vadsø kommune med at de gir sin tilslutning til et løypenett som er svært godt innarbeidet, har tatt hensyn og fungerer etter intensjonen. Vadsø kommune har i alle disse årene ikke registrert noen innspill fra reindrifta om trasevalg, bestemmelser om bruk etc som skulle tilsa at løypenettet på noen måte representerer vesentlig ulempe for reindrifta. Vadsø kommune er heller ikke kjent med at slike e rinnkommet til Statsforvalter. Statsforvalters anmodning om ny prosess særskilt rettet mot reindrifta bør derfor ikke hensyntas. Grunnlaget for påstand om mangelfull oppfyllelse av utredningsplikten for naturmangfold oppfattes begrunnet med hensynet til fjellreven jfr innspill nr 8 over. Vadsø kommune har i sin utredning/tilnærming (se vedlagte samlerapport) lagt Miljødirektoratets veileder til grunn for kartleggingen. Det synes som om denne utredningen ikke har mulighet for å avdekke f eks lokaliseringen av fjellrevhi. Det kan det være mange gode grunner til. Da er det betryggende at høringsrunden medfører innspill på nye hensyn som må tas. I utkast til bestemmelser §§3:4 fremgår det at forskriften regulerer bruk av snøskuter. Statsforvalter anser at denne betegnelsen ikke er tilstrekkelig og Statsforvalter påpeker at dette dermed kan oppfattes som om ferdsel med andre kjøretøyer, f eks ATV med påmonterte belter, også er tillatt. I den grad det er påkrevd kan bestemmelsene enkelt justeres slik at begrepet snøskuter endres til typegodkjent og registrert snøskuter. Bestemmelsene om rasting har vært litt uklare. Frem til nå har det vært en ulovfestet adgang til å ferdes 300 m ut av løypa for å raste i de løyper som i sin tid ble opprettet av Fylkesmann. Denne ulovfestede adgangen opphører ved regodskjenning etter nytt lovverk. I den grad kommunene skal ha rasteadgang utover 15 m må dette inntas i bestemmelsene. Det oppfattes at rasteadgangen på inntil 300 m kan opprettholdes om den inntas i bestemmelsene. I tråd med den rasteadgangen som har vært i dette løypenettet frem til nå foreslås det derfor at det inntas en bestemmelse som tilsier at adgangen til å ferdes ut av løypa for å raste er 300 m med unntak av den delen av løype nr 2 som løper inn i nasjonalparken. Hva gjelder Statsforvalters innspill til friluftshensyn/-områder vises det til innspill 7 over. Øvrige forslag, innspill fra Statsforvalter vurderes fortløpende inntatt som praskis eller som grunnlag for fremtidige endringer av bestemmelsene.

Leif Ivar Aleksandersen (innspill 10) gjør i møte 21.04 2021 Vadsø kommune oppmerksom på at han eier gnr 5, bnr 95 i Vadsø kommune og at eiendomsgrensen i vest må oppfattes å følge djupålen i Jakobselva. Det betyr at avgreiningen fra løype 1 til løype 2 over Jakobselva må hensynta han som grunneier. Aleksandersen har ikke gitt noen tillatelse til å anlegge løype på hans eiendom og en trase må da søkes lagt utenfor denne.

Oppsummering og anbefaling

Kartlegging og vurdering av ulike hensyn ble uttrykt i egen samlerapport (kpt 6, s. 22-) viste følgende konfliktbilde;

Forhold/hendelse	Nøkkel	Beskrivelse	Forslag til avbøtende tiltak
Støy friluftsområder i delområde Vadsø vest		Høy brukerfrekvens av både snøskuterløyper og friluftsområder samt svært mange fritidsboliger fører til behov for prioritering og avbøtende tiltak	Redusere hastighet i bestemte løyper hvor nærhet og tetthet til fritidsboliger er stor
Støy friluftsområder i delområde Vadsø midt		Relativt høy brukerfrekvens av både snøskuterløyper og friluftsområder fører til behov for prioritering og avbøtende tiltak	Redusere hastighet i bestemte løyper hvor nærhet og tetthet til fritidsboliger er stor
Støy friluftsområder i delområde Vadsø øst		Støy vil berøre mindre deler av et svært viktig friluftsområde og enkelte fritidsboliger	Ingen
Friluftsliv Delområde Vadsø vest		Tiltaket vil innebære motorisert ferdsel i svært viktige- og viktige friluftsområder. Tiltaket vil også innebære at et stort og sammenhengen de friluftsområde ikke holdes fritt for motorisert ferdsel	Ingen ytterligere utover redusert hastighet
Friluftsliv Delområde Vadsø midt		Tiltaket vil innebære motorisert ferdsel i svært viktige- og viktige	Ingen

Rasting nært hytter som ligger i nær avstand til de aktuelle løypene		friluftsområder. Store og sammenhengende friluftsområder vil likevel være tilgjengelige Tiltaket vil innebære at man rettmessig vil kunne raste i umiddelbar nærhet av en rekke hytter	I forskrift begrense adgangen til å kjøre ut fra løypene for å raste i særskilte områder (deler av løype nr 1, 2 og 3)
Risiko for sammenstøt mellom ferdende Løype 2 og 6 krysser flyttleier for rein		Der snøskuterløyper og f eks skiløyper ligger tett på hverandre vil risikoen for sammenstøt være tilstede Motorisert ferdsel vil kunne forstyrre flytting av rein spesielt om våren men også ved høstflytting dersom løypene er åpnet for ferdsel	Redusere hastighet på bestemte/utsatte strekninger Skilte krysningspunkt er med skiløyper, skilte fare, oppfordre til varsomhet Nasjonal forskrift §9, 1. ledd gir Statsforvalter anledning til å ev stenge løyper av hensyn til reindrifta ved ev brukskonflikter

Samlerapporten tilkjennegir at utredning og vurderinger er gjort i tråd med veiledere og anbefalinger. Vadsø kommune merker seg at man i tillegg bør benytte seg av Statsforvalterens særskilte kunnskap og kompetanse om snøskuterløyper i denne fasen. De beskrevne konfliktområdene sammen med mulige avbøtende tiltak ble forelagt utvalg PMK i møte 10.03 2021 (sak 15/21). Utvalget vedtok å sende ut på høring et forslag med avbøtende tiltak. Kommunen kan opprette løyper selv om det skulle foreligge konflikter mellom ulike hensyn. I slike situasjoner stilles det imidlertid klare krav til kommunens argumentasjon og avveining av interesser slik at rettighetshavere kan vurdere og/eller etterprøve dette nærmere.

Gjennomført høring i perioden 12.03-26.04 2021 resulterte i svært få innspill tatt i betraktning av at de tiltakene har konsekvenser for svært mange hytteeieres opplevelse av støy. Dette oppfattes dithen at interessegrupper opplever konflikter mellom ulike hensyn men at disse er akseptabelt balansert og dermed akseptert.

Saksopplysninger:

Fylkesmannen i Finnmark fastsatte med bakgrunn i Lov om motorisert ferdsel i utmark av 10. juni 1977 § 5, 3. ledd Forskrift om snøskuterløyper, Vadsø kommune 22. mars 2002 nr 1903, samt påfølgende endringsforskrift 16. mars 2005 nr 258. Forskriften § 1 angir at motorisert ferdsel i utmark med snøskuter kan skje i nærmere angitte løyper (fra løype nr 1 til og med løype 12 med tilhørende forgreninger).

Stortinget vedtok 19. juni 2015 i Lov om endring i lov om motorisert ferdsel i utmark å oppheve § 5, 3. ledd med ikrafttredelse 6 år etter lovens ikrafttredelse. Det innebærer at Fylkesmannes hjemmel for Forskrift om snøskuterløyper, Vadsø kommune opphører 19. juni 2021. Kommunestyret har i møte 18.02 2021 uttrykt et ønske om at disse løypene videreføres og fastsettes i en ny forskrift i tråd med endringer i underliggende lov og forskrift.

Fastsetting av scooterløyper; Grunnleggende forutsetninger og prosessuelle krav

Nye regler om scooterløyper for fornøyelseskjøring trådte i kraft 19.06 2015 jfr motorferdselsloven § 4a samt forskrift om bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag §4a. Det er med dette kommunestyret som har myndighet til å fastsette scooterløyper på vinterføre.

Miljødirektoratet har gjennom miljokommune.no utarbeidet en egen veileder for hvordan kommunene kan fastsette scooterløyper basert på lovgivingen. Kommunene kan ikke legge scooterløyper i verneområder eller i foreslåtte verneområder, i nasjonale villreinområder, at scooterløyper ikke skal være til vesentlig skade eller ulempe for reindrifta og at scooterløypa ikke skal kreve terrenginngrep (jfr nasjonal forskrift §4a, 4. ledd). I tillegg krever opprettelse av scooterløype samtykke fra grunneier (jfr §4a, 7. ledd).

De aktuelle løypetraseene, med unntak av deler av løype nr 2, ligger ikke i verneområder, i foreslåtte verneområder eller i noe nasjonalt villreinområde og krever ikke terrenginngrep. De deler av løype nr 2 som ligger i Varnagerhalvøya nasjonalpark er en godt innarbeidet løype og ble gitt aksept for videreføring i fbm opprettelse av nasjonalparken. Under forutsetning at løypenes åpningstid er fra og med særskilt kunngjøring til og med 04.05, med mulighet for stenging av løypa i tidspunkter hvor hensynet til reindrifta tilsier det, oppfattes heller ikke løypa å være til vesentlig skade eller ulempe for reindrifta. Grunneiers tillatelse forelå gjennom brev fra Finnmarkseiendommen 28.02 2021 (vedlagt).

De grunnleggende forutsetningene for å kunne opprette en løype vurderes med bakgrunn i dette å være oppfylt.

Kommunen plikter videre å ta en rekke hensyn før scooterløyper fastsettes (jfr nasjonal forskrift §4a, 5. ledd). Dette er hensyn knyttet til støy, friluftsliv, naturmangfold, bolig og hytteområder, landskap, kulturminner og kulturmiljø samt sikkerhet for de som kjører og andre. Kommunen skal videre utrede de virkningene scooterløypa har for friluftsliv og naturmangfold i influensområdet.

Krav til prosess for å fastsette scooterløyper følger av nasjonal forskrift §4a 3. ledd;

Forvaltningsloven kapittel VII gjelder for kommunens utarbeidelse og vedtakelse av løypekart og bestemmelser om snøscooterløyper med de særregler som følger av paragrafen her. Forslaget til snøscooterløyper med bestemmelser om bruk skal sendes på høring som beskrevet i plan- og bygningsloven § 11-14. Av kommunens vedtak skal det fremgå hvordan innkomne uttalelser til forslaget og konsekvensene av snøscooterløypene med bestemmelser har vært vurdert, og hvilken betydning disse er tillagt, samt kommunens vurdering etter femte ledd. Kommunens vedtak skal kunngjøres etter reglene i plan- og bygningsloven § 12-12 fjerde og femte ledd

Nasjonal forskrift fastsetter at vedtak om scooterløyper skal fastsettes som en forskrift underlagt forvaltningslovens bestemmelser. Forvaltningsloven kap VII (§§37-40) omhandler forskrifter. §37 gir bestemmelser om utredningsplikt, forhåndsvarsling og uttalelse fra interesserte før forskrift utferdiges, endres eller oppheves. Resultatet av utredningen må fremgå av saksfremlegget for det organet som skal fastsette forskriften (jfr §37, 1.ledd). Berørte offentlige og private virksomheter skal varsles og gis mulighet til å uttale seg om saken (jfr §37, 2.ledd).

Nasjonal forskrift fastslår videre at forslaget til scooterløype med bestemmelser om bruk skal sendes på høring som beskrevet i plan- og bygningsloven §11-14. Dette oppfattes primært som en presisering og innskjerping av forvaltningsloven §37, 3. ledd som i noe grad gir kommunen selv adgang til å fastsette forhåndsvarsling og frist for uttalelse. Plan- og bygningsloven §11-14, 1.ledd fastslår at forslaget til ny scooterløype med skal sendes ut på høring og legges ut til off gjennomsyn. Forslaget skal videre kunngjøres i minst 1 avis som leses på stedet og gjøres tilgjengelig gjennom elektroniske medier. Høringsfristen skal minimum være 6 uker. §11-14, 2.ledd gir nærmere bestemmelser om selve saksfremlegget i relasjon til innkomne uttalelser.

Høring av forslag, innkomne innspill

Utredning av de ulike hensyn ble i tråd med kommunestyrets vedtak inntatt i egen samlerapport (se vedlegg). Basert på denne ble det utarbeidet et forslag til løyper og tilhørende bestemmelser som ble lagt fram for politisk behandling. Utvalg PMK vedtok i møte 10.03 2021 (sak 15/21) følgende;

I tråd med delegert myndighet gitt fast utvalg for plan, miljø og kommunalteknikk (jfr kommunestyret 18.02 2021 sak 17/21) vedtas følgende;

1. I hht krav i nasjonal forskrift §4a, tredje ledd jfr plan- og bygningsloven §11-14 sendes forslag til regodkjenning av etablerte snøskuterløyper i Vadsø kommune ut på høring
2. Forslaget kunngjøres i Dagbladet Finnmarken samt på Vadsø kommunes nettsider. Sektormyndigheter samt aktuelle rettighetshavere i området tilskrives så langt som praktisk mulig. Frist for å komme med innspill settes til min 6 uker etter utlegging

Forslaget til nye løyper med tilhørende dokumentasjon ble lagt ut til off høring i perioden 12.03-26.04 2021. Høringen ble også kunngjort i Dagbladet Finnmark og på Vadsø kommunes nettsider og facebook samme dag. Ulike rettighetshavere (grunneiere, hytteeiere, sektormyndigheter, reindrift osv) ble varslet gjennom eget skriv og/eller via Varsling 24 (egen SMS) om den oppstartede prosess og frist for å gi innspill.

Ved utløpet av høringsfristen var det innkommet totalt 10 innspill (se vedlegg) hvorav 1 av disse (nr 9) også fremsettes som varsel om klage. Disse kan sammendras som følger;

Innkomne innspill/merknader i fbm høring av sneskuterløyper i Vadsø kommune: Regodkjenning av etablerte snøskuterløyper

Lovhjemmel: Nasjonal forskrift om motorisert ferdsel i utmark §4a, tredje ledd jfr plan- og bygningsloven §11-14
Høringsperiode: 12.03-26.04 2021
Ant innkomne merknader: 10

Nr/dato	Merknad fra	Merknad/sammendrag
1/150321	Rolf Arne Sundquist	Spørsmål om hvorfor ikke løype nr 13 er tatt med i høringsforslaget
2/230321	Skallelv bygdelag	Bygdelaget nytter anledningen til å foreslå opprettet en ny snøskuterløype fra dagens E75 til enten Pettersvann, eller nasjonalparkgrense eller til linken på Holmfjell
3/170321	Sametinget	Sametinget påpeker at løypene vil ha konsekvenser for reindrifta og forutsetter en reell og nær dialog med reindrifta i området når det gjelder valg av løypenett/trase og utforming av forskrift/bestemmelser. Sametinget kjenner ikke til at de foreslåtte løyper kommer i konflikt med noen automatisk fredede samiske kulturminner
4/210421	Venke Mietinen	Det påpekes en rekke utfordringer knyttet til løypenettet i området Jakobselvdalen. Løypenettet i Vadsø vest bør være av en slik kvalitet at løypene er merket i tråd med bestemmelsene. Trasevalg, merking og oppfølging må gjennomgås og sikres. Dette bør innarbeides i en friluftsplan og følges opp av en egen utmarkskonsulent for å sikre utmarkshensyn for øvrig og snøskuterbestemmelser særskilt
5/220421	Statens Vegvesen	Ingen merknader til det fremlagte forslag
6/220421	Bjørge I Pedersen m fl (tot 9 hytteiere)	Bemerket at det er mye støy og ulovlig kjøring i hytteområdene. Foreslår en fartsgrense på 40 km/t i hytteområdene. Løyper er ikke merket i tråd med kart/beskrivelser. Brøytet vinterveg på østsiden av Jakobselva skaper utfordringer. Krysningpunkter mellom ski- og skuterløyper bør merkes særskilt. Viinikka-løypa bør omgjøres til disp løype som følge av at det har ført til trafikkøkning i vestre deler. Åpningstider bør avpasses forholdene slik at dyreliv etc ivaretas. Kommunen bør ha en kontrollfunksjon som følger opp merking, vedlikehold, ferdsel etc.
7/230421	Troms og Finnmark fylkeskommune	Fylkeskommunen mener at hensynet til friluftsliv er grundig beskrevet og vurdert. Ved konflikter med friluftsliv er det også søkt ivaretagelse gjennom bestemmelser om hastighet og rasting. Om løyper skal legges over- eller langs fylkesveger må det etableres en god dialog med fylkeskommunen i forkant. Det foreligger ingen fare for skade på automatisk fredede kulturminner så lenge ferdsel skjer på snødekt mark
8/260421	Varangerhalvøya nasjonalparkstyre	Erfaringer og vurderinger av den delen av løype nr 2 som går inn i nasjonalparken tilsier at man bør etablere en bestemmelse om områdevis begrensninger i anledningen til å raste for å ivareta hensynet til naturmangfoldet. Ytterligere be rman om at denne delen av løypa skiltes særskilt for å gjøre oppmerksom på de hensyn som må ivaretas ved ferdsel. Hensynet til reindrifta må ivaretas samt at grunnlaget for naturmangfold bør oppdateres i den endelige vurderingen
9/260421	Statsforvalter i Troms og Finnmark	Gjør oppmerksom på at Vadsø kommune ikke har bedt om veiledning fra Statsforvalter i sakens anledning. Varsler om at man kan komme til å påberope seg retten til å klage dersom følgende anførsler ikke ivaretas i den videre prosess; -Manglende opplegg for en aktiv involvering av reibeitedistriktet og ikke oppfylt utredningsplikt av reindriftas interesser -Manglende utredning av hensynene naturmangfoldloven §§8-12 -Forskriftene tilfredsstiller ikke minimumskravene i nasjonal forskrift §4a som tilsier at forskriftene skal ha bestemmelser om bruken av

		løypene herunder kjørefart og kjøretider
10/210421	Leif Ivar Aleksandersen	Muntlig innspill med tilhørende dokumentasjon gitt i møte 21.04 2021. Eier av hytte på eiendom gnr 5, bnr 95. Gjør oppmerksom på at eiendomsgrensene følger djupålen i elva og ber om at dette hensyntas

Vurdering av innkomne innspill

Rolf Arne Sundquist (innspill nr 1) spør om hvorfor ikke løype nr 13 Viinikka er inntatt i denne prosessen. Løype nr 13 Viinikka ble vedtatt opprettet av kommunestyret 14.12 2017 i tråd med nye bestemmelser. Denne løypa behøver derfor ikke noe regodkjenning slik tilfellet er for løype nr 1-12.

Skallelv bygdelag (innspill nr 2) nytter anledningen til å fremme innspill om etablering av en ny snøskuterløype i Skallelv i 3 ulike alternativer. Disse løypene har ikke tidligere vært foreslått og slikt sett heller ikke utredet slik lov/forskrift forutsetter. Det vil ikke være mulig å vedta slik opprettelse nå og kommunestyret får vurdere om man ved senere anledninger skal utrede dette nærmere.

Sametinget (innspill nr 3) forutsetter en reell og nær dialog med reindrifta om løypeforslagene hva gjelder trase og utkast til bestemmelser for øvrig. Reinbeitedistrikt 6 forutsettes å ha en god generell kunnskap og innsikt om forvaltningsprosesser generelt og om snøskuterløyper spesielt. Reinbeitedistriktet er også i eget brev av 12.03 2021 varslet særskilt om denne prosessen og de vurderinger Vadsø kommune har gjort av hensynet til reindriftras interesser. Distriktet er også her gjort særskilt oppmerksom på anledningen til å gi innspill innenfor den aktuelle fristen. Dette forslaget omhandler et løypenett som i noe grad har vært operativt helt tilbake til 1975 og i sin nåværende form fra 2005. Forslaget inneholder ingen endringer i fht traseer men derimot noen innskjerpinger mht hastighet og anledning til å raste. Vadsø kommune har i alle disse årene aldri mottatt noen tilbakemelding fra reindrifta som tilsier at trasevalg og bestemmelser har skapt noe vesentlig skade eller ulempe for reindrifta. Vadsø kommune har ved enkelte anledninger opplevd at Fylkesmannen i Finnmark i tråd med nasjonal forskrift § 9 har stengt løyper av hensyn til reindrifta. Vadsø kommune opplever derfor at dialogen med reinbeitedistriktet har vært- og er godt etablert knyttet til dette, etablerte løypenettet. Ellers opplyses det om at Sametinget ikke kjenner til at løypeforslaget kommer i konflikt med noen automatisk fredede samiske kulturminner.

Venke Mietinen (innspill nr 4) gir innspill på at løyper i vestlige områder av kommunen merkes annerledes enn hva som fremgår av kart/bestemmelser. Dette må kvalitetssikres og det foreslås at dette gjøres best ved inntak i egen friluftsplan samt ved tilsetning av egen utmarkskonsulent som følger dette opp spesielt og annen utmarksbruk generelt. Vadsø kommune bør absolutt tilstrebe at kvaliteten på løypemessige angivelser i kart og i beskrivelser er av en slik kvalitet at de ikke kan misforstås. Så må det gjøres et arbeid for å sikre at de som merker løypa forholder seg til dette og ikke etablerer egne traseer eller gjør andre unntak fra bestemmelsene. I den grad teknologi for digital oppfølging av traseer blir mer økonomisk tilgjengelig kan dette være et godt alternativ. Forslaget om å tilsette en egen utmarkskonsulent må ev følges opp i fbm budsjettmessige prosesser og vedtak.

Bjørge Inger Pedersen m fl (innspill nr 6) uttrykker at det er mye støy knyttet til kjøring med

snøskuter. De foreslår at det settes en fartsgrense på 40 km/h i alle hytteområder. Videre påpeker også de uoverensstemmelsen mellom hvor løyper faktisk er merket og hva som fremgår av kart samt at de gjentar forslaget om en egen kontrollfunksjon (jfr innspill nr 4). Hastighet er i utgangspunktet regulert av forskrift 14. desember 2001 nr. 1412. I utkast til bestemmelser er det i tillegg inntatt av maksimal tillat hastighet i skilte områder/soner av løype nr 1, 2 og 3 er 40 km/t. Dette vil være områder med mange hytter og hvor støysjenansen anses å være stor. Det anses derfor at dette hensynet langt på veg er ivaretatt. Utkast til bestemmelser § 3 har i seg en mulighet for kommunen, utover den myndigheten Statsforvalter har i nasjonal forskrift § 9, til å stenge løyper med umiddelbar virkning dersom forholdene skulle tilsi det. For vurdering av øvrige innspill se vurderinger av innspill 4.

Troms og Finnmark fylkeskommune (innspill 7) gir uttrykk for at de finner at friluftslivets interesser er grundig beskrevet og vurdert samt at konfliktområder er underlagt egne, avbøtende tiltak. Vadsø kommune har gjort en helhetlig kartlegging av friluftsområder i 2018 og denne legges til grunn for vurderingene. Fylkeskommunen opplyser videre om at de ikke kjenner til noen automatisk fredede kulturminner som vil kunne skades ved ferdsel på snødekt mark.

Varangerhalvøya nasjonalparkstyre (innspill 8) har uttalt seg primært om den delen av løype 2 som går inn i Varangerhalvøya nasjonalpark (Øvre Flintelv-Ordo). Denne nasjonalparken er sannsynligvis den eneste i Norge hvor det er etablert en åpen snøskuterløype. Ved opprettelsen av nasjonalparken var løypa allerede etablert og det ble funnet både vernemessig forsvarlig og fullt ut mulig å videreføre løypa. Løypa merkes i et samarbeide mellom kommune og nasjonalparkforvalter slik at man tar mest mulig hensyn. Nasjonalparkstyret foreslår at man i bestemmelsene tar inn en formulering som gjør det mulig for kommunen og nasjonalparkstyret å regulere muligheten for å regulere rasteavstand fra løypa av hensyn til registrerte fjellrevhi i området. Ytterligere påpeker nasjonalparkstyret behovet for å skilte særskilt om en del hensyn som er viktig for bestander som f.eks. fjellreven. Hensynet til fjellrevbestanden var særskilt nevnt allerede ved opprettelsen av løypa og de foreslåtte tiltak finnes både rimelig og ukomplisert å innta i bestemmelsene. Å gjøre begrensninger i anledningen til å kjøre ut fra løypa for å raste basert på faktiske registreringer synes å være et tiltak som også vil kunne ha stor aksept hos øvrige interessegrupper.

Statsforvalter i Troms og Finnmark (innspill 9) varsler allerede i sin høringsuttalelse at de kan komme til å klage på vedtaket dersom deres anførsler ikke hensyntas. Anførselene er; - påstand om mangelfull involvering av reindrifta v/reinbeitedistriktet som har ført til at den informasjonen kommunen har lagt til grunn ikke er utfyllende nok og at kommunen derfor heller ikke har gjort nødvendige vurderinger, - påstand om at kommunen ikke har oppfylt utredningsplikten i naturmangfoldloven i og med at man ikke har vurdert løypenes betydning for vinterbeite for ulikt vilt (inklusive fjellrev se merknad 8), - påstand om at friluftshensyn må ha forrang der støy influerer svært viktige- eller viktige friluftsområder, - og oppfatningsvis til slutt en påstand om at forslag til bestemmelser er mangelfulle av hensyn til at de ikke angir hvilke typer kjøretøyer som er tillatt i løypene og at ferdsel kun er tillatt når det er »bærende snølag» etc. I tillegg fremmes det ulike forslag om skilting, bruk av biologiske merkestikker, gebyr, rasting mm. Statsforvalter påpeker særskilt at

bestemmelsene ikke presiserer hvilken avstand man kan kjøre ut fra løypa for å raste. Da gjelder 15 m bestemmelsen selv om kommunene kan åpne opp for rasting inntil 300 m ut fra løypa. Statsforvalter oppfordrer også kommunen til å nytte anledningen til å slå sammen alle bestemmelser om ferdsel med snøskuter i en felles, bestemmelse. Hva gjelder involvering av reinbeitedistriktet vises det til vurdering av innspill 3 over. Statsforvalters innretning i saken overrasker derfor stort. Utgangspunktet er at utredningskravene til videreføring av eksisterende snøskuterløyper er tilsvarende krav ved opprettelse av nye snøskuterløyper. Klima- og miljøministeren har imidlertid ved flere anledninger (brev av 23.01 2017 til KS Finnmark, brev av 14.09 2017 til Kautokeino kommune) presisert at dersom eksisterende løyper er ukontroversielle, og at natur og friluftshensyn allerede er godt utredet og vurdert, så har kommunen allerede i stor grad gjort de forberedelser som kreves. Miljødirektoratet gir i brev av 22.09 2017 kommunene en oppfordring til å bruke sin erfaringsbaserte kunnskap om hvordan løypene fungerer. Det har da også Vadsø kommune gjort. Løypene har fungert over lang tid og selv om det alltid vil kunne oppstå konflikter mellom ulike hensyn har løypene fungert svært godt. Dette løypenettet omfatter mange og svært store hytteområder. Når da hytteforeninger, hytteeiere, reindrifta og andre er særskilt invitert til å fremme uttalelse, og i liten grad har gjort dette, konkluderer Vadsø kommune med at de gir sin tilslutning til et løypenett som er svært godt innarbeidet, har tatt hensyn og fungerer etter intensjonen. Vadsø kommune har i alle disse årene ikke registrert noen innspill fra reindrifta om trasevalg, bestemmelser om bruk etc som skulle tilsi at løypenettet på noen måte representerer vesentlig ulempe for reindrifta. Vadsø kommune er heller ikke kjent med at slike er innkommet til Statsforvalter. Statsforvalters anmodning om ny prosess særskilt rettet mot reindrifta bør derfor ikke hensyntas. Grunnlaget for påstand om mangelfull oppfyllelse av utredningsplikten for naturmangfold oppfattes begrunnet med hensynet til fjellreven jfr innspill nr 8 over. Vadsø kommune har i sin utredning/tilnærming (se vedlagte samlereport) lagt Miljødirektoratets veileder til grunn for kartleggingen. Det synes som om denne utredningen ikke har mulighet for å avdekke f.eks lokaliseringen av fjellrevhi. Det kan det være mange gode grunner til. Da er det betryggende at høringsrunden medfører innspill på nye hensyn som må tas. I utkast til bestemmelser §§3:4 fremgår det at forskriften regulerer bruk av snøskuter. Statsforvalter anser at denne betegnelsen ikke er tilstrekkelig og Statsforvalter påpeker at dette dermed kan oppfattes som om ferdsel med andre kjøretøyer, f.eks ATV med påmonterte belter, også er tillatt. I den grad det er påkrevd kan bestemmelsene enkelt justeres slik at begrepet snøskuter endres til typegodkjent og registrert snøskuter. Bestemmelsene om rasting har vært litt uklare. Frem til nå har det vært en ulovfestet adgang til å ferdes 300 m ut av løypa for å raste i de løyper som i sin tid ble opprettet av Fylkesmann. Denne ulovfestede adgangen opphører ved regodskjenning etter nytt lovverk. I den grad kommunene skal ha rasteadgang utover 15 m må dette inntas i bestemmelsene. Det oppfattes at rasteadgangen på inntil 300 m kan opprettholdes om den inntas i bestemmelsene. I tråd med den rasteadgangen som har vært i dette løypenettet frem til nå foreslås det derfor at det inntas en bestemmelse som tilsier at adgangen til å ferdes ut av løypa for å raste er 300 m med unntak av den delen av løype nr 2 som løper inn i nasjonalparken. Hva gjelder Statsforvalters innspill til friluftshensyn/-områder vises det til innspill 7 over. Statsforvalter ber også om at det inntas i bestemmelsene at løypene skal være stengt i tidsrommet 5. mai til 30. juni. Det fremstår som noe underlig og unødvendig forslag til tidsmessig presisering all den tid bestemmelsene §3 presiserer at ferdsel i tråd med forskriften kun er tillatt til og med 4.

mai. Øvrige forslag, innspill fra Statsforvalter vurderes fortløpende inntatt som praksis eller som grunnlag for fremtidige endringer av bestemmelsene.

Leif Ivar Aleksandersen (innspill 10) gjør i møte 21.04 2021 Vadsø kommune oppmerksom på at han eier gnr 5, bnr 95 i Vadsø kommune og at eiendomsgrensen i vest må oppfattes å følge djupålen i Jakobselva. Det betyr at avgreiningen fra løype 1 til løype 2 over Jakobselva må hensynta han som grunneier. Aleksandersen har ikke gitt noen tillatelse til å anlegge løype på hans eiendom og en trase må da søkes lagt utenfor denne.

Oppsummering og anbefaling

Kartlegging og vurdering av ulike hensyn ble uttrykt i egen samlerapport (kpt 6, s. 22-) viste følgende konfliktbilde;

Forhold/hendelse	Nøkkel	Beskrivelse	Forslag til avbøtende tiltak
Støy friluftsområder i delområde Vadsø vest		Høy brukerfrekvens av både snøskuterløyper og friluftsområder samt svært mange fritidsboliger fører til behov for prioritering og avbøtende tiltak	Redusere hastighet i bestemte løyper hvor nærhet og tetthet til fritidsboliger er stor
Støy friluftsområder i delområde Vadsø midt		Relativt høy brukerfrekvens av både snøskuterløyper og friluftsområder fører til behov for prioritering og avbøtende tiltak	Redusere hastighet i bestemte løyper hvor nærhet og tetthet til fritidsboliger er stor
Støy friluftsområder i delområde Vadsø øst		Støy vil berøre mindre deler av et svært viktig friluftsområde og enkelte fritidsboliger	Ingen
Friluftsliv Delområde Vadsø vest		Tiltaket vil innebære motorisert ferdsel i svært viktige- og viktige friluftsområder. Tiltaket vil også	Ingen ytterligere utover redusert hastighet

		innebære at et stort og sammenhengende friluftsområde ikke holdes fritt for motorisert ferdsel	
Friluftsliv Delmområde Vadsø midt		Tiltaket vil innebære motorisert ferdsel i svært viktige- og viktige friluftsområder. Store og sammenhengende friluftsområder vil likevel være tilgjengelige	Ingen
Rasting nært hytter som ligger i nær avstand til de aktuelle løypene Risiko for sammenstøt mellom ferdende		Tiltaket vil innebære at man rettmessig vil kunne raste i umiddelbar nærhet av en rekke hytter Der snøskuterløyper og f eks skiløyper ligger tett på hverandre vil risikoen for sammenstøt være tilstede	I forskrift begrense adgangen til å kjøre ut fra løypene for å raste i særskilte områder (deler av løype nr 1, 2 og 3) Redusere hastighet på bestemte/utsatte strekninger Skilte krysningspunkter med skiløyper, skilte fare, oppfordre til varsomhet
Løype 2 og 6 krysser flyttleier for rein		Motorisert ferdsel vil kunne forstyrre flytting av rein spesielt om våren men også ved høstflytting dersom løypene er åpnet for ferdsel	Nasjonal forskrift §9, 1. ledd gir Statsforvalter anledning til å ev stenge løyper av hensyn til reindriften ved ev brukskonflikter

Samlerapporten tilkjenner at utredninger og vurderinger er gjort i tråd med veiledere og anbefalinger. Vadsø kommune merker seg at man i tillegg bør benytte seg av

Statsforvalterens særskilte kunnskap og kompetanse om snøskuterløyper i denne fasen. De beskrevne konfliktområdene sammen med mulige avbøtende tiltak ble forelagt utvalg PMK i møte 10.03 2021 (sak 15/21). Utvalget vedtok å sende ut på høring et forslag med avbøtende tiltak. Kommunen kan opprette løyper selv om det skulle foreligge konflikter mellom ulike hensyn. I slike situasjoner stilles det imidlertid klare krav til kommunens argumentasjon og avveining av interesser slik at rettighetshavere kan vurdere og/eller etterprøve dette nærmere.

Gjennomført høring i perioden 12.03-26.04 2021 resulterte i svært få innspill tatt i betraktning av at de tiltakene har konsekvenser for svært mange hytteeieres opplevelse av støy. Dette oppfattes dithen at interessegrupper opplever konflikter mellom ulike hensyn men at disse er akseptabelt balansert og dermed akseptert.

Med bakgrunn i innkomne høringsinnspill og vurderingen av disse foreslås det følgende endringer (jfr endringskolonne, **tilføyelser i rødt**) i utkast til bestemmelser;

Bestemmelser om kjøring ut av snøskuterløyper på islagte vann for å raste, Vadsø kommune, Finnmark		
Hjemmel: Fastsatt av kommunestyret i Vadsø kommune den 10/06 2021 med hjemmel i lov 10. juni 1977 nr. 82 om motorferdsel i utmark og vassdrag (motorferdselloven) og forskrift 15. mai 1988 nr. 356 for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag § 4a		
Bestemmelse	Forslag til høring	Endret forslag etter høring
§ 1. Formål	Forskriften skal gi bestemmelser om ferdsel i aktuelle snøskuterløyper i Vadsø kommune	
§ 2. Virkeområde	Forskriften gjelder for følgende snøskuterløyper i Vadsø kommune: <i>Løype 1:</i> Fra riksvegen på vestsiden av Vestre Jakobselv til Tredjefossen, med forgreininger langs jordbruksveg til nordsida av Langovara og over Jakobselva ved Fossenakken til Løype 2. <i>Løype 2:</i> Fra riksvegen ved Esso-stasjonen i Vestre Jakobselv til Rapakoro og Dalbakken. Videre etter vegen til Lille Vasselva og Politihytta, og videre til Høyelva som krysses. Fra Høyelva til kommunegrensa mot Båtsfjord på Ordojávri. <i>Løype 3:</i> Fra Paddeby langs kraftlinja i nordvestlig retning (ca. 2 km) mot Kariel og høydekote 100. Videre i nordøstlig retning langs traktorveg, over Sauvann og videre (ca. 1,5 km) til høydekote 200. Herfra i nordvestlig retning til sydvest av Østervann, videre vestover sør for Vasselva og langs Langvannet og over «hompén» til sydenden av Holmvann. Videre etter traktorveg i vestlig retning til Løype 2 ved Lille Vasselva. <i>Forgreining 3a:</i> Fra der løypa svinger ved	

	høydekote 100 (Kariel), videre i nordvestlig retning, nord for kraftlinja langs høydekote 100 og fram til løype 2. <i>Forgreining 3b:</i> Fra sydvestenden av Østervann i nordlig retning (1,6 km) over Østervann etter traktorveg til Metinenhytta (5-1-111)/ved Roggejohka. <i>Løype 4:</i> Fra Andersby i nordvestlig retning mot Andersbyvann, går sør for og langs hele vannet, herfra videre fram til vestsiden av Jolmavann (165 moh.). <i>Forgreining 4a:</i> Fra hovedløypa ved Andersby i sydøstlig retning (ca. 5-600 meter) til grustak og veg. <i>Forgreining 4b:</i> Fra hovedløypa nordøstover ned til midten av Andersbyvann, og videre langs vannkanten nordvestover ca. 1 km og sydøstover ca. 1 km. <i>Forgreining 4c:</i> Fra hovedløypa vest for Andersbyvann, nordvestlig retning ca. 2 km langs høydekote 200 (etter rabbene) og fram til løype 3. <i>Løype 5:</i> Fra Betongstasjonen ved Navarsvannet langs veg til Sjøbuselvfossen. Videre til vestenden av Langsmedvann, herfra langs vannkanten til vegen som ligger sydvest for Langsmedvann. Videre langs vegen over Kibyaksla til riksvegen ved Høyvik. <i>Forgreining 5a:</i> Fra hovedløypa sørvest for Langsmedvann, mot nordvest nord for hyttene på nordsiden av Langsmedvann til løype 7 nordøst for Langsmedvann. <i>Løype 6:</i> Fra Betongstasjonen ved Navarsvannet langs veg til pumpehuset ved Sjøbuselva, videre over Gammerabben til Vasavann. Videre nord for Falkgården til Falkgårdselva og videre til riksvegen ved lille Skallelv bru. På strekningen mellom Vasavann og nordøst av Falkgården (se markeringsskilt) er løypa kun åpen i tidsrommet fra 1. januar til og med 4. mai. <i>Løype 7:</i> Fra riksvegen i Golnes langs Betaniavegen og videre nordvest til østsiden av Langsmedvannet. Videre i nordøstlig retning langs sydenden av Keitamyra, og fram til Storelva og løype 8. Videre i nordlig retning langs vestsiden av Storelva, går nedenfor «Klipa» og fram til løype 9. <i>Løype 8:</i> Fra riksvegen ved Ekkerøy i nordlig retning til tjern/vann (42 moh.) sør for Storelva. Videre i nordvestlig retning sør for Storelva og fram til løype 7 (tidligere løypeslutt for Golnesløypa) sør for Keita. <i>Løype 9:</i> Fra riksvegen i Krampenes via Storskog og Keita til Klipa. <i>Løype 10:</i> Fra riksvegen i Krampenes, langs traktorveg øst for Holmvann via høydene 143, 145 og 136 fram til og over Falkgårdselva og løype 6 nord for Falkgården (markeringsskilt). <i>Løype 11:</i> Fra Skallelv via Bærelva til Kokonnitynoja. <i>Forgreining 11a:</i> Fra løype 11 ca. 1 km vest for kraftlinja går en avstikker i sydvestlig retning til den krysser Bærelva, videre i sørlig retning over Skallelva og inn på løype 6 ca. 200 meter nedenfor hytte 15-1-48. <i>Løype 12:</i> Fra løype 11 vest for bebyggelsen i Skallelv – langs kraftlinja nordøstover til kommunegrensa mot Vardø.	
--	---	--

§ 3. Bestemmelser om bruk	Bruk av snøskuter etter denne forskrift er bare tillatt når den aktuelle snøskuterløype er entydig merket i terrenget og annonsert åpen på kommunens hjemmeside. Motorferdsel etter denne forskrift er ikke tillatt etter 4. mai Hastighet reguleres av forskrift 14. desember 2001 nr. 1412 om kjøring med motorvogn i terrenget og på veg ikke åpen for alminnelig ferdsel. Maksimal hastighet for ferdsel i skilte områder/soner i løype nr 1, 2 og 3 er 40 km/t Kommunen kan stenge for bruk av snøskuter etter denne forskrift med umiddelbar virkning dersom det oppstår forhold som gjør dette nødvendig. Stenging bekjentgjøres på kommunens hjemmeside og i elektroniske medier.	Bruk av registrert og typegodkjent snøskuter etter denne forskrift er bare tillatt når den aktuelle snøskuterløype er entydig merket i terrenget og annonsert åpen på kommunens hjemmeside. Motorferdsel etter denne forskrift er ikke tillatt etter 4. mai Hastighet reguleres av forskrift 14. desember 2001 nr. 1412 om kjøring med motorvogn i terrenget og på veg ikke åpen for alminnelig ferdsel. Maksimal hastighet for ferdsel i skilte områder/soner i løype nr 1, 2 og 3 er 40 km/t Det er tillatt å kjøre inntil 300 m vinkelrett ut fra løypene for å raste unntatt i skiltet område i løype 2 (Øvre Flintelv-Ordo) hvor rasteadgangen er 15 m. Etter rasting skal rasteplasser alltid ryddes. Kommunen kan her på eget initiativ eller ved anmodning fra vernemyndigheten innen nasjonalparken ytterligere regulere tillatt rasteavstand ut fra løype 2. Dette av hensyn til å begrense eventuell uheldig påvirkning for naturmangfoldet langs løype 2. Kommunen kan stenge for bruk av snøskuter etter denne forskrift med umiddelbar virkning dersom det oppstår forhold som gjør dette nødvendig. Stenging bekjentgjøres på kommunens hjemmeside og i elektroniske medier.
§ 4. Sikkerhet	Den som ferdes i snøskuterløyper etter denne forskrift har et selvstendig ansvar for selv å påse at ferdsel er trygt, samt ta nødvendig hensyn. Ferdende etter denne forskrift må også være oppmerksom på at ferdsel utenfor merket løype for å raste medfører økt risiko for uønskede hendelser som følge av nedsatt sikt, vanskelige værforhold og opparbeide forhøyninger, dumper etc. I flere områder er det nødvendig å være oppmerksom på andre ferdende og krysnings-/tangeringspunkter for skiløyper. Disse områdene vil bli merket med egne fare-/varshetsskilt.	
§ 5. Gompi, campingsvogner	Hensetting av gompi, bu, campingvogn eller annet byggverk tilrettelagt for transport med snøskuter regnes ikke som rasting, og er ikke tillatt i forbindelse med motorferdsel etter denne forskrift.	
§ 6. Ikrafttredelse	Forskriften trer i kraft straks.	

Vedlegg:

27.04.2021	Statsforvalterens uttalelse - forskrift om snøskuterløyper i Vadsø kommune	1469018
27.04.2021	Melding fra Statsforvalteren	1469019
26.04.2021	Høringsuttalelse til regodkjenning av snøskuterløype i Vadsø kommune - løype 2 - innen Varangerhalvøya nasjonalpark	1468873
26.04.2021	Melding fra Statsforvalteren	1468874
23.04.2021	Uttalelse til høring om regodkjenning av etablert snøskuterløypenett i Vadsø kommune	1468542
23.04.2021	Statens Vegvesens veileder for fysisk sikring av snøscooterløyper.PDF	1468543
23.04.2021	AcosSvarInn.xml	1468544
23.04.2021	Innspill til høring om Regodkjenning av etablert løypenett for snøskuter i Vadsø kommune	1468452
23.04.2021	dokument løype	1468453
24.03.2021	Uttalelse fastsetting av snøskuterløypenett i Vadsø kommune	1464302
24.03.2021	AcosSvarInn.xml	1464303
21.04.2021	Høringssvar - regodkjenning av tidligere etablerte skuterløyper i Vadsø kommune	1468186
21.04.2021	SAKSNR 21217.DENNE ERSTATTER SAMME SAK SENDT DERE IGÅR KVELD	1468187
22.04.2021	Svar på regodkjenning av etablert snøskuterløypenett i Vadsø kommune	1468408
22.04.2021	AcosSvarInn.xml	1468409
16.03.2021	Innspill til regodkjenning av skuterløyper	1462118
23.03.2021	Regodkjenning av snøskuterløyper i Vadsø kommune	1463965
23.03.2021	Sak 21217 Regodkjenning av snøskuterløyper i Vadsø kommune	1463966
19.02.2021	Regodkjenning av etablerte snøskuterløyper	1458816
10.03.2021	Regodkjenning av etablerte snøskuterløyper	1460519
01.03.2021	Samlerapport m vedlegg Regodkjenning av etablerte snøskuterløyper i Vadsø kommune 2502 2021	1460534
01.03.2021	Grunneiers tillatelse - regodkjenning av etablerte snøskuterløyper i Vadsø kommune	1460675
01.03.2021	AcosSvarInn.xml	1460676
04.05.2021	Samlerapport kartillustrasjoner	1470375

